

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, 22nd January 1965.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Pre-University Course

* 55 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of seats sanctioned for admission to the P.U.C. in each of the colleges in Tiruchirappalli for the year 1964-65; and

(b) whether there is any reduction in the number of seats and if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The number of seats sanctioned by the University of Madras for the Pre-University Course in colleges in Tiruchirappalli are as follows :—

<i>Colleges.</i>	<i>Number of seats sanctioned.</i>
Jamal Mohamed College, Tiruchirappalli ...	595
National College, Tiruchirappalli ...	595
St. Joseph's College, Tiruchirappalli ...	595
Holy Cross College, Tiruchirappalli ...	425
Seethalakshmi Ramaswami College, Tiruchirappalli	480
Rajah's College, Pudukkottai ...	320

(b) No.

* 56. Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the total number of Colleges in the State,

(b) the total number of seats in the P.U.C. for the year 1963-64; and

(c) whether the Government propose to suggest any policy for the consideration of the University, regarding method of admitting students for the P.U.C.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) : In 1963-64, there were 66 colleges having Pre-University Courses with a total number of 26,126 seats. The number of Pre-University Course Colleges this year is 76 and the seats 32,173.

(c) No.

[22nd January 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : எழுபத்து ஆறு கல்லூரிகளிலே இந்தப் புகுமுக வகுப்புகளுக்கு ஏற்பாடுகள் இருந்தம்கூட, மாணவர்கள் கல்லூரிகளிலே இடம் பெறுவதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது. அதுவும் அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படித்துவிட்டு கல்லூரிகளுக்கு வருகிற சமயத்தில், மதத்தின் அடிப்படையில், ஜாதியின் அடிப்படையில் சில கல்லூரிகளில் பிராமணர்களாக இருந்தால் இடம், சில கல்லூரிகளில் முஸ்லீம்களாக இருந்தால் இடம், சில கல்லூரிகளில் கிருஸ்தவர்களாக இருந்தால் இடம் என்ற நிலை இருப்பதனால், வகுப்பு, ஜாதி உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் அளிக்காமல், மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை அவர்களுக்கு விடாமல் அரசாங்கமே ராஜ்யம் பூராவக்கும் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அம்மாதிரி யோசனை அரசாங்கத்தினிடம் இல்லை. அம்மாதிரிச் செய்வது சாத்தியமா என்றும் அரசாங்கத்துக்குத் தோன்றவில்லை. இந்த ஆண்டிலே தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரிகள் 6, சர்க்கார் கல்லூரிகள் 4, ஆக 10 கல்லூரிகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டன. வருகிற ஆண்டிலும் கல்லூரிகள் புதிதாக அமைக்கப்படும். திருச்சியிலும் ஒரு சர்க்கார் கல்லூரி புதிதாக அமைக்கப்படும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தப் புகுமுக வகுப்புகளிலே சுமார் 32,000 இடங்கள் இருப்பதாக கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருடத்திலே எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சையில் சுமார் 70,000 பேருக்கு மேல் பாஸ் செய்தார்கள். அக்டோபர் பரீட்சையிலும் சுமார் 20,000 பேருக்கு மேல் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய ஒரு லட்சம் பேர் இந்த வகுப்புக்கு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருடத்திலும் சுமார் ஒரு லட்சம் பேர் பாஸ் செய்வார்கள். ஏற்கெனவே அக்டோபரில் பாஸ் செய்தவர்கள் வேறு இருக்கிறார்கள். 32,000 பேர்களுக்கு இடம் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டாலும், வேறு பாஸ்டெக்னிக்ஸ்களில் 20,000 பேர்கள் படிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், மீதிபுள்ள 50,000 மாணவர்களுக்கு கல்லூரிகளுக்குப் போகவோ அல்லது வேறு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமலோ இருக்க வேண்டிய நெருக்கடி ஏற்படுகிற காரணத்தினால், ஷிப்ட் முறையைக் கொண்டுவர கல்லூரி அதிகாரிகளும், பல்கலைக்கழகமும் சேர்ந்து பரிசீலனை செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சென்ற ஆண்டிலே புகுமுக வகுப்புகளில் 26,000க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலே 6,000 அதிகமாக இருக்கிறது. ஆக 32,000. வருகிற ஆண்டிலே புதுக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்படும் என்று கூறினேன். ஆனால் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் பண்ணுகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. வேறு நாடுகளிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம்தான் கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அமெரிக்காவை எடுத்துக்கொண்டாலும், ரஷியாவை எடுத்துக் கொண்டாலும், இங்கிலாந்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு நாட்டிலே 40 சதவிகிதம், ஒரு நாட்டிலே 50 சதவிகிதம், ஒரு நாட்டிலே

22nd January 1965]

60 சத விகிதம் என்ற விகிதத்தில்தான் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் அதற்குமேல் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. வேறு கோர்ஸ்களுக்கு அவர்கள் போகவேண்டும். நெருக்கடிக்கு மற்ரொரு காரணம் எல்லோரும் ஒரே பாடம் கேட்கிறார்கள். அந்தப் பாடத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் ஓரளவுக்குத்தான் செய்ய முடிகிறது. அதனாலும் இட நெருக்கடி ஏற்படுகிறது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இந்த இட நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளில் 500 பேர்கள் சேர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை 700 அல்லது 750 ஆக அதிகரிப்பதற்கு வசதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யூனிவர்ஸிட்யார் அப்போதைக் கப்போது இதை அனுமதிக்க வேண்டும். அவர்களும் அனுமதித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கல்லூரி ஸ்தானங்கள் அதிகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அப்படி அதிகப்படுத்தும்பொழுது அதற்கேற்றவாறு ஏற்பாடுகள் இருக்கவேண்டும். ஹாஸ்டல் வசதி இருக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் விப்ட் முறையைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். விப்ட் லிஸ்டம் நடத்துவது சாத்தியமில்லை. ஏனென்றால் அதற்கு ஆசிரியர்கள் அதிகமாக வேண்டியிருக்கும். ஆசிரியர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, பகல் நேரத்தில் படிக்கும்பொழுதே மாணவர்கள் தூங்குகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது இரவிலே அல்லது விடியற்காலையிலே வைத்துக்கொண்டால், அது சரியாக வராது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கல்லூரிகளில் எவ்வளவுதான் ஸ்தானங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டாலும், ஜூலை மாதம் வந்த உடனே மாணவர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் மாணவர்களைச் சேர்க்கும் முறையிலே இருக்கக்கூடிய கோளாறு. இது சம்பந்தமாக யூனிவர்சிட்டி கல்லூரி களுக்கு உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறதா? அப்படியானால் என்ன விவரம் என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யூனிவர்சிட்டி ஒரு யோசனை கூறியிருக்கிறது. 100-க்கு 60 என்று நினைக்கிறேன், ஸ்தலங்களிலுள்ள மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும், அதற்குப் பிறகு வெளியிலிருந்து வருகிறவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பது. குறைந்தபட்சம் மார்க்குகள் இவ்வளவு வாங்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது. அதையும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பது. அதிகமாக பெயிலியர்கள் இருக்கின்றன, ஆகவே தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற யோசனை யூனிவர்சிட்டியில் இருக்கிறது. என்ன முடிவு செய்தார்களோ எனக்குத் தெரியாது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்றா குடியில் ஒரு கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமென்று சில பெரியவர்கள் நிதி உதவி செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். நிதி வசூல் செய்யு் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வசூல் முடிந்த உடனே, இந்த வருஷத்திலேயே ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி தருமா?

[22nd January 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த வருஷம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், சென்ற அக்டோபர் மாதமே யூனிவர்சிட்டிக்கு மனுப்போட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிப் போட்டார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது. தஞ்சையில் ஒரு பெண் கல்லூரி வைப்பதற்கு யோசனை இருக்கிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. குறிப்பிட்ட காலத்தில் யூனிவர்சிட்டிக்கு மனுப் போட்டிருந்தால் அது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சார், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்த மாணவர்களுடைய ஸர்ட்டிபிகேட்டுகளில், " They are eligible for College Course " என்று இருக்கிறது. ஆனால் கல்லூரிகளில் சேருவதற்குச் சென்றால், 300 மார்க்கு வேண்டும், 290 மார்க் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள், அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினால், குறைந்த மார்க்கு வாங்குகிற பிற்பட்ட வகுப்பினர்களான மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. இந்தச் சங்கடத்தை நீக்க, சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பிற்பட்ட வகுப்பினர் குறைந்த மார்க்கு வாங்குகிறார்கள் என்பது சரியில்லை; அவர்களை அப்படி அவமதிக்கக் கூடாது. பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களும் அதிகமான மார்க்குகள் வாங்குகிறார்கள். இவ்வளவு மார்க்கு இருக்க வேண்டும் என்று கல்லூரி நிர்வாகிகள் கேட்டால் அதில் தவறு இல்லை, அந்த உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. ஐந்து ஸ்தானத்திற்கு 10 பேர் மனுப்போட்டால், அவர்களை எப்படிப் பொறுக்குவது என்று கல்லூரியைச் சேர்ந்தவர்கள் நிர்ணயிக்கலாம். அப்படி அவர்கள் செய்யலாம் என்று கோர்ட்டார் கூட தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 'ஷிப்டு' முறையைப் பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் ஒரே மாதிரிப் பாடத்தைப் படிப்பதற்குக் கேட்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய அந்தக் கருத்தை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். மறுக்கவில்லை. ஆனால், இன்றைக்கு 50, 60 சதவிகிதத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைகள் இருப்பதால், பிரின்சிபால், கல்வி நிபுணர்கள் இவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து, கலைப்பாடங்களைப் படிப்பவர்களுக்கு லாபரடரி தேவையில்லை என்ற காரணத்தினால், லாபரடரி தேவையிருந்தால்கூட, வெளிநாடுகளிலே ஆபீஸ் எல்லாம்கூட காலை எட்டு மணியிலிருந்து வேலை செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து, இதைக் கல்விப் பிரச்சினையாக மட்டும் கருதாமல், வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பதைத் தீர்க்கும் என்று, அதிகப்படியான ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால் அப்படி அதிகமாக இடம் கொடுக்க, அந்த முறையைக் கையாள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

22nd January 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சாதாரணமாக விஞ்ஞான பாடங்கள் படிக்கத்தான் மாணவர்கள் அதிகமாக வருகிறார்கள். கலைப்பாடங்களுக்கு வருவதில்லை. புகழுக வகுப்பில் சேர்ந்தவர்களிலேயே 60, 70, 80 இன்னும் 90 சதவிகிதம் கூட லிபெயில் ஆகிப் போய்விடுகிறார்கள். அது விரயம். ஆகவே எல்லோரையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இல்லாமல், மற்றவர்களுக்கு வேறு வகையில் வழிதேட வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சார், குறைந்த மார்க்குகள் பெற்று இருந்தாலும், சிலர் செல்வாக்கு பெற்று இருப்பதால், சில கல்லூரிகளில் வசதி படைத்தவர்கள், சலுகைகள் பெற முடிகிறது, அப்படி வசதிகள் இல்லாதவர்கள் இடம் பெறமுடியவில்லை என்பதை அனுசரித்து ஒரு கமிட்டி போட்டு, யோக்கியதாம்சங்களைப் பார்த்து இடம் அளிப்பதை நிர்ணயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படிக்கூட ஒன்று இரண்டு கல்லூரிகளில் புகார் வந்தது. கலைஞர் எம். ஜி. ராமசந்திரன் தலைவராக இருக்கும் தியாகராஜா கல்லூரியில்கூட அப்படிப்பட்ட புகார் வந்தது; பணம் வாங்கிக் கொண்டு சேர்க்கிறார்கள் என்று ஒரு புகார் வந்தது. (திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: பார் மீது?) அவர்கள் வாங்கிறார்கள் என்று இல்லை, வேறு யாரோ வாங்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கூட வருத்தப்பட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட விஷயங்களை யூனிவர்சிட்டி விசாரிக்க வேண்டும். விசாரிக்கப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். அப்படி செய்யப்படுகிறது பொதுவாக தவறுதல் நடப்பதில்லை. குறிப்பாக எந்தக் கல்லூரியிலாவது தவறு நடந்தால் அது விசாரிக்கப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், தனியார் கல்லூரிகளாக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தினிடம் இருந்து பண உதவி பெற்றுத்தான் கல்லூரிகள் நடைபெறுகின்றன. அரசாங்கம் இன்னின்ன மாணவர்களை, யூனிவர்சிட்டியின் யோசனைப்படி, சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுவாக சில விதிகள் விதிக்கலாம். யாரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது பற்றிச் சொல்ல முடியாது. மனுக்கள் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அவைகளிலிருந்து தேவையான மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை கல்லூரிகளுக்கு இருக்கிறது. அது பற்றி கோர்ட்டுத் தீர்ப்புகூட இருக்கிறது.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : சார், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், உதகையில் பேசும்போது, நீலகிரிக்கு ஒரு பெண்கள் கல்லூரி இருப்பதற்கான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்களே, இந்த பட்ஜெட்டிலாவது அங்கே ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை வைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd January 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஏராளமாகப் பெண்கள் இப்பொழுது கல்லூரிகளில் படிக்கிறார்கள், ஆகவே அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு கல்லூரி இருந்தால் நல்லது என்று சொன்னேன். அதற்காக நானே, சர்க்காரே கல்லூரி வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதா? அவர்களே முன் வரவேண்டும்; அங்குள்ளவர்கள் முன் வரவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் கல்லூரிக்குக் கூட, தொகைகள் கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, கடைசியில் சொற்பத் தொகையைக் கொடுத்துவிட்டு அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ளும் என்று விட்டு விட்டார்கள். பெண்கள் கல்லூரி தனியாக வேண்டும் என்றால் அவர்களாகவே ஏற்பாடு செய்ய முன்வந்தால் சர்க்கார் உதவிசெய்யும்.

MR. SPEAKER: Now I am taking up Question No. 79 as the concerned Hon. Minister has to go out on urgent duty.

Motor boats for fishermen

* 79. Q.—SRI C. SRINIVASAN: Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether any motor boats have been given to fishermen in any of the places in the taluks of Ramanathapuram, Tiruvadanai and Mudukulathur in Ramanathapuram district; and

(b) if not, whether there is any proposal to allot some to those taluks?

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: (a) & (b) Twenty-one mechanised boats have so far been given to fishermen in Ramanathapuram taluk of Ramanathapuram district. In addition, four boats will be given to fishermen in Ramanathapuram taluk and one boat to fishermen groups of Mudukulathur taluk as soon as the boats under construction are completed. No application is pending from Tiruvadanai taluk.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மட்டும் வழங்கப் படுகிறதா அல்லது எங்கள் மாவட்டத்தில் மரக்காணத்தில் இருந்து கோட்டக்குப்பம் வரை இருக்கும் மீனவர்களுக்கும் வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : மாநிலத்தில் கடல் ஓரப்பகுதியில் இருக்கும் எல்லா இடங்களிலும், எந்த மாவட்டமாக இருந்தாலும் கொடுக்கப்படும். மரக்காணத்திலிருந்து யாராவது மனுப்போட்டால், அது பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : சார், கடலோரப் பகுதியில்லாத மற்றப் பகுதிகளில் இருக்கும் மீனவர்களுக்கும் உதவி செய்யத் திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினருடைய ஊர் குளத்தில் போட் ஓடுகிறதா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : படகு கொடுக்கத் திட்டம் இல்லை.

22nd January 1965]

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: சார், மீனவர்கள் படகு வேண்டும் என்று மனுப் போட்டால், படகு கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது பணம் கொடுத்து படகை அவர்களே வாங்கிக் கொள்ளச் சொல்லப் படுகிறார்களா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: இது விசைப் படகைப் பொருத்தது. படகு தான் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்: சார், சமீபத்திலே தனுஷ்கோடியிலே பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்கள் படகுகள் இல்லாமல் இருப்பதால், அவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து உதவி செய்ய அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: ராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி இங்கெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டவர்களெல்லாம் என்னென்ன படகுகள் வைத்திருந்தார்களோ அதேபோன்று படகுகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விசைப்படகுகள் எல்லாம், அந்தப் பகுதி மக்களே வாங்குகிறார்களா? அல்லது சென்னையில் இருப்பவர்கள் கூட வாங்கி நடத்துவதாக கேள்விப்படுகிறேன், அது சரியா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: அப்படிப்பட்ட புகார் இல்லை. மனுப்போட்ட மீனவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம்.

Arts College at Paramakudi

* 57 Q.—SRI C. SRINIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to start an Arts College at Paramakudi in 1965?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No.

University at Madurai

* 58 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: }
SRI M. S. SELVARAJAN: } Will the Hon
PULAVAR K. GOVINDAN: }

the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Question No. 391 on 25th March 1964, the present stage of the proposal to locate a University at Madurai?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: An expert committee has been constituted under the Chairmanship of the Director of Public Instruction, to work out the details relating to the setting up of the University. The report of the Committee is awaited. In the meantime special staff has been sanctioned for acquiring the necessary land expeditiously. Permission has also been accorded for the transfer of the adjacent poromboke land.

[22nd January 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், ஒரு சங்கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதன் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் கூறினார்கள். அந்தக் கமிட்டி எதற்காக நியமிக்கப்பட்டது, அதன் பணி என்ன, என்னென்ன விஷயங்களில் அவர்களுடைய சிபாரிசு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மதுரை பல்கலைக்கழகம் எத்தகைய அமைப்புக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும்: அது Federal University -யா, அல்லது Unitary University யா Affiliating University யா, அல்லது Teaching University -ஆக இருக்கலாமா, எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் சேருவது என்று இவையெல்லாம் கவனிக்கப்படுகின்றன.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும் தகவல்களிலிருந்து, 1965-ஆம் வருஷத்திலாவது இந்த யூனிவர்ஸிடி நிச்சயமாக ஆரம்பிக்கப்படுமா என்பது சந்தேகமாக இருப்பதால், அது எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற தகவலாவது கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது யூனிவர்ஸிடி சென்ட்ரல் அங்கே இருக்கிறது. உடனடியாக யூனிவர்ஸிடியை ஆரம்பித்துவிடுவது என்றால், அதற்கும் பூர்வாங்கமாக எத்தனையோ ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். எப்படியும் இதற்கு வேண்டிய சட்டத்தைச் சீக்கிரத்திலேயே இந்த மன்றத்தில் இயற்றிவிடலாம் என்று தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கு முன்பு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒன்றரை வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே மதுரை பல்கலைக்கழகம் சம்பந்தமான மசோதா வரும் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படி ஒன்றரை வருஷங்களுக்கு முன்பே மசோதா வரவேண்டிய அளவுக்கு நினைவு இருந்தும், இவ்வளவு கால தாமதம் ஆவதற்கு என்ன வேலைகள் குறுக்கிட்டன என்று கூற முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது பற்றிய சிபார்சுகள் சீக்கிரத்திலே வேண்டும் என்று தான் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, இடங்கையெல்லாம் பார்வையிட்டு ஓர் அறிக்கை அனுப்புவதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுதிருக்கிற பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கூடக் கனம் உறுப்பினர்கள் இங்கே யோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். இதெல்லாவற்றையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஒரு மசோதா தயாரித்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுதிருக்கிற பல்கலைக்கழகங்களையும் எவ்வாறு மாற்றுவது என்று யோசிக்கலாம் என்பது உத்தேசம். ஆகையால் கொஞ்சம் தாமதம் ஆனாலும் பாதகம் இல்லை. அது சீக்கிரத்திலே வந்து விடும். எப்படியும் சீக்கிரத்தில் மசோதா தயாரித்து இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால், மசோதா ஜனவரியிலே கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்

22nd January 1965]

லப்பட்டது. அதில் கால தாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன? 1965-லேயே இது ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லியும், இதில் தாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஜனவரியில் மசோதாவைக் கொண்டு வந்து சட்டமாக நிறைவேற்றினாலும் கூட, உடனடியாக யூனியர்சிடியைப் பரிபூரணமாக அங்கே அமைக்க முடியாது. ஆகையால், ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் தாமதமானாலும், சட்டத்தைத் சீக்கிரம் நிறைவேற்றிவிடலாம். உடனடியாகப் பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Vice-Chancellors of Universities

* 59. Q.—SRI S. MADHAVAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to restrict the tenure of office of the Vice-Chancellors of Universities and to make any change in the system of election?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no such proposal.

திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கிருக்கும் சட்டபடி தொடர்ந்து ஒரே நபர் வைஸ்-சான்ஸலராக இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்றவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் கல்வி அமைச்சர் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது யோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவ்வாறு ஒன்றும் இல்லை.

Atomic Power Plant, Kalpakkam

* 60. Q.—PULAVAR K. GOVINDAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the extent of lands acquired in the Kalpakkam area for the establishment of an Atomic Power Plant; and

(b) the arrangements made for the rehabilitation of the people evicted from that area?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: (அ) கல்பாக்கத்தில் நிறுவ உத்தேசித்துள்ள அணு மின்சார நிலையத்திற்காக இதுவரை நிலம் எதுவும் வாங்கவோ, ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவோ இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

Thermal Power stations

* 61. Q.—SRI M. KARUNANITHI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to establish a Thermal Power Station at Ennore, near Madras; and

(b) if so, when this scheme will be implemented?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes.

(b) In about three years.

[22nd January 1965]

* 62. Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the details of the proposal to locate thermal power stations in the State in Public Sector; and

(b) whether the work would be completed during the III Plan period?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) It is proposed to locate a thermal power station at Ennore of 300 M.W. capacity which will be suitable for coal as well as oil firing and another station of 100 M.W. capacity at Tuticorin. The total capital cost of the Ennore plant will be about Rs. 2805.47 lakhs and of the Tuticorin Plant Rs. 1030.66 lakhs. According to the tentative construction programme, the projects are expected to be completed in about three years time.

திரு. வை. சங்கரன்: இந்தத் திட்டங்கள் மூன்று ஆண்டு களுக்குள் பூர்த்தி ஆகலாம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மூன்று ஆண்டுகள் இதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதன் காரணங்கள் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷன்கள் வைக்க மூன்று வருஷங்கள் ஆகும்.

Madras-Tirupathi (State Transport buses).

* 63. Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM:

SRI A. G. BALAKRISHNAN:

SRI C. KOTHANDARAMA BAGAVATHAR:

SRI A. K. SUBBIAH:

SRI T. P. ALAGAMUTHU:

SRI S. MADHAVAN:

} Will

the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the period for which the State Transport Service to Tirupathi remained suspended consequent on the seizure of the bus by the Andhra Pradesh officials;

(b) the estimated loss to the Transport Department due to the stoppage of this service; and

(c) whether any claim for compensation was made to Andhra Pradesh Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The State Transport Services on all the inter-State routes extending to Andhra Pradesh State were suspended from 31st July 1964. The services have not been revived.

(b) State Transport Department has not sustained any loss on account of the stoppage of the services.

(c) No.

திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்று அரசாங்கம்

22nd January 1965]

ஆலோசித்ததா? முதலில் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கும் ஏதாவது உடன்பாடு இருந்ததா? அந்த உடன்பாடு மீறப்பட்டது என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதற்கு ஒரு நீண்ட சரித்திரம் இருக்கிறது. ஆந்திரப் பிரதேசமும் நம் மாநிலமும் ஒன்றாக இருந்தபோது, இரண்டு பகுதிகளிலும் ஒரேவிதமான வரி விதிப்பு இருந்தது. 1953-ஆம் ஆண்டில் ஆந்திரப் பிரதேசம் பிரிந்த பிறகு, சென்னையில் வரி கட்டினவர்களும், ஆந்திராவில் வரி கட்டினவர்களும் தங்கள் பஸ்களை மற்ற ராஜ்யத்தில் முன்பு போல் தொடர்ந்து ஓட்டிக்கொண்டிருக்கலாம் என்ற உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, 1960-ம் ஆண்டில் என்று நினைக்கிறேன், மற்றொரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதாவது, இரண்டு இராஜ்யங்களிலும் அவரவர்கள் இராஜ்யத்தில் அந்தந்த பஸ்களுக்குக் கட்டணம் கட்ட வேண்டும் என்றும், 1:1/6 என்ற விகிதாசாரத்தின்படி பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மற்றொரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, 1963-ஆம் ஆண்டில் இன்னொரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன்படி அந்தந்த ராஜ்யங்களில் வரி கட்டுவது என்றும், மற்ற ராஜ்யங்களிலே அவர்கள் சர்ட்டிகேட் பெற்று ஓட்டலாம் என்றும், ஒரு ஏற்பாடு செய்தோம். இந்த அக்கிரமென்ட் பிரகாரம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நாம் வரி கட்டிவிட்டு ஆந்திரப் பிரதேசத்திலும் ஓட்டலாம். அதே போல், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் அங்கே வரி கட்டிவிட்டு நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் பஸ்கள் ஓட்டலாம். இந்த நிலைமை இருந்தது.

டாக்ஸேஷன் ஆஃப் பாஸஞ்சர்ஸ் அண்டு குட்ஸ் ஆக்ட் என்று ஒரு சட்டத்தை நாம் இயற்றினோம். அதன்படி, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஓட்டவேண்டுமென்றால் மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸ் கட்டவேண்டியதில்லை. ஆனால் டாக்ஸேஷன் ஆஃப் பாஸஞ்சர்ஸ் அண்ட் குட்ஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் அவர்கள் எஞ்சியிருக்கும் வரிப் பகுதியை கட்ட வேண்டும் என்று நாம் சொன்னோம். ஆந்திரப் பிரதேசத்திலும் அவர்கள் இதே விதமான டாக்ஸேஷன் ஆஃப் பாசஞ்சர்ஸ் அண்ட் குட்ஸ் ஆக்ட் கொண்டுவந்தார்கள். பிறகு அதை அவர்கள் மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷனிலே மெர்ஜ் செய்துவிட்டார்கள். மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷனிலே மெர்ஜ் செய்தபின் அது மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷனாக ஆகிவிட்டது. ஆனால், நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து செல்கின்ற பஸ்கள் அல்லது லாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நம்முடைய ராஜ்யத்தின் மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷன் கட்டினால் போதும் என்பது நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரினுடைய அபிப்பிராயம். இதுவேதான் நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து அந்த ராஜ்யத்திலே பஸ், லாரி ஓட்டுகின்றவர்களுடைய அபிப்பிராயமும் கூட. ஆனால், ஆந்திர ராஜ்யத்திலே எந்த அளவுக்கு டாக்ஸேஷன் ஆஃப் பாசஞ்சர்ஸ் அண்ட் குட்ஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் அதிகமான் வரி வருகிறதோ அதை சர்ச்சாஜ்ஜாக விதித்து, அந்தப் பணத்தை அந்த ராஜ்யத்திலே கட்டவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். சட்டப்படி இது கட்ட வேண்டியதில்லை என்று

[22nd January 1965]

நிலைமை இருந்தது. சில தனிப்பட்ட லாரி சொந்தக்காரர்களுடைய லாரிகளை அவர்கள் பிடித்தார்கள். வரி கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்குத் தனிப்பட்ட லாரி சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் ஆந்திரா ஹைகோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டு 'ஸ்டே' வாங்கிவிட்டார்கள். அந்த நிலைமையில் நாம் ஆந்திர சர்க்காரிடத்திலே சொன்னோம், "ஒரு ராஜ்யம் மற்றொரு ராஜ்யத்தின் மீது கேஸ் போடுவது நன்றியிருக்காது. அதனால், எந்தத் தீர்ப்பு ஆந்திரா ஹைகோர்ட்டு கொடுக்கிறதோ அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அது வரையில் கட்டணம் கட்டாமல் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று சொன்னோம். அதைப்பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே அவர்கள் இந்த பஸ்களைப் பிடித்து நிறுத்திவிட்டார்கள். அதனால் நாம் சர்வீசை நிறுத்தி விட்டோம்.

9-00
a.m.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இம்மாதிரியாக இரு அரசாங்கங்களிடையே உயர்மட்டத்தில் பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறபோது ஆந்திர அரசாங்க அதிகாரிகள் நம்முடைய பஸ்ஸைத் தடுத்து நிறுத்தினார்கள் என்றால் இந்தத் தவறை அரசாங்க அதிகாரிகளே செய்தார்களா? அல்லது அந்த அரசாங்க அமைச்சர்களுடைய சமீக்கையின் பேரில் செய்யப்பட்ட தவறு?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இது ஆந்திர ராஜ்ய சட்ட சபையில் போட வேண்டிய கேள்வி.

திரு. சி. பொன்னுசாமி: திருப்பதி பஸ் போக்குவரத்து மிகவும் முக்கியமானதாகையால் இரு ராஜ்ய முக்கியஸ்தர்களும் இனிமேலாவது கலந்து பேசி ஒரு சமரச ஏற்பாட்டுக்கு வர முயற்சி செய்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சர்க்கார் இந்த திருப்பதி பஸ்ஸை ஓட்டுவதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: திருப்பதி ரூட் நமக்கு லாபமாக ஓடிக் கொண்டிருந்ததா, நஷ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்ததா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: லாபம் இல்லையென்று சொன்னேன்.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்: திருப்பதிக்குச் சென்று வந்த பஸ்ஸை, நமக்கு நஷ்டம் வந்துக்கொண்டிருந்தது என்பதனால் நிறுத்திவிட்டார்களா? அல்லது ஆந்திர அரசாங்கத்தார் செய்த காரியத்தின் விளைவாகக் கோபத்தில் நிறுத்தி விட்டார்களா?

MR. SPEAKER: I do not allow that question.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: திருப்பதி போன்ற யாத்திரை ஸ்தலங்களில் சர்க்கார் ரொம்ப அக்கறை கொண்டிருப்பதனால், திருப்பதிக்கு விஜயம் செய்கிற பக்தர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக இருப்பதனால் மீண்டும் பஸ் சர்வீஸ் விடுவது பற்றி ஆலோசனை செய்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: நமக்கு லாபம் இல்லாத காரியத்தைச் செய்யத் தேவை இல்லை.

22nd January 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஆந்திர அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த பஸ்கள் நம் ராஜ்யத்தில் எத்தனை ரூட்டுகளில் சென்று கொண்டிருக்கின்றன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனியாகக் கேள்வி வேண்டும்.

அரசாங்க பஸ்களின் கட்டணம்

* 64 கேள்வி—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை மாநகரில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அரசாங்க பஸ்களின் கட்டணத்தைக் குறைக்கக்கோரி, அண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் விண்ணப்பம் வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் இம்மாநில அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) விண்ணப்பதாரர்கள் இதைக் குறித்து மேலும் விவரங்கள் அனுப்பிய பின்னர், இது ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, புதிதாக ரூட்டை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்களே, அதிலே எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களுக்கு 5 பைசா உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் டிக்கெட் நிர்ணயிக்கும் போது 75, 80 என்பதாக வைக்கப்படுகிறது. இதனால் ஒரு ரூபாய் ஐந்து பைசாவரக்கூடிய டிக்கெட்டுக்கு ஒரு ரூபாய் இருபத்தைந்து பைசாவாகிற நிலை இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதைப் பற்றித் தனியாக எழுதி அனுப்பினால் விவரங்களை எல்லாம் சேகரித்துப் பரிசீலனை செய்ய முடியும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போது அவர்களிடம் இருந்து வந்துள்ள விண்ணப்பத்தில் இருக்கிற விவரங்கள் என்ன ? சில முக்கிய அம்சங்களைப் பற்றியாவது சொல்ல முடியுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர்களுடைய விண்ணப்பத்தில் முக்கியமானது ஸ்டேஜ்கள் சரியாக அமையவில்லை, அதை ஒழுங்காக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது. எப்படி அமைக்க வேண்டும் என்கிற விவரங்களையே அவர்களிடம் திரும்பக் கேட்டு இருக்கிறோம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கக் கூடிய முறையீடுகளில் அடங்கியுள்ள முக்கியமான கோரிக்கைகள் என்ன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : முக்கியமான கோரிக்கை பஸ்சார்ஜை குறைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதை ஏற்பதற்கு இல்லையென்று சொல்லிவிட்டோம். அடுத்த கோரிக்கை

[22nd January 1965]

ஸ்டேஜை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பது எவ்வாறு மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்கிற யோசனையை, அவர்களிடத்திலேயே கேட்டு இருக்கிறோம். அடுத்தது, மாணவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்பது. அதை முன்னமேயே கொடுத்து விட்டோம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இப்போது வகுவிக்கிற கட்டணப்படி சென்னை நகர பஸ்களின் வருமானம் கூடியிருக்கிறதா? குறைந்து இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்னும் முப்பது நாட்கள் பொறுத்திருந்தால் போதும். எல்லா விவரங்களும் கொடுக்கப்படும். இதுபற்றியெல்லாம் டிமாண்டு வரும்போது ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களில் இரண்டு டிக்கெட் கொடுக்கிறார்களே, ஒன்று எக்ஸ்பிரஸ் சார்ஜ் என்று தனி, ஒன்று சாதாரண டிக்கெட். ஒரு ஊருக்கு ஒரே டிக்கெட்டாகக் கொடுப்பதில் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. எழுதி அனுப்பினால் பரிசீலிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இப்போது தனிப்பட்ட முதலாளிகள் ஒட்டுகிற பஸ்களின் கட்டணத்தைவிட சர்க்கார் பஸ்களுக்கு கட்டணத்தை ஏற்றிவிட்டார்கள், இதற்குக் காரணம் தனியார் பஸ்களைவிட சர்க்கார் பஸ் துறையில் நிர்வாக குறை இருக்கிறது என்பதுதானே?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினருக்கு விவரம் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். நமக்கு முன்பே தனியார் பஸ்களின் கட்டணத்தை ஏற்றிவிட்டார்கள். இப்போது சர்க்காருடைய கட்டணத்தைவிட அதிகமாக ஏற்றுவதற்கு கோரிக்கை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கிருஷ்ணகிரி—சென்னை (அரசாங்க பஸ்கள்)

* 65. கேள்வி—**திரு. ம. கமலநாதன் :** }
திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : } கனம் கைத்தொழில்

திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர் : }
 அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கிருஷ்ணகிரிக்கும், சென்னைக்கும் இடையே புதிதாக அரசினர் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் விடும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes.

தொழில் துறைப் பள்ளிகள்

* 66. கேள்வி—**புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தொழில் துறைப் படிப்புக்களையே கொண்ட தொழில் துறை உயர்நிலைப் பள்ளிகள் (Technical Schools) அமைக்குமாறு

22nd January 1965]

மதிப்பீட்டுக் குழு செய்த பரிந்துரை மீது அரசு எடுத்திருக்கும் முடிவு யாது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஏற்கெனவே நிறுவியுள்ள 10 ஜூனியர் தொழிற்பள்ளிகளோடு, மேலும் ஆறு பள்ளிகளை 1965-66-ல் நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற பள்ளிகள் எந்த எந்த மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : காஞ்சிபுரம், நாகப் பட்டினம், குடியாத்தம், அண்ணாமலைநகர், சேலம் ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு எந்த அடிப்படையில் இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பாஸ்டெக்னிக்ஸ்கள் இருக்கிற இடத்தில் ஜூனியர் டெக்னிகல் பள்ளிகளை ஏற்படுத்துகிறோம்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : இப்போது இருக்கிற தொழிற்பள்ளிகளில் மாணவர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனியாக கேள்விப்போட வேண்டும்.

* 67. கேள்வி— திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாட்டில் தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பிப்பதற்காக அண்மையில் மத்திய அரசு இம்மாநில அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் உதவித்தொகை வழங்கியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) The Government of India have given their approval for starting three new Industrial Training Institutes one each at Erode, Theni and Karaikudi with effect from 1st February 1965 at a total cost of Rs 46 lakhs. They will bear 60 per cent of the total cost of the scheme subject to the ceiling fixed by the Finance Ministry.

விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்கும் முறை

* 68. கேள்வி—புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சேலம் மாவட்டம் அயோத்தியா பட்டணத்தில் 1—8—1964-ல் நடைபெற்ற விவசாயிகள் மாநாட்டில், விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்கியதை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், ஒரு அரசியல் கட்சித் தலைவர் கையால் வழங்கியது உண்மையா?

22nd January 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஆந்திர அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த பஸ்கள் நம் ராஜ்யத்தில் எத்தனை ரூட்டுகளில் சென்று கொண்டிருக்கின்றன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனியாகக் கேள்வி வேண்டும்.

அரசாங்க பஸ்களின் கட்டணம்

* 64 கேள்வி—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை மாநகரில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அரசாங்க பஸ்களின் கட்டணத்தைக் குறைக்கக்கோரி, அண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் விண்ணப்பம் வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் இம்மாநில அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) விண்ணப்பதாரர்கள் இதைக் குறித்து மேலும் விவரங்கள் அனுப்பிய பின்னர், இது ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, புதிதாக ரூட்டை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்களே, அதிலே எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களுக்கு 5 பைசா உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் டிக்கெட் நிர்ணயிக்கும் போது 75, 80 என்பதாக வைக்கப்படுகிறது. இதனால் ஒரு ரூபாய் ஐந்து பைசாவரக்கூடிய டிக்கெட்டுக்கு ஒரு ரூபாய் இருபத்தைந்து பைசாவாகிற நிலை இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதைப் பற்றித் தனியாக எழுதி அனுப்பினால் விவரங்களை எல்லாம் சேகரித்துப் பரிசீலனை செய்ய முடியும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போது அவர்களிடம் இருந்து வந்துள்ள விண்ணப்பத்தில் இருக்கிற விவரங்கள் என்ன ? சில முக்கிய அம்சங்களைப் பற்றியாவது சொல்ல முடியுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர்களுடைய விண்ணப்பத்தில் முக்கியமானது ஸ்டேஜ்கள் சரியாக அமையவில்லை, அதை ஒழுங்காக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது. எப்படி அமைக்க வேண்டும் என்கிற விவரங்களையே அவர்களிடம் திரும்பக் கேட்டு இருக்கிறோம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கக் கூடிய முறையீடுகளில் அடங்கியுள்ள முக்கியமான கோரிக்கைகள் என்ன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : முக்கியமான கோரிக்கை பஸ்சார்ஜை குறைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதை ஏற்பதற்கு இல்லையென்று சொல்லிவிட்டோம். அடுத்த கோரிக்கை

[22nd January 1965]

ஸ்டேஜை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பது எவ்வாறு மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்கிற யோசனையை, அவர்களிடத்திலேயே கேட்டு இருக்கிறோம். அடுத்தது, மாணவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்பது. அதை முன்னமேயே கொடுத்து விட்டோம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இப்போது வகுவிக்கிற கட்டணப்படி சென்னை நகர பஸ்களின் வருமானம் கூடியிருக்கிறதா? குறைந்து இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்னும் முப்பது நாட்கள் பொறுத்திருந்தால் போதும். எல்லா விவரங்களும் கொடுக்கப்படும். இதுபற்றியெல்லாம் டிமாண்டு வரும்போது ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களில் இரண்டு டிக்கெட் கொடுக்கிறார்களே, ஒன்று எக்ஸ்பிரஸ் சார்ஜ் என்று தனி, ஒன்று சாதாரண டிக்கெட். ஒரு ஊருக்கு ஒரே டிக்கெட்டாகக் கொடுப்பதில் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. எழுதி அனுப்பினால் பரிசீலிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இப்போது தனிப்பட்ட முதலாளிகள் ஒட்டுகிற பஸ்களின் கட்டணத்தைவிட சர்க்கார் பஸ்களுக்கு கட்டணத்தை ஏற்றிவிட்டார்கள், இதற்குக் காரணம் தனியார் பஸ்களைவிட சர்க்கார் பஸ் துறையில் நிர்வாக குறை இருக்கிறது என்பதுதானே?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினருக்கு விவரம் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். நமக்கு முன்பே தனியார் பஸ்களின் கட்டணத்தை ஏற்றிவிட்டார்கள். இப்போது சர்க்காருடைய கட்டணத்தைவிட அதிகமாக ஏற்றுவதற்கு கோரிக்கை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கிருஷ்ணகிரி—சென்னை (அரசாங்க பஸ்கள்)

* 65. கேள்வி—**திரு. ம. கமலநாதன் :** }
திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : } கனம் கைத்தொழில்

திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர் : }
 அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கிருஷ்ணகிரிக்கும், சென்னைக்கும் இடையே புதிதாக அரசினர் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் விடும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes.

தொழில் துறைப் பள்ளிகள்

* 66. கேள்வி—**புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தொழில் துறைப் படிப்புக்களையே கொண்ட தொழில் துறை உயர்நிலைப் பள்ளிகள் (Technical Schools) அமைக்குமாறு

22nd January 1965]

மதிப்பீட்டுக் குழு செய்த பரிந்துரை மீது அரசு எடுத்திருக்கும் முடிவு யாது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஏற்கெனவே நிறுவியுள்ள 10 ஜூனியர் தொழிற்பள்ளிகளோடு, மேலும் ஆறு பள்ளிகளை 1965-66-ல் நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற பள்ளிகள் எந்த எந்த மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : காஞ்சிபுரம், நாகப் பட்டினம், குடியாத்தம், அண்ணாமலைநகர், சேலம் ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு எந்த அடிப்படையில் இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பாஸ்டெக்னிக்ஸ்கள் இருக்கிற இடத்தில் ஜூனியர் டெக்னிகல் பள்ளிகளை ஏற்படுத்துகிறோம்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : இப்போது இருக்கிற தொழிற்பள்ளிகளில் மாணவர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனியாக கேள்விப்போட வேண்டும்.

* 67. கேள்வி— திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாட்டில் தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பிப்பதற்காக அண்மையில் மத்திய அரசு இம்மாநில அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் உதவித்தொகை வழங்கியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) The Government of India have given their approval for starting three new Industrial Training Institutes one each at Erode, Theni and Karaikudi with effect from 1st February 1965 at a total cost of Rs 46 lakhs. They will bear 60 per cent of the total cost of the scheme subject to the ceiling fixed by the Finance Ministry.

விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்கும் முறை

* 68. கேள்வி—புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சேலம் மாவட்டம் அயோத்தியா பட்டணத்தில் 1—8—1964-ல் நடைபெற்ற விவசாயிகள் மாநாட்டில், விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்கியதை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், ஒரு அரசியல் கட்சித் தலைவர் கையால் வழங்கியது உண்மையா?

[22nd January 1965]

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : நீலகிரி ஜில்லாவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குக் கூட ஐந்து சென்ட் பூமி கொடுக்கக் கூட தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கும், பூமி இல்லாத ஏழைகளுக்காவது ஒரு ஏக்கர் அளவுக்கு நிலம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நீலகிரியில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் கட்டுப்பாடாகக் கண்காணிப்பில் இருக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் விசேஷ கவனம் செலுத்த உத்தரவுகளைப் போட்டிருக்கிறோம். பொதுவாக அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலையைத் தளர்த்திவிடத் தயாராய் இல்லை.

திரு. கே. பி. பழனிசாமி : முப்பது ஆண்டுகள் நாற்பது ஆண்டுகள் விவசாயம் செய்து வந்த பூமியையெல்லாம் இப்போது உணவு நெருக்கடி காலத்தில் ஃபாரஸ்ட் விதிகளைக் காட்டி மரம் நட்டு விடுகிறார்கள். அதைத் தடுத்து மறுபடியும் அவற்றை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இந்தச் சிக்கல் ஏற்பட்டது 'ரீ-சர்வே, ரீ-செட்டில்மெண்ட்'டுக்குப் பிறகுதான். இதைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் அறிவிக்கும் பட்சத்தில் அந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்திருப்பார்கள். இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பது பற்றி டைரக்டர் ஆப் செட்டில்மெண்டோடு ஆலோசிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : உணவுப் பிரச்சனை இதனோடு சம்பந்தப் பட்டிருப்பதால் சர்க்கார் மறு பரிசீலனை செய்து இந்த நிலங்களுக்கு டெம்பரரி பட்டா கொடுக்க உத்தரவிடுவார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அப்படி உத்தரவிட வேண்டிய ஒரு நெருக்கடியான கட்டம் இப்போது இல்லை.

திரு. தா. சின்னசாமி : ஏழைகளுக்கு உபகாரம் செய்கிற இந்த நோத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு ஓடை புறம்போக்கு, ஏரிப் புறம்போக்கு, தரிசு நிலங்கள் ஆகியவற்றுக்குப் பட்டா வழங்க அரசாங்கம் வழி வகை செய்யுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் விசேஷ கவனம் செலுத்துவதற்கு எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நில அடமானத்தைச் செய்து கொடுக்க ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நீலகிரிக்கு மாத்திரம் தனியாக இந்தத் தடை விதிப்பதன் நோக்கமென்ன? ஒரு ஏக்கருக்குள்ளாக பட்டா கொடுப்பதிலே என்ன சங்கடம் ஏற்படும் என்று விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும்.

22nd January 1965]

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: 1964-ம் ஆண்டு வரை கலெக்டர் அவர்களே பார்த்து பூமி இல்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது ஒரு சென்ட் நிலம் கூடக் கொடுக்கக்கூடாது என்று தடை விதித்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? கலெக்டர் அவர்கள் மேல் அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இல்லையா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அரசாங்கத்திற்குக் கலெக்டர் மேல் பரிபூரணமான நம்பிக்கை இருக்கிறது. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் நீலகிரியைப் பொறுத்த வரை எல்லா விவரங்களையும் கொடுக்க முடியும்.

காவேரி டெல்டாவில் பாசன வசதிகள்

* 70 கேள்வி—**திரு. மு. கருணாநிதி:** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) காவேரி டெல்டாவில் பாசன முறையைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய அமெரிக்க நிபுணர் குழு தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அந்தக்குழு அளித்த பரிந்துரைகள் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes.

(b) The report of the U.S.A.I.D. and Ford Foundation Experts has just been received and it is under the consideration of Government.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அமெரிக்க நிபுணர்கள் அளித்துள்ள அந்தப் பரிந்துரையில் 'இப்போது இருக்கிற பாசன முறைகள் ரொம்பப் பழங்காலத்தவை; இதை மாற்றியமைத்தால் இன்னும் இந்தக் காவிரி டெல்டாவில் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி செய்யலாம். அதோடு இப்போது இருக்கிற மாதிரி இல்லாமல் எல்லாப் பருவங்களிலும் உற்பத்தி செய்ய முடியும்' என்று இருப்பது உண்மையா? அப்படி இருப்பது உண்மையானால் இப்போது இருக்கிற உணவு நெருக்கடியை முன்னிட்டு இந்தக் காரியத்திலே விரைவாக, துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அவர்களுடைய அறிக்கை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆனால், அமெரிக்க நிபுணர்கள் வரும் வரை காத்திருக்காமல் சென்னை ராஜ்ய அரசாங்கமே பூர்வாங்க வேலையெல்லாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் மேலும் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வர முடியும் என்பதோடு கூட இப்போது இருக்கிற முயற்சி எல்லாம் தஞ்சை ஜில்லாவில் சம்பா அறுவடை காலத்தில் பத்து பன்றிரண்டு லட்சம் ஏக்கரில் அறுவடையான நிலங்களை மீண்டும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ப தற்காக பாசன ஆதாரங்களை விரிவுபடுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு அதற்கான முன்னோடி வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன, அது மட்டுமல்லாமல்

[22nd January 1965]

தஞ்சை ஜில்லாவில் பூமிக்கடியில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக இந்த வருஷம் மார்ச் ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் கிணறுகள் தோண்டி பம்ப் செட் வைக்கத் திட்டம் உருவாகி இருப்பதோடு வேலைகள் துரிதமாக நடந்து வருகின்றன.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அமெரிக்கக் குழுவினர் சிபாரிசில் 'இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலம் புதியதாகப் பாசன வசதி செய்ய முடியும்' என்ற பரிந்துரை இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டேன். அது இருக்கிறதா இல்லையா என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வில்லை. அருள்கூர்ந்து அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கூறுவார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: நான் கொஞ்சம் அதிகமாகச் சொல்லி விட்டேன். அந்த ரிப்போர்ட் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அந்த அறிக்கையை இந்தச் சபை முன் வைக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: பரிசீலனை முடிந்து, பிறகு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் முடிவு செய்யும்.

தண்ணீர் தண்டத்தீர்வை

* 71 கேள்வி.—**திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்:** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா:

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தண்ணீர் தண்டத்தீர்வை இருவேறு விதிகங்களாக விதிக்கப்படுவது உண்மையா?

(இ) 1373-ம் பசலியில் இருந்து தண்ணீர் தண்டத்தீர்வையை ஒரே விதிகமாக குறைத்து விதிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes.

(b) No.

Levy of kist

* 72. Q.—SRI A. RAGHAVA REDDI : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the principle followed in charging kist for raising a second crop in single crop wet lands in the Chingleput district;

(b) whether it is a fact that a different method has been adopted as far as the Penalurpet taluk of the Chingleput district is concerned; and

(c) whether as a result of this the ryots have been made to pay more than what they would have paid if no exception had been made in regard to the Penalurpet taluk?

22nd January 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The rules for the levy of charge for second crop on single crop wet lands are—

(i) when a wet crop is raised as a second crop, half the wet assessment is charged; and

(ii) when a dry crop is raised as a second crop, the appropriate water charge for dry crop, i.e., wet-dry/3 is charged.

(b) & (c) Yes. The District Revenue Officer, Chingleput, has been requested to take immediate action to revise the accounts of all the villages of Penalurpet sub-taluk for fasli 1373 adopting the correct charges leviable.

பால் உற்பத்தி

* 73 கேள்வி—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பால் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஏதேனும் மத்திய அரசு, இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது இம்மாநில அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No.

(b) Does not arise.

* 74 கேள்வி—புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மாதவரம் பால் பண்ணையில் பசுக்கள் தரும் பால் அளவை அதாவது பசுக்களின் பால் தரு ஆற்றலை உயர்த்த எடுத்துக் கொண்டு இருக்கும் நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A paper^a is placed on the Table of the House.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாதவரம் பால் பண்ணையில் சமீபத்தில் பல பசுக்கள் இறந்து விட்டன என்பது உண்மையா? அதனால் பால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : ரின்டர்பெஸ்ட் டிஸீஸினால் பல பசுக்கள் மாணம் அடைந்திருக்கின்றன. பால் உற்பத்தி ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற முயற்சிகளை எல்லாம் அந்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்து அதிகமாக பால் வேறு இடங்களில் இருந்து கொண்டு வர என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பால் பற்றாக்குறையினால் சென்னை நகர மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு விரிவாக என்ன நடவடிக்கைகள் அரசாங்கம் எடுக்கப் போகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

[22nd January 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அதனால் மிகவும் அதிகமாக பாதிக்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. சில பசுக்கள் செத்து விட்டன. அதற்காக தேவையான அளவில் மற்ற இடங்களில் இருந்து பால் கொண்டு வர முயற்சி எடுக்கப்படும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: பால் பண்ணையில் இருக்கிற லைசென்ஸ்தாரர்கள் போதிய லாபம் கிடைக்கவில்லை என்று அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது மகஜர் அனுப்பினார்களா? அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அந்த விவரம் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: பண்ணையில் பசுக்கள் தரும் பால் அளவை உயர்த்த அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை என்ற கேள்விக்கு உயர்த்த ஜாதி மாடுகளா என்று உறுதிப்படுத்தி பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் என்று பதிலில் இருக்கிறது. நாட்டுப் பசுக்கள் அதிகமாக பால் கறக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: இந்த ஆராய்ச்சி எல்லாம் வேறு இடத்தில் நடக்கும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாதவரம் பால் பண்ணையில் உள்ள பசுக்களில் எந்த ஜாதிப் பசுக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அந்த விவரம் என்னிடம் இப்போது இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

ஊத்தங்கரை உப தாலுகா

* 75 கேள்வி—திரு. ம. கமலநாதன்: கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா:

ஊத்தங்கரை சப் தாலுகாவை தாலுகாவாக மாற்றும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Yes. Sir. A proposal is under the consideration of the Collector of Salem to upgrade Uthangarai sub-taluk as a taluk.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவை தாலுகாவாக உயர்த்தும் யோசனை பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் வேறு எத்தெந்தத் துணைத் தாலுகாக்களை தாலுகாக்களாக உயர்த்தும் உத்தேசம் இருக்கிறது? அப்படி உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: இந்தக் கேள்வி ஊத்தங்கரையைப் பற்றியது. அதற்கு வேண்டிய விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். பொது விவரம் வேண்டுமென்றால் பொதுக் கேள்வி போட வேண்டும்.

22nd January 1965]

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: அந்தத் தீர்மானம் எப்போது நிறைவேற்றப்படும்? அதற்கு ஏதாவது காலவரை நிர்ணயித்திருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கலெக்டர் பரிசீலனை முடிந்து, ரெவின்யூ போர்ட் பரிசீலனைக்கு வந்து முடிந்தவுடன் அரசாங்கம் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: சேலத்தை இரண்டாகப் பிரித்து வட சேலம் மாவட்டத்தை தனியாக அமைக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதற்கு முன் சப்-தாலுகாக்கள் எல்லாம் தாலுகாக்களாக மாற்றப்படுமா என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: பொதுவாக ஒரு கேள்வி போட்டால் எல்லா விவரமும் சொல்லமுடியும்.

MR. SPEAKER: Questions 76 and 77 are postponed to tomorrow.

சர்வோதய மண்டல், வத்தலகுண்டு

* 78. கேள்வி.—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா:** கனம் தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா:

பஞ்சாயத்து யூனியன் பொது நிதியிலிருந்து ஒவ்வொரு யூனியனும் ரூ. 25 வீதம், மதுரை மாவட்டம், வத்தலகுண்டு, சர்வோதய மண்டலுக்கு நிதி உதவி செய்ய அரசாங்கம் உத்திரவு போட்டுள்ளார்களா?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: Permission has been accorded to Panchayat Union Councils to contribute a sum of Rs. 25 from their General Funds to the Tamil Nad Sarvodaya Mandal, Batlagundu, if they wish to do so, subject to the availability of surplus funds in their General Fund Accounts and subject to their obtaining necessary sanction of the Panchayat Union Council by means of a resolution.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி: அதுபோன்று கூட்டுமன்றங்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இதற்கு நிதி கொடுத்த பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்கள் நம் மாநிலத்தில் எவ்வளவு?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: அத்தகவல் இப்போது என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS.

- (1) ALLEGED FAILURE OF GOVERNMENT TO TAKE STEPS TO PREVENT HINDI BECOMING OFFICIAL LANGUAGE OF THE UNION.

MR. SPEAKER: Regarding the adjournment motion given notice of by the hon. Member Sri K. A. Mathialagan about the failure of this Government to impress upon the Central Government the need for amending the Constitution on the Hindi matter, I want to know what the recent occurrence is.

[22nd January 1965]

SRI K. A. MATHIALAGAN : I will read my adjournment motion.

MR. SPEAKER : The Hon. Member need not read it. I have read it. What is the recent occurrence?

SRI K. A. MATHIALAGAN : The recent occurrence is the failure of Madras Government to impress on the Central Government the need for amending the Constitution so as to prevent the imposition of Hindi.

MR. SPEAKER : When was it decided to implement Hindi?

SRI K. A. MATHIALAGAN : It is being decided

MR. SPEAKER : The Constitution in 1950 decided to bring Hindi from January 26, 1965. How is it a recent occurrence?

SRI K. A. MATHIALAGAN : The present occurrence is the unrest and fear among the people.

MR. SPEAKER : Where is the fear? What is the recent specific occurrence?

SRI K. A. MATHIALAGAN : I mean the fear and unrest among the Tamils.

MR. SPEAKER : It is too vague. What is the recent occurrence? Unless the Hon. Member gives me a specific matter of recent occurrence, I do not think this can come under an adjournment motion.

SRI K. A. MATHIALAGAN : The recent occurrence is the failure of the Madras Government to make representation to the Centre.

MR. SPEAKER : Hindi was decided as official language to come into force on 26th January 1965. That decision was taken in 1950 according to Constitution. Afterwards there might have been so many efforts by so many people to amend it. What is the recent occurrence which necessitates the adjournment of the business of this House to discuss it? The same matter has been talked about so many times in this House.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I submit to the Hon. Speaker that the recent occurrence is the failure of the Madras Government to represent this matter to the Centre and amend the relevant provision of Constitution and the consequent fear and unrest among the people.

MR. SPEAKER : On what date was the failure?

SRI K. A. MATHIALAGAN : What some other State Governments had done this Government had not done. West Bengal Government had prohibited the plying of buses carrying Hindi letters. That may be an act of commission. So far as this Government is concerned, it is an act of omission.

22nd January 1965]

MR. SPEAKER : What is the recent occurrence?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may submit to you, Sir, that there is no other recent occurrence except perhaps the unfortunate decision of the D.M.K. to observe Republic Day as a ' Mourning Day '.

SRI K. A. MATHIALAGAN : That is a manifestation of public opinion. We do not dispute it. The decision of D.M.K. is a reflection of the opinion of 3½ crores of Tamils.

MR. SPEAKER : I am not concerned with reflection of public opinion and all those things. The point is that for an adjournment motion the matter should be of recent occurrence and it should be specific.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, 1950-ல் இந்தி உடனடியாக ஆட்சிமொழியாக வராது என்று பண்டித நேரு அவர்கள் உறுதி மொழி அளித்திருந்தார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தி ஆட்சிமொழியாக வராது என்று பண்டித நேரு என்றைக்கும் உறுதிமொழி அளிக்கவில்லை.

MR. SPEAKER : That is all.

SRI K. A. MATHIALAGAN : The Madras Government has a clear responsibility to represent the grievances of the Tamilnad people to the Central Government. It is a failure on the part of the Government.

9-30
a.m.

MR. SPEAKER : I hold the adjournment motion out of order and withhold my consent to it.

(2) STAY OF PANCHAYAT ELECTIONS IN SINGANAILLUR PANCHAYAT BLOCK.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சில பஞ்சாயத்துக்களில் தேர்தலை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாக எனக்குத் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. சிங்கநல்லூர் பஞ்சாயத்து பகுதிகளில் தேர்தல் நடத்துவதற்கான அறிக்கைகள் எல்லாம் வெளியிட்டபின்னால், இதற்கான நாமினேஷன்கள் எல்லாம் தாக்கல் செய்யப்பட்ட பின்னால் தேர்தலை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. நாமினேஷன் எல்லாம் தாக்கல் செய்த பின்னால் தேர்தலை நிறுத்தி வைப்பதற்கு தேர்தல் அதிகாரிகளுக்கோ அல்லது அரசாங்கத்திற்கோ அதிகும் கோர்டுகளுக்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 172-வது பிரிவு படி தேர்தல் அறிக்கை வெளியிட்ட பிறகு, தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்த பிறகு தேர்தலில் குறுகிடக்கூடிய அதிகாரம் கோர்டுகளுக்குக்கூட கிடையாது என்றிருக்கும் போது, தேர்தலை

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று ஏன் அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அதன் காரணம் என்ன? இவ்வாறு உத்தரவு பிறப்பிப்பதினால் அந்த பகுதிகளில் வீணான குழப்பம் ஏற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இப்போது தேர்தல் வேண்டாம் என்று அரசாங்கம் முன்பே நினைத்திருந்தால் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக்களின் பதவி காலத்தை முன் கூட்டியே ஜாக்கிரதையாக நீட்டி வைத்திருக்கலாம். தேர்தலுக்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்த பின்னால் தேர்தலை நிறுத்தவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிப்பது வீணான கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படுவதற்கும் கட்சிக்காரர்களுக்கிடையே வீணான குழப்பம் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்கும். ஆகவே இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் இதைப்பற்றி இங்கு விவாதிப்பதற்காக சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்ற பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சிங்கா நல்லூரில் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல இடங்களிலும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த பிரேரணையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது அவசரப் பிரேரணைக்குரியதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால் 41-வது விதியின் கீழ் இது சம்பந்தமான விவரங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் ஒரு குறுகிய கால கேள்வி போட்டால் அதற்கும் வேண்டிய விடைகளைக் கொடுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறுகிய கால கேள்வி போட்டால் விடை அளிக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பதால், என்னுடைய பிரேரணையை நான் வற்புறுத்தவில்லை. நாளை தினம் ஒரு குறுகிய கால கேள்வி கேட்கிறேன். அதற்கு விடை அளித்தால் போதுமானது.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram has given notice of a privilege matter. I will take it up tomorrow.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இதைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளை இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: வேண்டாம், கனம் அங்கத்தினர் இதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கும் நான் அதற்கு பதில் சொல்வதற்கும் உள்ள சந்தர்ப்பம் இன்று இல்லை. நாளை அந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

III. ROLE OF THE SPEAKER-

SRI M. KALYANASUNDARAM: Yesterday, when the Hon. the Speaker was giving advice to the hon. Members as to how they should behave in this House, I interrupted and said that "the Speaker is the servant of the House". It is likely to be misunderstood by some Members. Some hon. Members have even challenged me asking whether my observation was based on some authority.

22nd January 1965] [Sri M. Kalyanasundaram]

I want to make this clarification. In making this clarification, I wish to read a relevant portion from the book "Office of the Speaker" by Philip Laundy, so that the House itself may get clarified. The eminent authority states as follows:—

"Like every holder of a great office the Speaker's life is one of service. He is the servant of the House, not its master, and the authority which the House vests in him is its own authority, which he exercises in accordance with the interests and wishes of the House."

This is the relevant passage. This does not mean that in any way the authority of the Speaker is undermined. It only emphasises the authority of the Speaker. The Speaker exercises the right of the House as a whole. It will only add to the importance of the Speaker, Sir. In any way it is not minimising the authority of the Speaker. In that way only it is said that the Speaker is the servant of the House.

MR. SPEAKER: That is why, yesterday I told that the hon. Members should behave like masters.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The very passage shows that the authority of the House is supreme and that supreme authority is exercised by the Speaker and through the Speaker. But it is not open to the hon. Member to get up and say that the Speaker is the servant of the House just like the Prime Minister of India is the servant of the people.

IV. USE OF UNPARLIMENTARY EXPRESSIONS IN THE HOUSE.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'அற்பத்தனமான' என்று யார் சொல்லியிருந்தாலும் அது அவர்களுடைய பேச்சுக்கு உணர்வை ஏற்படுத்தும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஆம், ஆம்.

MR. SPEAKER: I quite appreciate the spirit of the hon. Member Sri K. A. Mathialagan and other hon. Members that such words should not be used. I will go through the speech and I will make necessary modification in my speech also. To-day also I want to tell the hon. Members irrespective of their party affiliation that I do not like one hon. Member referring to one party as crow, another member referring to it as pig and yet another member referring to it as dog and so on. If the parties were pigs, the hon. Members will be issues of pigs. So, inadvertently, the hon. Members throw mud on themselves. I cannot tolerate this sort of thing. I am very sorry that hereafter I will have to take very serious action against such hon. Members. I will be very serious, if any hon. Member makes personal attacks.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்ட மன்றம் இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே சிறந்த பாரம் பரியமுள்ள சட்ட மன்றமாக இருந்து வருகிறது. அதைக் காப்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [22nd January 1965]

பாற்ற எந்த விதமான ஒத்துழைப்புகள் வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ அதையெல்லாம் வழங்க, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், ஜனநாயகம் வளரவேண்டும் என்று விரும்புகிற நாங்கள் வழங்கத் தயாராக இருக்கிறோம், நாங்கள் எந்த விதமான கோர்ட் நடவடிக்கைகளுக்கும் செல்ல வேண்டியிருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: I thank the hon. Member very much.

I am now concerned with the parties. My feeling is that the leaders of opposition and other parties are not able to use their influence on the individual Members even though they think that it is a right thing to do. They must be able to influence the individual Members. That seems to be the real difficulty for all these troubles arising in the House. My submission may be taken as a piece of advice. But it may even be criticised on the ground that I have not got the right to criticise the parties. Whatever it may be, Members must respect their own party first, then their individuality and then the dignity and the prestige of the House. But if the right of an individual is affected, he has got every right to bring the matter before me and I will be one with him in protecting his right. Therefore, I again request the hon. Members not to make unecessary remarks or use some bold or harsh words thinking that they would be appreciated in some quarters. That should not be the attitude of the persons who are serving as responsible Members of the House. That is my view of the matter.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to submit that we should not throw the entire responsibility on the hon. Members who make the unfortunate remarks. Newspapers also are, to some extent, responsible. They publish such matters in glaring headlines and that attracts hon. Members and they think that it is worthwhile doing that. That is the unfortunate position.

MR. SPEAKER: We do not know what the privilege or freedom of the Press is. I also request the Press to go into the matter and co-operate with me and not to create trouble by publishing certain matters in headlines when Members go wrong and thus harming the cause of Democracy. The role of the Press is very vital and important for the growth of Democracy and the Press also should feel its own responsibility in the matter.

V. CALLING ATTENTION NOTICES.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஸார், நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் காலின் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுக்கிற நேரத்தில் அமைச்சர்கள் பதில் அளிக்கிறார்கள். நாம் கடைபிடித்து வருகிற பாரம்பரியம் அதிலே குறுக்கிட்டு எந்த வித விவாதமும் நடத்தக் கூடாது என்பது. ஆனால் நமது தலைமை ஜனநாயகக் கூடமாக இருக்கின்ற பாராளுமன்றத்தில்

22nd January 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

காலிங் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸில் விவாதம் நடத்தும் சம்பவங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அது மாதிரி இங்கேயும் அனுமதிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: This is not a point of order. The hon. Member must bring forward an amendment to the present Rule, if he wants to change it. The matter has already come up before the Rules Committee and we have to consider whether one or two questions can be allowed. But I do not know how to exercise that power. But it is not proper to put a number of questions as if it will be converted into a question. On a statement made we cannot have a debate and if we have a debate, it cannot come under Rule 41. If a debate is allowed, sometimes much 'heat' will be generated and the hon. Member who raised the matter may not have the patience to consider all aspects of the matter and that may lead to undesirable consequences. So ordinarily on a matter like this no debate can be allowed and that is the spirit of the Rules and in accordance with it, the matter will be looked into.

VI. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. SPEAKER: Now the amendments can be moved.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment—

'Add at the end the following—

"but regret to add that the people of the State are subject to serious distress due to steep rise in prices of all essential articles of life, such as cereals, millets, pulses, edible oils, etc., due to the half-hearted and halting measures adopted by the Government".

SRI A. K. SUBBIAH: Sir, I second it.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move the following amendment—

'Add at the end the following—

"but regret to point out that the employees in the service of the State Government, Local Administration, Panchayat Unions and Teachers are subject to distress due to failure of the Government to increase the rates of Dearness Allowance to neutralize the sharp rise in prices".

SRI A. K. SUBBIAH: Sir, I second it.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move the following amendment—

'Add at the end the following—

"but regret to note that there is no mention about the starting of Salem Steel Plant though the detailed project report was prepared already".

SRI A. K. SUBBIAH: Sir, I second it.

[22nd January 1965]

SRI A. KUNJAN NADAR : Sir, I move the following amendment—

‘ Add at the end the following—

“ but regret to note that no mention has been made about the public demand for a judicial enquiry on the police firing on students at the Scott Christian College, Nagercoil on 2nd December 1964 and the Thoothoor incident in Kanyakumari district ”.’

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : The motion and the amendments are before the House for discussion.

* திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தவிர்ப்பு பெருமான் உரை மீது என்னுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தனுஷ்கோடி, இராமேசுவரம், மற்றும் கடற்கரை ஓரப் பகுதிகளில் உயிர் சேதமும், வீடுகள், வத்தைகள், வலைகள் சேதமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் குடிதண்ணீர் குளங்கள் முதலானவைகளும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, இருக்கிற மக்கள் மிகவும் அல்லலுக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, என் தொகுதியில் மீனவர்களும், முஸ்லீம் பெருமக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் பால்சாமி என்ற மீனவர் இறந்து போயிருக்கிறார். தனுஷ்கோடி, இராமேசுவரம் பகுதியில் அதிகமாக உயிர் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கு ஏற்பட்ட சேதங்கள் போலவே, மற்ற என் தொகுதி கடற்கரை ஓரப் பகுதிகளிலும் ஏராளமான சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தனுஷ்கோடி, இராமேசுவரம் பகுதிகளுக்கு எவ்வளவு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே போல பாதிக்கப்பட்ட மற்ற பகுதிகளுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடிக்கடி புயல் ஏற்பட்டு, இப்படி மோசமான நிலை நாட்டிலே சுமார் 10 வருஷ காலமாகத் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்பெல்லாம் இதைப் போன்ற புயல்களைப் பார்த்ததே இல்லை. இராமேசுவரம், தனுஷ்கோடி போன்ற புனிதமான தீர்த்த கரைகளிலே இப்படிப்பட்ட கோரமான நிலை ஏற்பட்டதே கிடையாது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட கடவுள் சேற்றம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். நானும் அதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே தர்மமும், நியாயமும், ஒழுங்கும் அழிந்து கொண்டே வருகிறது. அதனால் தான் கடவுள் சேற்றம் இந்த நாட்டிலே ஏற்படுகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கடவுள் சேற்றம் என்று நான் சொல்லவில்லை. கடவுள் செயல் என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : கடவுள் செயலினால் தான் இந்த சேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

22nd January 1965]

[திரு. கேஜூர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: Ways of Providence are inscrutable என்பது ஒரு பழமொழி.

Mr. SPEAKER: God's action cannot be controlled either by the hon. Member, Chief Minister or anybody else. It cannot be found out earlier.

திரு. கேஜூர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: அப்படியானால், இராமேசுவரம் கோவில் மட்டும் ஏன் இருக்கவேண்டும், மற்றவைகளெல்லாம் அழிக்கப்படவேண்டும்? (கிரிப்பு). ஆண்டவன் செயலினால் தான் அப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தான் நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்தத் தேசத்திலே முதன்மையாக இருக்கப்பட்ட தனுஷ் கோடி, இராமேசுவரம் தீவுகளில் இந்த சேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்தாவது நாமெல்லாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால், தர்ப்பமும், நியாயமும், ஒழுங்கும் அழிந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதை அறிஞர்மூலமாக, முதல்படியாக வைத்து அங்கே சேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைத்துத் தீர்மானத்தையும், நியாயத்தையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட முற்படுவோமாக.

கவர்னர் பெருமான் உரையிலே எதிர்க்கட்சியினருக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற எந்த வார்த்தைகளும் இல்லாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இந்த நாட்டிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் எந்த விஷயத்திலும் காங்கிரஸ்காரர்களா அல்லது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களா என்று யோசிக்கவேண்டிய அபாயகரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த விஷயத்தை எடுத்தாலும், எதிர்க்கட்சியினர்கள் என்றால் அந்த விஷயத்தை அவர்கள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அதற்கு ஒரு தீர்க்கமான பாதுகாப்பு இந்த நாட்டிலே ஏற்படவேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ரேஷன் கடை கொடுக்கவில்லை என்றால் கூட, அதிகாரிகளை மாற்றும் நிலை இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் துரதிருஷ்டவசமானது.

சிறிய பாசனத்திற்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், எனது தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவரை தேவகோட்டை பக்கத்தில் இருக்கிற விருசாலை ஆற்றிலே அதுமந்தக்குடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு தடுப்பு அணை சாங்ஷன் செய்து இரண்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டது. இன்னும் அது சம்பந்தமாக வேலை துவங்கப்படாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது கூட இந்த அணைப் பகுதியிலே இருக்கிற விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். புயலினால் அடிபட்டது ஒருபுறம், மறுபுறம் தண்ணீர் இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கூட 41-வது விதியின் கீழ் இந்தப் பகுதியில் லரி ஹா செய்வவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இரண்டு வருஷங்கள் இருக்கும், மந்திரி அவர்கள் அனுமந்தக்குடி அணை சாங்ஷன் ஆகிவிட்ட

[22nd January 1965]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

டது என்று ஒரு கூட்டத்தில் கூறினார்கள். ஆனால், டிபார்ட்மென் டில் கேட்டால் டெக்னிகல் சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்று சொல்லு கிறார்கள். இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும், இந்த அணை வேலை நடக் காமல் இருந்தால், எப்படி உணவு உற்பத்தியை பெருக்கமுடியும். உணவு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய சர்க் கார் இதுபோன்ற காரியங்களில் நன்றாக கவனம் செலுத்தவேண் டும். இதுபற்றி இந்த மன்றத்திலே ஒரு முறை கூட எடுத்துக்கூறி யிருக்கிறேன். அதற்குப் பரிகாரம் இதுவரை ஏற்படவில்லை. அதற் குக் கீழே சிறுகம்பையூரில் ஒரு 'பெட் டாம்' சாங்ஷன் ஆகியிருக் கிறது. ஒரு வருடம் ஆகிறது. ஆனால் எந்த நடவடிக்கையும் அந்த வேலை விஷயமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. திருவாடானை தா லாகாவிலே தேனாற்றிலே ஊஞ்சனையில் ஒரு 'பெட் டாம்' போடுவ தாக ஏற்பாடு செய்து, அரசாங்கத்திற்கு பேப்பர் வந்தது. அது சம்பந்தமாகவும் எந்தவித வேலையும் துவக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவில்லை. இப்படியிருந்தால், உணவு உற்பத்தியை எப்படிப் பெருக்க முடியும்? உண்மையிலே ஜீவநதி இல்லாத பிராந்தியத்தில் இது போன்ற காட்டாற்றில் அணை கட்டித் தருவதைக் கூட 'டிலே' பண்ணினால், உணவு உற்பத்தியை எப்படிப் பெருக்க முடியும்? ஆகவே இந்தத் திட்டங்களையெல் லாம் இந்த வருஷத்திலேயே எடுத்து, வேலை செய்ய வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் உரையிலே விலைவாசி ஏற்றத்தை தடுப் பதற்கு எந்த வழிவகைகளும் கூறப்படவில்லை. விலைவாசி ஏற்றம் தான் இன்று இந்த நாட்டில் பிகமிக் மோசமான நிலையை உண்டு பண்ணி இருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத் தினர்கள் கூட அதைப்பற்றி நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே எத் தனையோ தாம் எடுத்துச்சொன்னபோதிலும், அதற்கு ஒரு நிவா ரணமும் கிடைக்கக்கூடிய வழிவகையே ஏற்படவில்லை. விலைவாசி குறைந்தால் ஒழிய நாட்டு மக்கள் மேம்பாடு அடைய முடியாது. இந்த கோரமான நிலை நீடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. இப்படி விலைவாசி எறிக்கொண்டே போவதால் நாட்டிலே மக்கள் சாவதா பிழைப்பதா என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உடனே இந்த விலைவாசியைக் குறைப்பதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்றால், அதனால் நாட்டிலே பெரும் சூழப்ப நிலை ஏற்படும். வட எல்லையில் நமக்கு இருக்கிற ஆபத்திலே, இவை களையெல்லாம் நீடித்து விட்டுக்கொண்டே போகக்கூடாது. ஆகவே, இதற்கு உடனடியாக நிவாரணம் தேடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் கடற்கரை ஓரப் பகுதிகளில் இருக்கிற ரோடுகளையெல்லாம் புயல் வெள்ளத்தால் அடித்துக்கொண்டு போகிறது. மராமத்து மந்திரி அவர்களும்

22nd January 1965]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

நேரடியாகப் பார்த்தார்கள். அவைகளையெல்லாம் உடனடியாக மராமத்து செய்ய தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கடற்கரை ஓரப் பகுதிகளில் இருக்கிற நிலங்களில் உப்புத் தண்ணீர் அடித்து இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை நல்ல நிலங்களாக மாற்றுவதற்கு, நிபுணர்களை அனுப்பி, என்னென்ன வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமோ அவற்றைக் கவனித்து உடனடியாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே குடி தண்ணீரில் கூட உப்புத் தண்ணீர் அடித்து, சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடற்கரை ஓரப் பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட ஏற்றம் ஏற்படும்பொழுது, உப்புத் தண்ணீர் குடிதண்ணீரில் அடித்து விடுவதால் நல்ல கிணறுகளை அமைத்து பாதுகாப்பான முறையிலே குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடற்கரையோரத்தில் இருக்கிற மீனவர்களின் வத்தைகளும் வலைகளும் சேதப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாக அரசாங்கம் கூறுகிறதேயொழிய இன்னும் சரியான முறையில் நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை. பேருக்கு ரூ. 20 அல்லது ரூ. 30 என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வைத்து ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், கனம் மந்திரி அவர்கள் வந்தபோதுகூட அங்கேயுள்ள பெண்கள் எல்லாம் அவரிடம் கதறிக்கதறி அழுது உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். 3,000 ரூபாய் பெறக்கூடிய வத்தைகள் கூட சேதப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000 பெறக்கூடிய விடுகள் எல்லாம் இடிந்துபோய் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் மீண்டும் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுத்தும் பாதித்தொகையை மானியமாகக் கொடுத்தும் அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். அதிகாரிகள் யாரையாவது வந்து பார்க்கிறார்கள். அவரைக் கேட்டுவிட்டு திரும்பிவந்ததும் புள்ளி விவரம் தயாரிக்கிறார்கள். நேரடியாக ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று எவ்வளவு சேதமடைந்திருக்கிறது என்று பார்த்து நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலே உள்ள ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்துதரவேண்டும். இந்த வரஷத்தில் கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் சில பகுதிகளுக்குப் பெரியாற்று அணையிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டது. அதற்காக மந்திரி அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். திருவாடாளைப் பகுதிக்கும் தண்ணீர் விடப்பட்டது. ஆனால் அந்தத் தண்ணீர் எங்களுக்கு பிரயோஜனப்படுவதற்கு முன்பாகவே அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. பெரியாற்றுப் பகுதியிலிருந்து தண்ணீரை உட்பாற்று வழியாக விரிசலையாற்றில் விட்டால் திருப்பத்தூர், திருவாடாளை தாலுகா போன்ற பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு, இப்பொழுது ஒரு தண்ணீர்ப்பாட்டிலே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு, நிவாரணம் அளிக்கமுடியும். ஆகவே, கனம்

10-00
a.m.

[22nd January 1965]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் இதைக் கவனித்து ஆவனசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு தண்ணீர், இரண்டு தண்ணீர்ப்பாட்டிலே ஒவ்வொரு வருஷமும் பயிர்கள் கருகிப்போகிற நிலையிலிருப்பதால் வைகை பெரியாற்றில் உபரித் தண்ணீர் இருக்கும்பொழுது அதை எங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு 4 பர்லாங் தூரத்திற்கு ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி, அந்தத் தண்ணீரை அதாவது புலிப்பட்டி 12-வது கால்வாயிலிருந்து உப்பாற்றில்லிட்டு அங்கிருந்து விருசலை ஆற்றில் விட்டால் ஓரளவு பட்டினிப் பஞ்சத்தைத் தடுக்கமுடியும். ஆகவே, இதை அவசியமாக செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. பி. பாலகன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நமது தென்னகத்தில் ராமேசுவரம் தீவிலும் மற்றும் கடலோரப் பகுதிகளிலும் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலினாலும், கடலின் சீற்றத்தினாலும் கொடிய நஷ்டங்களும் பெருமளவுக்கு உயிர்ச்சேதமும் ஏற்பட்டதைக் கண்டுநாடு பெரும் அதிர்ச்சியுற்றது. இம்மாதிரி ஒரு கொடிய நிகழ்ச்சியை நமது காலத்தில் நாம் இதுவரை பார்த்ததில்லை. தனுஷ்கோடி பகுதி பூராவும் நீரில் மூழ்கியதால் அங்குள்ள ஜனங்கள் தண்ணீரால் சூழப்பட்டு பெரும் அவதிக்கு உள்ளானார்கள், உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டது, என்ற செய்தி காட்டுத் தீயைப் போல் பரவியது. அதைக்கேட்டு மக்கள் அதிர்ச்சியடைந்தார்கள். இந்தச் செய்தி சென்னைக்கு எட்டியவுடனே நமது உறுதுறை அமைச்சரும் உணவு அமைச்சரும் மாபெரும் வீரர்களைப் போல தைரிய புருஷர்களாக பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு உடனடியாகச் சென்றார்கள். குறிப்பாக கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்றும் எங்கள் கட்சித் தலைவரும் உடனே சென்றார்கள். அப்படிச் செல்லும்பொழுது அந்த மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பண்டங்களையும், உடை முதலியவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு கிடைத்த சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி படகுகள் மூலமாக அவற்றைக் கொண்டுசென்று பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணமளித்ததை மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். சமீபத்தில்கூட திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு நமது உணவு அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் வந்தபொழுது என் காதாலேயே நான் மக்கள் சொல்வதைக் கேட்டேன். 'இவர் அல்லவா அமைச்சர், தண்ணீரால் சூழப்பட்டு மக்கள் அவதிப்படுகிற நேரத்தில் ஒரு வீரர்போல அங்கு சென்று நல்ல காரியங்களை செய்திருக்கிறார், இவர்தான் அமைச்சராக இருப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவர்' என்று மக்கள் கூறினார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஏற்பட்டதை மாற்றுக்கட்சிக்காரர்களால் சகிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் குட்டையை குழப்ப சேற்றை கலக்க முயற்சிக்கிறார்கள்.

22nd January 1965] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

இதைப்பார்க்கும்பொழுது எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. நல்ல கோடைகால வெயில் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அக்னி ஜ்வாலையாக உஷ்ணத்தை கக்குகிறது. அந்த சமயத்தில் காற்று அக்னி ஜ்வாலையாக வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் தண்ணீரே இல்லாத ஒரு கிராமப் பகுதியில் திடீரென்று ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் தீப்பற்றி விட்டது. அந்த நெருப்பை அணைப்பதற்கு எந்திர சாதனங்கள் கிடையாது. ஊரில் இருக்கும் நல்ல எண்ணம் படைத்தவர்கள் சேவையுள்ளம் படைத்தவர் இப்படி தீ பல அடி உயரத்திற்கு ஜ்வாலைவிட்டு எரிவதையும் அகோர காற்றின் காரணமாய் விடு விட்டு விடுதாவி, தன் கோரபசியை தீர்த்துக்கொள்வது போன்று, பல வீடுகளை சாம்பலாக்கிய கோரதாண்டவத்தைப் பார்த்து கிடைத்தவைகளை எல்லாம், கல், மண், தீர், போன்றவைகளை எரிந்து, தீயுடன் போராடி, மேலும் அந்த தீ பரவாமல் தடுத்து விடுகிறார்கள். இம்மாதிரிச் செய்பவர்களை மக்கள் பராட்டுகிறார்கள். இதைப்பார்த்து அடுத்த கிராமத்திலுள்ளவர் ஒருவர் மறுநாள் அந்த ஊருக்கு வருகிறார். 'நான் நேற்றே வந்திருப்பேன், ஆனால் எனக்கு சுகக்கேடாக இருந்தது, வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை, நான் நேற்றே வந்திருந்தால் என்னவெல்லாம் செய்திருப்பேன் தெரியுமா, என்று சொல்கிறார். இதோ இந்த கம்புகள் எரிந்து விட்டதே அதோ அந்த கதவு கருகிவிட்டதே தீயை அணைத்தவர்கள் இதையெல்லாம் கவனித்திருந்தால் இப்படி ஏற்பட்டு இருக்குமா, நான் வந்திருந்தால் இப்படி நடந்திருக்காது' என்று சொல்லி கதவு போடுவதற்கு பணம் தருகிறேன். கம்புகள் வாங்குவதற்குப் பணம் தருகிறேன். இன்னும் மக்களுக்கு உதவியளிப்பதற்கு பணம் கொடுப்பதாக வாக்களிக்கிறேன், என்னை நம்புங்கள் என்று கூறுகிறார். இந்த மாதிரிக் கூறுபவர்களை மக்கள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு நம்புவார்கள் என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். நம்முடைய மக்களுக்குப் புரிந்து கொள்ளும் சக்தி இருக்கிறது. யாரையும் சலபமாக மாற்றிவிடமுடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக ரூ. 150 லட்சம் ஒதுக்கி பல நிவாரண வேலைகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதை மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறார்கள். என்னுடைய நெல்லை மாவட்டத்தில் தென் பகுதியில் வழக்கத்தைவிட மழை குறைந்து போய்விட்டதாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். 15 தினங்களுக்குமுன் இருந்த நிலைமைக்கும் இப்பொழுதுள்ள நிலைமைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வடகிழக்குப் பருவகாற்று தவறிவிட்டதால் சரியான மழை பெய்யாமல் தானிய உற்பத்தியில் மொத்த விளைநிலங்களில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி நிலங்களில் மட்டிலுமே விளையும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி குறைந்த நிலங்களில் விளையும் என எதிர்பார்த்தாலுங் கூட வழக்கத்தைவிட சரிபாதியளவுக்குத்தான் மகசூல் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பயிர் காய்ந்து கருகி விட்டது. இன்று உணவுப் பற்றாக்குறை பிரதேசமாக திரு

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [22nd January 1965]

நெல்வேலி மாவட்டம் இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியான கடயம் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், 100க்கு 100 மகசூல் தவறிவிட்டது. பயிர்களெல்லாம் காய்ந்து, தீய்ந்து விட்டன. விவசாயிகள் குதூகலமாக அறுவடை செய்யலாம் என்று இருந்தவர்கள், இன்றைக்கு காய்ந்து கருகிப்போன வெறும் வைக்கோலைமட்டும் அறுவடைசெய்யக் கூடிய கணராவியைப்பார்த்தால், மிகப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளிக்க, அவர்களையும் மக்களையும் பாதுகாக்க, உடனடியாக 5,000, 10,000 டன் உணவு தானியங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டம் அனுப்பினாலொழிய, அவர்களை வாழவைக்க இப்பொழுது வேறு மார்க்கமே கிடையாது. இன்னும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற அறுவடை மார்ச் 15 தேதிக்குமேல் தான் ஆரம்பிக்கும். அதன் பிறகு சுமார் ஆறு மாதங்கள் வரை இதே உணவு தட்டு நிலை தான் நீடித்திருக்கும். அதுவரை வெளியிலே யிருந்து உணவு தானியங்கள் கொடுத்தால் அன்றி அந்த மக்களைக் காப்பாற்ற வழி எதுவும் இல்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் இந்த ஆண்டுக்கு $3\frac{1}{4}$ லட்சம் மெட்ரிக் டன் அம்மோனியம் சல்பேட் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உர வினியோகம் பற்றி பொதுவாக விவசாயிகள் மத்தியில் கூறப்படும் ஒரு குறையைப் பற்றியும் இந்த மன்றத்தின் முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகளின் குறை, இந்த உரம் காலாகாலத்தில், பருவ காலத்தில் கொடுக்கப் படுவதில்லை என்று விவசாயிகள் குறைபடுகிறார்கள். இன்னொன்று, குறிப்பிட்டிருக்கும் எடைப்படி கொடுக்கப் படுவதில்லை, என்பது மற்றொரு குறை. மூட்டைகளில் குறிப்பிட்டிருக்கும் எடைக்குக் குறைந்த எடையில்தான் அவை கொடுக்கப் படுகின்றன என்று கூறப்படுகிறது. அந்தக் குறை பெரும் குறையாக விவசாயிகள் மத்தியில் இருக்கிறது. ஆகவே, காலாகாலத்தில் கொடுக்கப் படுவதில்லை, குறிப்பிட்டிருக்கிற எடைப்படி கொடுக்கப் படுவதில்லை என்கின்ற குறைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே உர மூட்டைகள் சப்ளை செய்யும்போது பட்டியலில் குறிப்பிட்ட எடை அளவுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் முறையாக நிறைவேறுவதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு நீர்த் தேக்கங்களும், எழு வருஷமாக என்ன காரணத்தினாலோ தடைப் பட்டுவிட்டது. ஆனால் இப்பொழுது, ராம நதி, கடனா நதி இந்த இரண்டு அணைகளையும் $2\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயில் கட்டி முடிக்க திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, மதிப்பீடுகள் அனைத்தும் முடிக்கப்பட்டு ராஜ்ய சர்க்காரின் நடவடிக்கைக்கு அனுப்பப் பட்டிருப்பதாகத் தகவல் தெரிகிறது. இந்த இரண்டு திட்டங்களும் அதிககாலமாக தாமதித்து விட்டதால், வருகிற பட்ஜெட்டிலேயே இதற்குத் தொகை ஒதுக்கி, வேலையைப் துவக்க எல்லா ஏற்பாடு

22nd January 1965] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

களும் செய்து தரவேண்டும் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களையும், தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* டாக்டர் பா. நடராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் முகத்தான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது, கன்யாகுமரி மாவட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்குமே கவலைத்தரக்கூடிய, எல்லோருமே வருத்தப்படக்கூடிய பெரிய பிரச்சினை இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. தூத்தூரில் ஆசிரியர்களை கைவிலங்கிட்டு, சிறைக்கு நடத்திச் செல்லப்பட்டது. நாகர்கோயில் ஸ்காட் கல்லூரியிலே மாணவர்கள் கல்லூரி காமபவுண்டிலேயே சுடப்பட்டது. இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சிகள். எந்த சமுதாயம் ஆசிரியர்களை மதிக்கிறதோ, அந்த சமுதாயம்தான் நாகரீக சமுதாயமாகக் கருதப்படும்.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

தொழில்களில் வேற்றுமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் நாம் கொடுக்கும் மதிப்பைப் பொருத்திருக்கிறது நாட்டின் பண்பாடு. ஆசிரியர்களை விலங்கிட்டுச் செல்வது என்பது மிக்க வருந்தத்தக்கது. பிரின்சிபால் கல்லூரியில் இருக்கிறார். அவரைக் கோளாமலே, அவரைக் கலந்து சந்திக்காமலே, கலெக்டருடைய முன்னலே, அவருடைய உத்தரவு இன்றியே, அங்கே மாணவர்களை சுட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு கல்லூரி என்பதில், அங்கே தலைவன் அந்தப் பிரின்சிபால் தான். அந்த பிரின்சிபாலுடைய அனுமதியின்றி அங்கே போலீசார் போவது கூட முறையல்ல என்று நான் கூறுவேன். நான் கல்லூரி பிரின்சிபாலாக இருந்து பணியாற்றிய போது, ஒன்றிரண்டு முறை, மாணவர்களிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டு, போலீசார் உதவி வேண்டுமா என்று ஃபோன் செய்தபோது, 'உங்கள் தலையே இங்கு தெரியக்கூடாது, அப்படி வந்தாலும், மலிப்படியில் தான் வரவேண்டும், யூனிஃபார்மில் வரக்கூடாது' என்று அவர்களுக்கு நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு கல்லூரி பிரின்சிபால் அந்தக் கல்லூரி காமபவுண்டிக்குள்ளே ஒழுக்கத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்டக் கடமைப்பட்டவர். ஆகவே இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் பெரிய தவறுகள் ஆக முடிந்திருக்கின்றன என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதற்குப் பின்னே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் போது, அரசாங்கம் தவறுகளை உணர்ந்து, விரைந்து நடவடிக்கை எடுத்து, உடனே போலீஸ் தலைமை அதிகாரியான ஐ. ஜி. அவர்களை அனுப்பினார்கள் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. அவர் சென்று, எந்தெந்த அதிகாரிகள் தவறு இழைத்தார்களோ அவர்களை உடனே சஸ்பென்ட் செய்து, தாற்காலிகமாக மாற்ற வேண்டியவர்களை மாற்றி, சுடப்பட்ட மாணவர்களை நேரில் சந்தித்து அவர்களுடைய சிகிச்சைக்கு வேண்டிய முறைகளை ஏற்பாடு செய்து, ஐ.ஜி. திரும்பி இருக்கிறார்கள். அது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. ஏனென்றால், இம்மாதிரி தமிழ் நாட்டு

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [22nd January 1965]

வரலாற்றிலேயே, ஏன், எந்த மாநில வரலாற்றிலேயும் இதுவரை நடவாதது. போலீசார் தவற்றை உணர்ந்து இப்படி இதற்குமுன் செய்ததேயில்லை. அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய விசாரணைக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. விசாரணை அறிக்கை வந்ததும், காயம் பட்ட மாணவனுக்கு காம்பென்சேஷன் ஆக, ஒரு மாணவனுக்கு 10,000 ரூபாயும், இன்னொருவனுக்கு 3,000 ரூபாயும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதோடு தங்களுடைய குற்றத்தை அரசாங்கம் உணர்ந்து, ஒரு அறிக்கையையும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இதுவும் அரசாங்க வரலாற்றிலேயே புதுமை. சாதாரணமாக அரசாங்கம் குற்றம் செய்தால் அதை ஒப்புக் கொள்வதில்லை. அப்படிச் செய்வது ஏதோ அரசினருக்கு பலவீனமாகக் கருதப்படும் என்பது வழக்கமாகி விட்டது. அதிலும் போலீசார் குற்றம் செய்தால் அவர்களைத் தாங்குவதுதான் வழக்கம்; அப்பொழுதுதான் நாட்டிலே நல்ல ஆட்சி இருக்கும், லா அண்டு ஆர்டரை நிலை நாட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கை பொதுவாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இந்த அரசினர் அற உணர்ச்சியோடு, குற்றத்தைக் குற்றம் என்று ஒப்புக் கொண்டு இந்த அறிக்கையை வெளியிட்டு இருப்பது தான் உண்மையான தைரியம், தீரம். எவன் ஒருவன் செய்த குற்றத்தை குற்றம் என்று ஒப்புக் கொள்ள முன் வருகிறதோ, அவனே வீரன். அற உணர்ச்சியால் தூண்டப் பட்டு செய்த செய்கை என்று கருதுகிறேன். இம்மாதிரியான ஓர் அறிக்கையானது வரலாற்றிலே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியது என்றே நான் கருதுகின்றேன். இதற்கு முன்பு இம்மாதிரியான ஓர் அறிக்கையை, எந்த அரசாங்கமும் தனது தவற்றை ஒப்புக்கொண்டு வெளியிட்டதே இல்லை. ஆனால், இதற்குப் பிறகு நாம் எந்த வகையான விசாரணையும் வேண்டியதில்லை என்று கருதுவதற்கும் இல்லை. நீதி விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று பலர் விரும்பினார்கள். இந்தச் சட்டசபையே எல்லாச் சட்டத்திற்கும் நிர்வாகத்திற்கும் நீதிக்கும் உறைவிடமாக இருக்கிறது. ஏன்? நீதி சபைக்கு மேலேயும் இந்த சபைக்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்று நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த முறையிலே இந்த சட்ட சபை என்ன தீர்ப்புக் கூறுகின்றதோ, அதனவே பெரிய நீதித் தீர்ப்பு என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால், ஒன்று. இன்றைய போலீஸ் படையானது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஜனநாயகப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் அது அமையவில்லை என்றே நான் கருதுகின்றேன். பழைய காலத்து லா அண்டு ஆர்டர் ஆட்சியை நிலைநாட்டி வந்த மனப்பான்மையிலேயே இன்றைய போலீசு அமைந்திருக்கிறது என்றே நான் கருதுகின்றேன். ஆகவே, ஜனநாயகப் பண்பாட்டைக் காக்கின்ற வகையில், ஒரு போலீஸ் படையானது எப்படிச் செயல்படவேண்டும், அதற்கு எத்தகையோரை அந்தப் போலீஸ் படைக்குத் திரட்டவேண்டும், அவர்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்க வேண்டும், என்ன என்ன பயிற்சிகள் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும், எந்த எந்த லட்சியங்களை அவர்களிடையே புகட்ட வேண்டும் என்பதை அறிந்து, அந்த வகையிலே இலாகாவைச் சீர்திருத்துவதற்கு வேண்டிய ஒரு விசாரணைக் குழு அவசியம் என்றே நான் கருதுகின்றேன். அப்படி இல்லாது போனால்,

22nd January 1965] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

போலீசார் மக்களை அடிப்பதும் பிடிப்பதும், துன்புறுத்துவதுமே தங்களுக்கு வீரப் பதக்கம் தருவதாகக் கருதிவிடுவார்கள். மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் மதிப்பது என்பதே அவர்களுக்கு இராது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இன்றைய நிகழ்ச்சியானது நமக்குக் கண் திறந்தது போல் இருக்கவேண்டும். வருங்காலத்தில் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சி ஏற்படாத வகையில் போலீஸ்படையையே திருத்தியமைக்கவேண்டும்.

முதலமைச்சர் தனது அறிக்கையில், 'சிப்பந்திகள் கடமையிலிருந்து தவறிவிட்டார்கள், அந்த சிப்பந்திகளை மேற்பார்வையிலிருந்து சிலரும் கடமையில்தவறிவிட்டார்கள்' என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள்.

“நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானே
தலைமக்கள் இவ்வழி இல்”

என்று வள்ளுவர் சொல்கிறார். சிப்பந்திகள் பெருந்திரளாக இருந்தால் கூட, அவர்களை நடத்திவைக்கின்ற தலைமை அதிகாரி சரியான முறையில் இல்லாவிட்டால், அந்தப் படையானது வெற்றி பெறாது என்று வள்ளுவர் கருதுகின்றார். அந்த முறையிலே சிப்பந்திகள் நன்றாகத் திரட்டப்பட்டு, அவர்களுக்குப் புதுலட்சியங்களைத் தெரிவித்து, புது ஒழுக்கங்களை அவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கு ஏற்ற போலீஸ் அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கும் அவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கும் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதோடு, அதற்காக ஒரு கமிஷனையும் நிறுவ வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் உணவுத் தானியக் கொள்முதல் விஷயத்தில் ஒரு புதுமையைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது, உற்பத்தியாளர்களும் கூட 'ரேஷன்' வாங்கிக்கொண்டு, அவர்களிடம் உபரியாக இருக்கும் தானியம் அனைத்தையுமே அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்கிற Monopoly procurement முறையைக் கொண்டுவருவதாக இருக்கிறார்கள். இதற்குரிய காரணங்களை நான் நேற்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக் கேட்டபோது, இந்த முறை தவிர்க்க முடியாதது போல் தான் தோன்றுகிறது. ஆயினும், முதலில் ஏன் Graded levy முறையைச் சோதனை செய்து பார்க்கக் கூடாது? 'கிரேடெட் லேவி முறை'யில் இவ்வளவு தான் வரும் என்று கண்டு, அது போதாது என்றால், பிறகு இந்த மனுவலி ப்ரொக்யூர்மென்ட் முறையைக் கொண்டுவரலாகாதா? என்று நான் கேட்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இந்த முறையில் ஒரு பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது. அதாவது, ஒவ்வொரு நபரைப் பொறுத்தும், அவர்களுடைய குடும்பத்தில் எத்தனை பேர், அவர் எவ்வளவு உட்கொள்ளுகிறார், அவர் எவ்வளவு செலவழிக்கிறார் என்பதையெல்லாம் விசாரணை செய்கின்ற ஒரு துணுக்கமான வேலை ஏற்படுகிறது. அதைச் செய்கின்றவர்கள் யார்? சிப்பந்திகள். அந்தச் சிப்பந்திகளுடைய ஆதிக்கத்திலே மக்கள் வந்துவிடுகிறார்கள். இதனால் அதிகக் கொடுமை, லஞ்சம், அநீதி போன்ற தொந்தரவுகளுக்குரிய வாய்ப்புகள் அங்கு இருக்கின்றன. பணக்காரர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளவும், ஏழைகளிடம் தகுதிக்கு மிகுந்தபடி வசூல் செய்

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [22nd January 1965]

கன்ற நிலைமையும் வரலாம். ஆகவே, Graded levy முறையில், ஒரு ஏக்கராவுக்கு இத்தனை மூட்டை, இரண்டு ஏக்கராவுக்கு அதைவிட மிகுதி என்ற முறையைக் கொண்டுவந்து பார்த்து, அது எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு வெற்றியாக இல்லையென்றால் அதற்கு மேலும் தேவை என்றால், அடுத்தது என்ன செய்யலாம் என்று யோசிப்பது தான் முறை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால், அரசாங்கம் ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்த முடிவை அவர்கள் நடத்துவதானால் கூட, மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து கொண்டு தான் செய்யவேண்டும். ஆங்காங்கே விவசாயிகள் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளையும், சட்டசபைப் பிரதிநிதிகளையும், பஞ்சாயத்துப் பெரும் தலைவர்

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

களையும் கலந்து தான் இதை அமுலாக்கவேண்டும். இல்லாமற் போனால், நாட்டிலே இயற்கையிலே புண்பட்டிருக்கிற ஒரு மாவட்டத்தை மேலும் புண்படுத்துவதாகவும், வெந்த புண்ணிலே வேல் பாய்ச்சுவதாகவும் இருக்கும். அத்தகைய நடவடிக்கைகள் நடக்கலாகாது என்று நான் மன்றடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மூன்றாவதாக நான் சொல்ல விரும்புவது இது தான். குடியரசு தினத்தையொட்டி, அதைத் துக்க நாளாகக் கொண்டாடவேண்டும் என்று இன்று ஒரு கிளர்ச்சி இருப்பதாகப் பத்திரிகையிலிருந்து அறிகிறேன். நமது கவர்னர் பெருமான் தமது உரையின் இறுதியில், 'இந்த சட்டசபையானது மிகவும் ஒழுங்காகவும், கண்ணியத்தோடும், இந்தச் சபையின் உரிமைகளைக் காப்பாற்றுகின்ற முறையிலும் நடந்து கொள்ளவேண்டும்' என்று வேண்டுகல் விடுத்துள்ளார். இதை இங்குள்ள ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் மனத்தில் வைத்து நடந்து கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். குடியரசு தினத்தன்று அதைத் துக்க தினமாகக் கொண்டாடுவது உண்மையிலேயே தமிழர்களுக்குப் பெரும் இழுக்கு என்றே நான் கருதுகிறேன். கண்ணீர் விட்டு, செந்நீர் விட்டு வளர்த்த பயிர் சுதந்திரம். அதன் விளைவாக வந்தது குடியரசு. அந்தக் குடியரசு தினத்தைத் துக்க நாளாகக் கொண்டாடுகிறவர்களை மறைமுகமாகவோ நேர்முகமாகவோ, தெரிந்தோ தெரியாமலோ, அறிந்தோ அறியாமலோ, சினர்களுக்கும் பாகிஸ் தானியர்களுக்கும் உறவு கொண்டவர்கள் என்றோ, அவர்களுக்கு துணை நிற்கிறவர்கள் என்றோ கருதவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் உலக அரங்கில் வெட்கத்தோடு தலைகுனிய வேண்டிய இந்தச் செயலைச் செய்யவேண்டாம் என்று நான் இந்தச் சபையில், அந்தக் கருத்துடன் யாராவது இருப்பார்களானால், அந்த என்னுடைய தோழர்களுக்கு, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் அடியொட்டி நானும் வேண்டுகல் செய்துகொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக, இந்த மொழிப் பிரச்சனையைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் நாம் இங்கே பேசியுள்ளோம். மீண்டும் மீண்டும் நாம் தெளிவுபடக் கூறுவது கடைமையாகவும் உள்ளது. ஹிந்தி என்பது இங்கே எங்கும் திணிக்கப்படவில்லை. திணிப்பது என்றால் என்ன பொருள்? ஹிந்தி இங்கே திணிக்கப்பட்டது என்றால்,

22nd January 1965] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

இங்கு சட்டசபை மெம்பர்களாகிய நாம் தமிழில் பேச முடியுமா? பள்ளிக்கூடங்களில் இன்று தமிழ் பாட மொழியாக இருக்க முடியுமா? அரசாங்கத்திலும் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக இருக்க முடியுமா? 1975-ம் ஆம் ஆண்டு வரை ஹிந்தி வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம், ஆங்கிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். தொடர்பு மொழியாக ஹிந்தியையும் வைத்துக் கொள்ளலாம், ஆங்கிலத்தையும் வைத்துக்கொள்ளலாம். நாட்டுக்கு ஒரு தொடர்பு மொழி இருக்கத்தான் வேண்டும். அந்தத் தொடர்பு மொழியாக ஹிந்தியையோ ஆங்கிலத்தையோ, எது விருப்பமோ அதை வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படி 1975-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகும் நமக்கு ஆங்கிலமேதான் வேண்டும் என்றாலும், அப்பொழுதும் நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. வழி அடைத்துவிடவில்லை. இப்படியிருக்க, 'திடீரென்று ஹிந்தியைத் திணித்து விட்டார்கள்' என்று சொல்லுவதில் பொருத்தமே இல்லை. ஆங்கிலத்தில் வந்த உத்தரவுகள், ஆங்கிலத்தில் வந்த அறிக்கைகள் ஆகியவற்றோடு ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு ஒன்றும் தொடர்ந்து வரும் என்பதல்லாது, நமது நடவடிக்கைகள் தமிழிலே நடைபெறும். தமிழ் நாட்டில் ஆட்சி தமிழிலே நடைபெறும். ஆகவே, தமிழுக்கு எந்த வித ஆபத்தும் வந்துவிட்டது என்று கருதுவதற்கே இல்லை.

ஒன்று சொல்கிறேன். தமிழுக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது 10-30
என்று எப்போது கூற வேண்டுமென்றால், இன்று ஆங்கிலம் a.m.
இல்லை, ஹிந்தி தான் பொதுமொழி என்று இந்தச் சட்டசபையிலோ, பார்லிமெண்டிலோ சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அப்போது அது அஞ்ச வேண்டியது தான். குடைபோல ஆங்கிலத்தை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத மக்கள் என்றைக்கு இந்தியைக் கற்று அதை ஆட்சிமொழியாக ஏற்கத் தயாராய் இருக்கிறார்களோ அது வரை ஆங்கிலம் இருக்கும் என்பதாக காலஞ்சென்ற நமது மதிப் பிற்குரிய பிரதமர் நேருஜி கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வாக்கு காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது. இந்த உண்மை நிலையை எடுத்துக் கூறி மக்களுடைய ஐயத்தைப் போக்க நாம் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. KUNJAN NADAR: On a point of information, Sir. I want to know from the hon. Member whether he wants a judicial enquiry or not.

MR. DEPUTY SPEAKER: It is not necessary.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member should put that question to the Government.

* திரு. எம். எஸ். மணி: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே நம்முடைய ராஜ்யத்தின் தென்கோடி ராமேஸ்வரத்தில் ஏற்பட்ட புயலினாலும், கடல் கொந்தளிப்பினாலும் சினிமா ந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புயலினால்

[திரு. எம். எஸ். மணி] [22nd January 1965]

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது பற்றிப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த விளைவினால் சுமார் 250 பேர்கள் இறந்திருக்கலாம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதன் முதலில் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் 500 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கும் என்று அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த எங்கள் செயலாளர் இரண்டாயிரத்திலிருந்து மூவாயிரம் வரை இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை இருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் சொல்வதனால் அதில் ஏதோ தவறு இருப்பதாக ஆளும் கட்சியினர் சொல்லக் கூடும். அந்தப் பகுதியைப் பார்வையிடச் சென்ற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களான திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன், திரு. கே. டி. கோசல்ராம் ஆகியவர்களே இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஆயிரத்துக்கும் மேலாக இருக்கக்கூடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் உண்மையிலேயே அந்தப் பகுதிக்குச் செல்லாத பொதுமக்களுக்கு அங்கே எத்தனை பேர்கள் இறந்திருக்கக்கூடும், எத்தனை ரூபாய் மதிப்பு பொருட்சேதம் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடும் என்கிற உண்மையான விவரம் தெரியவில்லை. மற்றவற்றுக்கு எல்லாம் சரியான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்கிற இந்த சர்க்கார் இதுபற்றியும் சரியான விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுத்திருக்கலாம். அப்படி அறிவிக்கத் தவறிய காரணத்தினால்தான் இத்தகைய குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல. ஆண்டவனுக்குக் கோபம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால்தான் அங்கே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்பதாகப் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே ராமேஸ்வரம் கோவிலில் உள்ள அர்ச்சகர்கள் ஒரு காரணம் சொல்கிறார்கள். இதுவரை நல்ல அரிசி கிடைத்து வந்தது. அதைக் கொண்டு ஆண்டவனுக்கு பொங்கல் நைவேத்தியம் செய்து வந்தோம். இப்போது அரிசி கிடைப்பது இல்லையாதலால் கோதுமையினால் தயாரிக்கப்பட்ட ஆரியும், கிழங்கும் படைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதனால் தான் ஆண்டவனுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டு மக்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலை ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆயினும் இத்தனை விளைவுகளுக்கும் ராமேஸ்வரம் கோவில் இடியவில்லை. ஆண்டவன் தன் கட்டிடத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டான் என்று நேற்றைய முன்தினம் பேசிய திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது நாம் கட்டிய கட்டிடம் அல்ல. நம் முன்னோர்கள் கட்டிய கட்டிடம். ஆதலாலே அது இடியாமல் தப்பி நிற்கிறது. நமது அரசாங்கம் கட்டிய கட்டிடமாக இருந்தால் நின்று இருக்காது. அந்தப் புயலில் அழிந்து இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் புயலினாலும், கடல் கொந்தளிப்பினாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் எந்த வகையில் நிவாரணம் அளித்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த மக்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கவில்லையென்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த ஓர் உறுப்பினர் நந்தனார் கதையைப்போல நாம் ஒரே இரவில் அறுவடை செய்ய முடியுமா என்றார். நந்தனாரைவிட

22nd January 1965] [திரு. எம். எஸ். மணி]

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பக்தியில் குறைந்துவிடவில்லை யென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவேதான் இப்படிப்பட்ட வாதங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்காமல் செய்ய வேண்டிய நிவாரண வேலைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கே பாதிக்கப்பட்ட பகுதியை நேரில் சுற்றிப் பார்த்து வரச் சென்ற திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறேன் என்று செல்லிவிட்டு கையிலும் ஏராள பணத்தைக் கொண்டு போய் பொதுமக்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அப்போது தான் அவர்கள் சர்க்காரிடம் பணத்தைக் கொடுக்காது நீங்களே நேரிடையாகக் கொடுங்கள், அவர்கள் அளிக்கிற நிவாரணம் சரியாக எங்களிடம் வந்து சேருவதில்லை என்றார்கள். அதற்கு திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் இணங்கினார்கள். இன்று அவருக்கு ஏராள விண்ணப்பங்கள் வந்து இருக்கின்றன. அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்க வேண்டுமே தவிர தனிப்பட்டவர்கள் யார் கொடுத்தாலும் அதைத் தடுக்காமல் இருந்தால் அது இந்த நேரத்தில் அந்த மக்களுக்குச் செய்த நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் அரிசிப் பற்றாக்குறையைப் பற்றி பல அங்கத் தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 17 ஆண்டு காலமாக நாம் இன்னும் அரிசியைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் ஆனால் பலர் அணுகுண்டு செய்கிற அளவுக்கு முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அரிசி பற்றவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அரிசி கேட்டால் அட்டை கொடுக்கிறார்கள். அட்டைக்கு அரிசி கொடுங்கள் என்றால் கடைக்காரர் அரிசி இல்லை என்கிறான். கலெக்டரைக் கேட்டால் எல்லாக் கடைகளுக்கும் அரிசி கொடுத்தாகிவிட்டது என்கிறார். கலெக்டர் கொடுக்கவில்லை என்று கடைக்காரர் சொல்வதும், போதுமான அரிசி கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கலெக்டர் சொல்வதும், கடைக்காரர் அரிசி கொடுக்கவில்லை என்று பொதுமக்கள் கடைக்காரர்களுடன் தகராறு செய்வதுமான குழப்பம் தான் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அட்டையை வைத்துக்கொண்டு அரிசி கிடைக்காத நிலையில் பொதுமக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் பொங்கல் சமயத்தில் திருச்சி மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் சர்க்கரை கோட்டாவை பொங்கலுக்காக அதிகப்படுத்தியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் அறிக்கை கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு அரிசி மட்டும் அல்ல, சர்க்கரையும் கிடைக்கவில்லை. இப்படி அரசாங்கம் அறிவிக்கின்றவற்றுக்கும், நடைமுறைக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, இன்றையதினம் அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்படுகிற அரிசி எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். இப்போது கொடுக்கப்படுகிற அரிசி ரெயின்போ கலரில் இருக்கிறது. அரிசி என்றால் வெள்ளையாகத்தான் இருக்கும் என்று நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். ஆனால் இன்று கொடுக்கப்படுகிற அரிசியைப்

[திரு. எம். எஸ். மணி] [22nd January 1965]

பார்த்தால் ஒரு பக்கம் சிவப்பாக இருக்கிறது, ஒரு பக்கம் பச்சையாக இருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சமீபத்தில் மத்திய சிறைக் கூடத்தில் இருந்த கைதிகளுக்கு பொங்கல் போடுவதற்காக திருச்சி மாவட்ட கலெக்டரிடம் 6 மூட்டை அரிசி வாங்கினேன். அதில் $3\frac{1}{2}$ படி புழு இருந்தது. முதல் தரமான அரிசி என்பது லேயே இத்தனை புழு இருந்திருக்குமானால் மற்றவற்றை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டியதே இல்லை. இந்தக் குறைபாடுகளைக் களையவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கு பேசிய திருச்சி மாவட்ட அங்கத்தினர் திருச்சியில் அரிசி கிடைக்கிறது, அதுமட்டுமல்ல, இந்தப் பிரச்சினையை நாம் வெற்றிகரமாகச் சமாளித்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதே உறுப்பினர் திருச்சி மாவட்ட டி.டி.சி. கூட்டத்தில் கலெக்டரிடம் எங்கள் பகுதியில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்பதாக முறையிட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு மாதமாக அரிசியே கிடைக்கவில்லை என்று ஆங்கே முறையிட்டவர் இங்கே எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது என்பதாக எதிர்க்கட்சிகளுக்கு விட்டுக்கொடுத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகப் பேசுவது என்றால் இது நிர்வாகத்தில் உள்ள ஊழலை நல்ல முறையில் களைவதற்குப் பயன்படாது. மாவட்டங்களில் உள்ள உண்மை நிலையை அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்குக் காண்பெருவதற்காகத்தான் நான் இவற்றைச் சொல்கிறேன்.

அரிசிப் பற்றாக்குறை ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்தப் பகுதியில் இருந்து எந்தப் பகுதிக்கு வேண்டுமானாலும் அரிசி போகலாம் என்பதாக ஓர் அறிக்கை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதேசமயம் புதுக்கோட்டையில் இருந்து திருச்சிக்கு அரிசி வந்தால் தடை செய்யப்படுகிறது. அவற்றை அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்து விற்றுவிடுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. சமீபத்தில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். இந்த மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் அரிசியைப் பதுக்கி வைத்து இருந்தார் என்பதற்காக அதிகாரிகள் அந்த தாளியத்தைக் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை இன்னமும் எடுத்து விநியோகிக்கவில்லை. இதுவே வேறு ஒருவருடையதாக இருந்தால் இந்தோம் அது அப்பொழுதே பொதுமக்களுக்கு எடுத்து விற்பனை செய்ய அனுப்பப்பட்டு இருக்கும். ஆனால் இந்த மன்ற உறுப்பினர் ஒருவருடையது என்பதனாலே மறைமுகமாக மூடி வைக்கப்படுகிறது என்ற புகார் எல்லோருக்கும் கேட்ட பெயரை அளிக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட பதுக்கல் காரியத்தில் யார் ஈடுபட்டாலும் அதைக் கண்டுபிடித்து வெளிக் கொணர்ந்து மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே பொற்கொல்லர்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. நான் சென்ற தடவையே 'ஏராளமான பொற்கொல்லர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ; அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு வழிவகை காணவேண்டும்

22nd January 1965] [திரு. எம். எஸ். மணி]

என்று கேட்டுக்கொண்டேன். அரசாங்கத்தினர் அவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு பொற்கொல்லருக்காவது இதுவரை நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முதலிடம் தருகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதுவரையில் 1,300 பேருக்கு மேல் மனுப் போட்டு 12 பேருக்குத்தான் வேலை வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு பொற் கொல்லருக்கும் 2,000 ரூபாய் தொழில் செய்வதற்காக கடன் உதவி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டு உள்ளபடியே பொற்கொல்லர்கள் ரொம்ப சந்தோஷப்பட்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் 'இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை' தான் என்று டைரக்டர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒரு பொற்கொல்லருக்கு 200 ரூபாய் கொடுத்து அவன் ஒரு சைக்கிள் கடை வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவன் அதைக் கொண்டு எத்தனை சைக்கிள் வாங்க முடியும்? ஆகவே, கடன் கொடுப்பது போதுமான அளவுக்கு இருந்தால்தான் சிறிய தொழில்களைச் செய்ய முடியும்; அதை விட்டு 200 ரூபாய் கொடுத்தால் அது அவர்களுடைய குடும்பச் செலவுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய நிலைமைக்குப் போய்விடுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு அதிகப்படியான அளவுக்குத் தொழில் செய்வதற்காகக் கடன் கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அளவோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இயற்கையின் காரணத்தாலே இராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, இன்னல் அடைந்த மக்களுக்கு நம் முடைய அரசாங்கம் செய்து வருகிற உதவியோடு நாம் எல்லோரும் அவர்களுக்காக அனுதாபம் தெரிவித்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையில் இன்று நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை நானும் நேரிலே சென்று பார்க்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. நிலக்கோட்டை தாலுகா விலே உள்ள சில நல்லவர்களும், சின்னாம்பட்டியில் உள்ள சில நல்லவர்களும் நான் போய் அந்தப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காகச் சேலை, வேட்டி வேண்டுமென்று சொன்னவுடனே 'நாங்களே செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தோம்; அதை உங்கள் மூலமாகச் செய்கிறோம்' என்று சொல்லி 430 சேலைகள், 515 வேட்டிகள் 100 குழந்தைகளுக்குத் துணிமணிகள், ஏழு துண்டிகள், ஒரு போர்வை ஆகியவற்றைக் கொடுத்தார்கள். அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு சென்று அங்குள்ள அதிகாரிகளை வைத்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்போது அந்த மக்கள் 'நாங்கள் இவ்வளவு அவதிப்படும்கோது அமைச்சர்கள் எல்லாம் நோடியாக ஓடிவந்து தக்க சமயத்தில் உதவி செய்தார்கள்; அதற்கு நாங்கள் என்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் குறை சொல்லாமலும் இல்லை. என்ன குறை சொன்னார்கள்?

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [22nd January 1965]

மண்டபத்தில் வந்து இருந்தவர்கள், 'ஒரு நாளைக்கு 200 படி அரிசி சமைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; கலெக்டர், மற்று முள்ள அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே கவனித்துக் கொள்கிறார்கள்; ஆனால் காலை நேரத்தில் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுக்கிறார்கள்; குழந்தைகளுக்காகக் கஞ்சி வைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்' என்ற குறையைச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றிக் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் சொல்லி கஞ்சி போட்டுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் இன்னும் அவர்களைத் திருப்தி செய்தவர்களாவோம்.

அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக அரசாங்கம் ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் தங்களுடைய உயிரையெல்லாம் கூடத் தூக்கி வேறு இடத்தில் வைத்து விட்டு அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். குழிப்பாக ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும், உள்துறை அமைச்சர் அவர்களும் அந்தப் பகுதியிலே படகிலே சென்றது அந்த மக்களுக்கு வியப்பாக இருந்தது. இவ்வளவு பெரிய கொந்தளிப்பில் பயம் இல்லாமல் வந்தார்களே என்று கூறினார்கள். அந்த பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு விடுகள் கட்டிக் கொடுத்து தொழில் வாய்ப்புகள் செய்து கொடுப்பது உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டியதாகும். அந்த மக்களுக்கு அரசாங்கம் 30 ரூபாயும், துணிமணிகளும் கொடுத்திருக்கிறது. இந்தப் பணம் போதாது. அரசாங்கம் எவ்வளவோ செலவு செய்கிறது. ஆகவே, இந்த 30 ரூபாயை 100 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்தால் நிச்சயமாக இதைச் செய்ய முடியும்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : தனுஷ்கோடியில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு 100 ரூபாய் கொடுக்கிறோம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தெரியாமல் சொல்லி விட்டேன். தனுஷ்கோடியிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு 100 ரூபாய் கொடுப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டக்கூடிய அம்சமாகும். அதோடு கரையூர், வேர்க்காடு போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்தவர்களுக்கும் அந்தத் தொகையைக் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலக்கோட்டை தாலுகாவில் என்னுடைய தொகுதியில் திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ் கவிழ்ந்து சில பேர் உயிரை இழந்தனர். அந்த விபத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பில் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். சோழவந்தான் போன்ற பகுதிகளில் கொடிக்கால் விவசாயிகள் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அனுப்பப்பட்ட மனுவைப் பார்த்துத்தான் தாசில்தார் கமிஷனர் ஆகியவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்துக் கணக்கெடுத்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பத்து செண்ட், பதினைந்து செண்டில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய கொடிக்கால் விவசாயிகள். முன்பு தஞ்சை பகுதியில் புயல் ஏற்பட்டபோது நிவாரணம் அளித்ததைப் போல் இவர்

22nd January 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

களுக்கும் 50 ரூபாய் இனாமாகவும், 204 ரூபாய் வட்டி இல்லாகக் கடனாகவும் கொடுத்து உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும். இதன் காரணத்தால்தான் எங்களைப் போன்ற விவசாயிகள் அடிக்கடி இந்தச் சட்டசபையில் 'கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்' திட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். இம்மாதிரி பாதகம் ஏற்படுகின்ற சமயத்தில் அது உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே, அதைப் பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சோழவந்தான் பகுதியில் ரிண்டர்பெஸ்ட் என்ற காலரா போன்ற வியாதி மாடுகளுக்கு வந்து நூற்றுக்கணக்கான மாடுகள் இறந்து விட்டன. அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பார்த்து இனாகு லேஷன் செய்து ஓரளவு அந்த வியாதியைத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வியாதி மீண்டும் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே 'காட்டில் இன்ஷூரன்ஸ்' திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்கும். மாடுகள் இறந்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பாதி மானியமாகவும், பாதி கடனாகவும் கொடுத்து உதவினால் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இராமேஸ்வரம் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்து கொண்டிருக்கிற அதிகாரிகள் மீது சில குறைகளை இந்தச் சபையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மையில் அந்த அதிகாரிகள் பல நாட்கள் சரியாகச் சாப்பிடாமல், தூங்காமல் பாடுபட்டார்கள் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அவ்வாறு உற்சாகமாக வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பார்த்து சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னால் அவர்களுடைய உற்சாகம் குன்றி 'எதற்காக இப்படி வேலை செய்ய வேண்டும்' என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விட வழி ஏற்படும். ஆகவே, அவர்கள் ஆற்றிய பணியைப் பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தமட்டில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுட விவாபாரிகளை விட்டு விட்டு எதையும் செய்யப் போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலமாக அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய கொள்முதல் முழுவதையும் செய்ய முடியாது என்ற காரணத்தால் சிலருக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து கொள்முதல் பணியைச் செய்கிறார்கள். அந்த லைசென்ஸ் பெற்ற விவாபாரிகள் எல்லோரும் அல்ல—சிலர் குறை சொல்லும்படி நடந்து கொள்கிறார்கள். 23 ரூபாய் 19 பைசா என்று விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் 28 ரூபாய், 30 ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிற சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் யார் அதிக விலை கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மறைமுகமாகக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவ்வாறு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி டிரான்ஸ் போர்ட் சார்ஜஸ் கொடுத்து அரிசியாக மக்கள் மத்தியில் விநியோகம் செய்யும்போது அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. சில விவாபாரிகள் செய்கிற

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [22nd January 1965]

இந்தத் தவறுகளை உணவு அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் பரிசீலித்து தவறுகள் ஏற்படாமல் தடுத்து விட்டால் நியாயம் கிடைக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தைப் பொறுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல திட்டங்கள் அந்தப் பகுதிக்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு விட்டன. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் பழனி ஆண்டவர் ஓடைத் திட்டம் சாங்ஷன் செய்யப்படவில்லை. மஞ்ச நதி திட்டம் வருகிறது. அதுவும் சாங்ஷன் செய்யப்படவில்லை. வத்தலகுண்டில் காமாட்சி அம்மன் அணை ஒன்றும் வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்போம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றை பரிசீலனை செய்து இவற்றையெல்லாம் சாங்ஷன் செய்யவேண்டும். குளம் கண்மாய் தேக்க முடியாத பகுதிகளில், கிணற்றின் மூலம் பாசனம் செய்யும் சூழ்நிலை இருக்கும் பகுதிகளில் 20 ஏக்கர் அல்லது 30 ஏக்கர் என்று ஒரு அளவு வைத்து இவ்வளவு ஏக்கர்கள் தரிசு நிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து 5,000 அல்லது 10,000 ஏரபாய் செலவில் ஒரு பெரிய கிணறு வெட்டி அதில் பம்பு செட் வைத்துக் கொடுத்தால் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதோடு கூட கிணற்றுப் பாசனத்தை மட்டும் நம்பி இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நலன் பயப்பதாக இருக்கும். அதோடு நம் உற்பத்தியின் அளவும் பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது. கடைசியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமிழக மக்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து இங்கு அமர்ந்திருக்கிற மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களிடமும் நம்பிக்கை வைத்து இருப்பதில் களங்கம் ஏற்படுத்தி விடக் கூடாது. தமிழ் நாடு உலகத்திலேயே வியக்கக் கூடிய அளவில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று, இரண்டு, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றிகரமாக நடந்தேற காரணம், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும், சர்வகட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைப்பு கொடுத்த காரணத்தினால்தான் என்பதை சொல்லாமலேயே நம் பெருமையை விளக்கியிருக்கிறார்கள். அதை நிலைநாட்டும் வகையில், நம் மீதுள்ள நம்பிக்கையை நிலைநாட்டும் அளவில் 26-ம் தேதி நடத்த இருக்கிற துக்க தின நாளை, நமது மதிப்பு மிக்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல் 25-ம் தேதி அல்லது 27-ம் தேதி வைத்துக் கொண்டு 26-ம் தேதியை எல்லோரும் குடியரசுத் தினமாகக் கொண்டாடினால் நமக்கு பெரும் பெருமை ஏற்படுவதோடு சர்வகட்சி அங்கத்தினர்களும், குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் அதை நிலைநாட்டியவர்களாவார்கள் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மா. இராசாங்கம்: மதிப்பிற்குரிய துணை தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் தனுஷ்கோடி பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் உரை ஏதோ தூரத்து சொந்தக்காரர் சாவு வீட்டில் துக்கம் விசாரிப்பது போல்தான் தென்படுகிறதே தனிர ஆத்திரமான, ஆறுதலான, ஆழமான காரிய

22nd January 1965] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

காரணங்கள் அதில் காணப்படவில்லை. இயற்கை அன்னையின் சீற்றத்தால் இது ஏற்பட்டது என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பழங்காலத்தில் பருவ மழை தவறி விட்டால், பசி, பிணி ஏற்பட்டது என்றால், கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது என்றால் நாட்டை ஆளுகிற மன்னன் நீதியில் ஏதோ தவறு ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அப்படி வரும் என்பது பழம் தமிழ் எழுத்துக்களின் சாரமாகும். அந்த அறிஞர்களின் சாரப்படி நான் அதை எடுத்துச் சொல்லும்போது இயற்கை அன்னையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட விளைவிற்கு எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்வதை விட்டு விட்டு இதைச் செய்வதற்கு எவ்வளவோ வழிவகைகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறேன். இயற்கை தவறக் காரணம் அரசு தவறுவதே. அரசியல் தர்மம் கேட்டு விட்டதினால்தான் இயற்கை தவறியிருக்கிறது. இந்திய அரசியலில் அரசியல் தவறு ஏற்பட்டதன் காரணமாகத்தான் இந்தக் கடல் கோள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்தை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதற்கு நாம் என்ன செய்வது என்றால், புயல் ஏற்பட்டதற்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்டால், 20-ம் நூற்றாண்டில் அதை ஒரு கூற்றாக யாரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. இருபதாம் நூற்றாண்டு என்பது விஞ்ஞான உலகம். சுவர் எழுப்புவது போன்ற பல காரியங்கள் செய்ய வழிவகை இருக்கிறது. அப்படி சுவர் எழுப்பி இதைத் தடுத்திருக்கலாம் என்று எங்கள் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறியபோது அது குறித்து பெரிய அமைச்சர்களும், பெரிய தலைவர்களும் கேலியும் கிண்டலுமாகப் பேசினார்களே தவிர அதுபற்றி ஆராய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வரவில்லை. ஆகாயத்தில் கோட்டை கட்ட முடியுமா என்று ஒருவரும் சுவர் எழுப்ப முடியுமா என்று கேலி பேசிய மற்றொருவரும் கேலி பேசிக் கொண்டதான் இருந்தார்கள். அது பனை அளவிற்கு உயர்ந்து வரும் என்று தெரிந்திருந்தும் சுவர் கட்டவில்லை என்றால், வருவது தெரிந்தே சுவர் கட்டமுடியாமல் போனதை வேதனையோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மக்களைக் காக்கும் அக்கரை அவர்களுக்கு உண்மையாகவே இருந்திருக்குமானால் அதைச் செய்து முடித்திருக்கக் கூடும். ஐப்பான் நாட்டில் அப்படி செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இரும்புச் சுவரை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஐப்பானில் செப்டம்பர் மாதம் அங்குள்ள மக்களுக்கு கொலை நடுங்கும் மாதமாகும். அந்த நாட்டில் செப்டம்பர் மாதம் கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு அவர்களை வருடாவருடம் பாதித்துக் கொண்டிருந்தது. வருடாவருடம் இப்படி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கண்டு அங்கு இந்தச் சுவரை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். கடல் கொந்தளிப்பில் இருந்து மக்களை காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படி அதை செய்து “ஃப்யூஜி” சம்பெனியின் விளம்பரத்தை இந்த மன்றத்தின் முன்பாக வாசித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அமெரிக்கப் பத்திரிகையில், ‘நியூஸ்லீக்’ என்ற பத்திரிகையில் கடல் கோள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஐப்பானில் அதிலிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி குறிப்பிடும்போது சொல்லியிருப்பதை வாசிக்கிறேன்.

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [22nd January 1965]

'An end to natural calamities : ' In Japan, September was considered the month of "disasters"—this was because of typhoons and stormy weather. In the past, these storms left destruction and devastation in their wake. However, this is no longer the case because break waters and shore protection facilities have been constructed throughout Japan, using Fuji's new steel piles, thus preventing landslides and resisting the impact of tidal waves.'

ஆக இந்த விஞ்ஞான உலகத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பழங்காலத்தைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருப்பது சாலச் சிறந்ததல்ல என்பதை தங்கள் மூலம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன்.

கனம் திரு வெ. ராமைய்யா: அந்த விளம்பரத்தில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்? சுவர் கட்டியிருக்கிறார்களா அல்லது பைல்ஸ் இறக்கி லான்ட் ஸ்டைட் ஆகாமல் செய்திருக்கிறார்களா என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. மா. இராசாங்கம்: ஜப்பானில் கடலில் தடுப்புச் சுவர் கட்டியிருப்பதற்கு என்னிடம் இதோ சான்று இருக்கிறது. அடுத்து, மகாபலிபுரத்தில் இதற்கு முன் கோவில்கள் பலவற்றை கடல் விழுங்கியிருக்கிறது. கடலோரத்தில் அலை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இருக்கிற கோவிலையும் அது ருசி பார்த்து விடுவதற்கு முன்பாக அவற்றை நாம் காத்தாக வேண்டும். ஏனெனில் இதுவரை புதிதாக பெருமையான காரியங்களை அரசாங்கம் செய்து முடிக்கவில்லை என்றாலும் பழங்கால பெருமையையாவது நாம் காப்பாற்றியாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். அங்கு அழிவு ஏற்படாமல் தடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனுஷ்கோடியில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 300 என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றி குறிப்பிடும்போது மதுரையில் நடந்த பள்ளி நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. மதுரையில் பள்ளி மாணவிகள் இறந்தபோது இறந்தவர்கள் 37 என்று கணக்கு கொடுத்திருந்தார்கள். தங்கள் மூலம் நான் சொல்லிக் கொள்வேன். உண்மைக் கணக்கு 95. ஆக சர்க்கார் பள்ளி விவரங்களில் எங்களுக்கு அவ்வளவு சரியான நம்பிக்கை உண்மையில் இல்லை என்பதை தங்கள் மூலம் தெளிவாக நான் சொல்லிக் கொள்வேன். மேலும் தனுஷ்கோடியில் இறந்தவர்கள் எப்படி புதைக்கப்பட்டார்கள் என்றால் சோற்றுக்கு வழியற்று இருப்பவர்களை கூட இறந்தபின் மரியாதையோடு புதைப்பது என்பது தமிழ் பண்பாட்டில் ஊறிப்போன ஒரு பண்பாடாகும். தனுஷ்கோடியில் நாய்கள் கடித்துத் தின்று கொதறிப் போடுகிற அளவிற்கும், குப்பையைப் புதைப்பதுபோல்தான் புதைத்திருக்கிறார்களே தவிர மனிதாபிமானத்தோடு நடத்துகிற வாய்ப்பு அங்கு இல்லாமல் போனது பற்றி வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். உயிர்களைத்தான் உங்களால் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்றாலும் பிணங்கையாவது மரியாதையோடு முன் எச்சரிக்கையாக முன்கூட்டியே எடுத்து நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்க வேண்டும்.

22nd January 1965] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

மேலும் கவர்னர் அவர்களது உரையில், அரிசி பஞ்சத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அரிசி பஞ்சத்தை நல்ல முறையில் சமாளித்துவிட்டோம் என்று பெருமையாக சொல்லுகிறார்கள். இந்த அரிசிப் பஞ்சம் நகர புறங்களில் தான் அதிகமாக ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அதை காப்பாற்றுவதற்காக நாட்டுப் புறங்களிலுள்ளவர்களிடமிருந்து கொள்ளை அடிப்பது போன்று நெல்லை வாங்கினார்கள். பல வீடுகளிலும் ஸீல் போட்டு வைத்தார்கள். இதை எதற்காக செய்ய வேண்டும் என்று அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் கேட்டோம். நாங்கள் தெரிவித்த நேரத்தில் இதைப் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் சர்க்காருக்கு தெரிவித்து விட்டோம் என்று எங்களிடம் சொல்லி விட்டார்கள். நாங்கள் சொல்வதை ஒன்றும் கேட்காமல் அங்குள்ள அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல் ஸீல் வைத்து விட்டதோடு மட்டுமல்ல, சாதாரணமான உபயோகத்திற்கு வைத்திருந்த நெல்லையும் அதிகாரிகள் அடித்து பிடித்து வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். இதன் காரணமாக அங்குள்ள ஏழை மக்கள் இன்றைய தினம் தங்கள் உபயோகத்திற்கு அரிசியை விலை கொடுத்து வாங்கி சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். . .

(மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம் மாநிலத்தில் தனுஷ்கோடி பகுதியில் ஏற்பட்ட சேதத்தைப் பற்றியும்; பயங்கரமான நிலைமையைப்பற்றியும் நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சுவீஸ்தாரமாக தனது அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் அங்கு ஏற்பட்ட எல்லாவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்களைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கு புயல் ஏற்பட்டது என்ற தகவல் அரசாங்கத்திற்கு தெரிந்ததும் மிகவும் பிரமிக்கதக்க அளவுக்கு எல்லோரும் பெருமையோடு எடுத்துக்கூறக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள். தங்களால் எவ்வளவு சாத்தியமோ அந்த அளவுக்கு மாக்ஸிமம் எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவிற்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தை நான் மனமார பாராட்டுகிறேன். எனக்கு சிறு வயதிலிருந்தே என்ன பழக்கம் என்றால், எதை எடுத்தாலும் 'கிரிட்டிலைஸ்' செய்து கொண்டிருப்பது பழக்கம். அது என்னுடைய ரத்தத்திலேயே ஊறிப்போய்விட்டது. எங்காவது தவறுதல் ஏற்பட்டிருக்குமா என்று பார்ப்பது என் வழக்கம். அப்படியெல்லாம் பார்த்தும் கூட எந்த விதமான தவறுதலும் இல்லாமல் எல்லோரும் பாராட்டக் கூடிய வகையில் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்ற காலத்தில் மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் உதவி செய்யவேண்டும் என்கிற டிரெடிஷனை நமது முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் அமைத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். பத்து வருடங்களுக்கு முன்னால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் புயல் ஏற்பட்ட போது, திரு. காமராஜ் அவர்கள் அந்த ஜில்லாவிற்கு உடனே

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [22nd January 1965]

வந்து; புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று; கழுத்தளவு தண்ணீர் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் நீந்தி சென்று மக்களுக்கு வேண்டிய நிவாரணங்களை எல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலேயே நமது முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களும், முழு மூச்சுடன் தமது சகாக்களை அனுப்பி மக்களுக்கு உடனடியாக என்னென்ன உதவி செய்ய வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதிலும் குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லா வாகி என்ற முறையிலும்; அங்கு துன்பப்பட்ட மக்களின் சார்பிலும் எனது மனமார நன்றியை உண்மையிலேயே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் எதையும் நான் கிரிட்டிசிஸைச் செய்வது போன்று ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் இதைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஜனநாயக ஆட்சியில் எந்த இடத்தில் யார் தவறுதல்களை செய்தாலும் அது அரசாங்கத்தைத்தான் சேரும், அது மந்திரிகளைத்தான் சாரும். அரசாங்கத்திலுள்ள சாதாரண ஒரு சிப்பந்தி ஏதாவது தவறு இழைத்தாலும்; அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டியது மந்திரி தான். அப்படி குற்றங்களை சொல்லும்போது அதிகாரிகளின் சார்பில் அப்படியல்ல என்று மந்திரிகள் மறுப்பதற்கு முயற்சி செய்வதும் வழக்கம் தான். இது வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து நமக்கு டிரெடிஷனாக இருந்து வருகிறது. முக்கியமாக ஏதோ புயலை தவிர்க்கின்ற முறையில் தடுப்புச் சுவர் போன்றவற்றை எழுப்பியிருக்கலாம் என்றெல்லாம் அரசாங்கத்தின் மீது பழியை நமது நண்பர்கள் பலர் இங்கு சொன்னார்கள். இம்மாதிரி பழியைப் போட்டால் அது எந்த தர்மத்தை சேர்ந்தது என்று தெரியவில்லை. தனுஷ்கோடி போன்ற இடத்தில் தடுப்புச் சுவர் போடுவது என்பது மனதிலும் எண்ணிப்பார்க்க முடியாத ஒன்று தனுஷ்கோடி என்பது இப்போதுள்ள நிலைமையில் மூன்று பக்கத்திலிருந்தும் கடல் அரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு பகுதி. வடக்கிலிருந்தும், கிழக்கிலிருந்தும், தெற்கிலிருந்தும் கடல் அரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற இடம். அந்த இடத்தையே கைவிட்டு விடவேண்டும் என்று முன்னால் இருந்தவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் தடுப்புச்சுவர் கட்டவில்லை என்று அரசாங்கத்தை குறை கூற முடியாது. ஏதோ வேண்டுமென்றால் ஃபோர்ட்ஸ் பண்ணி அங்குள்ள மக்களை வேறு இடத்திற்கு போகச் சொல்லியிருக்கலாம், அதை அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்று குறை சொல்லலாமே தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இப்போது பார்த்தால் கூட தெரியும் அங்குள்ள தண்டவாளங்கள் இருந்த இடம், ராஃப்டர்கள் இவைகளை எல்லாம் பார்த்தால் கூட எவ்வளவு தூரம் தண்ணீர் அரித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிந்து கொள்ள முடியும். அலை அந்த அளவுக்கு ஒங்கி எழுந்து அடிக்கக் கூடிய இடம். எந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் தண்ணீர் அடித்து, அடித்து துருப்பிடித்திருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடியும். அங்கிருந்த பங்களா, சத்திரம் இவைகள் எல்லாம் முன்னாலேயே சிரழிந்து போய்விட்டது. 1939-ல் நான் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் வைஸ்பிரஸிடென்டாக இருந்த போது அங்கு ஒரு travellers bungalow இருந்தது. வேறொரு பங்களா இருந்தது.

22nd January 1965] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

இவை எல்லாம் இப்போது போய்விட்டது. இப்போது நல்லமுறையில் அங்கு எந்தவிதமான கட்டடமும் இல்லை என்று சொல்லலாம். அந்த நிலைமை அங்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

சேத விவரங்களைப்பற்றி சொல்லுகின்ற விஷயத்தில் ஒரு பிரச்சனை என்ன வென்றால், சாதாரணமாக ஏதாவது புயல் அபாயம் ஏற்படும் என்றால் அதை வாடுவது மூலமாக அறிவிப்பார்கள், அதோடு பத்திரிகையிலும் செய்திகளை வெளியிடுவார்கள். நானும் பாதிக்கப்பட்ட இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் போய் இருந்தேன். சில விவரங்களை அங்குள்ள அதிகாரிகளே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது ராமனாதபுரம் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபிஸர் முதுகனத் தூர் டி. எஸ். பி. அவர்கள் தான் முதலாவது இந்த இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் என்ற முறையில். They were the first official people to land in Dhanushkodi. நானும் நண்பர் கோசல்ராம் அவர்களும் இந்த இடங்களைப் போய் பார்வையிடுவதற்காக மண்டபத்திற்கு காலையில் போய் சேர்ந்தோம். அங்கு முகாம் செய்திருந்த கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்களைப் பார்த்தோம். அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற வேலைகளை எல்லாம் பார்த்தோம். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் கவனித்தோம். எப்படியும் தனுஷ்கோடி பகுதிக்கு செல்ல வேண்டும் என்ற ஆவலில் வழி பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். முதலாவது வடதிசை வழியாகப் போன கப்பல் சரியானபடி போகமுடியாமல் இருந்தது. அந்த இடத்தில் மேடாக இருந்ததின் காரணமாக பின்னால் போட வழிபாக செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் பின்னால் தனுஷ்கோடிக்குப் புறப்பட்ட 'ஐ.என்.எஸ். சாரதா' என்ற கப்பலில் புறப்பட்டோம். அந்தக் கப்பலில் 'டெவில் பாயிண்ட்' அதாவது பேய் முனை என்று சொல்வார்கள், அந்த வழியாக போனோம். அதிகாரிகள் அல்லாதவர்களாக, நான் அபிஷியல் வெலில் முதல் முதலில் போய் சேர்ந்தது நாங்கள் தான். We were first non-official people அங்குள்ள பீயரில் போய் எங்கள் கப்பல் போய் அணைவதற்கு முன்னாலேயே நான் கரையில் ஜம்பு பண்ணினேன். பர்மா மற்றும் பல இடங்களுக்கு நான் அடிக்கடி கப்பலில் சென்றிருக்கிறேன். சாதாரணமாக கப்பல் அணைவதற்கு முன்பாக நான் ஜம்பு பண்ணிவிடுவேன். அந்தப் பழக்கம் எனக்கு இருந்தது. அந்த முறையில் ஜம்பு பண்ணினேன். ஒரு ராஃப்டரில் தான் நிற்க முடிந்தது. மிகவும் பயமாக இருந்தது. அங்கங்கே வெறும் போஸ்ட்-கள் தான் நின்று கொண்டிருந்தன. ராப்டரோடு ஓட்டிக்கொண்டிருந்த பீம் வழியாக கீழே விழுந்து விடாமல் மெதுவாக சென்றோம். கப்பல் அணைவதற்கு 10 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டது. அதிலிருந்து இறங்கி 2 பர்லாங் தூரம் வெறும் பள்ளமாக இருந்தது. அங்கிருந்த பீமில்தான் உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து மெதுவாகப் போனோம். எங்களோடு ஹைவேஸ் சீப்-எஞ்சினியர் திரு. சிவசங்கர முதலியார் அவர்களும் வந்திருந்தார். அவருக்கு வருவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று முன்பே சொல்லியிருந்தேன். இருந்தும் மிக ஆவலுடன் அவர்களும் எங்களுடன் வந்தார்கள். இந்த கஷ்டத்தோடு தனுஷ்கோடி.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [22nd January 1965]

போய் சேர்ந்தோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஹெலி காப்டரில் திரு. ராமையா அவர்களும் அங்கு வந்து இறங்கினார்கள். நாங்கள் போய்ச் சேர்ந்ததும், அங்கு இரண்டு நாட்களாக எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாத நிலைமையில் இருந்த மக்கள், தங்களுக்கு மறுவாழ்வு கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று ஏங்கிக்கொண்டிருந்த மக்கள் எங்களைப்பார்த்ததும் தங்களுக்கு உயிர் வந்து விட்டது போன்ற உணர்ச்சியுடன் எங்களைப்பார்த்தனர். காங்கிரஸ் ஊழியர்கள், தொண்டர்கள் பலரும் அங்கு இருந்தனர். இவர்கள் எங்களிடம் முக்கியமாக சொன்னது என்னவென்றால், எங்களுக்கு வாஞ்சை மூலமாக எந்தவிதமான அறிவிப்பும் செய்யவில்லை. வாஞ்சையில் ஏதாவது அறிவிப்பு செய்திருந்தால் நாங்கள் சற்று உஷராக இருந்திருப்போம். முன்னெச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொண்டிருப்போம். நாங்கள் ரேடியோவை கவனித்துக்கொண்டிருந்தோம், அன்றைய தினத்தில் நாகப்பட்டினம், தொண்டி போன்ற இடங்களைத் தான் ரேடியோவில் சொன்னார்களே தவிர தனுஷ்கோடியைப்பற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை என்று அங்கிருந்த மக்கள் எங்களிடம் சொன்னார்கள். விசாரித்தேன். ஆல்பீசர்களைக் கேட்டேன். ரயில்வே அதிகாரிகளைக் கேட்டேன். அவர்களெல்லாம் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். தனுஷ்கோடி, ராமேஸ்வரம் என்று சேர்த்து சொல்லி இருந்தால் நாங்கள் எச்சரிக்கையாக இருந்திருப்போம் என்று சொன்னார்கள்.

இதிலே அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவது மட்டுமல்லாமல்; அங்குள்ள ரேடியோ ஸ்டேஷன் இன் சார்ஜ்-ஆக இருந்த போலீஸ் அதிகாரி அவர் ஹெட் கான்ஸ்டபிள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அதிகாரி செய்த சேவை ரொம்பவும் பாராட்டத்தக்கது. இன்றைக்கு அந்த ஜலண்டில் சிலர் மிஞ்சி இருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த அதிகாரியின் சேவையினால் தான். அதற்கு அரசாங்கம் பாராட்டக் கூடிய முறையில் ஏதாவது உயர்ந்த தொண்டு செய்தவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்று இருக்குமானால், அது அந்த அதிகாரிக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது பற்றி அரசாங்கத்திற்கு தகவல் வந்தது. அவருடைய சேவையைச் சீராக பாராட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: அந்த எண்ணம் ஏற்பட்டது பற்றி ரொம்ப சந்தோஷம்.

மற்றப்படி ஆள் சேதம் எவ்வளவு என்ற விஷயத்திலே 500 பேர்கள் செத்திருக்கலாம் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் சொல்லி விட்டார்கள். இருக்கலாம். அவருடைய அறிக்கையில் 100 பேர்களுடைய பெயர்கள் தான் தெரிகிறது, பிணங்களும் 100 தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி இருக்கும்போது 500 பேர்கள் என்று சொன்னால் அது எஸ்டிமேட் தான். நான் என்னுடைய அறிக்கையில் 800 பேர்கள் என்று

22nd January 1965] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

சொல்லியிருக்கிறேன். துரதிருஷ்டவசமான ரயில் வண்டியில் பிரயாணம் செய்தவர்கள் 300 பேர்கள் என்று சொல்லுகிறோம். 110 பேர்கள் தான் அன்றைய தினம் டிக்கட் வாங்கியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சா. கணேசன் அவர்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே இருக்கின்றவர்கள் டிக்கெட் இல்லாமல் பிரயாணம் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்களாம். நான் அப்படி போவது இல்லை. (ஒரு அங்கத்தினர்: அவரும் உங்கள் ஜில்லாதான்.) ஒரு விஷயம் மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த ட்ரெயின் கடைசி ட்ரெயின். அந்த ட்ரெயினில் மாத்திரம் டிக்கெட் இல்லாமல் போகும் பழக்கம் இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லா பூராவிலும் இல்லை. அந்த ஒரு ட்ரெயினில் மாத்திரம் உண்மை தான். அது வழக்கம் தான். அதனால் மண்டபம் பிளாட்ஃபாரத்தில் பார்த்தவர்கள் 300 பேர்கள் இருக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஐந்தாறு, எண்ணூறு, ஆயிரமா, மூவாயிரமா என்பதெல்லாம் ஏலம் போடுகிற மாதிரி தான். கனம் அங்கத்தினரும் ரொம்ப அதிகமாகச் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதற்கும் அவர் சொன்னதற்கும் 300 தான் வித்தியாசம். இறந்து போனவர்கள் டிக்கெட் இல்லாமல் போனார்கள் என்று சொல்லுவது முறையல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: இறந்து போனவர்கள் போய் விட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் நிவாரணம் கொடுக்கவில்லை. இறந்து போனவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துச் சொல்லவேண்டும் என்றால் அதற்கு அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் வந்து விடாது, அல்லது எண்ணிக்கையை அதிகமாகச் சொன்னால் நல்ல பெயர் போய்விடாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இறந்து போனவர்கள் டிக்கெட் இல்லாமல் போனார்கள் என்று சொல்லவேண்டாம் என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: அது ஒரு பிரச்சனை. ட்ரெயின் போவதற்கு யோசனை கேட்டார்களாம். அதற்கு கண்ட்ரோல் மதுரையில் இருக்கிறது. ரொம்பவும் அபாயமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்களாம். அப்போதும் கண்ட்ரோலிலிருந்து, 'ஓட்டு, ஓட்டு, மூவ் ஆன்' என்று சொன்னார்களாம். அந்த மாதிரி சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மையா என்று விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ப்ரிட்ஜ் இன்ஸ்பெக்டர் பைலட் செய்கிறேன் என்று அவரும்போய் விட்டார். அதைப் பற்றி முடிவாகத் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு இன்னும் ஒரே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரொம்ப பேர்கள் இங்கே பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியின் சார்பில் குடியரசு தினத்தன்று துக்க நாள் கொண்டாடுவதைப் பற்றி பலர் பேசினார்கள். நேற்று கூட கருசாரமாகப் பேசப்பட்டது. ஒரு வேண்டுகோள். நம்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [22nd January 1963]

நாட்டுக்குப் பெற்ற சுதந்திரம் தண்ணீரை விட்டா பெற்றோம்? இல்லை, கண்ணீரை விட்டுப் பெற்றோம். அது மட்டுமல்ல. நமது சுதந்திரக் கோட்டை எப்படிக்கட்டப்பட்டது என்றால், எங்களுடைய சதையையும் எலும்புகளையும் செங்கல்லாக வைத்து, ரத்தத்தை சாந்தாக்கி, கண்ணீரைத் தண்ணீராக ஊற்றி கட்டப்பட்ட கோட்டை சுதந்திரக்கோட்டை. நாங்கள்—பாடுபட்ட தொண்டர்கள் உயிரோடிருக்கிறோம். சுதந்திர தினத்தை துக்க தினமாகக் கொண்டாடுவது என்றால், எங்கள் மனது எவ்வளவு குமுறுகிறது, ரத்தம் துடிக்கிறது என்பதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தி பற்றி ஆட்சேபிக்க வேண்டுமென்றால் ஆட்சேபிக்கலாம். அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இந்தியை அவசியம் மக்கள் படிக்க வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்ய எங்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் சுதந்திர தினத்தன்று இந்த மாநிலி கொண்டாடக் கூடாது என்று பணிவோடு கூறி, இதைப் பற்றி அவர்கள் மறு பரிசீலனை செய்ய இன்னும் காலம் தாழ்ந்து விடவில்லை, இது வேண்டாம், இதனால் அரசாங்கத்தைப் புண்படுத்துவதாக நினைக்கக்கூடாது, சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய மனதைப் புண்படுத்துகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையிலே என்னுடைய கருத்தையும் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். இந்த உரையிலே நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திற்கு ஒரு புதிய பொறுப்பு ஏற்பட்டிருப்பதால் அதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். நம் அரசாங்கத்தில் பணியாற்றக் கூடிய என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு, மறுபடியும் பாராளுமன்றத்தில் அறிவிப்பு வந்த காரணத்தினால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கிராக்கிப்படி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், நம் அரசாங்கம் அதைப் பற்றி கவனித்து அது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கும் என்று நம்பினோம். ஒரு வேளை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே இது பற்றித் தெரிவிக்கலாம் என்று இருந்து விட்டார் என்று நம்புகிறேன். பட்ஜெட்டிலாவது மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் கிராக்கிப்படியில் உள்ள வேறுபாட்டைக் குறைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது.

குறிப்பாக இந்த மன்றத்திலே இந்த விவாதத்திலே கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட போலீஸ் சூடு பற்றி எல்லோரும் தெரிவித்தார்கள். அரசாங்கம் நமது முதல் அமைச்சர் மூலமாக போலீஸார் செய்த தவறை ஒப்புக்கொண்டு இதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்தது உண்மையிலேயே பாராட்டப்படவேண்டிய செய்தி ஆகும். ஆனால் அதே சமயத்திலே ஒரு வேண்டுகோளை அமைச்சருக்கு விடுக்க விரும்புகிறேன். இந்த நிகழ்ச்சிக்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்று ஆராய வேண்டும். தூத்தரில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிதான்—சமுதாயத்தில் மதிப்பு வாய்ந்த ஆசிரியர்களை விலங்கிட்டு அழைத்துச் சென்றது

22nd January 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

தான் இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உணர வேண்டும். நாங்கள் பல முறை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னோம். உறுப்பினர் ஒருவரை மருத்துவ விடுதிக்கு அழைத்துச் செல்லும்போது கூட விலங்கிட்டு அழைத்துச் சென்றது சட்ட விரோதம் என்று எடுத்துக் காட்டிக் கூட பேசினோம். அப்போது எதிர் கட்சிக்காரர்கள் பேசுகிறோம் என்ற அலட்சிய மனோபாவத்தில் பதில் சொன்னார்கள். சட்டத்திலுள்ள விதியை வாசித்துக் காண்பித்தோம். எந்த நேரத்தில் எந்த மாதிரிக் கைதிகளுக்கு விலங்கிடலாம் என்று விளக்கம் கொடுத்தோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் விலங்கிடப்பட்டார்கள் என்று அதற்கு அலட்சியமாக பதில் சொல்லப்பட்டதே யொழிய உண்மையை உணர மறுத்தார் அமைச்சர். இப்போது ஆசிரியர்களை விலங்கிட்டு அழைத்துச்செல்லும் நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கண்டு காங்கிரஸ் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே வெறுப்பு அடையும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொன்னது போல போலீஸ் விதிகளில் உள்ள குறைகளை நிவர்த்திக்க முன்வர வேண்டும். கைதிகள் பற்றி ஒரு விதி இருக்கிறது. அதைப் பற்றி தக்க பரிசீலனை செய்து வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக்கும் ஜனநாயக ஆட்சிக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்ட நிகழ்ச்சியின்போது மாவட்ட கலெக்டர் இருந்திருக்கிறார், எஸ். பி. இருந்திருக்கிறார், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்கள் இருந்து நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கும்போது நீதி மன்ற விசாரணை வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கிறோம், காங்கிரஸ் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே கேட்பதற்கு பயந்து, வெளியே பேசுகிறார்கள்.

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது சபையிலே என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதுதான் சரியானது வெளியே வேறு விதமாகப் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதானது ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களைப் பற்றி குறையாகச் சொல்லுவதாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரிச் சொல்லாமல் நிறுத்திக்கொண்டால் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன்: அதற்காகத்தான் இந்த மன்றத்தில் திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் தெரிவாகக் கேட்டார்கள், நீதி விசாரணை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று. என்னுடைய அடிப்படை கருத்து, இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும் பொழுது ஆர்.டி.ஓ. விசாரிக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் வெள்ளைக்காரர்களால் அவர்கள் ஆட்சியில் வகுக்கப்பட்ட சட்டம். ஜனநாயகத்தில் அது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும்பொழுது நீதி விசாரணை வேண்டும். அதை மறுப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாகாது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ராமேசுவரத்தில் வீசிய புயலைப்பற்றி நாம் இங்கே புயல் போவாதற்களைக் கேட்டோம். மற்ற அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பேசினார்கள். அவர்

[திரு. செ. மாதவன்] [22nd January 1965]

பேசியது தான் எங்களுக்கு வருத்தம் தருகிறது, அவர் மிகுந்த ஆத்திரத்தோடு பேசினார்கள், அவர்கள் யாரைப் பார்த்து அப்படி பேசினார்களோ எங்களுக்கு புலப்படவில்லை. கொடி கட்டப் போனீர்களா? என்று கேட்பது நியாயமா? தர்மம் செய்யப் போனவரை கொடிகட்டப் போனீர்களா என்று கிண்டல் செய்வது நியாயமா? அத்துடன் நிற்கவில்லை. ஈகைப் பண்பு வாய்ந்த ஒரு நண்பரைப் பற்றி பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அவரைக் கிண்டல் செய்வதற்கு இந்த மன்றம் தானாகிடைத்தது? நாங்கள் சென்றோம், நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தோம், மக்களைப் பார்த்தோம். சட்ட மன்றத்தில் பேசுகிறோம். தனுஷ் கோடியில் எத்தனை ஜனத்தொகை என்று இதுவரையில் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறதா? எந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்? 3,200 பேர்கள் அங்கு ஜனத்தொகை என்று பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் சொல்கிறார். மண்டபம் காம்பில் 1,450 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் மகன் அங்கு அதிகாரியாக இருப்பவர் புள்ளிவிவரம் தந்தார். மீதிப் பேர் என்ன ஆனார்கள்? இதைக் கேட்பது தவறு? அந்த ட்ரெயின் செல்லும்பொழுது அதிலே 500 பேர்கள் இருந்ததாக அங்குள்ள அதிகாரி சொல்லுகிறார். என்ன ஆனார்கள் அத்தனை பேர்களும்? நிவாரண வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஒத்துக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி யெல்லாம் எடுத்துக் கூறுவது கூட தவறு? நாங்கள் கொடி கட்டப் போனோம், விளம்பரம் தேடப் போனோம் என்று சொல்வது பொருத்தமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் பேரில் கோபப் படுவதில் பொருள் இல்லை. நாங்கள் நேரடியாகப் பார்த்ததைச் சொல்லுகிறோம். அரசாங்க அதிகாரிகள் கூறுவதைத் தான் நாங்கள் வெளியிடுகிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் கூறினார்கள். எங்களைச் சந்தித்துக் கூறினார்கள். கம்பூனிஸ்டு தலைவர் அவர்களையும் சந்தித்தார்கள். ராமேசுவரத்தில் சந்தித்தார்கள். அந்த ஊர் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் காங்கிரஸ் காரர் தான் சொன்னார். நல்ல கதர்ச்சட்டை போட்டுக் கொண்டிருந்தார். நாணம் பார்த்தேன். அவர் அரசாங்க அதிகாரிகள் சரிவர நிவாரண வேலைகளைச் செய்வதில்லை, கொடுக்கக்கூடிய உதவியை நேரடியாகக் கொடுங்கள்' என்று சொன்னார். எங்களைச் சார்ந்த ஒருவரை, தானம் கொடுக்க வந்தவரை, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தாழ்த்திப் பேசுவது பற்றி எங்களுக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. கொடி கட்டப் போனீர்களா என்று எங்களைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள். நாணம் அப்படியே திருப்பிக் கேட்கலாம். அரசாங்க செலவில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அங்கே போனது நியாயமா? 'உங்கள் கொடியைக் கட்ட சென்றீர்களா' என்று நாணம் கேட்கலாம். ராமநாதபுரம் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பிளேனில் போனது சரிதானா? ராமநாதபுரம் ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த சாதாரண ஒரு அலுவலரும் கூட சென்றது நியாயமா? காங்கிரஸ் கொடி கட்டப் போனீர்களா? என்று ஏன் கேட்கக் கூடாது? இதை யெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மண்டபம் காம்பில் உணவு சரியாகக் கொடுக்கப்பட

22nd January 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

வில்லை என்று சொன்னார்கள். எப்படி உணவு சமைக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால், கல்லும், மண்ணும் கலந்த உணவாகத் தான் இருந்தது. நாங்கள் பார்த்து வந்ததை வெளியே பேசுவது தவறு? இது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமா? டெப்பூடி கலெக்டர் ராங்கில் இருக்கும் ஒரு அதிகாரியை சந்தித்து அவரோடு விவாதித்தோம். எங்களுடைய உதவியை எப்படிக் கொடுக்கிறது என்று கேட்டோம். அவர்களும் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தைக் கலந்து ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும் என்று புரட்சி நடிகர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் சொன்னது உண்மை தான். நாங்கள் அங்கு சென்று விசாரித்தோம். எங்கள் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அதற்காக 'கொடி கட்டப் போலீர்களா' என்று கேலி பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல. பொதுவாக புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ராமேசுவரத்தில் நிவாரண வேலைகளுக்காக அரசாங்கம் நல்ல முயற்சி எடுத்திருந்தால், எடுத்த வரைக்கும் நாங்கள் அவர்களை பாராட்டுகிறோம், மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறோம். இருப்பினும், அதிலே சிந்தில குறைகள் அமைச்சர் அவர்கள் அறியாமலே நடந்திருப்பதை எடுத்துக் கூறினால், அதற்காகக் கோப்படுவதில் பொருள் இல்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜனவரி 26-ம் தேதி என்ன செய்யப் போகிறது என்பதைப் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பேசினார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோபமாகப் பேசினார்கள்.

சர்க்கார் குறிப்பிட்ட இடங்களில், போலீஸார் அறிவிக்கின்ற இடங்களில் நாங்கள் அமைதியாக கட்டம் போடுகிறோம் என்றுதான் சொன்னோம். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர், அதுவும் சாதாரணத் தலைவர் அல்ல, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் 'கொடியை அறுப்போம்' என்று சொல்லுகிறார்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் ஸார். விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தியபொழுது, கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்பு மறியல் செய்வோம் என்று சொல்லிவிட்டு, என்னுடைய தொகுதியில் சௌகார்பேட்டையில் புகுந்து விட்டார்கள்.

MR. DEPUTY SPEAKER: That is not a point of order.

திரு. செ. மாதவன்: அமைதியாக எங்கள் கருத்தை தெரிவிக்கப் போகிறோம் என்றுதான் சொல்கிறோம். இன்றைக்கு ஆட்சியில் உள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒழிப்பதற்கு திட்டம் போடுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

இன்னொரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் ஒரு விதி போடப்பட்டிருக்கிறது. செக்ஷன் 25—

Disqualification of members contesting for panchayats.

[திரு. செ. மாதவன்] [22nd January 1965]

இன்றைக்கு ஏன் இதை பயன்படுத்துகிறார்கள்? இந்த அரசாங்கம் 1962-ல் ஒரு ஜி.ஓ. போட்டது. ஜி.ஓ. 2260, 17-11-1962-ம் தேதியிட்டது. 'பிகெட்டிங்' செய்தவர்கள் எலெக்ஷனுக்கு நிற்கலாம் என்பதுதான் அந்த ஜி.ஓ. 1962-ல் இந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் போட்ட ஜி.ஓ. இப்படி இருக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை தேர்தலுக்கு நிற்க விடக்கூடாது என்பதற்காக இந்தப் புது விதியா? அதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னால் அவர்கள் பார்ப்போம் என்று கூறுகிறார்கள். உண்மையில் அதற்கு பரிகாரம் தேடுவதற்கு முன்வரவில்லை. ஜி.ஓ.-வை எடுத்துக் காட்டினோம். அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொன்னோம். அவரும் பராமுகமாக இருக்கிறார். ஏன் இந்த நிலை? எலெக்ஷன் முடிந்தபிற்பாடு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை போட்டியிட முடியாமல் செய்தபிற்பாடு இந்த அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வருமா? இந்த அரசாங்கமே போட்ட ஜி.ஓ.-வை இந்த அரசாங்கம் மதிக்கவில்லை. உண்மையிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அழித்துவிடுவதற்கு சதி செய்கிறார்கள் இந்த அரசாங்கம் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு எஸ். ராமசாமி நாயுடு: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதாங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில், நன்றி தெரிவிப்பதற்கு நாம் கடமைப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, நன்றி செலுத்துவதிலே தங்களுக்கு இருக்கும் சில தடங்கல்களைச் சொல்லிய மாற்றுக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக அவர்கள் மனத்தாங்கல் கொண்டது தனுஷ் கோடி புயலைப்பற்றி. தனுஷ்கோடியில் புயல் வந்தது. இயற்கை உத்பாதம் அலையாக எழுந்தது, எங்கும் புயல் அடித்தது, அதனால் பல சேதங்கள் விளைந்தன என்று நாம் கண்டோம். அன்று அபயக் குரல் கேட்பொழுது பெருமான் கருட ஊர்தியில் சென்றார். அதுபோல, மறுநாள் 3 மணிக்கு அபயக் குரல் கேட்டதும், சென்னை அரசாங்கம் தங்களுடைய மந்திரி ஒருவரை ஸ்ரீமான் ராமைய்யா அவர்களை வான் ஊர்தியில் அனுப்ப பிரயத்னப்ப்பட்டார்கள். அவரை ஏற்றிச் சென்ற வான் ஊர்தி அன்றைக்கு திரும்பிவந்து விட்டது. மறுநாள் ரயிலில் பல சங்கடங்களுக்கிடையே சென்னை அரசாங்கப் பிரதிநிதி தனுஷ் கோடிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். வந்த புயலை தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம், தண்ணீரை தடுத்திருக்கலாம் என்று இன்றைக்கு பரவலாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஜப்பான் நாட்டில் அம்மாதிரி கரை போட்டு தண்ணீரை தடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் படித்துக் காட்டினார்கள். 'டைடல் வேவ்' என்பதற்கும், தினசரி கடல் பொங்கி வருகிற ஒரு நிதானத்திற்கும் இம்மாதிரி உத்பாதமாக எழுந்து வருகிற பெரிய அலைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். ராயபுரம் பகுதியிலே கடல் அலைகளை கல்லை வைத்துத் தடுத்திருக்கிறோம். 70 அடி உயரத்திற்கு அலைகள் வந்தால், ராயபுரத்தைக் காப்பாற்ற யாரால் முடியும்?

22nd January 1965] [எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

தனுஷ்கோடியிலும் வருஷா வருஷம் 10 அடி 20 அடி தூரத்திற்கு கடல் அரித்துக்கொண்டுதான் வந்தது. ஆனால் இப்போழுது ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பை தடுப்பது முடிகிற காரியமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 18 அடி உயரமுள்ள ஒரு ரயிலே பூராவாகத் தண்ணீரில் முழுகியது. 140 டன் கனமுள்ள தண்ட வாளங்களைத் தூக்கி எறியும் வேகத்திலே, உயரத்திலே அலைகள் வரும்பொழுது அதை எப்படித் தடுக்க முடியும்? மனக்கோட்டை கட்டி, மண் சுவர் இட்டு, வாய்ப்பந்தல் போட்டால் தடுக்க முடியுமா? தடுக்க முடியாத காரியத்தை தடுத்திருக்கலாம் என்று சொல்லுவது ஒப்புக்குச் சொல்வதே தவிர, உண்மைக்குச் சொல்வதல்ல. நம்முடைய அரசாங்கம் செய்தி வந்ததும் ஒடோடிச் சென்று பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்னவெல்லாம் செய்ய முடியுமோ அவற்றை எல்லாம் செய்து வருகிறது. இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பற்றி நாம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். புயலில் இறந்தவர் எத்தனை பேரோ, சொற்புயலால் அதை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நாளுக்கு நாள் நூற்றுக் கணக்கில் அதைக் கூட்டிக்கொண்டு போகிறோம். சொற்புயலும் தனுஷ்கோடி மக்களைக் கொன்று கொண்டிருக்கிறது. உண்மை என்னவென்று தெரியவில்லை. சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் நிவாரண வேலைகளைப் பற்றிக் குறை சொன்னார்கள். சொல்லட்டும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்பொழுது, சர்க்கார் இன்றைக்கு தன்னுடைய இரக்கத்தைக் காட்டுவது யாரோ ஒருவர் இறந்துபட்டவர் வீட்டில் துக்கம் காட்ட வந்தது போல் இருக்கிறது என்று சொன்னார். நல்ல ஒரு உதாரணம் அல்ல என்றாலும், அதைப் பற்றிச் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. தனுஷ்கோடியில் பல மக்கள் இறந்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நம்முடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கும் முகத்தான் நாம் இரண்டு நாட்கள் எடுத்திருக்கிறோம். நண்பர் வீட்டிலோ அல்லது சொந்தக்காரர் வீட்டிலோ ஒருவர் இறந்து பட்டு விட்டால், அங்கே கூடியுள்ள பெண்கள் சீவிச் சிங்காரித்துக் கொண்டு, “அடிபாவி, கொன்று விட்டாயே” என்று மாரடித்துக் கொண்டு அழுவார்கள். ஏரிக் கரைக்குப் போகவேண்டும் என்று சொல்லுகிற நிமிஷத்திலே அழுகையை நிறுத்திவிட்டு வெற்றிலை பாக்குப் போட்டுக் கொண்டு போவார்கள். அது போலவா நாம் இரக்கம் தெரிவிக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். உண்மையிலே இதிகேல இறந்துபட்டவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்து விட்டு, இதுவரைக்கும் சர்க்கார் செய்திருக்கும் நிவாரண வேலைகளில் எது எதைக் கூட்டலாம், எது எதைக் குறைக்கலாம் என்று நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லுவதற்குப் பதிலாக, ஊரார் வீட்டிற்கு வந்து அழுவதுபோல் அழுதுவிட்டு மணி அடித்ததும் அழுகையை நிறுத்துவதில் பிரயோசனம் இல்லை. தடுக்க முடியாத காரியம் நடந்துவிட்டது. யார் நினைத்திருந்தாலும் இதைத் தடுத்திருக்க முடியாது. நம்முடைய சர்க்கார் செய்யும் காரியங்களிலே நாமும்கூட ஒத்துழைத்து மக்களின் துயரைத் துடைக்க வேண்டும். துன்பம் கண்ட இடத்திலே துயரைத் துடைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் நம்முடைய சர்க்கார் அதன் கடமையைச் செய்து வருகிறது. “நாங்களும் அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்றோம், யாரோ இரண்டு மந்திரிகள்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [22nd January 1965]

வந்தார்கள் என்று அங்குள்ள மக்கள் சொன்னார்கள், அதற்காக நாங்கள் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்” என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். யாருடைய இழிப்பையும் எடுத்தேத்தையும் பொருட்டாகக் கொண்டு சர்க்கார் செயல்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாவிற்கு நல்ல உணவுவைக் கொடுக்கிறது கை என்றால் நாவின் புகழ் பெறுவதற்காகவல்ல. நெருக்கடி சமயத்தில் ஓடோடிச் சென்று செய்ய வேண்டியதைச் செய்த சர்க்காருக்கு நாம் தெரிவிக்கும் நன்றி இதுவல்ல. இன்னும் பல நிவாரண வேலைகளைச் செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கோரப் புயல் அடித்த வேகத்திலே, அலைகள் எழுப்பிய வேகத்திலே, அங்கு என்ன நடந்தது என்று இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்னருங்கூட உள்ளூர்க்காரர்களுக்கே சரியாகத் தெரியவில்லை. பாம்பன் பாலம் அடிபட்டுப்போனது யாருக்கும் தெரியவில்லை. பாம்பனிவிருந்து தனுஷ்கோடிக்குப் போன ரயிலின் கதி என்னவாயிற்று என்பது மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகுதான் தெரிய வந்தது. இப்படியெல்லாம் நடந்திருக்கிற பொழுது, செய்தி வந்தவுடனே ஓடோடிச் சென்ற சர்க்காருக்கு இதுதான் நாம் காட்டும் நன்றியறிவிப்பு என்றால், அது வருந்தத்தக்க விஷயம். தமிழிலே வளர்ந்த நாம் தமிழ் பண்பாட்டிலும் வளர வேண்டுமென்று மிக மரியாதையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக உணவுப் பஞ்சத்தைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். பாரதியார்,

‘கஞ்சி குடிப்பதற் கிலார்—அதன்

காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவுமிலார்

பஞ்சமோ பஞ்சமென்றே’

என்று சொன்னதுபோல அதற்குரிய காரணத்தை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்காமல் இருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்திலே நெல் அதிகமாக விளைந்தும் மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரிசியில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் அரிசி வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் அப்படி வாங்கிக் கொடுக்கிற அரிசி நல்ல முறையில் செலவிடப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்கும் அதிகாரம் சர்க்காருக்கு உண்டு என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. மக்கள் இடையே நன்மதிப்பைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக விவசாயிகளிடம் போய் இவ்வளவு வாங்கக்கூடாது, அவ்வளவு வாங்கக்கூடாது என்று சொல்கிறோம். அதே சமயத்தில் மக்களுக்கு அதிகமாக அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இப்படி முன்னுக்குப்பின் முரண்பட்ட செயல்களை, சர்க்காரிடம் குறை காணவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்வதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை. நன்றிகெட்ட செயல் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தைரியம் இருந்தால் நமக்கு வாக்களித்த மக்களிடம் சென்று நீங்கள் சர்க்காருக்குப் போதுமான உணவுப்பொருள்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். அதை விட்டு விட்டு ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு மூட்டை அளவுங்கள், இரண்டு மூட்டை அளவுங்கள், தராதாம் பார்த்துச் செய்யுங்கள், நேரம் பார்த்துச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி மக்களிடம் போய் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்யமுடியாத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டு அப்புறம்

22nd January 1965] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

மக்களுக்குப் போதுமான உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்கவில்லை யென்று சொல்வது முறையாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது நாட்டிலே வருகிற 26-ஆம் தேதியை இந்தி திணிக்கப் படுவதன் காரணமாக துக்க நாளாகக் கொண்டாடவேண்டுமென்று சிலர் கருதுகிறார்கள். எங்கிருந்தோ வந்து நம்மை அடக்கி யாண்டவனிடமிருந்து ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள ஒரு பாஷையான இந்தியை நம்முடைய குழந்தைகள் மிகவும் சுலபமாகக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும்பொழுது அதை அவர்கள் படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். நம்முடைய மாணவர்களுக்கு இந்தியை மிகவும் சுலபமாகக் கற்றுக்கொள்ளும் ஆற்றலும் சக்தியும் இருக்கிறது அவர்கள் இந்தியைக் கற்றுக்கொண்டால், ஒரு காலத்தில் அதாவது, 1975-இல் இந்தி பொதுமொழியாக வந்தாலும்கூட அதைச் சுலபமாக மேற்கொள்ள முடியுமென்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தமிழ்நாட்டை விட்டு வெளியே சென்றால் பெருவாரியான மக்கள் இலக்கியமில்லாத இந்தியையோ அல்லது இலக்கணமில்லாத இந்தியையோ இந்தி என்ற பாஷையைத்தான் பேசி வருகிறார்கள். அவர்களோடு நாம் பழகவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தி மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. வாழ்க்கைக்கு உபயோகமாக இருக்கும் இந்தியை சுலபமாகக் கற்றுக்கொள்வதற்கு நம் மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டும், ஆங்கிலத்தை நாம் கற்றுதுபோல் இந்தியையும் கற்கவேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்வதை விட்டு விட்டு குழந்தைகளின் உள்ளத்திலே இந்தி படிக்கக்கூடாது என்ற ஒரு கெட்ட எண்ணத்தை உண்டாக்குவது சரியல்ல. அதற்காக வருகிற 26-ம் தேதியை துக்க நாளாக கொண்டாடப் போகிறோம் என்று சொல்வது ஒரு விதத்திலும் பொருந்தாது.

கடைசியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு சர்க்கார் செய்துவரும் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் ஒத்துழைப்புக்கொடுக்கும் செயல்களை நாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்: சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது தினமாக நடைபெறும் இந்த விவாதத்தில் நானும் என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஏற்பட்ட பெரும் புயலின் காரணமாக தனுஷ்கோடி, ராமேஸ்வரம் முதலிய இடங்களில் ஏற்பட்ட பெருந்த உயிர், பொருள் சேதங்களுக்கு சர்க்கார்தான் காரணம் என்று எதிர்த்தரப்பில் இருந்து நாங்களும், இல்லை, இல்லை, அது இயற்கையின் சேற்றத்தால் ஏற்பட்டது என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எடுத்துக் கூறும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில், பொதுமக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், சர்க்கார் கடமையில் தவறி விட்டார்கள் என்றுதான் எண்ணுகிறார்கள். அரசாங்கத்தில் வானிலை ஆராய்ச்சி செய்யும் நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் செய்தித் தொடர்பு கொள்ளும் சாதனங்கள் இருக்கின்றன. அத்தனை வசதிகள் படைத்து இருந்தும், சர்க்கார் முன் எச்சரிக்கை செய்யாத காரணத்தால்

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [22nd January 1965]

ணத்தால், தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தால், அதிகச் சேதம் விளைந்து விட்டது என்றுதான் மக்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படிக் கடமையிலிருந்து தவறிவிட்டதற்குக் காரணம், சர்க்காரின் சில இலாக்காக்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை. அதன் காரணமாக முன் எச்சரிக்கை விடுக்கவில்லை என்பதைப் பொது மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படி முன் எச்சரிக்கை எடுத்திருந்தால் வெகுவாக சேதம் அடைந்த உயிர்களையும் பொருள்களையும் காப்பாற்றி இருக்கமுடியும்.

அடுத்து, பர்மாத் தமிழர்கள் நிலைமை பரிதாபமாக இருக்கிறது. பர்மாவிலிருந்து வந்து தங்கிய தமிழர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் வெளியேற்றப்பட்டு, ஒரு சிறு தொகை கொடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பலர் கும்மியிப்பூண்டி, தஞ்சாவூர், சாத்தனூர் முதலிய பகுதிகளிலிருந்து செங்கல்பட்டில் வந்து தங்கி இருக்கிறார்கள். அவரவர்களுடைய கம்பில் ரூ. 200 மட்டும் கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த அந்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்று அங்கே கலெக்டரிடம் தொழிலுக்கு வேண்டிய பணத்தைக் கட்டுகப் பெறவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கலெக்டரிடம் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும் என்றால், விண்ணப்பத்தோடு கடை வைக்க ஒரு அக்ரிமென்ட் ஏற்பாடு செய்து அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அக்ரிமென்ட் பத்திரம் இருந்தால்தான் பணம் கொடுக்க முடியும் என்கிறார்கள். முதலில் 200 ரூபாய் கொடுத்தவர்களுக்கு இப்பொழுது தொழில் செய்ய அதிகப்படியான பணம் கொடுக்க அக்ரிமென்ட் வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எப்படிக் கொடுக்க முடியும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிப்பதில் இருக்கும் சிரமத்தையும் சிக்கலையும் சர்க்கார் உணரவேண்டும். அவர்களை நம்பித் தான் செய்யவேண்டும் அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு கிடைக்கும். சர்க்கார் அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பண உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓரளவு பெரிய நீர்பாசனத் திட்டங்களை வெகு வேகமாகவும் சிறப்பாகவும் நிறைவேற்றியுள்ள இந்த சர்க்கார் சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. பெரிய பெரிய ஏரிகள் தூர் வாராமல் இருப்பதன் காரணமாக, அதிகமாக தண்ணீரை கொள்ளமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. மதுராந்தகம் ஏரிகள் தூர்ந்திருக்கும் காரணத்தால் ஆறுமாதம் கூட தண்ணீர் பாயாத நிலையில் இருக்கின்றன. இது பற்றி அந்த வட்டார மக்கள் அமைச்சர்களிடம் நேரிலும், மகஜர் முலமும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்துச் செய்வதில் ஏற்படும் கால தாமதத்திற்கு சர்க்காரிலே இருக்கும் சில அதிகாரிகள்தான் என்பதைச் சொல்ல முடியும். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்து துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே சமயத்தில், ஏரிகள் பராமரிப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால்தான் விவசாய உற்பத்தி பெருக முடியும்.

22nd January 1965] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பொருள் நெருக்கடி, இன்றைய தினம் அரிசி மட்டும் பஞ்சம் இல்லை. ஆனால், சாதாரணமாக குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய பால் பவுடர் கூட கடைகளில் கிடைப்பதில்லை. அதிகமான விலை கொடுத்தால்தான் அதுவும் கிடைக்கிறது. இம் மாதிரியான உணவுப் பொருள்கள் அதிகமாகக் கிடைக்க வசதி செய்து அவை குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சி. பொன்னுசாமி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் பேருரையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் சிறுகச் சொல்லி, பெருக அர்த்தம் படக்கூடிய நிலையில் தங்கள் உரையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக தமிழ் நாட்டிலே, தனுஷ்கோடி, பாம்பன், மண்டபம் முதலிய இடங்களில் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கண்டு, நம் நாட்டினர்கள் மட்டுமின்றி, ஏனைய நாட்டினர்களும் கவலையும் வருத்தமும் தெரிவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலையைக் கண்டறிந்து, சர்க்கார், கனம் அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும், ஊழியர்களும் அவர்கள் தங்கள் சக்திக்கும், அதிகப்படியாக அங்கே சென்று உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டார்கள். இதைக் கண்டு பெருமைப்படுகிறோம். கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா 24 மணி நேரமும் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதே போன்று உத்தியோகஸ்தர்களும் பணி யாற்றி இருக்கிறார்கள். 1,500 பேர்கள் இறந்தவர்கள் போக மேற்கொண்டும் இறக்க இருந்தவர்களை படகுகள் மூலமும், கப்பல் மூலமும், ஆகாய விமானம் மூலமும் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, ஆகாய விமானத்தின் மூலம் உணவுகள் போடப்பட்டன. அப்படிப் போடப்பட்ட போது, மக்களுக்குச் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை அது போக, தோணிகள் மூலமும் உணவு கொண்டு போகப்பட்டது. தூத்துக்குடியிலிருந்து தோணியில் கோதுமை ரொட்டிகளும், துணி முதலியவைகளும் கொண்டு கொடுக்கப்பட்டன. தோணிக் குச் சொந்தக்காரர்கள் அதற்கெல்லாம் வாடகை இல்லாமல் தோணிகளைக் கொடுத்தார்கள். அங்கு மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னலைக் களைய நம்நாட்டு மக்கள், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்று மட்டும் சொல்லவில்லை, தலைவர்களும் தொண்டர்களும் பெரியோர்களும், பொதுமக்களும் வேண்டிய உதவிகள் செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், லைன்ஸ் க்ளப், ரோடரி க்ளப் போன்ற ஸ்தாபனங்களும், வியாபாரிகளும், எல்லோரும் சேர்ந்து அந்த மக்களைக் காப்பாற்ற வழி செய்திருக்கிறார்கள். போக்கு வரத்து சாதனங்களும் கொடுத்து உதவியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் வெகு துரிதமாக, வேகமாக மக்கள் எல்லோரும் வந்து உதவியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இதே சந்தர்ப்பத்திலே, ஒருவர் ஒரு லட்சம் கொடுக்கிறேன் என்றார் என்பதற்காக பெருமைப்படுத்திப் பேசுவது நியாயம் இல்லை. அவர் ஒரு லட்சம் கொடுப்பதற்கு நன்றி சொல்லக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்த ரூபத்தில் கொடுத்தாலும் சரி.

[திரு. சி. பொன்னுசாமி] [22nd January 1965]

கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை சர்க்கார் செலவழிக்கும்போது, மக்கள் சர்க்காரிடம் கொடுத்து இருக்கும்போது, ஒருவர் மட்டும் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருந்தார் என்றால், அதைக் கேட்டு என் மனது வேதனைப்படுகிறது.

சேது சமுத்திரம் சம்மந்தப் பட்டவரை, ஒன்று சொல்வ விரும்புகிறேன். இந்த மாநில சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருக்கு மூன்றாவது திட்டத்திலேயே இந்த திட்டத்தை எடுத்துச் செய்ய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களை அதை எடுத்து செயல்படுத்த வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், சேது சமுத்திரம் கால்வாயைக் கட்டிக் கொடுத்தால், அன்னிய நாட்டுக் கப்பல் காரர்களுக்கு 3,000, 5,000 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும். அவர்கள் இலங்கையைச் சுற்றி சென்றால் இரண்டு நாட்கள் அதிகமாக ஆகும். அதனால் அவர்களுக்கு ரூ. 10,000 நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, அவர்கள் ஸெஸ் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். நாம் எத்தனையோ பெரிய பெரிய திட்டங்களை, பின்னால் லாபம் வரும் என்று கருதி, கடன் வாங்கி நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த திட்டத்தின் மூலம் கட்டாயமாக, கண்டிப்பாக லாபம் கிடைக்கும், அப்படி அமையக்கூடிய திட்டம் இது. ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்திலே, உடனடியாக இந்த சேது சமுத்திர திட்டத்தை இந்த மூன்றாவது திட்டம் முடிவதற்குள்ளாகவே அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த திட்டத்தின் ஆரம்ப கட்டமாக, லான்ட் அக்விசிஷன் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. அதே சமயத்தில், அந்த திட்டத்தை இப்பொழுதே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று சொன்னாலுங்கூட, கள்ளப் பதுக்கல்காரர்களிடமிருந்து பணங்களைக் கண்டுபிடிப்பதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கோடிக்கணக்கான பணம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தில் போட்டு, இதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நான் முதலில் சொன்னது போல, ஸூயஸ் கால்வாய் வழியாகக் கப்பல் போவதற்கு ஸெஸ் விதிப்பதைப் போல, சேதுகால்வாய் வழியாகப் போகக் கூடிய கப்பல்களுக்கும் ஸெஸ் விதிக்கப் போகும் வகையில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே, இதையெல்லாம் அனுசரித்து, இந்தத் திட்ட காலத்திலேயே இதை எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இலங்கைக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் இடையேயுள்ள கப்பல் போக்குவரத்தைத் தூத்துக்குடியிலிருந்து மறுபடியும் நடத்த வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் கப்பல் கம்பெனிகளோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதை வேகமாக அமுல்

22nd January 1965] [திரு. சி. பொன்னுசாமி]

நடத்தவேண்டும் என்று மாநில சர்க்கார் அவர்களுக்கு மறுபடியும் எடுத்துச்சொல்லி, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றுள்ள உணவு நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கு நமது மாநில சர்க்கார் மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்காரும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற உணவுப் பொருட்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு செய்யலாம் என்ற வகையிலும், விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் வகையிலும் மிகவும் அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இருந்தாலும்கூட, என்னுடைய சிறிய யோசனை ஒன்றையும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் இயற்கை பொய்த்துவிட்டால் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதும், இயற்கை பொய்க்காவிட்டால் அதிகப்படியாக உற்பத்தி ஆவதும் ஆகிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இப்பொழுது நாம் ஓரளவு உணவு உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது நாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலமும், புதிதாக இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு, தரிசாக இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் லீஸ் முறையைக் கையாண்டு அதிகமான நிலப்பரப்பில் விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். உணவுப் பொருள்களை அதிகப்படியாக நாம் உற்பத்தி செய்தால் கள்ள மார்க்கெட் நடக்காது, உணவுப் பொருள்களும் நல்ல முறையில், கட்டுப்பாடான விலையில் கிடைக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கோளா நமக்குப் பக்கத்து மாநிலமாக இருப்பதால், நாம் அதிகப்படியாக உணவு உற்பத்தி செய்து அவர்களுக்குக் கொடுப்பது மட்டுமல்ல, அங்கே பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறபோது, மத்திய சர்க்கார், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் மூலமாக அவர்களுக்குத் தானியங்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், இதுபோன்ற கள்ளக் கடத்தல் ஏற்படுவதற்கு வசதிகள் ஏற்படாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது நீர்ப்பாசன இலாகா, பொறுக்கு விதைகள் கொடுக்கும் இலாகா, கடன் கொடுக்கும் இலாகா, உரம் கொடுக்கும் இலாகா, பயிர்களுக்குப் பூச்சி பிடித்தால் மருந்து தெளிக்கும் இலாகா ஆகியவைகளில் உள்ள பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வப்போது, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூப்பிட்டு, அவர்களோடு விவாதித்து, அதிகப்படியாக என்ன சத விகிதம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்து, உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய குறிக் கோளாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் வேண்டுமென செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. மூன்றாவது 'ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பத்து கோடி டன் உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், இந்தப் பத்து கோடி டன்னை 11 கோடி டன்களை

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

[22nd January 1965]

உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று டார்ஜெட் வைத்து, உபரியாக உற்பத்தி செய்யும் ஒரு கோடி டன் தானியத்தைக் கையிருப்பில் வைத்துக்கொண்டு இருந்தால், நம் நாட்டில் ஏற்படும் பற்றாக்குறையைப் போக்கிக்கொள்வதோடு, அன்னிய நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்து, அதன் மூலம் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணியையும் பெற முடியும். இதன் மூலம் விலையும் குறைவதற்கான சந்தர்ப்பமும் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகாத அளவுக்கு விலை குறைந்ததென்றால், உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து தானியங்களை அரசாங்கம் கட்டுப்படியான விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு சேமித்து வைப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயத் துறைக்கு முதல் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் பேருரைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. பழனிசாமி: கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிற்பாடு பல தொல்லைகள், கஷ்டங்கள் வந்தாலுங்கூட, சமீபத்தில் இயற்கையன்னை நமது மக்களுக்கு ஒரு பெரிய கஷ்ட நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. குறிப்பாக, தனுஷ்கோடியில் புயல் எத்தனையோ தடவை வந்திருந்தாலுங்கூட, சமீபத்தில் விசியது போல் அவ்வளவு வேகமாக இதற்கு முன்னால் விசியதில்லை என்று தான் சிலர் அபிப்பிராயம் கூறுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள், 'இதற்கு சுவர் எழுப்பவில்லை' என்று அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சொன்னார்கள். அதற்கு உதாரணமாகச் சொன்ன போது, ஐப்பானில் கடல் சுவர் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அலையின் வேகத்தைத் தடுக்கக்கூடிய சக்தி தடுப்புச் சுவருக்கு இருக்குமா என்பதை நன்றாக பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். சுவர் கட்டித் தடுத்துவிடலாம் என்று வாயால் அழகாக சொல்லிவிடலாம். ஆனால் காரியத்தில் செய்வது மிகவும் கடினமாக இருக்கும். ஏதோ பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுவது போல் இங்கேயும் அப்படிச் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் கடற்கரையோர கிராமங்களும், நகரங்களும் அநேகம் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் என்றைக்காவது ஒரு நாள் பாதிக்கப்படத்தான் செய்யும் என்பதையும் நாம் தெரிந்திருக்கிறோம். தனுஷ்கோடி இடத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று நிபுணர்கள் முன்பே சொல்லியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இருந்தாலுங்கூட, அங்கு விளைந்த சேதத்திற்குப் பிறகு நமது அரசாங்கமும் பொதுமக்களும் உடனடியாக எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளும் தீவிரமாக எடுத்து, உயிர்ச்சேதம் அதிகமாகாமலும், பொருட்சேதம் ஆகாமலும் கவனித்து ஆவன செய்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. நல்லமுறையில் உதவி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அத்தனை பேர் உள்ளத்திலும் ஏற்பட்டது. நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல, பல நாடுகளிலிருந்தும் உதவி வருகிறது. இப்படி மக்களும், நாடுகளும் தாங்களாகவே

22nd January 1965] [திரு. கே. டி. பழனிசாமி]

உதவி செய்து, அவதிப்படும் மக்களை வாழ வைக்கவேண்டுமென்று கருதுகிற நிலையில், இதை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்று ஒரு சாரார் சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டிலே இராமேஸ்வரம் ஒரு புண்ணிய ஸ்தலமாகும். இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேரும் அந்த ஸ்தலத் திற்குச் சென்று தல்ல முறையில் கடவுளைத் தரிசிக்கிறார்கள். அந்தக் கோயில் மாத்திரம் இன்னும் ஒரு சேதமும் அடையாமல் இருக்கிறது. அங்கே யாத்திரிகர்கள் செல்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மாநில சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அது அத்தனை பேரும் பாராட்டவேண்டிய விஷயமாகும்.

உணவுப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக வருஷா வருஷம் செப்டம்பர், அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் விலைவாசி கொஞ்சம் உயர்த்தான் செய்கிறது. அதுவும் நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. சதந்திரம் வந்த பிறகு, 17 ஆண்டுகளாக உணவுப் பிரச்சனை அவ்வளவாக மக்களைப் பாதிக்கவில்லை. அதற்கு முன்பு அநேகமாக ஒவ்வொரு வருஷமும் பஞ்சம், பட்டினி என்று வருஷத்தில் ஒன்றிரண்டு முறை வரும். இந்த 17 வருஷ காலத்தில் பஞ்சம் பட்டினி என்பதே நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வேண்டுமென்றே பிரசாரம் செய்கிறார்கள். குறிப்பாக, விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்றால், அதைத் தடுக்க வேண்டும், அதைக் கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் தானியத்தின் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்து, குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால், 'இதை ஏன் கட்டுப்பாடு செய்கிறீர்கள்?' என்று ஒரு சிலர் சொல்கிறார்கள் என்றால், அதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஜனத்தொகை பெருகிவிட்டது. அதற் கேற்ற அளவுக்கு விலைச்சலின் டார்ஜெட்டை எட்டிப்பிடிக்க வேண்டும். தமிழ் நாடு தன்னிறைவு கொண்ட மாநிலம் தான், உணவைப் பொறுத்த வரையில் அப்படி இருந்தும், ஏன் பஞ்சம் வந்தது? அரிசிப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று தெரிந்த போது, வசதியுள்ளவர்கள், தங்கள் தங்கள் வசதிக்கேற்ப அரிசி மூட்டைகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு லாபம் அதிகம் சம்பாதிக்கலாம் என்றும் சிலர் வாங்கி வைத்துக் கொண்டார்கள். இப்படி ஸ்டாக்கை ப்ளாக் செய்துவிட்டார்கள். அதனால், ஜனங்களிடத்திலே உணவுத் தானியங்கள் ஸர்குலேட் ஆக முடியாமல் போய்விட்டது. விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று, சர்க்கார் தலையிட்டார்கள். கொள்முதல் செய்வதால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை என்கிற கோபம். விவசாயிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? கரும்பு, சிக்கரி போன்ற வியாபாரப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தால் அதிக லாபம் சம்பாதிக்கலாம் என்கிற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கரில் நெல் பயிர் செய்தால், ரூ. 600 அளவுக்குக்கூட 'சுட்டு' இருக்காது. அதில் செலவு 100, 200 ரூபாய் போய்விடும். ஆனால்

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

[22nd January 1965]

கரும்பு, வெங்காயம் போன்ற வியாபாரப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு நாம் போடக்கூடிய இன்வெஸ்ட்மென்ட் ரூ. 500 என்று வைத்துக்கொண்டால், ரூ. 3,000 அளவுக்கு 'சுல்டு' கிடைக்கிறது. அதனால், அத்தகைய பயிர்களைத்தான் வைக்க விவசாயிகள் பிரியப்படுகிறார்கள். அதைத் தடுக்க முடியாது. அதற்கெல்லாம் கட்டுப்பாடு செய்யவும் முடியாது. ஏனென்றால் நமக்குச் சர்க்கரையும் வேண்டும். சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்து அன்னிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அங்கிருந்து வேறு பொருள்களை வாங்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். இதிலெல்லாம் விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும் எல்லோருமே ஒருவர் மீது ஒருவர் நம்பிக்கை வைத்து நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும். ஒரு வருஷத்திலே லாபம் வராவிட்டால் அதனால் ஒன்றும் குறைந்து போகாது. குடும்பம் ஒன்றும் அழிந்து போகாது, ஏழைகள் முன்னுக்கு வரவேண்டும், வயிராற சாப்பிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லாக் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும் பூமி இருக்கிறது, எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சர்க்காரே ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்து வைத்துக்கொண்டு எல்லா மக்களுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் செய்கிறார்கள். ரேஷன் கொண்டு வந்ததன் நோக்கமே குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் நல்ல முறையில் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்பது தான். சென்னை நகரம், கோவை, சேலம் போன்ற பட்டணங்களில் தானியங்களைக் கொண்டுவந்து சிலர் சம்பாதிக்கிறார்கள். சென்னையில் ஜனத் தொகை சுமார் 20 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். கோவையில் 6 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். டவுன்களில் உள்ளவர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

12-00
noon

நகரத்தில் உள்ள ஒரு சாதாரண தொழிலாளி, செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளி ஐந்து, ஆறு ரூபாய் சம்பாதிக்கிறான். ஆனால் கிராமத்தில் இருக்கிறவனுக்கு 1½ ரூபாய் கூடக் கிடைப்பதில்லை. கிராமத்தில் உள்ளவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதாக நாம் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் உயரவில்லை ஆகவேதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் உள்ள இன்னொசென்ட் பீப்பிள்—பாமர பாட்டாளிகளுடைய கூலி நியாயமான முறையில் அவர்களிடத்தில் போய்ச் சேரும்படியாக நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாள் சரியான முறையில் சாப்பிடாவிட்டால் அவர்களால் வேலை செய்ய முடியாது. அதுவும் கடந்த பதினைந்து நாட்களாக அறுவடை விழுந்த காரணத்தினால் தான் அவர்கள் ஓரளவு உணவுப் பிரச்சினைக்கு உள்ளாகாமல் இருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அநேக பட்டினிச் சாவுகள் வந்துவிடும்.

“எதற்காகக் கொள்முதல் செய்கிறீர்கள்? நான்கு லட்சம் பஃபர்ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன?” என்பதாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லலாம். சென்ற இரண்டொரு மாதங்

22nd January 1965] [திரு. கே. டி. பழனிசாமி]

களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட உணவுத் தட்டுப்பாடு போல இனிமேல் ஏற்படாது இருக்கவேண்டும் என்றால் சரியான முறையில் அரசாங்கம் கையில் ஸ்டாக் வைக்க வேண்டும். கிராமத்தில் உள்ள பாமர மக்களுக்கு உணவு கிடைக்கவில்லையென்றால் உடனடியாக விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஸ்டாக் கெட்டுப் போய்விடாதா என்று சொல்வார்கள். நம் வீட்டில் ஒரு மரக்கால், இரண்டு மரக்கால் என்று சோளம் வைத்து இருந்தால் கூட செல்லு அடித்துவிடுகிறது. அரசாங்கம் அந்தமாதிரியாக ஸ்டாக் கெட்டுப் போகவிடமாட்டார்கள். மேலும் புது அறுவடை ஆனவுடனே பழைய ஸ்டாக்கை ரிலீஸ் செய்து புது தானியங்களை ஸ்டாக் செய்யவேண்டும். கோடவுனில் மூவ்மென்ட் இருந்து கொண்டே இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. இரா. நாராயணன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர், அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கும் வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றி அறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு, இந்த நாட்டில் நாம் விவசாய விளைபொருள்களைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பலவகையில் பிரசாரம் செய்து வருகிறோம். அதுமட்டுமல்ல, இந்த நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு உணவு, உடை, குடியிருப்புக்கு வீடு ஆகியவை தருகிறோம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள், நம் சர்க்காரில் ஆனால் இன்றையதினம் அந்த மூன்றுக்காகவும் விவசாயிகள் படுகிற கஷ்டத்தைச் சொல்ல முடியாது. அவர்களுடைய கஷ்டத்தை அறிந்து சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள்தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கிறார்கள். விவசாய மக்களுடைய உதவியின்றி யாரும் வாழ முடியாது. ஆகவே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் வகை செய்ய வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் சில பகுதிகள் புன்சை நிலப் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளில் நீர்பாசன வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் தவறியதோடு சின்ன ஏரிகள், வாய்க்கால்கள் கூட ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் திட்டகுடி வந்தபோது அங்கே கிராமப் பொதுமக்கள் வீமனேரிக்கு வரத்து வாய்க்கால் இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதைச் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் ஆவன செய்வதாகச் சொல்லி வந்தார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள ஏரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் உடனடியாக அங்கங்கே வரத்து வாய்க்கால்கள் வெட்டித்தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[திரு. இரா. நாராயணன்] [22nd January 1965]

அடுத்து கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் காலாகாலத்தில் நல்ல உரம் விநியோகிக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் உரம் கிடைக்க வில்லை என்று திண்டாடினார்கள். கலெக்டரிடம் சொன்னேன். அவர்கள் கொடுத்த உரத்தைக் கொண்டுபோனால் அது உரம் கெட்டு இருந்தது. உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் தரத்தை இழந்ததாக இருந்தது. காரணம் வந்த உரம் காலத்தில் விநியோகிக்கப்படாமல் ஸ்டாக் செய்யப்பட்டு வைத்திருந்தது தான். இப்படியின்றி நல்ல உரம், தரமான உரம் கெட்டுவிடாதபடி காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, பசுந்தாள் உரத்தை பெருக்கினால்தான் உண்மையிலேயே விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். ஆனால் இன்றைய தினம் உணவு உற்பத்தி என்ற பெயரால் இன்றைய தினம் ஏரி புறம்போக்கு, ஆற்றுப்புறம் போக்கு ஆகியவை எல்லாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயமும் சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை. பசுந்தாள் உரமும் கிடைப்பதில்லை. அதோடு நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். சாணி உரம் தான் விவசாயத்திற்கு மிகவும் சிறந்தது. சாணி உரம் வேண்டுமென்றால் கால் நடைகள் சரியான முறையில் வளர்க்கப்படுவதற்கு மேய்ச்சல் நிலம் வேண்டும். இன்றைக்கு புறம்போக்கு மேய்ச்சல் நிலங்கள் எல்லாம் அடைக்கப்பட்டு விட்டன. அந்த இடத்தில் சாகுபடி செய்வதனால் போதுமான வருமானம் வருகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஆகவே அவற்றை மேய்ச்சல் தரையாக பசுந்தாள் உரம் பயிரிடும் இடமாக ஆக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செய்ய போதுமான கடன் வசதி காலாகாலத்தில் கிடைப்பது இல்லை. அவர்களுக்குக் கடன் வசதி செய்து தரவேண்டும். அதுபோலவே மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைக்கவும் கடன் வசதி செய்து தரவேண்டும். இன்றைய தினம் எங்கள் பகுதியில் உள்ள மேட்டுப்பாங்கான இடங்களில் மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைத்துச் சாகுபடி செய்வது என்றால் சாதாரண விவசாயிகளினால் முடியவில்லை. அவர்களுக்கு சர்க்காரே மின்சார பம்பு செட்டுகளைக் கடன் வசதியில் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சொந்த நிலமாக இருந்தாலும், அதை ஈடுவைத்து புறம்போக்கு நிலத்தில் விவசாயிகளுக்கு மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைக்க கடனில் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்போது தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். முக்கியமாக இன்று விவசாயிகளுக்குப் போதுமான கடன் வசதி கிடைப்பது தான் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பணக்காரர்களிடத்தில் ஒரு மூட்டை விதை கடனாக வாங்கி வந்தால் ஒரு மூட்டைக்கு ஒரு மூட்டை வட்டியாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு கடன்வசதி செய்து தரவேண்டும். கடன் வசதியில்

22nd January 1965] [திரு. இரா. நாராயணன்]

மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த மாதிரி உதவி செய்தால் தான் நாம் முன்னேற முடியும்.

பத்து ஏக்கரா, இருபது ஏக்கரா வைத்து இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு கரும்புக்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. நான் கரும்புக்குக் கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். கரும்புக்குக் கட்டுப்பாடு விதித்தால் தான் உணவு தானியத்தை நாட்டில் அதிகப்படுத்த முடியும். இப்போது கரும்புக்கு அதிக வருமானம் கிடைப்பதால் பணக்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா வில் உணவு தானியத்தைப் பயிர் செய்து கொண்டு மற்றவற்றில் கரும்பு வைத்துவிடுகிறார்கள். ஆகையால் தான் உணவு தானியக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவர வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதையும் அவசியம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக, ஐந்து ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நெல் சாகுபடிதான் செய்யவேண்டும்; அதற்கு மேல் உள்ளவர்கள் கரும்பு சாகுபடி செய்யலாம் என்ற ஒரு கட்டுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டும். அப்போதுதான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அதோடு கூட விவசாயிகளுக்குக் கால்நடைகளை இனமாகக் கொடுப்பதோடு, கால்நடைகள் மேய்வதற்கும் இடங்களைக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இப்போது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் ஒரு ஏரியை மராமத்து செய்து தர வேண்டுமென்று சொன்னால் சரிவரக் கவனிப்பதில்லை. அரசாங்கத்திலே கூடப் பல இலாக்காக்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். டி.டி.சி. கூட்டத்தில் கூட 'அந்த ஏரியை ஆழப்படுத்திக் கட்டினால் பாசனத்திற்கு வசதியாக இருக்கும், உணவு உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்படும்' என்று எடுத்துக் கூறினோம். ஆனால் அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே ஏதோ கணக்குகளைக் காட்டி அந்த ஏரியைக் கட்டுவதால் அதிகப் பலன் ஏற்படாது என்று கூறிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் நேரடியாக வந்து விவசாயிகளுடைய நிலத்தையும் பார்த்து, அந்த ஏரியையும் பார்த்து சிறு ஏரிகளைப் பழுது பார்த்துக் கொடுப்பார்களானால் உணவு உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : கனம் சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசிய கனம் தண்டாயுதபாணி பிள்ளை அவர்களுடைய தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே சமீபத்தில் நம் தமிழ் மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்ட, ஆறுதல் அளிக்கக்கூடாத வகையிலே நெஞ்சத்திலே என்றென்றும் நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய,

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [22nd January 1962]

புண்படுத்தக்கூடிய புயலாலும், கடலின் கொந்தளிப்பாலும் ஏற்பட்ட கொடுமையைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொடுமையின் காரணமாக மக்களின் மனக் கசப்பு அதிகமாக வளர, இது இயற்கையின் சீற்றமோ, கடவுளின் செயலாக இருக்குமோ என்றெல்லாம் நினைக்கும் வகையில். மனிதனின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட செயலாக இந்தக் கொடுமை ஏற்பட்டு விட்ட நேரத்தில், நம்முடைய அரசு பல விதத்திலே, தன்னை இயன்ற அளவுக்கு ஒரு விதத்திலும் குறை கூறாத அளவுக்கு அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள் என்பதைக் கண்டு பெருமைப்படுவதோடு அவர்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது, புயல் கடுமையாக வீசுகிறது, அந்தப் பகுதி மக்கள் தவிக்கிறார்கள் என்று அறிந்தவுடனேயே நமது அமைச்சர்கள் அங்கே விரைந்தோடிச் சென்றார்கள். 'கோட்டையிலே கோலோச்சுகிற கோமான்கள்' என்று எதிர்க்கட்சியினர் அழைப்பதற்கு இடம் கொடுக்காத வகையிலே அவர்கள் துரிதமாக அந்த இடத்திற்குச் சென்று வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் ஆங்காங்கு இயன்ற அளவு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். தர்மஸ்தாபனங்கள் உதவி செய்திருக்கின்றன. சுயநலம் விரும்பாத பொதுநலம் விரும்புகிறவர்கள் எல்லாம் அக்கறை கொண்டு உதவி செய்தார்கள். புயல் நாட்களில் இருந்தெல்லாம்—அமெரிக்கா, உலக செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஆகிய இடங்களில் இருந்தெல்லாம் அந்த மக்களுக்கு உதவி செய்ய நிதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது இந்த நாட்டிலே பிற நாட்டவர்கள் அக்கறை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்த ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் மிகுந்த நிர்வாகத் திறமையும் பொறுப்பும் மிக்கவர்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அமைச்சர் கனம் ராமையா அவர்கள் ராமேஸ்வரம் சென்றார்கள். புயல் பாதிக்கப்பட்டவரைப் பார்த்தார்கள், பரிகாரம் தந்தார்கள்; மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள். கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள் கட்டுமரத்தில் இருந்து கொண்டே அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு ஆவன செய்து வந்தார் என்பதைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகப் பார்த்தோம். அமைச்சர்கள் அத்தனை பேரும் அங்கு சென்றார்கள். மினவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமா? அந்தத் துறை அமைச்சர் அங்கே சென்றார். மின்சார உதவியா, அந்த இலாகா அதிகாரிகள் அங்கு சென்றார்கள். இப்படி எல்லாப் பிரிவினரும் அங்கே சென்று அந்த மக்களுக்கு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியவற்றை எல்லாம் செய்தார்கள். அங்கே நம்முடைய மாநில அமைச்சர்கள் மட்டுமா சென்றார்கள்? நம்முடைய இந்திய நாட்டின் கஜானாவே, நிதி மந்திரி டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களே நேரில் சென்று நிவாரண ஏற்பாடுகளைக் கவனித்தார்கள். 'பரிகாரம் கொடுப்பதிலே நிதி தடங்கலாக இருக்கக் கூடாது' என்று கூறி எத்தனை கோடி ரூபாய் ஆனாலும் அள்ளி அள்ளித் தருவதற்கு அஞ்சவில்லை. அதோடு ஒரு நல்ல திட்டத்தையும் கொண்டு வந்தார்கள். 'ப்ளேஸ்ஸிங் இன் டிஸ்கைஸ்' என்று சொல்வார்கள். புயலில் கொடுமை அங்கிக் கிடந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை துரிதமாக மேற்

22nd January 1965] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

கொள்ள வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தியது. அந்தத் திட்டத்தை அவசரமாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது நாம் எல்லாம் சந்தோஷப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆரம்பக் கட்டமாக, நில ஆர்ஜிதம், தொழிற் துறையில் பரிசீலனை, நிர்வாகத் துறையில் பரிசீலனை முடுக்கி விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி விபத்து சமயத்தில் நம்முடைய திறமை வாய்ந்த அமைச்சர்கள் தக்க நேரத்தில் தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டதை மூலை முடுக்குகளில் இருக்கக்கூடிய மக்களெல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல அறிக்கைகளை இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பித்தார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே காணப்பெறாத சில விஷயங்களைப் பற்றி அறிக்கையின் மூலமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்ட போலீஸ் நிர்வாகத்தில் அவர்கள் மனக் கஷ்டப்பட்டவர்கள் என்ற காரணத்தினால் நிலைமையை அவர்களுக்கு விளக்கும் வகையில் ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்தார்கள். அதேபோன்று இராமேஸ்வரத்தில் புயல் நிவாரண நடவடிக்கைகள் என்னென்ன எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன என்றும் விளக்கி இருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் புயலின் கொடுமையைச் சொல்லி அதற்கு அடுத்தபடியாக நெருக்கடியான விஷயமாகிய உணவுப் பிரச்சினைப் பற்றிக் கூறி இருக்கிறார்கள். உணவு கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டிருப்பது பற்றியும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் என்னென்ன நிலையிலே 'பஸ்பர் ஸ்டாக்' வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற திட்டத்தைப் பற்றியும் மிக அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உபரியாக இருக்கும் தானியத்தை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்வது போற்றத்தக்கது. திருநெல்வேலியில் கடந்த காலத்தில் நெல் அறுவடையானவுடனேயே நம்முடைய விலையைக் விடக் கேரளாவில் அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் லாரியில் ஏற்றி அங்கே அனுப்பி விட்டார்கள். கலெக்டர் அவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் என்ன கஷ்டம் இருந்தது என்றால் காவல் பிரிவுக்கு அந்தப் பக்கம் செல்வதைக் கண்டு பிடிப்பதும் தடுப்பதும் முடியாத நிலைமை இருந்தது. அந்தக் கஷ்டத்தை உணர்ந்து அதை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் கன்னியா குமரியில் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று மேற் கொள்ளப்பட்ட திட்டம் மிக நல்ல திட்டம். இன்னொரு குறை எங்களுடைய மாவட்டத்திலும், மற்ற பல மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு அரிசி விறகை லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பழம் பெருமையோடு பல காலமாக அரிசி வியாபாரம் செய்து வந்த பெரும் வியாபாரிகளுக்கு, நிதி வசதி உள்ளவர்களுக்கு, நாணயம் பெற்றவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்காமல் மறுக்கப்படுகிறது. இவர்கள் அரிசி வியாபாரத்தைத் தவிர வேறு வியாபாரம் எதுவும் செய்யாதவர்கள். ரீடைல் டிலர்ஸ்களை

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [22nd January 1965]

இவர்கள் ஏதோ தாயில்லாக் குழந்தைகளைப் பார்ப்பது போல் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர்கள் புயல் நிவாரணத்திற்காக மேற் கொண்ட காரியங்களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியினர் ஏதேதோ பேசினார்கள். ஏதோ சோற்றைக் கொண்டு போட்டார்கள்; ஊசிப் போன சோற்றைப் போட்டார்கள், பொட்டலத்தில் போட்டார்கள் என்பதெல்லாம் சொன்னார்கள். அங்கு போக பாதைகள் கிடையாது. வானத்தில் இருந்துதான் போடக் கூடிய நிலைமை இருந்தது. அங்கு இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வாயிலே கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தால் அதைக்கூட அமைச்சர்கள் செய்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதிலே ஆர்வம் குறைவாக இல்லை. நிவாரணப் பணிகளைப் பிரமாதமாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று மக்கள் எல்லாம் போற்றக்கூடிய வகையிலே செய்திருக்கிறார்கள்.

அங்கு நம் ஒருமைப்பாட்டின் சின்னமாக இருக்கும் ராமேஸ்வரம் கோவில் சிறிதளவாவது அலைகளால் பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு இருப்பதைப் பார்த்தால் இந்நாட்டில் தெய்வீகத் தன்மையும் அதோடு சேர்ந்த தேசியமும் எவ்வளவு சிறந்தது என்பதைக் காட்டுவதோடு ஜனநாயகத்திற்கும், அமைதிக்கும் முன்னேடியாக இருக்கக் கூடிய நாடு நம் நாடு என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அங்கு கோவில் சிறிதளவு கூட பழுது படாமல் நம் ஒருமைப்பாட்டின் சின்னமாக விளங்குகிறது. காசிக்குப் போய் கங்கையில் குளித்து விட்டு தெற்கே வந்தால் கன்னியா குமரிக்குப் போவதற்கு முன்னால் ராமேஸ்வரம் கடலில் நீராடி விட்டுச் சென்றால்தான் புனித யாத்திரை பூர்த்தியாகிறது என்பது தொன்றுதொட்டே இருந்து வரும் ஒரு பழக்கமாகும். ஆகவே என்ன புயல் வந்தாலும் சரி, பூகம்பம் வந்தாலும் சரி நம் தேசத்தின் ஒருமைப்பாடாக விளங்கும் அந்தக் கோவிலுக்கு ஒரு நாளும் அழிவு கிடையாது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இது அமைந்திருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “இச்சட்டப் பேரவையின் புகழுக்கே உரித்தான அடக்க உணர்ச்சியுடனும், கண்ணியத்துடனும் இந்த விவாதங்களை நீங்கள் நடத்துவீர்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை” என்று பெருமைப்படத் தக்க அளவில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் புறம்பான முறையில் இருந்தது, சட்டசபையில் இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பாக எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிலர் பேசியது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மரபு பற்றி அதிகமாகக் கவனிப்பார்கள். பண்பாடு பற்றி அதிகமாக பேசுவார்கள். பண்பாட்டோடும், கண்ணியத்தோடும் நடந்து கொள்ளக் கூடியவர். அவர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி மிகவும் கண்ணியக் குறைவாகப் பேசினார்கள் என்று சொன்னால் அதை இந்த மன்றத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது வயதானவர், வயதான மனிதன் இருந்து விட்டு போகிறார் என்ற வார்த்தையை

22nd January 1965] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

இரண்டு மூன்று தடவை சொன்னார்கள். மனிதன் என்று சொன்னால் என்ன என்று கேட்கலாம். ஹானரபில் மெம்பர்ஸ், ஹானரபில் மினிஸ்டர் என்று சொல்லும் பண்பாடு நமக்கிருக்கிறது. வயதானவர் இருந்து விட்டுப் போகிறார் என்று சொன்னால் அவர் யார் தர்மத்தில் இருக்கிறார்கள்? அருள் கூர்ந்து இது சம்பந்தமாக வேண்டியதை செய்வதை நாங்கள் வர வேற்கிறோம் என்று திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களும் திரு. மதியழகன் அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இம்மாதிரி கேவலப் படுத்தும் பேச்சுக்களைப் பேசினால் வருங்கால சந்ததியினர் நம் சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளை உயிரோவியமாக மதித்து வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது என்ன நினைப்பார்கள்? ஆகவே நம் கௌரவத்தை நாம் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். திரு. மாதவன் அவர்கள் சொன்னார்கள், பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை வைத்து தேர்தலில் எதிர்க்கட்சியினர் வர முடியாமல் பார்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து சட்டத்தினால் ஆளும் தரப்பி லுள்ளவர்கள் மற்றவர்கள் வருவதை நிறுத்தி விட முடியுமா? அதுவும் வழக்கறிஞராக இருக்கும் அவர்கள் இப்படிச் சொல்வது பரிதாபத்திற்குரியது. எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்கள் வெற்றி அடைந்து விடுவார்கள் என்ற பயத்தால் செயல்பட வேண்டுமென்றால் ஆட்சி கையில் இருக்கிறது, அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள், அதிகாரம் இருக்கிறது, இவ்வளவையும் வைத்துக் கொண்டு சட்டசபையில் சட்டம் இயற்றிக் கொண்டு துங்கல் செய்ய வேண்டியதில்லை. நாம் இயற்றும் சட்டத்தை நாமே இழிவு படுத்தக் கூடாது. இம்மாதிரிப்பட்ட பேச்சுக்கள் இல்லாது நம் சட்டசபையின் கௌரவத்தை நாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ர. ஜீவரத்னம்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் தென்னாட்டில் தனுஷ்கோடி-ராமேஸ்வரத்தில் புயல் ஏற்பட்ட போது அங்கு நம் மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ரௌன்டு அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்களும், காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்களும் சென்று மக்களுக்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அவர்கள் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ததற்காக நான் அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். தமிழகம் முழுவதும் அவர்களைப் பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வயதைப் பாராமல் கூட அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றார்கள். மக்களின் தேவைகளை உடனுக்குடன் ஆராய்ந்தார்கள், ஆராய்ந்து ஓரளவு அதை நிவர்த்தி செய்தார்கள். எவ்வளவு உயர்தரமாக மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு உயர்தரமாகச் சேவை செய்யக் கூடியவர்கள் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். அவர்கள் செய்த காரியத்தில் நம் எல்லோருக்கும் பூரிப்பு உண்டு. அந்தப் பூரிப்பில் இந்தச் சபையில் உள்ள எல்லோருமே பங்கு கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. ச. ஜீவரத்னம்] [22nd January 1968]

சமீபத்தில் உணவு நெருக்கடி செயற்கையாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன், எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை உணவு நெருக்கடி ஏற்படக் காரணம் இல்லை. உணவு நெருக்கடி வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வட பகுதியில்தான் உண்டு. தென் பகுதியில் நெருக்கடி ஒன்றும் இல்லாமல் இருந்தது. வட பகுதியில் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது முதலமைச்சர் அவர்களிடமும், உணவு அமைச்சர் அவர்களிடமும் நானும் சில சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து வற்புறுத்தினோம் எங்கள் தேவை குறித்து. எங்கள் தேவைகளை உடனுக்குடன் கவனித்து வேண்டியவற்றைச் செய்தார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1942 சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் போராட்டம் நடத்தி காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் சிறை சென்றார்கள். இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் எல்லாம் அன்று ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தை ஆதரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது தேசத்தில் பெரிய உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அந்த உணவு நெருக்கடியில், ஆங்கிலேய அரசாங்கம் ஆண்ட காலத்தில், சுமார் 40 லட்சம் மக்கள் இறந்தார்கள். அந்த அரசாங்கத்தை, அப்போதிருந்த அரசாங்கத்தை இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் ஆதரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது வங்காளத்தில் பெருந்த பஞ்சம் ஏற்பாட்டுது. வங்காள மக்கள் வீரத்தோடு தங்களை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அப் பஞ்சத்தை உருவாக்கி அவர்களைக் கொன்றார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. அத்தகைய அரசாங்கத்தை இப்போது தி.மு.க. தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் ஆதரித்து வந்தார்கள். அந்நிலை நம் பகுதியில் ஏற்படாமல், ஒருவர் கூட உணவு நெருக்கடி காரணமாக இறந்தார் என்ற வார்த்தை இல்லாமல் அரசாங்கம் காப்பாற்றியது. அதற்காக நாம் அரசாங்கத்தையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும் மிக மிகப் பாராட்ட வேண்டும். வடாற்காடு ஜில்லாவின் வட பகுதியில் ஓரளவு உணவு நெருக்கடி தலை காட்டியது. அப்போது நாங்கள் கேட்ட நேரத்தில் தக்க உதவிகளை உடனுக்குடன் செய்து தந்தார்கள். அதற்காக எங்கள் ஜில்லா மக்களின் சார்பாக முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்தி ஏதோ திணிக்கப்படுகிறது என்று இங்கு இரண்டு மூன்று நாட்களாகப் பேசப்படுகிறது. இந்தியின் வரலாறு இந்திய தேச சுதந்திரத்தின் வரலாறு. சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பாக இந்த தேசத்திற்கு ஒரு பொது மொழி வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தோம். அந்தப் பொது மொழி இந்த தேசத்தில் உள்ள பெரும் பான்மை மக்கள் பேசக்கூடிய மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து இந்தி மொழி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. அது காந்தி அடிகளாலும் காங்கிரஸ் மகாசபையினாலும் வரவேற்கப்பட்டது. அப்போது முதற்கொண்டு இந்த நம் தேசத்தின் சுதந்திரத்திற்கு யார் யார் விரோதிகளாக இருந்தார்களோ, யார் யார் ஆங்கிலேயர்களின் அடிவருடிகளாகயிருந்தார்களோ, யார் யார் நம் தேசத்திற்கு சுதந்திரம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்களோ, சுதந்திரம் கொடுத்தால் ரத்த ஆறு ஓடுமீ

22nd January 1965] [திரு. ர. ஜீவாந்னம்]

4

என்று கூறி யார் யார் ஆங்கிலேயர்களிடம் காவடி எடுத்துச் சென்றார்களோ அவர்கள்தான் இன்றும் இந்தி வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். வேறு யாரும் சொல்லவில்லை. அரசியல் நிர்ணய சபையில் அரசியல் சட்டம் இயற்றும்போது நம் தேசத்திற்கு ஒரு பொது மொழி வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்தோம். அது இந்தி என்று தேச மக்கள் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அரசியல் சட்டம் அமைக்கப்பட்டது. அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் பேரில்தான் நாம் இன்று இந்தச் சபையில் வீற்றிருக்கிறோம், இங்கு ஏதேதோ பேசுகிறோம். அந்தச் சட்டத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் கோரிக்கை, என் கட்சியின் கோரிக்கையும். அந்தச் சட்டத்தின் பேரால் எப்படி எப்படியோ தப்பித்துக் கொள்கிறோம். உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தேசத்தைத் தவிர வேறு எந்த தேசத்திலாவது சுதந்திரத்தை இப்படி எதிர்த்துப் பேசுவார்களா? என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த தேசத்தைத் தவிர வேறு எந்த தேசத்திலாவது சட்டத்தைக் கொளுத்துவதை அனுமதித்திருக்கிறார்களா, அனுமதி தான் கொடுப்பார்களா என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டசபை எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் பேசியதாக நான் ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அவர்கள் 'துக்க தினம் கொண்டாடியால் இவர்கள் தலைவயக் கிள்ளிவிடுவார்களா?' என்று பேசியிருப்பதாகப் பார்த்தேன். இந்த அளவுக்குப் பேசுவதற்கும் இந்த நாட்டிலுள்ள சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. நாம் அமைத்துக் கொண்ட நம்முடைய சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்புச் சட்டம் இவைகளை எல்லாம் அனுமதிக்காவிட்டால் எந்த நாட்டிலாவது இம்மாதிரி பேசுவதை மக்கள் அனுமதிப்பார்களா என்பதை அவர்களே சிந்தித்துப் பார்த்துக்கொள்ளட்டும். இந்த தேசத்தினுடைய சுதந்திரம் எளிதாகக் கிடைத்ததல்ல. மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பெற்ற சுதந்திரம். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் நடந்த ஒரு சிறு சம்பவத்தை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1944-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதி, அதாவது அன்றையதினம் ஜனவரி 26 என்பது குடியரசு தினமாக இல்லை, சுதந்திர தினமாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்பது காங்கிரஸ் மகாசபையின் தீர்மானமாக இருந்தது; அந்த முறைப்படி சுதந்திர தினத்தைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று, அன்றைக்கு தஞ்சை சிறையில் இருந்த நாங்கள் எல்லோரும் முடிவு செய்தோம். அன்றையதினம் எங்களோடு அமைச்சர்களாக இருந்த பலர், சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருந்த பலர் சிறைக்குள் இருந்தார்கள். அப்போது இருந்த ஆங்கிலேய அரசாங்கம் சிறைக்குள் சுதந்திர தினம் கொண்டாடுவதை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது, கொடியேற்றக் கூடாது, கொடி வணக்கம் செய்யக் கூடாது என்றெல்லாம் உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். இருந்தும் சுதந்திர தினத்தைக் கொண்டாடுவது என்று நினைத்து நாங்கள் காலையில் எழுந்து, குளித்துவிட்டு கொடி வணக்கம் செய்தோம். இதற்குள் போலீஸ்காரர்கள் சிறைக்குள்

12-30
p.m.

[திரு. ச. ஜீவரத்னம்] [22nd January 1965]

வந்து எங்களை எல்லாம் அடித்து நொறுக்கினார்கள். இவ்வாறெல்லாம் சிறைக்குள் அடிப்பட்டு, உதைப்பட்டு கஷ்டப்பட்டு பெற்ற சுதந்திரத்தை; இப்போது எதிர்க் கட்சியினர் நையாண்டி செய்வதும், இதற்காக இயற்றப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தைக் கொளுத்துவதும், குடியரசு தினத்தைத் துக்கதினமாகக் கொண்டாடுவதும் இப்படியாகச் செய்து கொண்டிருந்தால் இதை எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் இந்த அரசாங்கம் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறது என்பது சுதந்திரத்திற்காகக் கஷ்டப்பட்ட என்னைப் போன்றவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவன் என்ற முறையில், சுதந்திரத்தை இவ்வாறு நையாண்டி செய்வதையும், துக்கதினம் கொண்டாடுவதாகச் சொல்வதையும் இன்னும் இதுபோன்ற செய்கைகளில் ஈடுபடுவதையும் பார்த்து என்னால் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை, இதைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொரு அதிசயம் என்னவென்றால் இது போன்ற செயல்களுக்கெல்லாம் நமது சட்டம் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது. இதைப்பற்றியும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று, நம்முடைய சட்டத்தின் பாதுகாப்பிலேயே இருந்துகொண்டிருப்பது முஸ்லீம் லீக். இந்த தேசம் பிளவுபட்டதற்கே காரணம் இந்த முஸ்லீம் லீகின் வகுப்புவாதத் தன்மைதான். நமது தேசத் தந்தை மகாத்மா காந்தி கொலை செய்யப்பட்டதற்குக் காரணமாக இருந்ததே இப்பேர்ப்பட்ட வகுப்புவாதம் தான். அப்பேர்ப்பட்ட வகுப்பு வாதம் இப்போது பல ரூபத்தில் தலைகாட்டத் துவங்கியிருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டத்தில் அதிலும் என்னுடைய நகரத்தில் இந்த வகுப்புவாதத் தன்மை தலைதாக்கியிருக்கிறது. இதற்குத் தூபம் போடுகின்ற முறையில் முஸ்லீம் லீக்கும், அதற்குத் துணை செய்வது போல், 1942-ல் தேசத் தலைவர்கள் எல்லாம் சிறையில் இருந்த நேரத்தில் ஆகஸ்ட் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களை எல்லாம் குண்டர்கள் என்று சொன்னவர், பின்னால் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர், கவர்னர் ஜெனரலாக பதவி வகித்தவர், அதற்குப் பின்பும் பல பெரிய பதவிகளை வகித்தவர், தனக்குச் சக்தியில்லை என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ தனக்குப் பின்னால் இருப்பவர்களை வைத்துக்கொண்டு வகுப்பு வாதத்தை மிக உயர்ந்த அளவில் என்னுடைய நகரத்தில் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய நகரத்தைப்பற்றி கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். வகுப்பு வாதத்திற்கு மிகவும் பெயர் போன நகரம், இப்போதுதான் கொஞ்ச காலமாக எந்த விதமான தொல்லையும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் முஸ்லீம் மகாநாட்டை அங்கு கூட்டுவித்ததன் காரணமாக, அதில் கலந்து கொண்ட திரு. ராஜாஜி அவர்கள், திரு. அண்ணாத்துரை அவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் பேசிய பேச்சின் மூலமாக வகுப்பு வாதத் தன்மை மிக உயர்த்த அளவில் இப்போது அங்கே தலை தாக்கியிருக்கிறது, அவர்கள் பேசியது என்னவென்றால், கடர் சட்டையைக் கண்டால் கிட்டவே அணுக விடாதீர்கள், கடர் சட்டையைக் கண்டால் பிய்த்துப்போடுங்கள்

22nd January 1965] [திரு. ர. ஜீவரத்னம்]

என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டம் உங்களை ஒன்றும் செய்யாது, சட்டம் ஒன்றும் பிரமாதமல்ல, இந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் செய்தவர்கள் நாங்கள்தான் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் என்ன ஏற்படும்? இந்த நாட்டில் எப்படிப் பேசினாலும் நம்முடைய சட்டம் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். . . (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைமீது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த திங்கள் தனுஷ்கோடியிலும் பிற இடங்களிலும் அடித்த கோரப் புயலின் காரணமாக ஏற்பட்ட கொடுமையான சம்பவங்களைப்பற்றியும் அதற்கடுத்தபடியாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகாரப்பட்டினத் திலிருந்து அறந்தாங்கி தாலுகா எல்லை வரையில் ஏற்பட்ட கொடுமைகளைப்பற்றியும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தனது உரையில் பொதுவாகக் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, குறிப்பாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. சுமார் 1,000-க்கு மேற்பட்ட குடிசைகள் கடல் கொந்தளிப்பின் காரணமாகச் சேதம் அடைந்திருக்கிறது. எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி அதிகாரப்பட்டினத்திலிருந்து கடற்கரை ஓரமாக அதாவது புத்துக்கிடா வரையிலும் 1,200-க்கு மேற்பட்ட வீடுகள் சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. கோபாலப்பட்டினம் என்ற கிராமத்திலிருந்து மீன் பிடிக்கச் சென்றவர்களில் இரண்டு பேர்களும் இன்னொருவரும் இறந்து போயிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அங்கு ஏற்பட்ட புயலின் கொடுமை இரவோடு இரவாக அதிகரித்து, பகலில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வந்ததும் தணிந்து விட்டதன் காரணமாக ஏராளமான உயிர்ச்சேதம் இல்லாமல் போனது என்று அந்த வட்டாரத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதில் சர்க்கார் தந்திருக்கின்ற நிவாரணம், குடிசை ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் முதல் 30 ரூபாய் வரை கொடுக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. இந்த 30 ரூபாய், விழ்ந்து போன குடிசைகளுக்குக் குச்சிகள் வாங்குவதற்குக்கூட போதாததாக இருக்கிறது. இந்தத் தொகையை அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் கடந்த திங்கள் 29-ம் தேதி கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் இதற்குமேல் தங்களால் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். இந்த நிலையில் நான் இந்த மன்றத் தின்பூலமாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது, குடிசைகளை இழந்து நிற்கும் ஏழை மீனவ சமுதாயத்திற்குக் குடிசை ஒன்றுக்கு 100 ரூபாயாவது கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அவர்களுக்கு இருந்த வலைகள், படகுகள் இவைகள் எல்லாம் சேதமடைந்திருக்கின்றன. அம்மாப்பட்டினம் கடற்கரை யோரமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற சேதம், சர்க்கார் மதிப் பீட்டின்படி கிட்டத்தட்ட 2½ லட்சத்திற்கு இருக்கும் என்று

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [22nd January 1965]

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புதுப்பட்டினம் என்ற ஊரில் 250, 300 வீடுகள் சேதமடைந்து இருந்த இடமே தெரியாமல் இருக்கிறது. சர்வேயர்களைக் கொண்டு வந்து தான் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய பரிதாபகரமான நிலைமையில், தங்களுடைய சொத்து சுகங்களை எல்லாம் இழந்து அத்தனை பேரும், எப்படி இனி வாழ்வது என்று தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மேலும் தங்கள் தொழில் நடத்துவதற்குத் தகுந்தபடி வலைகள், படகுகள் இவைகளை எல்லாம் தருவதற்கு வழிசெய்து கொடுக்க வேண்டும். முஸ்லீம் சமுதாயத்தினர்கள் அதோடு நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வீடுகள் இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் வேண்டிய கடன் உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டபோது அது சாத்தியமில்லை என்று அதிகாரிகள் தெரிவித்தார்கள். இதைப்பற்றி நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடமும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடுமான வரை வசதி படைத்தவர்களுக்கென்று நீண்ட காலத் தவணைகளில் கடன் கொடுத்துத் தவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் பொதுவாக பருவ மழை தவறியிருந்தாலும் கூடுமான அளவுக்கு மழை பெய்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய வட்டாரத்தில் பருவ மழை பெய்யத் தவறியதின் காரணமாக, இந்த ஆண்டு, அறந்தாங்கி பகுதியில் சுமார் 1,000 ஏக்கர் சாகுபடிக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. கடல் தண்ணீர் உட்புகுந்த சுமார் 2,000 ஏக்கர் வரை உப்புத் தண்ணீரில் அகப்பட்டு, விவசாயம் பாழடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக அறந்தாங்கி, பொன்வேத்தி, வெள்ளூர் இந்த மூன்று ரேஞ்சுகளில் பொன்வேத்தி, வெள்ளூர் இந்த இரண்டு ரேஞ்சுகளிலும் பருவ மழை தவறியதின் காரணமாக சுமார் 80 சத வீதம் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு, அதிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் இன்றையதினம் வெளியில் வாங்கிச் சாப்பிடக் கூடிய நிலையிலுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய விவசாயத்திற்கெல்லாம் வரி வஜா செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்கான உத்தரவுகளை உடனடியாக அரசாங்கம் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் வசிக்கின்ற பகுதி தஞ்சை மாவட்டத்தின் கடைக்கோடி; இராமநாதபுரம், திருச்சி மாவட்டங்களின் எல்லையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், நெல்லை அடுத்த தாலுகாவிற்கு எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்று செளக்கி போடப்பட்டு கண்ட்ரோல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கிருந்து செளக்கி வழியாக எடுத்துச்செல்லப்படுவது தடுக்கப்பட்டாலும், பக்கத்திலே உள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலேயும், திருச்சி மாவட்டத்திலேயும் சற்று அதிகமான விலைக்கு விற்கிற காரணத்தினால் இங்கிருந்து எப்படியாவது கள்ளத் தனமாக எடுத்துச் செல்லுவது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதிகாரிகளைச் சந்தித்துக் கேட்டால், வியாபாரிகளைக் கேட்டால், உணவு அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியில் வேண்டுமானாலும் விற்றுக்கொள்ளலாம், ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்திரம் மூட்டை 25 ரூபாய்க்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது,

22nd January 1965]

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

இரண்டு மாவட்டங்களில் அதிக விலைக்கு விற்கலாம், ஆனால் ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும் கூடாது என்ற நிலைமை இருப்பதால்தான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நமது உணவு அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதி, திருமயம் தொகுதி, தாயற்ற பிள்ளை போல மூன்று நான்கு மாதங்களுக்காக காட்சி அளிக்கிறது. எனது தொகுதியிலிருந்து கள்ளத்தனமாக அரிசி, நெல் எடுத்துச் சென்றால்தான் அங்குள்ளவர்கள் சாப்பிடலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. படி அரிசி $1\frac{3}{4}$ ரூபாய், என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. படி அரிசி $1\frac{3}{4}$ ரூபாய் முதல் செய்வதிலே, 5 ஏக்கர்களுக்குக் குறைந்து இருக்கிறவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது. . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஐந்து ஏக்கர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் யாரிடமும் விற்பதில்லை என்று ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்றால் பரிசீலனை செய்யலாம். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள் கூட விலையுக்கடிய நெல்லை தங்களுடைய உபயோகத்திற்கு என்று, அப்படியே சாப்பிடுவதற்கு மாத்திரம் வைத்துக்கொள்வதில்லை. ஒரு பகுதியை விற்றுத்தான் மற்ற தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்கிறார்கள். வெளியில் விற்பதை அரசாங்கத்திற்கு நியாயமான விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லுகிறோம். அதுதான் நம் கொள்முதல் கொள்கை.

திரு. ஆ. துரையாசன் : நன்றி செலுத்துகிறேன். கொள்முதல் செய்வதிலே, நான் குறிப்பிட்ட வந்தது, அறந்தாங்கிக்குக் கிழக்கே யிருந்து வண்டியில் நெல் ஏற்றி வருகிறது. குறிப்பிட்ட விலைக்கு விற்பதற்காகவே எடுத்து வந்தால் கூட, இடையில் அதிகாரிகள் ஜீப் காரில் வருகிறார்கள். பக்கத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுகிறாய் என்று உடனே தாலுகா அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு வந்து பறிமுதல் செய்வதா என்று திட்டமான உத்தரவு எதுவும் இல்லை என்று அங்கே பறித்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். அதை வியாபாரிகளிடத்தில் போட்டும் விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு, 4,000 மூட்டைகள், 5,000 மூட்டைகள் வெளியில் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்றால் அவைகளைப் பிடிக்க அதிகாரிகள் அஞ்சுகிறார்கள், பயப்படுகிறார்கள். பெரும் பெரும் பணக்காரர்களாக இருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஆளும் கட்சிக்காரர்களாக இருப்பதால் அந்த நெல்லைப் பிடிக்க அஞ்சுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஏழைகள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். நெல்லை எடுத்துச் செல்லும் சைக்கிள்கள் கூட பிடித்துச் செல்லப்படுகின்றன. 'அன்க்ளேயிம்ட் ப்ராபர்டி' என்று ஆக்ஷன் செய்யப்படுகிறது. இரண்டு அல்லது நான்கு லாரிகள் திருட்டுத் தனமாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்று பிடிக்கப்பட்டாலும் அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைத்து விடுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

[22nd January 1965]

சாதாரணமாக மில்களில் எவ்வளவு அரிசி ஸ்டாக் இருக்கிறது என்று அதிகாரிகளிடம் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் கட்டாயமாக எதுவும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக 200, 300 மூட்டைகள் ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறவர்களுட்க் கணக்குத் தரவில்லை. மில்லில் எத்தனை மூட்டை அடிக்கிறார்கள் என்று கணக்குப் புரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் விசாரித்த வரையில் ஒரு யூனிட் கரண்டுக்கு ஒரு மூட்டை நெல் அடிக்கப்படலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எத்தனை மூட்டை அடிக்கப்பட்டது, பக்கத்து மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு மூட்டை எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்று கண்காணிக்க அதிகாரிகள் அஞ்சுகிறார்கள். மில்காரர்கள் பெரும்பாலும் ஆளும் கட்சிக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று அச்சப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்தால் சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லி, ஏழைகள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு சர்க்கார் கொள்முதல் செய்வதிலே கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களால் ஆற்றப்பட்ட உரைக்கு நண்பர் திரு. தண்டாயுதபாணி பிள்ளை அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இந்திர நீலம் ஒத்து இருண்ட குஞ்சியும்
சந்திர வதனமும் தாழ்ந்த கைகளும்
சந்திர மணிவடத் தோளு மெயலால்
முந்தி அவ்விளநகை முறுவல் உண்டதே.

என்று அவதார வாயிலாகவும்,

வான்நின்றிழந்து மாபுத்தின் வைப்பு எங்கும்

ஊனும் உயிரும் உணர்வும் போல் உள்ளும் புறமும் உள்ள

என்பு

கூனும் சிறிய கோத்தாயும் கொடுமை இழைப்பக்கோல்

துறந்து

கானும் கடலும் கடந்து இமையோர் இடுக்கண் திர்த்த

கழல் வேந்தே.

என்றும் ஆண்டவனுடைய பிரதிபலிப்பாக உள்ள இயற்கையின் வாயிலாகவும், கம்பனால் புகழப்பட்டவனும், சிறந்த சிவபக்தனும், குணம் என்னும் குன்றேறி நின்றவனும் ஆகிய இராமச்சந்திரனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வழிபாடு ஆற்றப்பட்ட விங்கத்தைத் தன்பால் கொண்டது இராமேச்சரம் என்னும் தீவு. இந்த நாட்டு மக்கள், வடபுலம் தென்புலம் என்றோ, குணக்கு குடக்கு என்றோ, மேல் கீழ் என்றோ வேற்றுமை உணர்ச்சி பாராமல் ஒன்று கலந்த உணர்வோடு “ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள” என்ற ஆன்றோர் மொழிக்கு இணங்க வழிபாடு ஆற்றுகின்ற ஸ்தலம் இராமேச்சரம். பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம்முடைய தண்டமிழ் நாட்டின் பெரும் பகுதியைக் கடல்

22nd January 1965] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

கொண்டது என்பதை வரலாற்று வாயிலாக நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இப்போது நம் கண் முன்னால் மீண்டும் நம்முடைய தமிழகத்தின் ஒரு பகுதியைப் புயலும் கடலும் கொண்ட துக்க நிகழ்ச்சியை நாம் சில தினங்களாகக் கண்டு அனுபவித்து வருகிறோம். இந்த துக்ககரமான ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கேட்டவுடனே நம்முடைய தமிழக அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்கள் ஒடோடி அங்கே சென்று காலத்திலே, விரைவிலே, மனித ஆற்றலுக்கு உட்பட்டு செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் தினத் தாள்களின் வாயிலாகத் தினம் தினம் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். குறிப்பாக நமது உணவு அமைச்சர் கனம் ராமையா அவர்களும், உள்நாட்டு இலாகா அமைச்சர் கனம் கக்கனலி அவர்களும் தனுஷ்கோடியிலேயே கூட இருந்து பணியாற்றினார்கள் என்றும், முதலமைச்சர் அவர்களும் பிற்பாடு சென்று அதற்கு ஆவன செய்தார்கள் என்றும் செய்தித் தாள்களில் படித்தேன். இந்த ராமேசுவரத்திலே திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்திருளியிருக்கின்ற இராமநாதன் சார்பாக அவர்களுக்கு என்னுடைய மனம் கலந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்லாண்டும் கூறிக் கொள்கின்றேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அமைச்சர்களுக்கு இராமநாதேசுவர் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வது இருக்கட்டும். அந்த இராமநாதேசுவர் மீதே ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்டது எதிர்க் கட்சிக்காரர்களால். 'அந்த இராமநாதேசுவர் சுய நலத்தோடு இருந்தார், எல்லோரையும் காப்பாற்றவில்லை' சொன்னார்கள். அதற்கும் ஒரு சமாதானம் சொல்லிவிட்டால் நல்லது.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: சென்ற மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு அறிவிப்பிலே இயற்கையினுடைய சிற்றம் என்றும், மற்றொரு அறிவிப்பிலே கடவுளுடைய நிகழ்ச்சி அல்லது திருவிடையாடல் என்றும் கூறியிருக்கிறதே என்று அன்பார்ந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து சற்று ஏளனச் சிரிப்போடு கூடக் குத்தலாகக் கேட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த மாதிரி என் மனதில் ஒரு ஊறு விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக, இயற்கையும், ஆண்டவனும் ஒன்றுதான் என்பதை பற்றி நான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் தங்கள் மூலமாக. திருவாசகத்தில் உள்ள "திரு அண்டப்பகுதி" என்ற தலைப்பையும், பட்டினத்தடிகள் பாடலில் உள்ள "ஒருபா ஒருபது", என்ற தலைப்பில் உள்ள "மன்னிய அண்டமநின் சென்னியன் வடிவே", "ஒழியாது ஓடிய மாருதம் உயிர்ப்பே", என வருகின்ற அடிகளையும், இன்னும் மற்ற ஆன்மீகத் துறை நூல்களையும் மதியழகன் அவர்கள் ஊன்றி படிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அளிவாறு படித்தால் ஆண்டவனும், இயற்கையும் ஒன்றுதான் என்பது புலப்படும். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'ஆண்டவனும், இயற்கையும் ஒன்றுதான் என்று கருத்துக் கொண்டதான் இப்படி

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [22nd January 1965]

அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறேன்' என்று சேக்கிழார் மரபில் வந்தவர் ஆதலின் தன் மேலான குடிப்பிறப்பின் வழிவந்த அமைதியோடும், ஆன்மீக அறிவோடும், சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சாதாரணமாக, இந்தப் புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட இராமேசுவரம் தீவை ஒரு பெரிய மதில் சுவர் எழுப்பிப் பாதுகாத்திருக்கலாம் என்கூட சொன்னதாக ஞாபகம் இருக்கிறது. புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றை இங்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“நீர்மிகின் சிறையும் இல்லை, தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்றும் நிழலும் இல்லை
வளிமிகின் வலியும் இல்லை.”

என்பது நாவலர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். நீர், அதாவது தண்ணீரானது அதிகமாகக் கொந்தளித்துப் பொங்கி வருகிறபொழுது அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற சுவர் அல்லது அரண் இதுவரையிலே இல்லை. அதுபோலவே, தீ மிகுந்து எழும் பொழுது, அதைத் தடுத்து நிறுத்த, தன்மையுடையதாகச் செய்யக் கூடிய ஆற்றல் மனிதனுக்கு இன்னும் எட்டவில்லை. அதேபோல் காற்று பெருகி அடித்துவரும்பொழுது, அதைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய வலியும் மனிதனுக்கு இன்னும் கிட்டவில்லை என்று புறநானூறு பாடலிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒத்து, பெரிய நீண்ட கடற்கரையைக் கொண்ட நமது நாட்டில் கடற்கரை பூராவும் மதில் சுவர் எழுப்பி; புயலைத் தடுத்து நிறுத்துவது மனித சக்திக்கு உட்பட்டது அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. மதியழகன் பேச்சைக் கேட்டபொழுது நம்பிக்கையிலலாத் தீர்மானத்திலே இதை ஒரு ஷரத்தாகச் சேர்த்துப் பேசினாரோ என்கூட நினைக்கிறேன். சர்க்கார் மேலே பழியைப் போடுகிறார். இயற்கையின் சேற்றத்திற்கு சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும்? அதற்குக்கூட ஒரு பாட்டு உண்டு, சொல்லுகிறேன்.

“ஆவிற்கு அரும்பணி தாங்கிய மாலையும்
கோவிற்குக் கோவலன் என்று உலகம் கூறுமால்
தேவர்க்கு மக்கட்கு எனல் வேண்டாதீங்கு உரைக்கும்
நாவிற்கு நல்குர்தல் இல்”

என்பது அந்தப் பாட்டு. அதாவது, மழை மிகுதியாகப் பெய்த பொழுது, அந்த மழையிலிருந்து பசுக் கூட்டங்களைக் காக்க வேண்டி கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகத் தாங்கிய கண்ணனைக் கூட மாடு மேய்க்கிற இடையன் என்று உலகம் பழித்திருக்கிறது. தியாகம் செய்தவரைக்கூட, அவதார புருஷரைக்கூட, கண்ணனைக் கூட ‘இவன் இடைப் பயல்’ என்று உலகம் பழித்தது. ஏன் என்பதற்குக் காரணம் கூறினார். “தேவர்க்கு மனிதற்கு எனல் வேண்டாம்” தியாகம் செய்திருந்தாலும் சரி, நல்லவராக இருந்தாலும் சரி, கண்ணனாக இருந்தாலும் சரி, அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. தீங்குரைக்கும், பழிச் சொல்லையே சொல்லிப் பழகிவிட்ட நாக்குக்கு,

22nd January 1965] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

நீங்கையே பேசி வழக்கமுடைய நாக்குக்கு தரித்திரமே கிடையாது. எது எப்படி வந்தாலும் சரி, இயற்கையால் விளைந்தாலும் சரி, அரசாங்கத்தின்மீது பழி சுமத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 'காவலர் பழிக்கும் கண்ணகன் ஞாலம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : நாவலர் அவர்கள் சொல்லுவதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன், வரவேற்கிறேன், பொறுப்போடு உணர்கிறேன். 'கண்ணகன் ஞாலம்' என்று சொன்னால், சாதாரண மக்கள் பேசுவது இயற்கை. சட்ட மன்றத்தில் அமர்ந்து, இங்கு வந்த பிறகு, மக்கள் பிரதிநிதியாக வந்து அமர்ந்த பிறகு இப்படிச் சொன்னால், அந்தப் பாட்டுக்கு பொருள் ஆகாது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 'உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே' என்பது தொல்காப்பியம். உலகம் என்பது உயர்ந்தோரைச் சார்ந்தது.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : நாவலர் சொன்னதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். உலக மக்களை இரு கூறுகப் பிரித்தார்கள். மாக்கள் என்றும், மக்கள் என்றும் பிரித்தார்கள். மக்கள் என்பது பகுத்தறிவு உள்ள, ஆறு அறிவு படைத்தவர் என்றும், மாக்கள் என்பது மனிதப் பண்பு இல்லாதவர்கள் என்பதும் நாவலர் அவர்களுக்குத் தெரியும். மக்களை உயர்திணையாக வைத்து இலக்கணம் பேசினார்கள்.

"மக்கள், தேவர், நாகர் உயர்திணை

மற்று உயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை"

என்று இலக்கணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் சமுதாயத்தை பூராவாக உயர் திணைக்குக் கொண்டுவந்து வைத்து விட்டது பிற்பாடு ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாகிவிட்டது. மனித சமுதாயத்தை இரு கூறுகப் பிரித்தார்கள். மக்கள் என்றும், மாக்கள் என்றும் பிரித்தார்கள். மாக்கள் என்பவர்களை ஐயறிவு படைத்த விலங்கினங்களோடு சேர்த்து வைத்தார்கள் தமிழ் அறிஞர்கள். மக்கள் என்பது ஒரு கூறு. மனித சமுதாயத்திலே சிறப்பாக உள்ள, பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துகிற ஆற்றல் பெற்றவர்கள் மக்கள். 'கண்ணகன் ஞாலம்' என்று கூறப்பட்டிருப்பது ஒரு பொதுமுறையில், சட்ட மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிற மக்கள் பிரதிநிதிகளை அந்த இனத்திலே வைக்க முடியாது. மக்கள் இனத்திலே வைத்து நோக்குகிறபொழுது, பொது இலக்கணத்தை வைத்து நோக்குவதற்கில்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

சட்ட மன்றத்தைப்பற்றிக் கூட பழந் தமிழ்ப் புலவர்கள் எப்படி ஆராய்ந்து கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு புலவர் சொன்னார் :

"கல்வி அகலமும் கட்டுரை வாய்ப்பாடும்

கொல்கின வேந்தன் அவை காட்டும்"

என்று கூறியிருக்கிறார். அந்த நாட்டின் அரசனுடைய கல்வியின்

[திரு. ஏ. எஸ் தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [22nd January 1965]

ஆழத்தையும், கட்டுரைத்துப் பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பையும் எது புலப்படுத்துமென்றால், அவனுடைய சபைதான் அதைப் புலப்படுத்தும் என்று கூறுகிறார். அந்த முறையிலே பார்க்கும் பொழுது தமிழக சட்டமன்றத்திலே, இம்மாதிரியான உரைகள் வருவது எனக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. அந்த முறையில் நம்முடைய தமிழக அரசாங்கமானது, அரசாங்கத்தினுடைய பிரதந்திகளாக உள்ள அமைச்சர்கள் நம் கண் முன்பு நடக்கக் கூடாத ஒரு விஷயம் நடந்து விட்டது என்று தெரிந்தவுடனே விரைவாகச் சென்று ஆவன செய்தார்கள் என்பதையும் தமிழக மக்கள் அதை நன்கு போற்றுகிறார்கள் என்பதையும் மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்குமேலே ஆண்டவனும் இயற்கையும் ஒன்று என்ற ஒரு கூற்றை கனம் மதியழகன் அவர்கள் கிளப்பினார்கள். அதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பதில் சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மரபு சேக்கிழார் மரபு. அந்த மரபுக்கென்றே உரித்தான அடக்கமும், ஆதம் உணர்வோடுகூடிய அறிவும் கலந்திருப்பதால் இயற்கையும் ஆண்டவனும் ஒன்று என்று அவர் சொன்னதை நான் மனமாரப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அன்புமிக்க துணைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையிது நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் இன்றைய நிகழ்ச்சியில் எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சங்க கால இலக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டவும் அதற்கு எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் நாவலர் மறுத்துக் கூறவும் கேட்டு நாம் எல்லோரும் மகிழ்ந்தோம். இத்தனை நாள் சூடு ஏறியிருந்த இந்த அவையை இன்று குளிரவைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது தமிழினுல்தான் முடியும் என்பதை நினைவித்துக் காட்டுகின்ற அளவிலே திரு. தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் எடுத்துப் பேசினார்கள். தமிழின் பெருமையைப் பற்றி நினைக்கும் பொழுது, தமிழைத் தவிர வேறு எந்த மொழிக்கும் அத்தகைய ஆற்றல் இல்லையென்பதை நான் நிச்சயமாகக் கூறமுடியும். இதையெல்லாம் சொன்னவர்கள், நமக்கு தீங்கு வருகிற நேரத்தில் எப்படியெப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றிப் புலவர்கள் என்ன சொல்லியிருப்பார்கள் என்பதை என்ன காரணத்தினாலோ தமிழறிந்த பெரியார் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார். கட்சிக் கட்டுப்பாடோ என்னமோ தெரியவில்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்தால் அதை அவர்கள் சொல்லிவிடலாம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இந்தத் தமிழுக்குத்தான் நாங்கள் எங்களைத் தியாகம் செய்துகொள்ளுகிறோம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், நாங்கள் துரோகிகளாக ஆக்கப்படுகிறோம், துரோகிகள் என்று தூற்றப்படுகிறோம். *

22nd January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

என்னைப் பொறுத்த வரையில் இதைப்பற்றியெல்லாம் நான் கவலைப்படுவதில்லை. எங்களுடைய தலைவர் மாபெரும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், மிகப் பெரிய மனிதர்கள் மிகச்சிறிய தவறுகளைச் செய்துவிட்டால் அவற்றை மறப்போம், மன்னிப்போம், என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொன்ன அதைத்தான் நான் தியானமாகக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

ஆண்டவன் அருளைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. 'ஆண்டவன்' என்று சொன்னால் ஒரு அங்கத்தினர் கூறியது போல நாங்கள் வெள்ளைக்காரர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறோம், அவர் களுக்காகப் பரிந்து பேசுகின்றோம் என்று சொல்வார்கள். அடிக்கடி எங்களைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று நாங்கள் வெள்ளைக்காரர்களோடு இணைந்தவர்கள் என்பது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் நான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்ததில்லை. ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்த பலர் இன்று ஆளுங் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக ஆனது மாத்திரம் அல்ல, அந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் மிகப் பெரிய தலைவராக இருந்த பெரியார் இராமசாமி அவர்கள், சுதந்திரநாளை துக்க நாளாகக் கொண்டாடுங்கள் என்று சொல்லிய இராமசாமி அவர்கள் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருப்பதால், அவர் துரோகியாக இல்லை. நல்லவராக ஆகி விட்டார். வெள்ளைக் காரன் வெளியேறியதும் இந்த நாட்டின் அடிமைத் தனம் நீங்கிற்று. அப்படி அந்த வெள்ளைக்காரன் வெளியேறிய நாளைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று சொன்ன நமது அறிஞர் அண்ணா இப்பொழுது துரோகி என்று சொல்லப்படும் பொழுது நல்லவர்கள் வேதனைப்படாமல் இருக்க முடியாது. ஆண்டவனைப்பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தெரிந்து கொண்ட ஆண்டவன் ஏன் தனுஷ்கோடியில் உள்ள இளம் குழந்தைகள் கடலிலே தூக்கியெறியப்பட்ட நேரத்தில் அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்ற வினா எழுகிறபொழுது, ஏதாவது நல்ல காரியங்கள் நடந்தால் அது ஆண்டவன் செயல் என்றும் இம் மாதிரி புயல் வந்துவிட்டால் அது இயற்கையின் சீற்றம் என்று ஆண்டவன்மேல் ஏன் பழியைப் போடுகிறீர்கள் என்றும் கேட்கும் பொழுதுதான் ஆண்டவனைப்பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டவனைப்பற்றி எனக்கு நிச்சயமாகக் கவலையில்லை.

முக்கியமாக இன்று கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது விவாதம் நடந்து நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானம் இந்தச் சபையிலே கொண்டு வரப்பட்டு இங்கே விவாதம் நடைபெறுகிறதைப் பார்க்கிற பொழுது அதிகமாக அடிபடுவது நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் உணவுப் பஞ்சம், அதை நிவர்த்திப்பதற்கு அமைச்சர்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பெரு முயற்சி, இராமேஸ்வரத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்ற ராமச்சந்திரனும், ஒரு லட்ச ரூபாய் தருகிறேன் என்று சொன்ன புரட்சி நடிகர் ராமச்சந்திரனும் தான். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்குத்தான் இந்தச் சபையில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனவரி 26-ஆம் தேதி நடைபெறப் போகும் துக்க நாள், கருப்புக்கொடி, என்ற இந்த மூன்று பிரச்சனைகள் தான் இந்த விவாதத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1965]

கவர்னர் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி செலுத்துவதோ, அல்லது கவர்னர் உரைக்குப் பதில் சொல்வதோ முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் உண்மையில் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நமது நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மிகக் கடுமையான நிலைமை ஏற்பட்டபிறகு உணவு அமைச்சரிடமிருந்து இந்த இலாகா வேறொரு அமைச்சருக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டதினால் இந்த உணவுப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிட்டதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள், முதலமைச்சராக வந்ததற்குப் பிறகு இந்த நாட்டிலே பல தடவைகள் ரெயில்கள் கவிழ்ந்திருக்கின்றன, வெள்ளம் வந்திருக்கிறது, துப்பாக்கிச் சூடுகள் தடந்திருக்கின்றன, உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இந்த அளவுக்கு மேல் போக முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. புயலின் கொடுமையினால் ஏற்பட்ட சேதம், இவ்வளவையும் பார்த்த பிறகு இந்தப் பதவி ஏன் வேண்டும், அரியலூர் விபத்து ஏற்பட்ட பொழுது திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரியவர்கள் ராஜினாமா செய்தது போல், அவரும் ராஜினாமாச் செய்வார் என்று நாடு எதிர்பார்த்தது. ஆனால் நடந்தது என்ன? உணவுப் பஞ்சம் வந்த பிறகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார், என்ன காரணமோ தெரியாது. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தடவை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள், “காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டை ஆளுகிறது, சர்க்காருடைய காரியதரிசிகளும், மற்றவர்களும் நாங்கள் கூப்பிடுகிற இடத்திற்கு வரவேண்டும், எங்கள் கட்சி அரசாட்சி நடக்கிறது” என்று சொன்ன பிறகு ஆண்டவனுக்கே பொறுக்காமல், கடலைப் பொங்கவிட்டு, இத்தகைய விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன போலும்.

அடுத்தபடியாக, நீதியைப் பொறுத்த வரையில் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் இருந்த நீதிக்கும் இப்பொழுது இருக்கிற நீதிக்கும் மிக மிக வேறுபாடு இருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லும் பொழுது நீதிக்கோ அல்லது உயர்நீதிபதிகளுக்கோ களங்கம் கற்பிக்க நான் விரும்பவில்லை. வாதத் திறமை உள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் எதையாவது வளைத்துக் காட்டி, நீதிபதிகளைப் பற்றி இப்படிப் பேசலாமா என்று சொல்லுவார்கள். நீதிபதிகளையோ, நீதியைப் பற்றியோ குறைவாகப் பேசவில்லை. குறைவாக மதிக்கவும் இல்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுந் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் அவர்களை அரசியல் வாதிகளாக ஆக்கிவிடக் கூடாது. அரசியல் ஆசைகளை ஏற்படுத்தி விடக் கூடாது. அரசியலிலே ஆசையை ஏற்படுத்தி விட்டால், நீதி நீதியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதிபதிகள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு மந்திரிகளாகலாம், வேறுபல சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமே யானால், நீதி நீதியாக இருக்க முடியாது. இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிற ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், சென்ற மூன்று நாட்களும் கூட, ஊராட்சித் துறை அமைச்சரிடம் மாத்திரமல்லாமல், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமும் இப்பொழுது நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம். பொன்னமராவதி என்ற

22nd January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இடத்தில் நல்லமணி என்பவரின் நாமினேஷன் ரிஜக்ட் செய்யப் பட்டது. குளித்தலையில் முத்துக்கிருஷ்ணனின் நாமினேஷன் ரிஜக்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த, தென்னாற்காடு நெல்லிக்குப்பம் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஏ. வி. தண்டபாணி என்பவருடைய, அதே குற்றத்தைச் செய்த வருடைய, நாமினேஷன் செல்லுபடியாகி இருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அதிகாரிகளுடைய போக்கு அப்படி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டவேதான். இதிலே, எலெக்ஷன் ஆபிசர்கள் செய்ய வேண்டியது, நாங்கள் அதில் தலையிடுவதற்கு உரிமையில்லை என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால், அதே நேரத்திலே, ஒரு சுற்றறிக்கை—மன்னிக்க வேண்டும், சுற்றறிக்கை அல்ல,—ஒரு ஜி.ஓ.-வை சர்க்கார் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி எனது அருமை நண்பர் திரு. மாதவன் குறிப்பிட்டபோது, கனம் அம்மையார் அவர்கள் குறிக்கிட்டார்கள். அது ஆர்.டி.எல்.ஏ. இலாகாவினால், 2265 என்ற எண்ணுடன், அக்டோபர் 1962-ல் ஒரு ஜி.ஓ.-வாகப் பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அது என்று அறிய நாங்கள் எவ்வளவு முயற்சித்தும் முடியவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் அணுகிக் கேட்டும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள், அதைக் காண்பிக்கக் கூடாது என்று. ஏதாவது ரகச்ய உத்தரவு என்றால் காண்பிக்கக் கூடாது தான். இதைக் காண்பிக்க அதிகாரிகளைக் கண்டு இவர்கள் அஞ்சிக் கொண்டு இருக்கிறார்களே என்றுதான் சொல்லுகிறேன். ஒரு ஜி.ஓ.-வைப் பொறுப்பு வாய்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பத்துபேர் சேர்ந்து நான்கு நாட்களாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று முயற்சித்திருேம், முடியவில்லை. அதே ஆர்டர் அங்கே யூனியனில் இருக்கிறது. அதிலே என்ன அப்படி இருக்கிறது? எங்களுக்குக் காட்டினால் என்ன கெட்டுவிடும்? ஏன் கொடுக்க முடியாது, கொடுக்கக் கூடாது? சர்க்காரால் பிறப்பிக்கப் பட்ட உத்தரவைக் குடிமகன் ஒருவன் பார்க்க உரிமை இருக்கிறது. அதைக் கொடுப்பார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: யூனியனிலே கிடைக்கிறது என்றால், அங்கே அவர்களிடமே வாங்கிக் கொள்ளலாமே. இங்கே சர்க்காரிலே கேட்பானேன்?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் கேட்பதற்கு, 'அங்கேயே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்' என்பது பொறுப்புள்ள பதில்தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு கேட்டேன். சில நண்பர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று. ஆனால், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரிடம் கிடைக்கும் என்று நான் சொன்னேன். எங்களிடம் அதன் பிரதி இருக்கிறது. அதைக் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் கொடுக்கிறோம். ஆனால், இங்கே காட்டினால், நீங்களே ரோனியோ போட்டுக் கொண்டு வந்துவிட்டீர்கள் என்று சொல்லக் கூடும் என்றுதான் அதைக் காட்ட விரும்பவில்லை. எவ்வளவு தூரம் பஞ்சாயத்து, ஊராட்சி நிர்வாகத்தில் சர்க்கார் தலையிடுகிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்ல முற்பட்டேன்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1965]

அதைப்போல, இந்த விவாதத்தில், புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு லட்ச ரூபாய் கொடுத்து உதவுகிறேன் என்று கொடுத்த உறுதி மொழி பற்றி பெரிய விவாதமாகப் பேசப்பட்டது. கிராமங்களில் சொல்லுவார்கள், புண்ணியத்திற்குக் கொடுத்த மாட்டைப் பல்லுப் பார்த்தானும், பிச்சைச் சோத்தில், குழைந்த சோறு என்பதா, என்று. அது போல இருக்கிறது, இவர்கள் சொல்லுவது. சர்க்காருக்குக் கொடுப்பது என்பது செத்தவனுக்குக் கொடுப்பது போலத்தான். அவர்கள் அங்கே செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இவர்கள் இப்பொழுதுதான் யார் யார் என்ன என்ன இழந்திருக்கிறார்கள், எந்த வீடுகள் எவ்வளவு விழுந்து இருக்கிறது என்று கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காலம் கடந்து செய்யும் உதவியால் எந்தவிதப் பிரயோசனமும் இல்லை. இன்றைக்கு இருப்பவர்கள், இவர்கள் கணக்கு முடிவதற்குள் இறந்துவிடுவார்கள். அல்லது பிள்ளை போச்சு, பெண்டாட்டி போச்சு என்று அவனே கடலில் விழுந்து சாவோம் என்று செய்தும் இருப்பான். வாங்கி வைத்துக் கொண்டு சர்க்கார் எப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுப்பது? அவர் மட்டும் என்ன சொன்னார்? அப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் கூட இருந்தார். எழுவூ வீட்டில் சிரிப்போமா, கலியாண வீட்டில் அழுவோமா? அது தெரியாதா? (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்பொழுது அதுதான் இல்லை). கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்கள் செய்ததை யெல்லாம் மக்கள் பாராட்டினார்கள். அதே சமயத்தில், வேறு சில அமைச்சர்கள், அங்கே இவ்வளவு (முழங்கால் அளவு) தண்ணி இருந்தது என்று, அங்கே இறங்காமலே திரும்பி வந்து விட்டார்கள். எனவே, மக்கள் சொன்னார்கள், எங்களிடமே நேராகக் கொடுங்கள் என்று. இப்பவும். எம்.ஜி.ஆர். சொன்னார்கள். 'ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறேன், பந்துலு பிச்சாஸ்-இல் நடிக்கிறேன், ரூபாய் கொடுக்கிறேன்' என்று. அதற்கு ஒரு கமிட்டியும் நியமித்து இருக்கிறோம், எந்தக் கட்சி வேறுபாடும் இல்லாமல் அது செயல்படும். எப்பவும் புரட்சி நடிகர் சொன்னதைச் செய்யாமல் இருந்தது கிடையாது. காங்கிரஸ் கட்சிக்குக் கூடக் கொடுத்தேன், அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னதினால் கொடுக்கவில்லை, என்று சொன்னார்கள் அவர்கள். இந்த ராமச்சந்திரன் சொன்னது கிடையாது. சொன்னதைச் செய்யாமல் இருந்தது கிடையாது என்று தான் சொன்னார்கள். ஆகவே அதைப் பற்றி, எட்டில் வந்திருக்கிறது, பூட்டில் வந்திருக்கிறது, என்றெல்லாம் சொல்லுவது பொருத்தமற்றது. இந்தச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. தண்டாயுதபாணி அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டுள்ள நன்றித் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, வா வேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநில சர்க்கார், அகில இந்தியாவிலுமே, ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும் சர்க்கார். மற்ற மாநிலங்களிலெல்லாம் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வழி தெரியாமல் விழிக்கும்போது, நம் மாநில சர்க்கார் மற்ற மாநிலங்கள் போற்றும் வகையிலும்,,

22nd January 1965] [திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

பாராட்டும் வகையிலும், பின்பற்றும் வகையிலும் பேர் எடுத்திருக்கிறார்கள், என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அப்படி இருந்தும், இப்படிப் பட்ட சர்க்காருக்குத் திடீரென்று ஒரு சில வியாபாரிகளால், தங்களுடைய சுயநலத்திற்காக, லாபத்திற்காக செய்த சில காரியங்களால் நம்முடைய நாட்டில், உணவு உற்பத்தியில் வெற்றி பெற்று இருந்தாலும், ஓரளவுக்கு வருஷா வருஷம் அதிகமான உற்பத்தி கண்டு இருந்தாலும், திடீரென்று ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. அந்தச் சிக்கலை எப்படி எப்படிச் சமாளிக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவை ஆலோசனை செய்து அக்கறை காட்டிக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பாடுபடும்போது, தொடர்ந்து மறுபடியும், இயற்கையின் காரணமாக, பெரிய ஆபத்து வந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், மதிப்பிற்குரிய கனம் முதல் அமைச்சர் சரியாகக் குறிப்பிட்டது போல, கட்சியை வளர்க்கவும், கட்சி செல்வாக்கைப் பெருக்கவும் எதிர்க் கட்சி பயன் படுத்துகிறது என்று கருத முடியுமே தவிர, வேறென்றும் இல்லை.

மதிப்பிற்குரிய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்ப் பற்றுக் கொண்டவர்கள்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.”

என்ற வாக்கியத்தின்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். திரு. ராம சந்திரன் அவர்கள் தாராளமாகக் கொடுக்காமல், முன்னாலேயே கொடுக்கப் போகிறேன் ‘அந்தப் பகுதிக்கு வரப் போகிறேன்’ என்று சொன்னதெல்லாம் தன்னையே விளம்பரப் படுத்தத் தான் என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, ராமேசுவரம், தனுஷ்கோடிப் பகுதியில் அவர் இருந்த நேரம் அரை மணி அல்லது அதற்கும் குறைவு; அதுவும் 15, 20 நாட்களுக்குப் பிறகு போனார்கள். இன்னொன்றும் சொல்ல வேண்டும். நடிகர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சர்க்காரிடம் கொடுக்க சர்க்காரிடம் தமக்கு நம்பிக்கை யில்லை என்று சொன்னார்கள். பெருவாரியாக மக்கள் நம்பிக்கை வைத்து இவ்வளவு அங்கத்தினர்களை இங்கே அனுப்பியிருக்கும்போது, ‘எனக்கு இந்த சர்க்காரிடம் நம்பிக்கை யில்லை’ என்று ஒரு தனி மனிதன் சொல்வது, கானமயிலாடக் கண்டிருந்த வான் கோழி, தானும் அதுவாகப் பாவித்து தானுந் தன் பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலுமே என்பதாக நான் சின்ன வயதில் வகுப்பில் படித்ததுதான் ஞாபகம் வருகிறது. இன்னொன்று அவர்களைப் பற்றி எதிர்க் கட்சி அங்கத் தினர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வள்ளல் தன்மை பற்றி நான் கூட கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நேற்று ஒரு கேள்வி கேட்டேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அது பற்றியெல்லாம் இங்கே சொல்ல வேண்டியதில்லை.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : ரிக்ஷா வண்டி ஓட்டுகிறவர்களுக்கு மழை காலத்திலே . . .

[22nd January 1965]

கனம் உதவி சபாநாயகர்: திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய செய்கைகளைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் இங்கே விவாதிக்க வேண்டியதில்லை. கவர்னர் உரையின் மீது பேச வேண்டியதை மட்டும் இப்பொழுது பேசலாம்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சில பெரியவர்கள் தாராளமாக உதவி செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டு, வருமான வரிச் சட்டம் போன்றவற்றிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகத் தாராளமாக நன்மை செய்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். அந்த வகையிலே தான், அவர்கள் ஐம்பதாயிரம் பேர்களுக்கு—சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுகிறவர்களுக்கு—ரெயின் கோட் வாங்கிக் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லி, ஒரு டிவிஷனிலே போய் 500 பேர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி 49,500 பேர்கள் பெற வேண்டிய நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையிலே தான் . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் மற்ற விஷயங்களைப் பேசலாம்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: ஆகவே, இன்கம்-டாக்ஸ் அதிகாரிகள் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இனிமேல் நடக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அதிருஷ்டவசமாக இங்கே இப்பொழுது உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். நேற்று அவர்கள் பேசியபோது, 'உங்களுக்கு வால் இருக்கிறது, அதை நறுக்குகிறேன்' என்று அவர்களைக் குறித்து முதல் அமைச்சர் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் வால் இருப்பதாக அவர்கள் ஏன் சொல்கிறார்கள்? இந்த நாட்டின் சூடியரசு தினத்தைத் துக்க நாளாகக் கொண்டாடுவதாகச் சொல்கிறவர்கள் யார்? அப்படிச் சொல்கிறவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தானே? இதையும், மிகப் பொறுப்புள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறார்களே அவர்கள்தானே சொல்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு அந்தத் துடுக்குத் தனம் இருக்கலாமா? பள்ளிக்கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் படிக்கின்ற மாணவர்களில் நல்ல மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். துடுக்குத்தனம் செய்கிற மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். துடுக்காக இருக்கிற மாணவர்களைப் பார்த்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்தலாம், அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கும் துடுக்குத்தனத்தை மாற்றலாம் என்ற அக்கறையோடு பேராசிரியர்களும், கல்வி நிபுணர்களும், 'உன் வாலைக் கொஞ்சம் அடக்கிவை, இல்லாவிட்டால் நறுக்கிவிடுவேன்' என்று சொன்னால், அதில் தவறு என்ன இருக்கிறது? மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி நல்ல எண்ணத்தில் சொல்லும் வார்த்தைதானே அது? நல்ல பிள்ளைகளாக வரவேண்டும் என்ற அக்கறையில்தானே அப்படிச் சொல்வது? ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதாக வைத்துக்கொண்டாலும், நல்ல எண்ணத்தில் தான் அவ்வாறு

22nd January 1965] [திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

அவர்கள் சொன்னதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, அதைத் தவறாக எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசியபோது நான் இங்கு இல்லை. எனக்கு வால் இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது. அது அவர்கள் தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால், 'வால்' என்ற வார்த்தை என் வாயில் வரக்கூடிய வார்த்தை அல்ல. அப்படி நான் சொன்னதாகப் போட்ட பத்திரிகை அவர்கள் பாணியில் போட்டிருக்கலாம்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? ஜனநாயக ரீதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 50 பேர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள், நல்ல எதிர்க்கட்சி தேவை என்ற கருத்தில் வந்திருக்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள். சந்தோஷம். அவர்களுக்கு நல்ல கொள்கை, நல்ல திட்டம், நல்ல லட்சியம் இருப்பதாகவும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், நல்ல லட்சியம் வைத்துக் கொண்டிருப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும், இந்த நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 'பிரிவினை கூடாது, அது துரோகம்' என்று மற்றவர்கள் சொன்னார்கள். 'நாட்டைக் காட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய காரியம்' என்று சொன்னார்கள். அன்றும் சொன்னார்கள். இன்றும் சொல்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்துத் தான் 'துரோகிகள்' என்று கூடச் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். காரணம், இன்று நாட்டு மக்கள், சுதந்திர உணர்ச்சியுடன், தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மன்னர்களாக மக்கள் வாழ்கிறார்கள். நாட்டிற்கு விடுதலை பெற்று, ஜனநாயக வாதிகளாக நாம் இருக்கிறோம். உலகிலுள்ள குடியரசு நாடுகளிலேயே இந்தியா ஒரு சிறந்த குடியரசு நாடாகத் திகழ்கிறது. அப்படிப்பட்ட நல்ல பெயரும், நல்ல புகழும், செல்வாக்கும் கிடைத்திருக்கும் இந்த நாட்டுக்குக் கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொடுக்கும் காரியங்களைச் செய்கிற உங்களைப் பார்த்து, 'துரோகிகள்' என்றும், இந்த நாட்டைக் கெடுக்கிறவர்கள் என்று சொல்வது . . .

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது, 'உங்களை' என்று குறிப்பிடுகிறார் என்பதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகப் பேசுவதாக நினைத்துக் கொண்டதான் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் தங்களைக் குறிப்பிடவில்லை.

நல்ல மரத்தில் புல்லுருவி பாய்வது போல், 45 கோடி மக்கள் வசிக்கும் இந்தப் பாரத தேசத்தில், ஏறக்குறைய மூன்றரை கோடி மக்கள் வசிக்கும் இந்தத் தமிழ்நாட்டில், ஒரு அரசியல் கட்சி என்ற போர்வையிலே இத்தகைய கெட்ட பெயரை நமக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கக் கூடாது.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

[22nd January 1964]

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 4½ லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்படும் என்று கவர்னர் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இங்கே நான் இதிலே குறிப்பிட விரும்புவது, சர்க்காருக்கு எவ்வளவு தேவையோ, அவ்வளவும் கொள்முதல் செய்துகொள்ளட்டும். ஆனாலும், சாதாரண மக்களை நசுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தக் கண்ட்ரோல் முறையைப் புகுத்தாமல், சர்க்கார் கொள்முதலை வைத்துக் கொள்ளலாம். எவ்வளவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்துகொண்டு, மிச்சத்தை உங்கள் விருப்பப்படியே விற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று நிபந்தனை வைத்தாலுங்கூட மிக நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால், சில இடங்களில் இப்பொழுது நாம் கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டு வருகின்றோம். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் இருக்கிறது. அதை அடுத்து வடாற்காடு மாவட்டம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு மாவட்டங்களின் எல்லையில் எங்களுடைய பகுதி இருக்கிறது. எங்களுடைய பகுதியில் ஜி.ஈ.பி. 24 என்கிற ரக கிச்சலிச் சம்பா நெல் மூட்டை ஒன்று 33 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஆனால், எடையில் அங்கே விற்கப்படுவதே இல்லை. எல்லாம் பழையபடி மாக்காலில் அளந்துதான் வாங்கப்படுகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. அங்கிருக்கக்கூடிய தாலுகா சப்ளை ஆபிசரிடத்தில் நான் என்னுடைய ஸ்டாக்கைபற்றி ஒரு விவரத்தைக் கொடுத்தேன். நான் இந்தச் சர்க்காருக்கு 400 மூட்டை நெல் ப்ரொக்யூர்மென்டில் கொடுத்திருக்கிறேன். மிச்சம் இருக்கும் நெல் ஸ்டாக் பற்றி தகவல் அனுப்பி வைத்தேன். அந்த ஸ்டாக்கைப்பற்றி இந்த இடத்தில் உங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்கும் படித்து காட்ட விரும்புகிறேன்.

“திரு. தாலுக்கா சப்ளை ஆபீசர், அரக்கோணம் வட்டம், வடாற்காடு மாவட்டம் அவர்களுக்கு. அடியிற்கண்ட விகிதாச்சரப்படி நெல் இருப்பு இருக்கிறது. இது எனது வயலில் அறுவடை செய்யப்பட்ட நெல்.

மூட்டைகள்

1. கிச்சலி சம்பா நெல் மூட்டை 1-க்கு 80 கிலோவாக	101
2. சொர்ணவாரி நெல் மூட்டை 1-க்கு 80 கிலோவாக	12
3. ஒட்டுக் கிச்சலி மூட்டை 1-க்கு 80 கிலோவாக	15

ஆக ஒரு நூற்று இருபத்து எட்டு மூட்டைகள் 128

22nd January 1965] [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

இதுதான் நான் தாலுக்கா சப்ளை ஆபீசருக்கு எழுதிய கடிதத்தின் வாசகம். 128 மூட்டை என்று அவருக்கு ஸ்டாக் லிஸ்ட் அனுப்பியிருந்தேன். அதுவும் அச்சடித்த லெட்டர் பேப்பரால்தான் அனுப்பியிருந்தேன். தாலுக்கா விநியோக அதிகாரி அதைத் திருப்பி எழுதியனுப்பியிருக்கிறார். “திருப்பி அனுப்பப்பட்டது. குறித்த பாரத்தில் உறுதிமொழி அனுப்ப வேண்டியது” என்ற குறிப்போடு திருப்பியனுப்பியிருக்கிறார். எந்த இடத்தில் உறுதிமொழி வாங்குவது, யாரிடத்தில் உறுதிமொழி வாங்குவது, எங்கே அவர்கள் உறுதிமொழி பாரம்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற தகவல் ஒன்றும் கிடையாது. உறுதிமொழி பாரத்தில் அனுப்ப வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் கண்ட்ரோலை அவமதிக்கிறார்களா? அல்லது கண்ட்ரோலினால் இவர்களுடைய சுயநலத்திற்காக, இவர்களுடைய அதிகாரத்தை விவசாயி மீது செலுத்துவதற்காக, ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனக்கே இம்மாதிரி இருக்கிறதென்றால் ஒரு சாதாரண விவசாயியிடம் இந்த அதிகாரி எப்படி நடந்துகொள்வார் என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

இன்னொரு சம்பவம், எங்கள் பகுதியில் நடந்ததைச் சொல்கிறேன். இந்தக் கண்ட்ரோலினால் எவ்வளவு தீமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். சட்ட மன்றத்திலே ப்யூன் வேலை செய்கின்ற ஒருவர் முன்பு சாப்பாட்டுக்கு அரிசி கிடைக்காத காலத்தில் அங்கே வந்தார். என்னைத் தெரிந்திருந்ததால் அங்கே வந்தார். என்னைக் கேட்டார். நான்கு அல்லது ஐந்து படி அரிசி கொடுத்தனுப்பினேன். அதை வாங்கிக்கொண்டு வந்தாரோ இல்லையோ அவரைப் பிடித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். அவர் உடனே என்னிடம் வந்து, ‘நீங்கள் சொல்லுங்கள்’ என்றார். ‘நான் போகமாட்டேன், நீங்கள் ரயிலிலே போய்விடுங்கள், தொந்தரவு இருக்காது’ என்று சொன்னேன். இதை எஉற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பதினைந்து மூட்டை எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் என்ற உத்தரவு ஒரு நாளைக்கு இருக்கும். மறு நாளைக்கு அந்த உத்தரவு போய், ஐந்து மூட்டை தான் எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்று மாற்றப்படும், ஒரு சாதாரண ஆள், சென்னையில் இருக்கக்கூடிய ஒருவர் தனக்கு, சென்னையில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று வெளியிலே வந்து வாங்கிக்கொண்டு வருட்போது. இப்படி யெல்லாம் தடை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஐந்து படி, பத்து படி அளவில் கொண்டுபோனால் விட்டுவிட வேண்டும், ஐந்து படி, பத்து படி என்று வருவது கூடத் தடை செய்யப்படுகிறது. இன்னொன்று கூடச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய மகன் ஸயோலா கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு நாள் அவனுடைய லாட்ஜுக்குப் போய் இருந்தேன். அங்கு போடப் பட்ட அரிசியைப் பார்த்தேன். இந்த அரிசிச் சாதமா மாணவர்களுக்குப் போடப்படுகின்றது? இதையா நீங்கள் சாப்பிடுகிறீர்கள்? என்று கேட்டேன். இப்பொழுது கொஞ்சம் பரவாயில்லை என்றார்கள். இதற்கு முன்பு போடப்பட்ட அரிசியைப் பார்த்தால் நீங்கள் ஓடிப் போய் இருப்பீர்கள் என்றார்கள்.

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

[22nd January 1965]

இன்னும் சென்னையில் உள்ள அம்பீஸ் கபே என்பது மிகப் பெரிய ஹோட்டல். அங்கே போடப்படுகிற அரிசியைப் பார்த்தால் மிகவும் வருத்தம் உண்டாகும். இப்படிப்பட்ட மட்ட அரிசியினால் மக்களுக்கு நோய் தான் வரும். கிராமங்களில் உயர்ந்த ரக அரிசி கிடைக்கிறது. ஆனால் வருவதற்குத் தான் பல தடைகள். ஒரு ஜில்லாவிலேயே கூட ஐந்தாறு செக் போஸ்டிகள் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m. to-day.

The House then rose.

(After lunch)—3 p.m.

(Mr. Speaker in the Chair.)

1-56
p. m.

VII.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(1) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (CONTINUANCE) BILL, 1965.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 and move that the Bill be taken into consideration.

In moving the motion, I wish to explain briefly the object of the Bill.

The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was enacted with a view to protect the interests of the cultivating tenants temporarily, until comprehensive tenancy reforms were undertaken in this State. The Government considered that comprehensive tenancy reforms should be undertaken only after all the intermediary tenures prevalent in this State were abolished and legislation for the imposition of the land ceilings was enacted and implemented. Accordingly, the life of Madras Act XXV of 1955 was being extended from time to time by means of amending Acts. By the latest amending Act, its life has been extended upto 26th September 1965.

The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 was the first enactment of this State passed with a view to abolish intermediary tenures. It abolished the intermediary tenures prevalent in zamindari estates, under-tenure estates and whole inam villages which were estates even before the passing of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936. The Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, the Madras Minor Inam (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, and the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 which are to be implemented shortly, will abolish the intermediary tenures prevalent in whole inam villages which became estates as a result of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936, part inam villages,

22nd January 1965] [Sri V. Ramaiah]

Pudukottai inams, minor inams and leaseholds. Four Acts have also been passed recently for the abolition of certain intermediary tenure prevalent in the transferred territory of Kanyakumari district and Shencottah taluk and for the introduction of ryotwari settlement therein. With the implementation of these Acts, all the intermediary tenures in this State, except a few, will be abolished. The Government are taking action to undertake action to undertake legislation to ablish the remaining intermediary tenures also, as for example, the tenure of the Sripadam lands in the transferred territory and the Jenmi system prevalent in the Gudalur taluk of the Nilgiris district. Legislation for the imposition of land ceiling has been enacted and the Act is being implemented. The implementation is expected to be completed in two years.

The time has therefore come for taking up the question of undertaking comprehensive tenancy reforms in this State and the Government are taking action in this regard. The Government consider that it is now not necessary to keep the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, as a temporary Act, by extending its life from time to time. This Bill accordingly seeks to make the Act a permanent one. The Act will, however, stand repealed when the comprehensive tenancy reforms legislation is enacted.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. SPEAKER: Motion moved—

'That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance), Bill, 1965, be taken into consideration'.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தைக் குறித்துக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்னும் விரிவான பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்றப் போவதாகவும், அந்தச் சட்டம் இயற்றுகிற வரையிலே இப்போது இருக்கக் கூடிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். இந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் கொடுத்து ஆறு வருஷத்திற்கு மேல் ஆகிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு பத்து வருஷம் ஆகிறது. இந்தப் பத்து வருஷ காலமாக மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, ஒரே பிரிவுத் திருத்தம் கொண்டு வந்து அதனுடைய ஆயுட்காலத்தை மட்டும் நீடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இது நிரந்தரமான புத்தகத்தில் இருந்தாலும் கூட இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தக்கூடிய அனுபவத்தைக் கொஞ்சம் பரிசீலிக்க வேண்டும். நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். 1948-ல் இயற்றப்பட்ட ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு ஆரம்பம். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் இருந்த லட்சியங்களில் ஒன்று நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்து உழைப்பவனுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகும். இப்போது நேற்று அல்ல; காங்கிரஸ்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

கராச்சி தீர்மானத்தில் இருக்கக்கூடிய வாசகம். 1937-ல் முதல் முதலாக இந்த ராஜ்யத்தில் அமைந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபையில் அப்போது ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்த பிரகாரம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டியின் விரிந்த பரிசீலனைக்குப் பிறகு 1948-ம் ஆண்டு சட்டம் இயற்றப் பட்டு ஒரு பகுதிக்குத் தான் அந்தச் சீர்திருத்தம் அமல்படுத்தப் பட்டது. 1948 ம் ஆண்டு சட்டத்தை அமல் நடத்துவதன் விளைவுகள் தீர்தபாடில்லை. விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் நிலத் தைக் கொடுத்து சீர்திருத்தத்தைச் செய்து விட்டதாக நினைக்க முடியாது. உழபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாவதற்குப் பதிலாக சட்டம் இயற்றுவதிலே இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகளைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு பல ஜமீன்தாரிகள் அவர்களுக்கே ரயத்துவாரி பட்டாவாக ஆக்கிக் கொண்ட சரித்திரமும், பொதுவான நிலத் தைச் சொந்த நிலமாக ஆக்கிக் கொண்டதையும் மறந்து விட் முடியாது. அதற்குச் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டு மென்றாலும், யுத்தம் நீடித்த காரணத்தால் தடைப் பட்டிருக் கலாம். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகாவது வேகமாகச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இருந்தது. 1952 ல் தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தது. 1955-ல் தாற்காலிகமாக இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு என்றாலும் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். திட்டக் கமிஷன் வலியுறுத்திக் கூறுகிற திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் வெற்றி அடைய வேண்டு மென்று சொன்னால், விவசாயிகளின் வாழ்கைத் தாம் உயர வேண்டு மென்பது நோக்கமாக இருந்தால் எந்த ஸ்பந்திலும் நில உரிமை வேறு ஒருவருக்கு இருக்கக் கூடாது; அவர்கள் அகற்றப்பட்டு, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து உழக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நிலம் அளிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கையாக இருந்தும் அமல் நடத்தப்பட்ட முறை என்ன? இந்தச் சட்டத்தில் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று பத்து வருஷ காலமாக நடவடிக்கை எடுக்காது ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டிருப்பது சரியானது அல்ல.

இந்தத் திருத்தத்தால் ஒரு பெரிய நன்மையும் ஏற்பட்டு விடப் போவதில்லை. இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் முறை பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் பல முறை வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை வைத்துக் கொண்டு, அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சட்டபூர்வ மாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிய விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? நீதிமன்றங்களின் தன்மை இன்று எப்படியிருக் கிறது? சட்டசபையின் கௌரவத்திற்கும் நீதிமன்றங்களின் கௌரவத்திற்கும் இன்று பகிரங்கமாகப் போட்டி வந்துவிட்டது. நீதிமன்றங்களின் கடமை, சட்டம் இயற்றுவதன் நோக்கம் என்ன, சட்டசபையின் நோக்கம் என்ன, அரசியல் சட்டத்தின் 5-வது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்ட குறிக்கோள் என்ன, இவை நினைவேறு கிறதா, சட்டம் இயற்றுகிறவர்களின் நோக்கம் நிறைவேறுகிறதா என்று பார்ப்பதற்குப் பதிலாகச் சட்டத்தில் என்ன குறைபாடு இருக்கிறது, சட்டத்தை நீக்க என்ன செய்யலாம் என்று பார்த்து

[22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பல தீர்ப்புகள் ஏற்படுகின்றது. இன் றுபெரும்பாலான விவசாயிகள் ரெவின்யூக் கோர்ட்டிலிருந்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை போய் அலைந்து நிலமே வேண்டாம், கேஸை விட்டு விட்டால் போதும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று கிராமப் புறங்களில் நிலச்சுவாந்தாரர்களும் நிம்மதி கிடையாது, விவசாயிகளுக்கும் நிம்மதி கிடையாது. இப்படி அரைகுறையாகச் சட்டம் இயற்றி பத்து ஆண்டுகள் வைத்துக் கொண்டிருந்தது போதாது என்று இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? சட்டத்தை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அதில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும். ஹைக்கோர்ட்டில் பைலாகியுள்ள கேஸ்களை எடுத்துப் பார்க்கட்டும். கல்டிவேஷன் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட் ஆரூவது பிரிவில் சிவில் கோர்ட்டில் தாவா இருந்தால் குத்தகை விவசாயியாக இருந்தால் ரெவின்யூக் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று இருந்தபோதிலும் கூட இதுவரை அந்தச் சட்டப்படி செய்ததுண்டா? அதற்குப் பதில் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ தொந்தரவுகளைக் கொடுக்கிறார்கள். பல உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும். ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டுக்கு போய் எவ்விதக்ஷணக்காகக் கேஸ் போட்டால் இவ்வளவு தொகை கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கண்டோன் செய்ய அதிகாரம் இல்லை. வாய்தா தவறி விட்டால், குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் கட்ட தவறி விட்டால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் பாதுகாக்கும் அதிகாரம் ஆர்.டி.ஓ-க்குக் கிடையாது. அங்கு பணம் கட்டி வைத்து விட்டு சில பிரச்சுதாரர்கள் முன்சீப் கோர்ட்டுக்குச் சென்று பாக்கித் தொகைக்காக சிவில் சூட் போடுகிறார்கள். ரெவின்யூக் கோர்ட்டில் கட்டியிருக்கிறேன் என்றால் அந்த உத்தரவுகளைச் சாட்சியங்களாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்ற சிவில் கோர்ட்டு சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே இரண்டு இடத்திலும் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ கோர்ட்டு ஆர்.டி.ஓ. ஆகவும், ரென்ட் கோர்ட்டு தாசில்தாராகவும் இருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது இங்கு கூறியிருக்கிறோம். முன்சீப் கோர்ட்டு அல்லது ஜில்லாக் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இருந்தால் சட்டத்திலுள்ள வார்த்தைக்கு வார்த்தை அர்த்தம் சொல்லக் கூடியவர்களாக இருப்பார்களே தவிர ரெவின்யூ அதிகாரியாக இருந்தால் சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன, சட்டம் இயற்றுகிறவர்களின் நோக்கம் என்ன என்று பார்த்து அதை நிறைவேற்றும் முறையில் நிர்வாக அதிகாரத்தை பயன் படுத்தி சட்டத்தை நன்கு அமுல் நடத்த முடியும். இந்த வாக்குறுதியை அப்போதிருந்த சட்ட அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே தம் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நம்பி இந்த அமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டோம். இது பத்து ஆண்டுகளாக இருந்தும் என்ன பயன்? ஆர்.டி.ஓ.விடம் பணம் கட்டி விட்டு சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார் பிரச்சுதார். பணம் கட்டவில்லை காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற அனுமதி வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். இதற்காகவா சட்டம் இயற்றப்பட்டது? இதனால் ஏற்பட்ட நன்மையை விடத் தீமைதான்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

அதிகம் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளியாக இருந்தால் தினசரி இரண்டு ரூபாய் கூலியாவது கிடைக்கும். இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவுதான் அதிகமாயிருக்கிறது. அமைதியான முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் நிலைதான் இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களின் எண்ணம், எப்படிக் குத்தகை விவசாயியை வெளியேற்றலாம் என்பது, விவசாயிக்கோ எப்படி நிலத்தினைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது என்பது, பலம் வாய்ந்த அரசியல் கட்சிகள் குறுக்கிட்டு ஒரு இயக்கம் நடத்தினால் தவிர போலீசின் அனுதாபம் பணக்காரர்களிடமும் நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமும் தான் இருக்கிறது. பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது, கோர்ட்டுக்குப் போகட்டும் என்று சொன்னால் கேட்பதில்லை. போலீஸ் பந்தோபஸ்துடன் விவசாயிகளை வெளியேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே ஒரு கமிட்டியாவது போட்டுப் பரிசீலனை செய்து அஸெஸ் செய்யுங்கள் என்று சொன்னேன். டென்னிஸ் ஆக்டினால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது, நம் நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து சட்டங்களைத் திருத்த வேண்டுமா அல்லது வேறு ஏதாவது சட்டங்கள் இயற்றவேண்டுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னது வீணாகப் போய் விட்டது. இன்டர் மீடியரி டென்யூரை அபாலிஷ் செய்ய வேண்டும், அதற்காகச் சட்டம் இயற்றி விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு மைனர் இனாம்ஸ், இரு வாரம், லீஸ் ஹோல்ட் வில்லேஜஸ் இவற்றை ஒழித்து விட்டு உழக் கூடிய விவசாயிகளுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்க முடியும் என்று செய்யப் பட்டது. ராஜ்யம் பூராவும் ஒரேமாதிரி முறை நில சம்பந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் இதோடு பூர்த்தியாகி விடும் என்று சொன்னார்கள். நிலகிரி ஜில்லாவிலும், திருவிதாங்கூர்—கொச்சி பகுதியிலிருந்து வந்து இணைந்த பகுதிகள் தவிர மற்ற இடங்களிலும் அநேகமாக நில முறை ஒரேமாதிரியாக இருக்கும், இச்சட்டம் வந்தால் என்று இருந்தது எல்லாமே ரயத்துவாரியாக இருக்கும் என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம். இச்சட்டத்தை அமுல் நடத்தத் தொடங்கி ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகியும் இன்னும் விதிகள் பிறப்பிக்கப்படவில்லை யென்றால் விவசாயிகள் என்ன நினைப்பார்கள்? இனாம் எஸ்டேட்ஸ் வைத்திருப்பவர்கள் ரெவின்யூ போர்ட் அதிகாரிகள், ரெவின்யூ அதிகாரிகளை மிரட்டி விதிகள் பிறப்பிக்கப் படாமல் தடுத்து வைத்திருக்கிறார்களா என்றுதான் அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. விதிகள் பிறப்பிக்க ஒரு ஆண்டு வேண்டுமா? சபார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி கூட ஒரு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. சட்டங்கள் இயற்றுகிற அதே சமயத்தில் விதிகளும் தயாராகயிருக்க வேண்டும். சட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது விதிகள் அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்று, 1958-ல் ஸ்பார்ட்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி சிபார்சு செய்

22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

திருக்கிறது. ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு மட்டும் ஸ்பார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கம்ட்டி சிபார்சு பொருந்தாதா? சிறிதாவது மர்யாதை கொடுத்திருந்தால் சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன் விதிகளைத் தயாராக வைத்திருக்க வேண்டாமா—இந்த மூன்று சட்டங்களும் வந்து ஆண்டு ஒன்று ஆகியும் விதிகள் ஏன் தயாராக வில்லை? இந்தச் சட்டங்கள் ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக செலக்ட் கமிட்டி முன் இருந்தது. திடீரென்று இயற்றப்பட்டவை அல்ல. சட்டம் இயற்றப் போவதாகப் பத்து ஆண்டுகளாகச் சொல்லி, பின்னர் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு அது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு அங்கு ஒரு ஆண்டு காலம் பரிசீலனையில் இருந்து பிறகு சட்டமாக்கப்பட்டு, அதற்கு ஜனாதிபதியின் சம்மதம் பெற்று சட்டம் அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு வருடம் ஆகியும் விதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் அவற்றை அமுல் நடத்த முடிவதில்லை. ரெவின்யூ போர்ட் என்ன அளவளவு மட்டமா? என்னென்ன விதிகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சிந்திக்கவில்லையா? இதைப்பற்றிச் சிந்திக்காமலா சட்டம் இயற்றி னார்கள்? சிந்தித்துத்தான் இருக்க வேண்டும். சட்டம் வருகிறது என்று முன் எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. சட்டமாக்கப்பட்ட பிறகும் ஒரு வருடமாகி விட்டது. இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பலாத்காரத்தையும், செல்வாக்கையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றவும், அங்குள்ள மரங்கள் கட்டடங்ககள் போன்றவற்றை அவர்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் அபாயம் திருச்சி, இராமநாதபுரம், சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி பல முறை தான் சொல்லியிருக்கிறேன். பட்டுக்கோட்டை போன்ற இடங்களிலும் இதே நிலைமை இருக்கிறது என்று கனம் சுப்பையா அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ராஜ்யம் பூராவிலும் இந்த நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ விவசாயிகள் ஒற்றுமையாக இருந்தால் தான் இந்தச் சட்டத்தை நல்லமுறையில் அமுலுக்கு கொண்டு வர முடியும். அப்படியிருக்கின்ற இடங்களில் இந்தச் சட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு ஏதாவது கேட்டால் போலீஸ் காரர்கள் 145-வது செக்ஷனைப் போட்டோ அல்லது 107-வது செக்ஷன் படி நன்னடத்தை கேஸோ போட்டுவிடுகிறார்கள், இது அதிகமாகப் புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் தான் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய தொகுதியில்தான் இந்த நிலைமை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஆம், அமைச்சர் அவர்களின் இடம் புதுக்கோட்டை தான்; அவர்களுடைய தொகுதி திருமயம். இந்த நிலையில், இருக்கின்ற சூழ்நிலையை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், என்ன நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது? நாங்கள் சட்டம் இயற்றுவது போல் இயற்றுகிறோம், நீங்கள் உங்களுக்கு வேண்டியவாறு நடந்து கொள்ளுங்கள் என்று இனம்தார்களையும் நிலச் செந்தக்காரர்களையும் பார்த்து 'அரசாங்கம் சொல்வது போல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை எதற்காக இருக்க வேண்டும்? இனம்தார்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

நஷ்டஈடு அவ்வளவு குறைவாக ஒன்றும் இல்லை. இருக்கின்ற காலத்தில் தக்கபடி நடவடிக்கை எடுத்து விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கின்ற நிலங்களையும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று நிலச்சுவான்தார்களுக்குச் சொல்வது போல் இருக்கிறது, இந்தச் சட்டத்தின் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக, விவசாயிகளுக்கு இச்சட்டத்தினால் என்னென்ன நன்மைகள் கிடைக்கவில்லை, அதற்கு மாறாக என்னென்ன கஷ்டங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் அடிக்கடி இதே சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு இழைக்கப்படும் பாதகத்தை அங்கங்கே இருக்கின்ற ரகசிய போலீசார் ஏன் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர தவறுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இம் மாதிரி நிலைமை இருந்து கொண்டிருப்பதினால் நான் நாட்டில் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறது, விவசாய உற்பத்தி குறைகிறது, விவசாயத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, கோர்ட்டுகளில் விவசாயிகளின் மீது வழக்குகளைப் போட்டு, கோர்ட்டுகளிலே காலை முதல் சாயங்காலம் வரையிலும் காத்து நின்று அதிலும் விவசாயிகளுடைய கேஸ் என்றால் முதலாவதாக எடுத்து விடுகிறார்களா என்ன, அப்படியொன்றுமில்லை, கேஸ் மாற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதைக் கூட சாயங்காலம் ஐந்து மணிக்குத் தான் சொல்லுகிறார்கள். கோர்ட்டு, போலீஸ், இது போன்ற சட்டங்கள் இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்த தான் உற்பத்தியை நாசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் இது போன்ற ஓட்டைகளுள்ள சட்டங்கள் எல்லாம் சர்க்காரால் கொண்டு வரும்போது கோர்ட்டில் வரும் போது சிதறுண்டு போகின்றன. ஆகவே சர்க்கார் நினைக்கின்ற நோக்கம் நிறைவேறாமல் போய்விடும் என்றுதான் நான் சந்தேகப்படுகிறேன். அதோடு முக்கியமாக சட்டத்தை இயற்றி விட்டு சும்மா இருந்து விட்டால் மட்டும் அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு தீர்ந்துவிடாது. இப்படிச் சட்டத்தை மட்டும் ஏதோ இயற்றிவிட்டால் விவசாயிகளிடமும் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் இராது, அதே நேரத்தில் நிலச்சுவான்தார்களும் அரசாங்கத்தினிடத்தில் பக்திவிசுவாசத்தோடு நடந்து கொள்வதில்லை, சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும் போது இப்பேர்ப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்கள் தான் சர்க்காருக்கு நெல் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதற்கு முன் வருகிறார்கள். அப்படியானால் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற்றி என்ன பிரயோசனத்தைக் கண்டீர்கள்? ஒரு பக்கத்தில் விவசாயிகளுடைய ஆதரவையும் தேடவில்லை, இன்னொரு பக்கத்தில் நிலச்சுவான்தார்களுடைய ஆதரவையும் தேடவில்லை, அதே நேரத்தில் சுதந்திரக் கட்சி இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதே தப்பு என்று வெளியில் சொல்லக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கும் நன்மை செய்வது போல் சொல்லிவிட்டு, நிலச்சுவான்தார்கள் பக்கத்திலும் ஆதரவாக இருந்தால் எப்படிச் சட்டத்தை

22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அமல் நடத்த முடியும்? ஏன் இரண்டு குதிரை மேல் சவாரி பண்ணப் பார்க்கிறீர்கள்? இதை வெறும் அரசியல் லாப நோக்கத்தோடு பார்க்கக் கூடாது, சட்டத்தை இயற்றுவதால் மட்டும் நம்முடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறி விடாது. அதே நேரத்தில் பலவினங்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி யான பலவினங்களை வைத்துக்கொண்டு நீதிமன்றங்களில் சரியான படி பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் என்ன ஏற்படுகிறது? அரசாங்கத்தின் கொள்கையையும் யாரும் மதிப்பதில்லை, அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு யாரும் மரியாதையும் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதைச் சட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் இவைகளை எல்லாம் நான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

நான் முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்வது, இந்தச் சட்டத்தை நீடித்து நீடித்து ஆறு வருடங்கள் ஆகி விட்டது. ஆகவே இன்னும் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாவது ஒரு விரிவான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு இனம் சட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் விதிகளை எப்போது கொண்டுவரப் போகிறீர்கள்? இதற்கு ஏதாவது காலதாமதம் ஆகுமானால், அது வரையிலும் கலெக்டர் அவர்களுக்குத் தக்க உத்தரவு பிறப்பித்து, நிலவெளியேற்றம், இது சம்பந்தமான தகராறுகள் ஏற்பட்டால், இது போன்ற சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இனம் தார்களுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் கவனப்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவிக்கவேண்டும். இது மட்டுமல்ல, மாவட்டத்திலுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் இதைப்பற்றிய தகவல் தெரிந்திருக்க வேண்டும். பல அதிகாரிகளுக்கும் இவ்வாறு சட்டமிருப்பதாகவே தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக சேலத்தில் உள்ள டி.எஸ்.பி. அவர்களோடு ஒரு ஜாகிரிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றம் செய்த போது நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். இவ்விதம் ஒரு சட்டம் இருக்கிறதே தெரியுமா என்று கேட்டேன், அது எப்போது ஸார் இயற்றினார்கள் என்று என்னிடமே அவர்கள் கேட்டார்கள். அதன் பின்னால் சட்டத்தை அந்த இடத்திலேயே காட்டினேன். அதைப் பார்த்துவிட்டு சொல்லுகிறார், 'என்ன ஸார், இது பெரிய டிராஸ்டிக்-காக இருக்கிறதே' என்று. யார் இவரிடம் காமென்ட் கேட்டது? ஜாகிர்தாரிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது என்று சொல்வதற்காகத்தான் சட்டத்தை எடுத்துக் காட்டினேனே தவிர காமென்ட் செய்வதற்கல்ல. இந்த நிலைமையில் சட்டத்தை மட்டும் இயற்றி வைத்துக்கொண்டு அதை சரியாக அமல் நடத்தாமல் இருந்தால் எப்படி நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்படப் போகிறது? இதே நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளானாலும் நமது நோக்கம் நிறைவேறுது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வது, அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு உறுதிமொழிகள் தரவேண்டும், ஒன்று விரிவான சட்டத்தை எப்போது கொண்டு வரப்போகிறீர்

[திரு. மீ. கலியாண சுந்தரம்] [22nd January 1965]

கள்? இன்னொன்று இனும் சட்டங்களுக்கான விதிகளை எப்போது இயற்றப் போகிறீர்கள்? இதில் உங்களுடைய நிர்வாக அதிகாரத்தை எல்லாம் உபயோகித்து அமல் செய்வதில் வெற்றிபெற வேண்டும், நல்ல காரியங்களுக்கு உங்கள் நிர்வாக அதிகாரங்கள் பயன்பட்டால் நல்லது, எவ்வளவோ தவறான காரியங்களுக்கெல்லாம் உங்கள் நிர்வாக அதிகாரங்கள் பயன்படுகின்றன, அவ்வாறில்லாமல் இச்சட்டத்தைப் பற்றி அங்கங்கே உள்ள கலெக்டர்கள், அவர்களின் கீழேயுள்ள அதிகாரிகள், போலீஸ் அதிகாரிகள் இவர்களுக்கெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு எதிராக நிலச்சுவான்தார்கள் அல்லது இனம்தார்கள் இவர்கள் தலையிட்டு தகராறுகளை ஏற்படுத்தும்போது சமரசப்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும், வேண்டுமென்றால் இதற்காக ஒரு சமரச அதிகாரியைக்கூடப் போடலாம். அரசாங்கம் இன்னின்ன இனம் கிராமங்கள் என்று நோட்டிஃபை செய்திருக்கிறது, யார், யார் குடியானவன் என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் வைத்துச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கூறி கொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதை நிரந்தரமாக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி சொல்லும்போது இதற்கான மெயின் ஆக்ஷன்கள் ஒரு சில கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எவ்வளவுக்காகக் கேஸ் போடலாம். இது தவிர விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால் அப்போதும் கேஸ் போடலாம். அதில் இரண்டு விதமாகக் கேஸ் போடலாம். அதாவது குத்தகை பாக்கிக்காக, கேஸ் போடலாம், அதோடு தொடர்ந்து ஃபேர் ரென்ட் பிக்ஸேஷன்' னுக்காகவும் கேஸ் போடலாம். இரண்டு விதமான கேஸ்களை விசாரிப்பதற்கும் தனித்தனியாக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒன்றை ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் விசாரிப்பார்கள், இன்னொன்றை தாசில்தார் அவர்கள் விசாரிப்பார்கள். இந்த இரண்டு வழக்குகளும் ஒரு பார்டியின் மீதே இருக்கலாம். ஒரே பார்டியாக இருக்கும்போது தனித்தனியாக இரண்டு பேர்களிடத்திலும் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இப்படி இரண்டு தனித்தனி அதிகாரிகள் இருப்பதை ஒரே அதிகாரியிடத்தில் விசாரிக்க வேண்டிய பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது இரண்டு அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இதற்கான அதிகாரத்தை ஒரே ஆபீஸரிடத்தில் மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்திலே ரிவிஷனுக்குப் ரொவிஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டிலிருந்து தீர்ப்பு ஆன பிறகு ஹைகோர்ட்டுக்கு நேரடியாக ரிவிஷன் என்று

22nd January 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

இருக்கிறது. சாதாரணமாகக் கீழே கிராமங்களில் அல்லது நகரங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள் நேரடியாக ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்பதை விட டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு அப்பில் அல்லது ரிவிஷன் என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். உடனடியாக ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் என்று இருந்தால் பணச் செலவு அதிகமாக ஆவதை ஓரளவு தடுக்க முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பல கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு சில இடங்களில் அம்மாதிரி கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் ஒரு பக்கத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டார். அது அவ்வளவு நியாயம் ஆகாது. இதிலே இன்னொரு பக்கமும் இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அதைக் கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துச் சொல்லட்டுமே) அதற்குத் தான் சொல்லுகிறேன். நான் அதை எடுத்துச் சொல்லும்போது அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறேன் என்று சொல்லக் கூடாது. பொதுவாக இந்தச் சட்டமே விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். குத்தகை பாக்கி என்று சொல்லி கோர்ட்டில் கேஸ் போட்ட பிறகு, பாக்கி தான் என்று லைபண்டிஸ் கொடுத்த பிறகு, ஆர்.டி.ஓ. பார்த்து மேற்கொண்டு டைம் கொடுக்கலாம். கடைசியில் முடிவை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் எளிக்கஷன் என்பது விரும்ப துர்ப்பலம். ஆயிரத்தில் ஒரு கேஸில் எளிக்கஷன் இருக்கலாம். இந்தச் சட்டத்தினால் பூர்ணமாக விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் கிடைத்திருக்கிறது.

இன்னொன்று. ஒரு சில கேஸ்களில் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஹாரஸ்மென்ட் ஏற்படுகிறது. பொதுவாக அரியர்ஸ் இருக்கிறது என்று எளிக்கஷன் பெட்டிஷன் போட்டால் விசாரித்து இரண்டு மாதங்களுக்குள் கட்டலாம் என்று சொன்ன பிறகு அதைக் கோர்ட்டிலே டெப்பாஸிட் செய்யலாம். டெப்பாஸிட் பண்ணும்போது கைண்டில் (kind) பண்ண வேண்டியதில்லை. பணமாகக் கட்ட வேண்டும். ஓரளவு நிலச்சுவான்தாரை விண்டிக்டிவ்வாக ஹாரஸ் செய்யவேண்டுமென்றால் இதே மாதிரிக் குத்தகை கட்டுவதில்லை. கோர்ட்டுக்கு அவர்களைப் போக வைத்து, 2 அல்லது 4 மாதங்கள் ஆன பிறகு பணமாகக் கட்டுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு தடவை அல்லது இரண்டு தடவை இம்மாதிரி இருந்தால் பரவாயில்லை. ஒவ்வொரு ஹார்வெஸ்டிலும், நிலச்சுவான்தாரை கோர்ட்டுக்கு இழுத்து, கோர்ட் தீர்மானம் செய்யவேண்டியது, 2-3 மாதம் டைம் வாங்க வேண்டியது, அதற்கு அப்புறம் கட்டுவது என்ற முறையில், ஹாரஸ் பண்ணுகிற முறையில் நிலைமை ஏற்பட்டால் இதிலே இரண்டு வித நோக்கம் இருக்கிறது. விவசாயி கட்டும்போது, ஒன்று மணி வால்யூ கட்டினால் போதும். மணி வால்யூ என்றால் நெல்லினுடைய வால்யூவைப் பார்க்கும்போது ஓரளவு அனுகூலம் விவசாயிக்கு ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு ப்ரொவிஷன் இருந்தால் தேவலை. பர்ப்பெச்சுவலாகச் செய்து கொண்டு

[திரு. வை. சங்கரன்] [22nd January 1965]

வந்தால், வில்லிபுத்தூர் டிபார்மென்ட் இருந்தால்; பைண்டிங் கொடுத்து எவிக்ஷனுக்கு வழிவகை செய்வது நன்றாக இருக்கும். இந்த மாதிரி கஷ்டங்களைப் பற்றி முறையீடுகள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன.

கோர்ட்டிலிருந்து ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கு மாற்றுவது இல்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்ஸ் ஆக்ட்டில் வந்தால் அனுப்புவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க முன்னே அநேக மசோதாக்கள் வந்தபோது நானும் கனம் அங்கத்தினர் அனந்த நாயகி போன்றவர்களும் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம், ஸ்மால் லாண்ட்ஹோஸ்டர்ஸுக்கு எக்ஸ்சேம்ப்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் சார்பாக மந்திரிகளும் சீக்கிரத்தில் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு எக்ஸ்சேம்ப்ஷன் அளிப்பதாக உறுதி கூறிக்கொண்டு வந்தார்கள். லாண்ட் சிலிங் ஆக்ட் வந்த பிறகு அதிலே தனிச் சாப்டர் போடப்பட்டிருந்தது. மூன்று ஏக்கர்களுக்கும் சீழ் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு எக்ஸ்சேம்ப்ஷன் போடப்பட்டிருந்தது. செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் அங்கே பாஸாகி வந்தபோதும் அது இருந்தது. அரசாங்கம் அப்படியே கோடு கிழித்து கடைசியிலே பாஸாகும்போது பர்ட்டிகுலர் சாப்டர் வாஸ் டிஸ்டெண்ட், கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரம் போன்றவர்கள் கூட இதற்கு ஆட்சேபிக்கவில்லை. சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு எக்ஸ்சேம்ப்ஷன் கொடுப்பது நியாயம் என்று அவர்களும் சொன்னார்கள் செலக்ட் கமிட்டியிலே. இது காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் செய்யும்போதாவது ஞாபகத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். விதவைகள் போன்றவர்கள், சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இது ஒன்றை வைத்து வாழ்க்கைக்கு வசதி செய்துகொள்ள வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இது ஒரு நல்ல பீஸ் ஆஃப் லெஜிஸ்லேஷன், இதில் எந்தவித கஷ்டமும் இருக்காது என்று தெரிவித்து எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல அனுமதி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடிக்கடி இதன் ஆயுட்காலத்தை நீடித்துக் கொண்டில்லாமல், இதை நிரந்தரச் சட்டமாக ஆக்க முன் வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் டெனென்சி ரிஃபார்ம்ஸ் என்று நல்ல முறையில் செம்மைப் படுத்த சட்டம் கொண்டுவரும் எண்ணம் இருப்பதால், அடிக்கடி நீடிக்காமல் நிரந்தரமாக ஆக்கக் கூடிய சமயத்தில் ஒரு சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் கஷ்டங்களை எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அரியர்ஸ் ஆஃப் ரெண்ட்டுக்கு விவசாயிகளை வெளியேற்றும்போது ஆர்.டி.ஓ. கோட்டுக்கும் ஃபேர் ரென்ட் ஃபிக்சேஷன்குத் தாசில்தார் கோர்ட்டுக்கும் கேஸ்களை

22nd January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

எடுத்துச் செல்வது நல்லதல்ல என்று நினைக்கிறேன். நீதிபதி களுக்குக் கொடுத்தால் நீதிக் கண்ணோட்டத்தோடு குறைகளைத் தீர்க்கும் சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கும். சட்டபூர்வமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நீதி மன்றங்களுக்கு விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்கள் ரிவிஷனுக்கு ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது, ஹைக்கோர்ட்டு என்று இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். ஹைக்கோர்ட்டு வருவதே நல்லது. துரிதமாகக் காரியங்களைச் செய்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும். ஆனால் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இங்கே வந்து ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கிக் கொடுக்கும் முன் அங்கு இருக்கும் நிலச்சுவரந்தார்கள் பொஸெஷன் எடுத்து விடுகிறார்கள். அது தவறு. நாம் கொடுத்திருப்பது ஒரே ஒரு ரிவிஷன், அதற்குள்

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: எனக்கு ஒரு சின்ன சந்தேகம். கனம் அம்மையார் ஹைக்கோர்ட்டே இருக்க வேண்டும், ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வருவதே நல்லது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்குப் போவது கெடுதலா என்ன?

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: நான் வரவேற்பது இது. நாங்கள் ஹைக்கோர்ட்டிலே இருப்பதால் இங்கு வருவது நல்லது என்று நினைப்போம். அவர் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டில் இருப்பதால் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் நல்லது என்று அவர் சொல்லுவார். ஏற்கனவே ஹைக்கோர்ட் என்று இருக்கிறபோது யாரும் பெரிய கஷ்டம் அனுபவித்ததாகச் சொல்லவில்லை. அப்படியே இருக்கட்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் ஒன்று மட்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு 'ரிவிஷன்' தான் கொடுத்திருக்கிறோம். 30 நாட்கள் தான் டைம் இருக்கிறது. 30 நாட்களுக்குள் இங்கே வந்து தாக்கல் செய்து, 'ஸ்டே ஆர்டர்' வாங்கினால் கூட, அங்கே அதற்குள் 'பொஸெஷன்' எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, ரிவிஷன் பவர் கொடுத்தால்கூட, பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இம்மாதிரி பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. 30 நாட்களுக்குள் முதல் அப்பீலுக்குப் போவதற்குள்ளேயே கூட 'பொஸெஷன்' எடுத்தாகிவிடுகிறது. ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கிக்கொண்டு போனால் கூட அங்கே 'பொஸெஷன்' எடுத்துக் கொண்டாகிவிட்டது, என்ன செய்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. திரும்பவும் இங்கே ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ஓடிவர வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் நம்முடைய அதிகாரிகள் உணரவேண்டும். ரிவிஷன் தாக்கல் செய்வதற்கு நான் ஆவதற்குள்ளேயே 'பொஸெஷன்' எடுத்து விடுகிறார்கள். ரிவிஷன் தாக்கல் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கும் காலம் வரை பொருத்திருந்து பார்த்து, பொஸெஷன் எடுக்கவேண்டுமே தவிர, அவசரமாக பொஸெஷன்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [22nd January 1965]

எடுத்துவிட்டால், என்ன செய்வது? இதுபோன்று 'என்குரோச் மெண்டு கேஸ்களிலும்' தான் நடக்கிறது. கலெக்டர் ஆர்டர் பாஸ் செய்தவுடனேயே, இங்கே போர்க்கு வந்து ஸ்டே ஆர்டர் வாங்குவதற்குள், வீட்டை இடித்துவிடுகிறார்கள், இடிப்பதற்குக் கடப்பாரை போய்விடுகிறது. ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கியும் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் இதை பெல்லாம் புரிந்து கொண்டு செயல்படவேண்டும். ஏதாவது ஒரு சிறு தவறு ஏற்பட்டிருக்கலாம். செய்தது தவறு, சரியா என்று ஆராய்வதற்கு, அடுத்த கட்டத்தில் நிவாரணம் தேடுவதற்குள், அவசர அவசரமாக பொஸெஷன் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால், அடுத்த கட்டத்திற்கு வந்தே பலன் இல்லை. ஆகவே, இதைக் கணம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக ரெவின்யூ இலாக்காவிலும், மற்ற இலாக்காக்களிலும் உள்ள அதிகாரிகள் இதைச் சற்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். எல்லா காரியங்களிலும் இப்படி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. யாராவது செல்வாக்கு உடையவர்களாக இருந்தால், உடனே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. செல்வாக்கு இல்லாத சாதாரண ஆளாக இருந்தால், அப்படி உடனே ஒன்றும் செயல்படுவது கிடையாது. செல்வாக்கு படைத்தவர்களாக இருந்தால், உடனே கடப்பாரை நகர்கிறது. இப்படி பாரபட்சம் காட்டப்பட்டால் மக்களுக்கு நிர்வாகத்தின் பேரில் நம்பிக்கை குறைவு ஏற்படும். இதுபற்றி காரசாரமாக கவனம் செலுத்தி, அதிகாரிகளின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி அந்த அதிகாரிகள் இந்தத் தவறுகளை மீண்டும் திருப்பிச் செய்யாமல் இருப்பதற்குத் தக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொல்லியதுபோல், சிறு நிலச்சுவான் தார்கள், ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் சாப்பாட்டுக்காக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஒருவர் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு பட்டா வைத்துக்கொண்டு விட்டால், உடனே அவர் டாட்டாவாகவோ, பிரீலாவாகவோ ஆகிவிட்டமாட்டார். அப்படிப் பட்டவர்கள் முதலாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நினைப்பது முன்றிலும் தவறு. சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு தான் இன்னும் அதிகமாகத் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அதுவும் பெண்கள், ஆண் துணை இல்லாத பெண்கள் சிறு அளவு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்பாடு மிகவும் மோசம். அவர்களுக்குச் குத்தகைக்காரர்கள் ஒழுங்காக குத்தகை அளப்பதே கிடையாது. அவர்கள் எங்கே கோர்ட்டுக்குப் போகப் போகிறார்கள், அவர்களுக்கு எங்கே வக்கீலைத் தெரியப் போகிறது என்று நினைத்து 'இவ்வளவு தான் அளப்பேன், இஷ்டம் இருந்தால் எடுத்துக்கொண்டு போங்கள், இல்லாவிட்டால் வீட்டில் இருங்கள்' என்ற அளவிலே தான் குத்தகை அளக்கிறார்கள். சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் முதலாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நினைப்பது முன்றிலும் தவறு. அவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டியது அவசியம். அதே போன்று சாப்பாட்டுக்கு வேண்டிய அளவிலே கொஞ்சம் நிலம் வைத்துக்கொண்டு இங்கே வேலை பார்ப்ப

22nd January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

பவர்களும் உண்டு. அவர்களுக்கு அங்கிருந்து அரிசி வந்தால் தான் காலம் கழிக்க முடியும். அவர்களுக்கும் 'நாங்கள் இவ்வளவு தான் குத்தகை அளக்க முடியும், இஷ்டம் இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், இல்லாவிட்டால் போங்கள்' என்று குத்தகைக் காரர் சொன்னால், அப்படிப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இங்கும் அங்குமாக கோர்ட்டுக்கு அலைந்து கொண்டிருக்க நேரம் இருக்காது. விவசாயிகள் கஷ்டத்தைவிட, சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு, குறிப்பாக ஆண் துணை இல்லாத பெண்களுக்கு அதிக தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் நிரந்தரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கிற பல குறைகளையும் துரிதமாக நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஏனென்றால் 'காம்ப்ரெஹன்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' எப் பொழுது வருமோ, எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமோ தெரியாது. அதற்கு முன்னாலேயே இந்தக் குறைகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 'எக்ஸம்ஷன்' கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, குடியானவர்களை, விவசாயிகளை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சட்ட துணுக்கங்களைப் பற்றியும், சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்பது பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் 1955-ம் நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இயற்றப்பட்ட சட்டமானாலும்கூட, விவசாயி என்பவன் யார் என்று சரியாகத் தெளிவாகக் கூறப்படாத தன் காரணமாகப் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலத்திலிருந்து விவசாயம் செய்பவன் விவசாயியா, அல்லது ஆட்களை வைத்து, பண்ணை வைத்து விவசாயம் செய்பவர் விவசாயியா; அல்லது நிலத்தில் நடுபவர்கள் விவசாயியா, பண ஏறு ஓட்டுபவர்கள் விவசாயிகளா என்பது கூட சரியாகத் தெரியாமல் இருப்பதன் காரணமாக, பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு இதிலே பல திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே கையேறுவாரம், மாட்டேறுவாரம் என்று சொல்லக்கூடிய வாரம்தார்களும் சேர்க்கப்பட்டார்கள். கிராமங்களில் விவசாயிகள் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு குத்தகைச் சீட்டு எழுதித் கொடுப்பது வழக்கம். ஒரு சில பகுதிகளில் 'முச்சலிக்கா' என்பது குத்தகை ஆகாது என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதன் காரணமாக, பல ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'முச்சலிக்கா' என்பதற்கு குத்தகைதாரர் என்ற பொருள் தான் என்று வாதாடினாலும், குத்தகைதாரர் என்று போடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாகப் பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1965]

பட்டிருக்கிறார்கள். அறுபது நாற்பது வாரச் சட்டம் வந்தபிறகு கூட, நிரூபிக்க முடியாத காரணத்தினால், பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இந்தச் சட்டம் வராததற்கு முன்பு விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இடையே ஒரு சொந்த உறவு முறை இருக்கிற வகையிலே, சித்திரை மாதத்தில் வந்து ஒரு விவசாயி நிலச்சுவான்தாருக்கு குத்தகைச்சீட்டு எழுதிக்கொடுப்பதாகச் சொன்னால் கூட, நிலச்சுவான்தார் 'சீட்டு, நாட்டு எதற்கு அப்பா, பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறீர்கள், பாக்கி இல்லாமல் அளந்து கொண்டு வருகிறீர்கள், சீட்டு ஒன்றும் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டாம்' என்று வாய்க் கராராக சொல்லிவிடுவது வழக்கம். அந்த விவசாயியிடம் போய் குத்தகை சீட்டைக் காட்டு என்று கேட்டால் குத்தகை சீட்டு இல்லை என்று சொன்னால், உடனே அந்த விவசாயி வெளியேற்றப்படுகிறான். நிலச்சுவான்தார் ஒரு விவசாயியை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கருதினால், சொந்தக்காரரிடம் ஒரு குத்தகைச் சீட்டை எழுதி அதைக் கோர்ட்டில் குத்தகைச் சீட்டு என்று காண்பித்து, அந்த விவசாயி வெளியேற்றப்படுகிறான். முப்பது வருஷங்களாக உழுதுக் கொண்டிருந்த விவசாயிக்கு, சட்டத்தில் இடம் இல்லை, 'ரைட்' இல்லை என்று சொல்லி, அவன் வெளியேற்றப்படுகிறான். அவன் நிரூபிப்பதற்கு வழிவகை இல்லை. அவன் உரம் வாங்கியதற்கு கூட்டுறவு சொசைடியில் கடன் வாங்கியதற்கு ரசீது, கிராமத்தில் இந்த நிலத்தை இன்னார் இவ்வளவு நாட்களாகச் சாகுபடி செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதெற்கெல்லாம் ரிகார்டு இருந்தாலும், அதையெல்லாம் நம்புவதற்கில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவைகளையெல்லாம் நம்பாத காரணத்தினால் நீண்டநெடுங்காலமாக விவசாயம் செய்து கொண்டு வந்த அப்புறப்பட்ட விவசாயிகள் நிலங்களைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டங்கள் இயற்றியதினால் விவசாயிகளுக்கு அவைகளினால் லாபம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயம் விவசாயிகளுக்குப் பயன் இல்லை; நிலச் சுவான்தார்களுக்குத் தான் லாபம் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஏதோ ஒரு போகத்தில் விளையவில்லை என்றால், 2 கலம் பாக்கி என்றால், அடுத்த போகத்தில் சேர்த்துக் கொடுத்துவிடு என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இல்லை, அடுத்த போகத்திலும் விளையவில்லை என்றால், அதற்கு அடுத்தபடி குத்தகை சீட்டு எழுதும்போது 30 கலத்தோடு 2 கலம் சேர்த்து 32 கலமாக எழுதிவிடுவார்கள். இப்பொழுது 2 படி பாக்கி என்றால் உடனே நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறான் விவசாயி. இரண்டு படி நாளைக்கு வந்து அளக்கிறேன் என்று சொன்னாலும் கூட, குறித்த காலத்தில் அளக்கவில்லை; பாக்கி இருக்கிறது என்று சொல்லி உடனே வெளியேற்றப்படுகிறான். மக்களுக்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்களா அல்லது சட்டங்களுக்காக மக்கள் இருக்கிறார்களா என்று புரியவில்லை. வேறு பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் யாருக்காக இயற்றப்பட்டனவோ அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும். ஆனால், விவசாயிகளுக்காக இயற்றப்பட்ட சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு லாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், என்னைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும் அறுபது-நாற்பது வாரச் சட்டம் அமுலில்

22nd January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இருக்கிற பகுதிகளில்கூட கொஞ்சம் வலுவுள்ளவர்களாக இருந்தால் அறுத்தவுடனேயே தன்னுடைய பங்கை எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள். சாதாரணமாக இளைத்த ஆளாக இருந்தால் அவனுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அளவு கிடைப்பது கஷ்டம். சட்டம் செய்றுகிற நேரத்தில் இதை எல்லாம் தீவிரமாக யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இது முடிவான சட்டமாக இருக்கிறது. 1955-ம் ஆண்டிலிருந்து 1965 வரையில் 10 வருஷகாலத்திற்கு இடையிலே என்னென்ன தொல்லைகள் ஏற்பட்டனவோ, அமுலாக்குவதில் என்னென்ன கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டனவோ, அவைகளையெல்லாம் சேர்த்து இடையிலே எந்தெந்த வகையிலே திருத்தப்பட்டனவோ; அதை யெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு நிரந்தரமாக ஒரு சட்டமாக்கும் காலத்தில் தீர யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். 1952-ல் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரு தேர்தல் வந்தது. பிறகு 1957-ல் தேர்தல் வந்தது. அப்பொழுது 60-40 வாரக் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். இப்படி தேர்தலின்போதெல்லாம் அவசர அவசரமாக சட்டம் கொண்டு வருவதினால்தான் இம்மாதிரி தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்றெல்லாம் சொல்லி தேர்தல் சமயத்தில் அவசர அவசரமாக சட்டம் கொண்டு வருவதினால்தான் அதிலே இவ்வளவு ஓட்டை உடைச்சல்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ நிபுணர்கள்; அதிகாரிகள் சேர்ந்து கஷ்டப்பட்டு சட்டத்தை 'டிபாப்ட்' செய்கிறார்கள். ஒரே ஒரு நாளில் டெல்லி கோர்ட்டில் நில உச்ச வரம்பு சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லப்பட்டுவிட்டது. இந்த மாதிரி போக்கு இருப்பதினால் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வகையில் 'ரெட்ரான்டெட்டிங் எபெக்ட்' கொடுத்தால் கூட; நாங்கள் தான் உழுதோம் என்று நிரூபிப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு வழிவகைகள் இல்லை. கோர்ட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக பாதிக்கப்பட்ட ஒரு குத்தகைதாரர் ஆர்.டி.ஓ.-விடம் போனால், அப்பீல் அதிகாரம் இல்லை என்பதனால் ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் ஊர் லால்குடியில் இருக்கிற ஒரு ஆர்.டி.ஓ. ஒரு விவகாரத்தைத் தீர்க்க முடியாது என்று சொன்னால், ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டும். முனிசிப் கோர்ட்டுக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் சவுகரியமாக இருக்கும். எங்கள் பகுதியிலே சாதாரணமாக ஒரு குடியானவன் லால்குடிக்குப் போனால் என்று சொன்னால், அவன் யோக்கியன் இல்லை என்பார்கள். இப்பொழுது நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால், காலையில் ரொட் கோர்ட் என்றால், மத்தியானம் ரெவின்யூ கோர்ட் என்றிருக்கிறது. ரொம்ப நாட்கள் ஊரில் இல்லாதவனைப் பார்த்து "இவ்வளவு நாட்கள் எங்கே போயிருந்தாய்" என்று கேட்டால், "ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனேன், ஒன்றும் சரியாக வில்லை, இன்னும் கூஷ்டத்தில்தான் இருக்கிறேன், நிலத்தை விட்டு விட்டு வந்துவிட்டேன்" என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாகப் பயன்படுவதாக இல்லை. பல திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறோம். எங்கள் பகுதியில் உள்ள குத்தகைதாரர் விவசாயிகளா, இல்லையா என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. டிரான்ட் பிராப்பர்ட்டியில் வரும்பொழுது, உள்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1965]

குத்தகைக்காரர்களும் விவசாயிகள், கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் என்று போட்டார்கள். ஏன் அப்படிப் போட்டார்கள் என்று கேட்ட பொழுது, பழைய பாக்கிகளை வசூல் செய்வதற்காகப் போடப் பட்டதே ஒழிய, விவசாயிகளா என்பதற்காக அல்ல என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி பல வழக்குகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஒரு பெரிய வழக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நிலம் யாருக்குச் சொந்தம், ராஜா சிதம்பரத்திற்கா அல்லது வேணுகோபால் ரெட்டியாருக்கா, என்பதற்காக இப்பொழுது கோர்ட்டு விவகாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பண்ணையில் உள்ள நிலத்தை சென்ற 30 ஆண்டு காலமாக ஹரிஜன மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து, அவர்கள் விவசாயம் பண்ணி வருகிறார்கள். ஒரு கோர்ட்டிலே Receiver is not a land-lord but he is a land-owner என்று சொன்னார்கள். ரிசீவர் அதற்கு ஏஜெண்ட், அவர் ஏலம் விடலாம், வசூல் செய்யலாம் என்று கனம் ராஜமன்னார் தீர்ப்புக் கிடைத்தது. இன்னொரு கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். அங்கே போனவுடன் கனம் ராமச்சந்திர அய்யர் அவர்கள் “கோயம்புத்தூரில் இப்படி ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது” என்று சொல்லி . . .

கனம் சபாநாயகர் : டெனிஷன்களை எல்லாம் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லலாம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒரு ஜட்ஜ் “ஆமாம்” என்கிறார். இன்னொரு ஜட்ஜ், “இது அதைக் கட்டுப்படுத்தாது” என்கிறார். ரிசீவருக்கு குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்து கொடுக்கிற அதிகாரம் இருக்கிறது. நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், யாரிடம் குத்தகையைக் கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்களோ, அவர்களிடம் அளந்துவிடுகிறோம். கோர்ட்டிலே கொடுக்கச் சொன்னாலும் சரி. முப்பது ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்து வந்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட கூடாது. போன வருஷம் கூட பெரிய அளவில் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டு, ஒரு பெரிய தகராறு வந்திருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது வருகிற சட்டத்திலும், ரிசீவர் ஏஜெண்டாக இருந்தாலும்; வாங்கிக்கொடுக்கிற அதிகாரம் இருக்கிற காரணத்தினால், அவரும் “லாண்டு ஓனர்” என்று சட்டம் வரப் போகிறது என்று தெரிந்த உடனே; 10 நாட்களுக்கு முன் பலர் வெளியேற்றப்பட்டு; அதற்காக ஒரு டெபுடேஷன் வந்து கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் பார்த்தார்கள். இப்பொழுது முடிவான சட்டம் என்று வருகிற நேரத்திலே; அதை ஆர அமர யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். “சட்டம் ஒரு இருட்டறை; வக்கிலின் வாதம் ஒரு விளக்கு; ஏழைகளுக்கு அது எளிதாகக் கிடைக்காது” என்று எங்கள் அண்ணா சொன்னார்கள். ஏழைகள் எளிதில் அனுபவிக்கக் கூடிய வகையிலே சட்டங்கள் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் காசு போடப்படுகிற சட்டம் விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்புக் காக இருக்க வேண்டும்; விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்திற்காக இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளின் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று

22nd January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

போட்டு; அது முதலாளிகளுடைய பாதுகாப்புச் சட்டமாக இருந்தால்; அதை என்னவென்று சொல்லுவது? வயல்களில் அடிக்கடி ஓட்டைகள் வரும். அவற்றை நன்கு அடைக்கவேண்டும். அது போல இந்தச் சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைகளையும் சரியாக அடைக்க வேண்டும். ஆகவே இதிலுள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து; எல்லோரையும் கலந்து; விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கும் வகையில் இதற்கு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு; முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து நீடிப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற 10 வருஷங்களாக இது அமல் நடத்தப்பட்டும் குடியானவர்கள் எந்தவிதமான நன்மையையும் பெறவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களினால் குடியானவன் துணிந்து எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதற்குத் தடை ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டம் கூட ஓரளவுக்கு ஹைகோர்ட்டில் 'சாலஞ்ச்' செய்யப்பட்டு, டெம்பொரரி ஷெஷராக இருப்பதனால் அமல் நடத்த வேண்டியதுதான், பாதகமில்லை என்று கூட ஒரு முடிவு ஏற்பட்டதாக எனக்குத் தெரிகிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஒரு சீனியர் ரெவென்யூ ஆபீசரையோ அல்லது ஜூடிஷியல் லைவில் ஒருவரையும் நியமனம் செய்து ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாக பத்து வருஷத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறைகளை ஆராய்ந்து நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் மசோதா வந்தால், இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய சட்டத்தை சரியான முறையில் அமல் நடத்துவதற்கு வழியேற்படும். இந்தச் சட்டத்தினால் நிலச்சுவான்தார்கள் அதிகருப்தியடைந்திருக்கிறார்கள். குடியானவர்களும் திருப்தியடையவில்லை. அன்று ரெவின்யூ அதிகாரியிடம் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் பொறுப்பைக் கொடுத்ததற்குக் காரணம், அவர்கள் லெய்ஸான் ஆபீசர்களாக இருக்கவேண்டும், ஜூடிஷியல் ஆபீஸர்களைவிட ரெவின்யூ அதிகாரிகள் லைஸான் அதிகாரிகளாக இருப்பதற்குத் தகுந்தவர்கள் என்பதினால் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் ஒரு குறிக்கோளுடன்தான் நடந்துவந்திருக்கிறார்கள். வாய்தா போடுவது ஒன்றைத்தான் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு கால தாமதம் செய்தால் பார்ட்டிகள் சமாதானமாகப் போய்விடுவார்கள் என்று நினைக்கும் நிலைமை நடை முறையில் இருந்து வருகிறது. லைஸான் மவப்பான்மையோடு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நடந்துகொள்வதாகத் தெரியவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் சொன்னபடி ஜூடிஷியல் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால் உண்டு அல்லது இல்லை என்ற முடிவு ஏற்படும். அல்லது ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அந்த லைஸான் மனப்பான்மையோடு நடக்கக்கூடிய வகையில் இதை அமல் நடத்தினால் நலமாய் இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டப்படி பார்த்தால், சட்டப்படித்தான் போக வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, சமாதானம் செய்வதற்கு வழியில்லை. ஆகையால், சீனியர் ரெவின்யூ அதிகாரி அல்லது ஜூடிஷியல் அதிகாரியைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப்போட்டு இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி இந்த வருஷ

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [22nd January 1965]

முடிவிற்குள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தால் நல்லது. இப்போது உள்ள சட்டம் குடியானவர்களுக்கு உண்மையில் நன்மையில்லை என்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1955 ஆம் வருஷம் இடைக்காலமாகப் போடப்பட்ட இந்த சட்டத்தை நிரந்தரமாக்கும் வண்ணம் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். இப்படி கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தை ஆராய்ந்து அதிலேயுள்ள குறைபாடுகளை அவ்வப்பொழுது எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். அதையெல்லாம் சேர்ந்து இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால் நலமாயிருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “ஸ்டேட்மெண்ட் ஆஃப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசனில்” விரிவாக ஒரு சட்டத்தை, எல்லா கருத்துக்களும் கொண்ட ஒரு நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டுவரப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாக இருந்தாலும் இடைக்காலத்தில் போடக்கூடிய சட்டங்களால் குடியானவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் அப்போதைக்கப்போது கவனிக்க வேண்டும். இங்கே பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. உயர் நீதி மன்றத்திலே “இண்டர்ப்ரெடெஷன் ஆப் லா” வெவ்வேறாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அது ஜனநாயகத்தில் இயற்கை தான். விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதக்கூடிய சர்க்கார் அன்றாடம் வரக்கூடிய தீர்ப்புகளைக் கவனித்து உடனுக்குடன் அவற்றைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி யெடுப்பதிலே தவறு இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜூரிஸ்டிக் ஷனைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். 1955-இல் சட்டம் போடும்பொழுது ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு இதைக் கொடுக்கலாமென்று நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வந்தபிறகு ஆர்.டி. ஓக்களுக்கும், தாசில்தார்களுக்கும் வேலை அதிகமாக இருப்பதினால், வாய்தாப் போடுவதைத் தவிர வேறு மார்க்கமில்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். இதை மாற்றுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஃபேர் ரெண்ட் ஃபிக்ஸ் பண்ண வேண்டும் என்றால், தாலூகா ஆபீசுக்குப் போகவேண்டும். எவிக்ஷனுக்கு ஆர்.டி.ஓ.-விடம் போக வேண்டும். இரண்டும் நடக்கும் போது, டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டில் நிலச்சுவாந்தாரர் ஸூட் போட்டுவிடுகிறார். உயர் நீதி மன்ற தீர்ப்பின்படி மறுபடியும் அப்பீல் இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்பட்டு விட்டது. அது அப்பீலா, ரிவிஷனா என்பதில் சந்தேகம். மேல் கோர்ட்டில், “க்வெஸ்சன் ஆஃப் ஃபாக்ட்ஸ்” ஆக இருந்தால், நாங்கள் இண்டர்ஃபியர் செய்யமாட்டோம் என்கிறார்கள். சட்டப் பாயிண்டுகளில் ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டிலிருந்து வந்தால், ஹைகோர்ட்டுக்கு அப்பீல் இல்லை என்று விளக்கம் தருகிறார்கள். ஃபேர் ரெண்ட் ஆக்டில் அப்பீலுக்கு இடம் செய்திருக்கிறார்கள். ட்ரிப்ப்யூனல் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், டெனண்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டில், ரிவிஷன் என்று போட்டு இருப்பதால், உயர் நீதி மன்றம் தலையிட முடியாது என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்

22nd January 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆர்.டி.ஓ.-விடம் எவிக்ஷனுக்கு மனுப் போடுகிறார்கள் அந்த ஆர்ட்டில் "in default which" என்று போடுகிறார்கள். ஒரு கால வரையறையைக் கொடுத்து அதற்குள் டெபாசிட் செய்யாவிட்டால், automatically eviction will be ordered என்ற வாசகம் இருக்கிறது. மேலும் உயர் நீதி மன்றத்திலேயே, ஒரு முறைதான் கால வரையறை கொடுக்க முடியும். எக்ஸ்டென்ட் செய்ய ஆர்.டி.ஓ.-க்கு அதிகாரம் இல்லை என்று முரண்பட்ட தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. நியாயம் கிடைக்கும் என்று விவசாயி நம்பிப் போகிறான். ஒரு நாள் தவறினாலும், அப்பீலுக்கு, ரிவிஷனுக்குப் போனாலும், order final என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சட்டத்திலே அப்படிப்பட்ட சிக்கலான சூழ்நிலை ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது.

அர்ரியர்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். அர்ரியர்ஸ் இன்ன என்று ஆர்.டி.ஓ. நிர்ணயித்து நிறைவேற்றப் படுகிறது. உடனேயே நிலச் சுவாந்தார் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் கோர்ட்டில் ரூட் டைப் செய்து விடுகிறார். ரிசுவரும் போட்டு விடுகிறார்கள். அதனால் நிலத்தைக் கைப்பற்றும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆர்.டி.ஓ.-வின் ஆர்டரை நிறைவேற்றமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆர்.டி.ஓ. உத்தரவுப் படி டெபாசிட் செய்ய மார்க்கமும் இல்லை. ஜூரிஸ்டிக்ஷனிலே உள்ள முரண்பாடு காரணமாக இப்படிப் பட்ட நிலை ஏற்படுகிறது. இன்னொரு முரண்பாடும் இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. எவிக்ஷனுக்கு ஆர்டர் செய்கிறார். ஆனால் எவிக்ஷன் காலத்திற்குள்ளாகவே கதிர் வந்து விடுகிறது. அந்தக் கதிர் யாருக்குச் சொந்தம்? அதைப் பற்றித் தீர்ப்புச் சொல்ல ஆர்.டி.ஓ.-க்கு அதிகாரம் இல்லை. முனிசிப் கோர்ட்டுக்குப் போனால், ரிசுவர் போட்டு விடுகிறார்கள். நிலச்சுவான்தார் பொஸஷன் எடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட குறைகளை யெல்லாம், திருத்தம்போது பார்த்துச் செய்திருக்கலாம் என்பதுதான் எங்கள் அபிப்பிராயம்.

ஓரல் லீஸ், ரிட்டன் லீஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். செக்ஷன் 4(பி) சட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவு எதற்குப் பயன் படுகிறது என்றால், after the act, 1955-ம் வருஷத்திற்குப்பிறகு, செக்ஷன் 4(பி) வந்ததற்குப் பிறகு, ரிட்டன் லீஸ் வாங்கமுடியுமே தவிர, அதற்கு முன்னாலே பரம்பரை பரம்பரையாக குத்தகைக்கு எடுத்திருந்தவர்களுக்கு அந்த உரிமை இல்லை. அதுவும் உயர் நீதி மன்றத்திலே தீர்ப்பு அளிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. லீஸைப் பொய்யாகச் சிருஷ்டிக்கக் கூடிய நிலைமை இன்றைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. நிலச்சுவான்தார் என்ன செய்கிறார்? தனக்கு வேண்டியவனுக்கு ரிட்டன் ரெஜிஸ்டர்ட் லீஸ் செய்வது. பிறகு அவர் அர்ரியர்ஸில் இருக்கிறார் என்று கேஸ் போடுவது, எவிக்ஷன் ஆர்டர் ஆகிறது. இப்படிப் பொய்யாகச் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறதே யல்லாமல் உண்மையாக உழைப்பவனுக்கு வழி இல்லை. கனில் ப்ரொஸிஜர் கோடில் வழி இருக்கிறது. ஆர்டர் 27-ல் ரூல் 97-98-ல் உண்மையாக பொஸஷன் வைத்திருப்பவனை வெளியேற்றும் சூழ்நிலை இல்லை. இவன்தான் பொஸஷனில் இருக்கிறான் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சி.பி.சியில் அப்படி

[திரு. செ. மாதவன்] [22nd January 1965]

இருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டத்தில், அப்படி இல்லை. அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு; பொய்யான லீஸைச் சிருஷ்டித்து, உண்மையான உழவனை வெளியேற்றும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் சிந்தித்து திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருந்தால், நலமாக இருந்திருக்கும். Statement of Objects and Reasons - -லே intermediary inams எல்லாம் ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். திரு. கலியாணசுந்தரம் கூடச் சொன்னார்கள். இனும் பில் 1963-ல் பாஸ் செய்து, 64 ஜனவரியில் ப்ரொசிடெண்டின் அஸ்ஸென்ட் வந்தது. இன்னும் ரூல்ஸ் ஃப்ரேம் ஆகவில்லை, நோடிபிகேஷன் வரவில்லை. அதிலே நாம் கொடுத்திருக்கும் ப்ரொடெக்ஷன் என்ன? பழைய வார பாக்கிக்கு ஒரு ப்ரொவிஷன் செய்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் வார பாக்கி இருந்தால் மூன்று வருஷ பாக்கியை மட்டும் கொடுத்தால் போதும் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால், அந்தச் சட்டம் பாஸ் ஆகி, இரண்டு பசலி வாரம் கட்டியாகிவிட்டது. இப்போழுது வரப் போகும் 74-ம் பசலிக்கு வாரம் கொடுப்பதா இல்லையா என்று புரிய வில்லை. இப்படிப்பட்டநிலைமை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துக் கொள்ளுதல் நோட்டீஸ் க்வொன்ஸின் போட்டும், ரூல் 41 நோட்டீஸ் கொடுத்தும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் அசை வேனா என்கிறது எனிக்ஷன் போட்டும் வரை, வார பாக்கிக்கு போட்டுள்ள ஸூட்டுகள் என் தொகுதி சிவகங்கை கோர்ட்டில் லட்சக்கணக்கான ஸூட்டுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சட்டத்தை போட்டுவிட்டு, அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் விவசாயிகளிடம் சட்டம் போட்டு விட்டோம் என்று பிரசாரம் மட்டும் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே சட்டத் தினால் கிடைக்க வேண்டிய பயன் கிடைக்கவில்லை என்பது வருத்தத்தக்க நிலை என்பதைக் கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நாங்கள் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறோம். இது வரை ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை இதை நீடித்து வந்தோம். இப்போழுது இதை பர்மனெண்டாக கொண்டு வரும்போது நாங்கள் எங்கள் ஆதரவைத் தர விரும்புகிறோம். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததன் முக்கிய நோக்கம், விவசாயிகள் ஜூடஷியல் கோர்ட்டுக்கு சென்றால் அங்கே அதிகமாகப் பணம், காலமும் விரயம் ஆகும், நம்முடைய உணவு உற்பத்தி குறையும், ஆகையினால் உடனடியாக இந்த எனிக்ஷன் ப்ரொசீடியங்களை முடிவு கட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் நம் அரசாங்கம் இவைகளை ஆர்.டி.ஓ. விடம் விட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் பார்த்தால், என்னுடைய டிவிஷனிலே பார்த்தால், ஒரு விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை மீண்டும் இந்த சட்டத்தின் காரணமாக தனக்கு வேண்டும் என்று அப்ளிகேஷன் போட்டால், குறைந்த பட்சம் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் கூட ஆகிறது. ரெஸ்ட்ரேஷனுக்கு பெடிஷன் போட்டால், உடனே ஒத்தி வைக்கிறார்கள். இருபது ஈயரிங் போடுகிறார்கள். நம் முடைய நோக்கம், இவை சீக்கிரம் டிஸ்போசல் பண்ண வேண்டும் என்று ஆர்.டி. ஓ-க்கு கொடுத்தது. விவசாயக் குடியானவர்கள் கோர்ட்டுக்கு நடந்து நடந்து கால் தேய்ந்து போய்விடுகிறது.

22nd January 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில், சிதம்பரம் ரெவின்யூ டிவிஷனில், இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாக ஒத்தி ஒத்தி போட்டு, மாற்றி மாற்றி இயரிங் போட்ட கேஸ்கள் எத்தனை, மாதக்கணக்காக பெண்டிங்காக இருக்கின்றவை எத்தனை என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்தால், நான் சொல்வதில் இருக்கும் உண்மை தெரியும். ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டுக்கு கொடுத்தது நல்ல நோக்கம். ஆனால் அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. இதை விட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு கொடுக்கலாம். அங்காவது சூட் பைல் பண்ணினால், குறைந்த பட்சம் ஒருவருஷம், எட்டு மாதத்திற்குள் டிஸ்போஸ் செய்ய வேண்டும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதற்குள் அப்பீலாஷனும், ரிவிஷனானும் முடிந்து விடுகிறது. ஆர்.டி.ஓ. பேரில் குறையிலலை. அவர்களுக்கு இருக்கும் வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பஞ்சாயத்துக்களை ரூபர்வைஸ் பண்ணுவார்களா, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குப் போவாரா; இதன் மத்தியில் வரும் கலெக்டர் கான்பரன்சுக்குப் போவாரா? இடை இடையே போர் டிவிருந்து, செக்ரடேரியட்டிவிருந்து ஆபீசர்கள் வருகிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ. கூட இருந்துதான் ஆகவேண்டும். மந்திரிகளுடைய ரீப்ரொக்ராம்கள் வருகின்றன. அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை ரி-அட்ஜஸ்ட் பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. மந்திரிகள் வரட்டும். ஆனால் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால்; ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் ஜீப்பை எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஒரு வக்கீல் என்ற முறையில் ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டில் அப்பியர் ஆகிறேன், அதனால் தெரியும் சொல்லுகிறேன். எட்டு தடவை அட்ஜர்ன்மென்ட் போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார். காரணம், ஆறு தடவை அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தார். அவர் அங்கு சுற்றுப் பிரயாணம் வந்ததை நான் குறை கூறவில்லை. எங்கள் ஜில்லா மந்திரி, அடிக்கடி அங்கு வருகிறார். அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், அவர் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போர்தெல்லாம் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அங்கே சென்று விடுகிறார். அதனால், கேஸ்தள்ளி வைக்கப்பட்டிக் கொண்டே போய் விடுகிறது. இது எவ்வளவு தூரம் நமக்குப் பாதகமாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதை முன்சீப் கோர்ட்டுக்கே விட்டுவிடலாம். அதனால் பாதகம் ஒன்றும் வந்து விடாது.

கனம் உறுப்பினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள், உடனுக்குடன் ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். ஒன்றிரண்டு ஏக்கருக்காக வழக்கு நடத்தி, அதிலே ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருடைய தீர்ப்பு சரியில்லை என்றால்...

கனம் சபாநாயகர்: திரு. சங்கரன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயத்தையே கனம் அங்கத்தினர் 'ரிபீட்' பண்ண வேண்டாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நான் அவருடைய கருத்தை 'ஸ்போர்ட்' பண்ணுகிறேன். I am just corroborating the hon. Members point. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கருக்காக அடிக்கடி

[வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[22nd January 1965]

ஹைகோர்ட்டிக்கு வர முடியுமா? அதற்காக வக்கீலுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியுமா? வக்கீல்கள் குறைந்த பட்சம் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை 'பொசெஷன்' க்குக் கொண்டு வர ஹைகோர்ட்டிக்கு எப்படி நடந்துகொண்டிருக்க முடியும்? ஆகவே, ஹைகோர்ட்டிக்கு 'ரிவிஷன் பவர்' வேண்டியதில்லை. முன்சீப் கோர்ட்டிக்கு கொடுத்து அதற்கு மேல் அப்பிலுக்குப் பவர் கொடுக்கலாம். டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டிக்கு—சப்-ஜட்ஜுக்கு, டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுக்கு—அப்பிலுக்குப் பவர் கொடுக்கலாம். அதற்கு மேல் அவசியம் இருந்தால் ஹைகோர்ட்டிக்குப் போகலாம். திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் போன்ற வக்கீல்களும் உதவலாம். ஆகவே, ஹைகோர்ட்டிக்கு ரிவிஷன் பவர் தேவை இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதில் இன்னொரு 'ஸ்கூனா' இருக்கிறது.

Sub-section 5 of Section 4-A of the Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

"No person who is not entitled to resume possession under this section on the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, comes into force, shall be deemed to be so entitled by reason of any subsequent change in his circumstances." என்று இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழை விவசாயி ஒருவன், கொஞ்சம் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இருபது ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலச்சுவான்தாரரிடம் பயிர் செயதுகொண்டிருக்கிறார். அது, பத்துப் பதினைந்து நிலம் வாங்குகிறார். அந்த நிலத்தை வேரோவர் டெனன்டிடம் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர் இன்னும் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கிரயம் வாங்குகிறார் என்றால், அந்த நிலத்தை பொசெஷன் எடுக்க முடிய வில்லை. கல்ட்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்டின் பிரகாரம் அது வேரோருவரிடத்தில் இருக்கிறது. அந்தக் கல்ட்டிவேடிங் டெனன்ட் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குள் இந்த நிலமும் அடங்கியிருக்கும், ஆக இப்படி, ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர் இன்னொரு ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கிரயம் வாங்கினால், 'பொசெஷன்' எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. 1956-ம் வருஷத்திய சட்டம் என்றைக்கு அமுலுக்கு வந்ததோ அன்றைய தினம் 'டைட்' இருந்தால், 'பொசெஷன்' எடுக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் முடியாது. இந்த ஸப்-ஸெக்ஷன் 5 கூறுவதாவது—

"No person who is not entitled to resume possession under this section on the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, comes into force, shall be deemed to be so entitled by reason of any subsequent change in his circumstances."²

22nd January 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இதன்படி, ஏழை எளிய விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள் மேலும் ஒரு ஏக்கர் வாங்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால் முடியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இந்த ஸெக்ஷனை ஃபண்டமென்டல் ரைட்ஸுக்குக் குறுக்கே நிற்கிறதா என்று தெரியவில்லை. ஒரு விவசாயி நிலத்தை விற்கிறார். அதை அவர் விற்கக் கூடாதா? நிலம் விற்பவரை இந்த ஸெக்ஷன் தடுக்கிறது. 20 ஏக்கர் நிலத்தை வேறொருவர் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அதில் இரண்டு ஏக்கர் விற்றுவிட வேண்டுமென்று சொந்தக்காரர் ஆசைப்படுகிறார். அப்படி அவர் விற்கால், 'பொஸஸெஷன் கொடுக்க அவரால் முடியவில்லை. இந்த ஸெக்ஷன் பிரகாரம் பொஸஸெஷன் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆக, விற்க முடியவில்லை. ஆகவே, அரசியல் சட்டத்தின் 19-வது ஆர்ட்டிகிளை இந்த ஸெக்ஷன் 'இன்ஃப்ரிஞ்ச்' செய்கிறது. நான்காவது செக்ஷன், ஐந்தாவது உப பிரிவு 'ப்ராபர்ட்டீஸ்' வைத்துக்கொள்வதை.

கனம் சபாநாயகர்: அந்த சட்டம் வரும்போது அதைப்பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: எதிர்காலத்தில் ஒரு வேளை இந்தச் சட்டம் . . .

கனம் சபாநாயகர்: எதிர்காலத்திலும் நாமெல்லோரும் இருப்போம். ஆகவே, பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆகவே, இதைத் தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதென்றும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதிலுள்ள சிரமங்களை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அந்தச் சிரமங்களை எப்படி அகற்றலாம் என்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்யவேண்டுமோ அந்த முடிவுகளைச் செய்து, எங்கெங்கே ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களுக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த இடத்திலெல்லாம் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு அப்ளிகேஷன் 'ஃபைல்' செய்யலாம் என்ற ப்ரொவிஷனை ஏற்படுத்தினாலும் போதுமானது. அப்பொழுது விவசாயம் செம்மையாக நடைபெற அரசாங்கம் நல்ல உதவிகளைச் செய்ததாகும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவிற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து உரையை முடிக்கின்றேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் வரவேற்று இதற்கு ஆதரவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசி முடிக்கும்போது, ஏதோ அவருடைய காலத்திலேயே இந்த காம்ப்ரஹென்சிவ் பில் வருமா, வராதா. என்ற சந்தேகம் அவருக்கு இருக்கிறதாக எனக்குத் தோன்றியது. அதனால் தான் அது சம்பந்தமான கருத்தையெல்லாம் இப்போதே சொல்லிவிடவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்

[திரு. வெ. ராமையா] [22nd January 1965]

பேசினதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் இந்தச் சட்டசபையிலே பதவியில் இருக்கக்கூடிய காலத்திலேயே இந்தக் காம்ப்ரஹென்ஸிவ் பில்லைக் கொண்டுவந்துவிட முடியும் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை, இப்பொழுதிருக்கும் சட்டம் நிரந்தரமான அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்பெல்லாம் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வரும்போது, ஒவ்வொரு தடவையும், இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் என்று காலம் கேட்டுக்கொண்டு வந்த நிலை இருந்தது. அதனால், விவசாயிகள் மத்தியிலே ஒரு குழப்பமான நிலைமை இருந்தது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், உணவு உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்குக் கெல்லாம், இந்தச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக வைத்துவிடும் பட்சத்தில் இன்னும் பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைக் குறித்து நிபுணர்கள் ஆலோசனை சொன்னதன் பேரில், காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் வரும் வரைக்கும் காத்திருக்காமல், இப்பொழுது கேட்கக்கூடிய எக்ஸ்டென்ஷனையே நிரந்தரமான அடிப்படையிலே இருக்கவேண்டும் என்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்ட பல கனம் அங்கத்தினர்கள், இந்தச் சட்டத்தினால் நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு சிரமங்களையும் சங்கடங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலவற்றை அதிகாரிகளே நிர்வாக முறையில் தீர்த்துக் கொடுக்க முடியும். அதை இலாகா பரிசீலனை செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் வரும்போது கவனித்து, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இப்பொழுது சொன்னது போல, இருக்கும் ஒட்டைகளையெல்லாம் அடைத்துவிடக்கூடிய முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம். விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தின் பலன் எங்கே விவசாயிகளுக்குப் போகாமல் நின்றுவிடுமோ என்கிற சந்தேகம் அவருக்கு இருப்பது போல் பேசினார்கள். இந்த சட்டத்தின் கருத்துக்கு மாறாக அரசாங்கம் போய்க்கொண்டிருக்கிறதோ என்ற சந்தேகத்தோடு, அந்தக் கருத்தை வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதுவும் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், உறுதியாக நான் சொல்வது, விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான தீங்கும் வந்துவிடாமல் பாதுகாக்கவேண்டிய பெரும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தினுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லும் போது, காலஞ்சென்ற திரு. பிரகாசம் அவர்களுடைய தலைமையில் நடந்த பல்வேறு குழுக்கள் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பேசினார்கள்.

22nd January 1965] [திரு. வெ. ராமையா]

அந்த நிலையோடு நாம் நின்றுவிடவில்லை. அதைத் தொடர்ந்து பல சட்டங்களை விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக இயற்றி, அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமும், தொந்தரவும் வந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றியெல்லாம் அடுத்து வரும் மசோதாவைப் பிரேரிக்கும்போது நான் எடுத்துச்சொல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷனைப் பொறுத்தவரையில் அவசர அவசரமாகச் செய்திருக்க முடியும். ஆனால், அதிலிருக்கும் சிக்கல்களை என்னுடைய ஆரம்ப உரையிலே நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நிலம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டுவரும்போதே புதிய பிரச்சனைகள் இருப்பது தெரிய வருகிறது. டென்னிஸ், டென்யூர் என்று பல முறைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கூட, கனம் அங்கத்தினர் திரு. தருமலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, சமீபத்தில் அவருடைய ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்குள்ளே நாம் போய் அவசிப் பார்க்கும் போது, பல விதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கும் டென்யூர் முறைகளைப் பொறுத்து பல சட்டங்கள் கொண்டுவந்திருந்தாலும், இன்னும் இரண்டுவிதமான டென்யூர் லிஸ்டம் அங்கே கவனிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் வாக்கூடிய முறையில், எல்லா வற்றையும் ஒருமுகப்படுத்தி, இப்பொழுதிருக்கும் நிலைக்குத் தகுந்த முறையில், இப்பொழுதிருக்கும் சமுதாய அமைப்புக்குத் தகுந்த முறையில், உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் விரைவில் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமும், அபிப்பிராயமும் கூட. அதை விரைவில் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யும். கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்ட யோசனைகள் அனைத்தும் அத்தகைய ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் பில் வரும்போது பரிசீலனை செய்யப்படும், நகல் மசோதா தயாரிக்கும்போதே கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வேன், என்பதாக இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்களும் சமீபத்தில் நிறைவேற்றிய சட்டங்களுக்கு இன்னும் ரூல்ஸ்கள் ஏன் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்று வற்புறுத்திக் கேட்டார்கள். விதிகள் வகுக்கப்படாத காரணத்தினால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் விதிகள் பிறப்பிக்காமல் இருப்பதற்கு எந்தவிதமான உள் நோக்கமும் கற்பிக்க வேண்டாம் என்று மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ரெவின்யூ போர்டு முறையாகப் பரிசீலனை செய்து தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சீக்கிரமே அவை கொண்டுவரப்படும். ஆகவே தான், நான் முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொண்டேன், சர்க்கார் என்னமோ சட்டத்தை நிறைவேற்ற

[திரு. வெ. ராமையா] [22nd January 1965]

றிவிட்டு, விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படாதவாறு ஒரு தொந்தரவு இருந்து கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் விதிகளை இயற்றாமல் விட்டுவைத்துவிட்டது என்று புகார் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றிய விவரம் எல்லாம் நல்ல வேளையாக அவருக்கும் பூரணமாகத் தெரியும். எனக்குத் தெரியும். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு—எனக்கு உறவு இல்லாதவர்களை எனக்கு உறவு உள்ளவர்கள், அதனால் தான் அதைச் செய்தார்கள் என்பதாகப் பேசக் கூடிய உறுப்பினர்கள்—இப்போதும் தவறாக அங்குள்ள நிலச்சுவாந்தார்கள் எல்லாம் எனக்கு உறவினர்கள் அதனால் தான் இதைக் கொண்டு வராமல் இருப்பதாகக் கூடப் பொருள் கொள்ளக் கூடும். என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இந்த விதிகள் நிறைவேற்றப் படுவதனால் நன்மை அடைவார்களா, கஷ்டம் அடைவார்களா என்பதைப்பற்றி திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன், கனம் அமைச்சர் அவர்களை அவ்வாறு குற்றம் சாட்டியவர். . .

கனம் சபாநாயகர் : அவர் கனம் அங்கத்தினரைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அவ்வாறு சொல்லவில்லை என்றாலும் அதைச் சொன்னது நான் தான். நான் தான் சொன்னேன் என்று இப்போதும் சொல்வதால். . .

கனம் சபாநாயகர்: நான் தான் சொன்னேன் என்று கனம் அங்கத்தினரே சொல்லிக் கொண்டு அதற்காக ஒரு பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. கனம் அமைச்சர் அவரைப் பற்றி சொல்லவில்லை.

The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 1, the Enacting formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

22nd January 1965]

(2) THE MADRAS PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL No. 12 OF 1964).

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Speaker, Sir, I move that the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 12 of 1964)^a be taken into consideration.

Any person who desires to use any enclosed place or building for public resort is required to take a licence under Section 5 of the Madras Places of Public Resort Act, from the Executive Authority within a Municipal Town and in every other case, any Revenue Officer not below the rank of Tahsildar, having jurisdiction over the local area. The licensing authority if satisfied that the enclosed place or building may safely be used and that there exists no objection as regards its situation or ownership or as regards the purpose for which it is to be used, shall give the applicant a written licence signed by him specifying the enclosure or building and the purpose for which it is to be used. A suggestion had been made that in order to have a proper check over the eating and lodging houses in big towns, a 'no objection certificate' from the Superintendent of Police should be insisted upon before a licence is granted. Government have examined the matter and consider that it would be sufficient if it is provided that before granting the licence, the licensing authority consults the authority or officer whom the Government may specify by a rule made in that behalf. It is therefore proposed to amend section 7 of the Act accordingly. Therefore, I now commend that the Bill be taken up for consideration.

MR. SPEAKER: Motion moved—

That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 12 of 1964) be taken into consideration.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ப்ளேசஸ் ஆப் பப்ளிக் ரிசார்ட் ஆக்ட், 1888-ஆம் ஆண்டிலே சட்டமாக்கப்பட்டது. அதற்குப் பல திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. இன்றையதினம் அந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தாலேயே ஒட்டுப் போட்ட சட்டை மாதிரி காட்சி தரும். 1888-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1964-ஆம் ஆண்டிற்கும் மத்தியில் எத்தனையோ ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன. அப்படி இருப்பதால் ஏன் அத்தனை திருத்தங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அதை முழுவதுமாகப் பரிசீலனை செய்து ஒரு புதிய சட்டமே கொண்டுவரக் கூடாது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவருவது மிகமிக அவசியம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் உள்ள 7-ஆவது செக்ஷனைப் பார்க்கும்போது அதிலே லைசென்சிங் அதிகாரியை லைசென்சை அவ்வளவு காலமாகக் கொடுத்துவிடக் கூடிய நிலைமை இல்லை. அந்தக் கட்டிடத்தை எதற்குப் பயன்படுத்து

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [22nd January 1965]

கிரூர்கள் என்பதற்குச் சரியாக ஆலோசித்துப் பார்த்து லைசென்சு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால் குறிப்பாக நகரங்களில் உள்ள பெரிய ஈடிங் அண்டு லாட்ஜிங் ஹவுஸ் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ப்ராபர் செக்கிங் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் ஆனால் அதற்காக நோ அப்ஜக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட் இனிமேல் லைசென்சிங் அதாரிடிக்கும் மேலாக நியமிக்கப்படுகிற காம்பி டென்ட் அதாரிடியிடம் இருந்து பெறவேண்டும் என்பதாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நாம் உண்ணுகின்ற இடங்கள் நல்ல சுகாதார நிலையில் இருப்பது மிக மிக அவசியம் தான். ஆனால் நாம் ஏற்கனவேயே லைசென்சிங் அதாரிடி என்று வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் அதைப் பார்த்து லைசென்சு வழங்கி வரும்போதே அவை சரியாக இல்லை என்றால் இவர்களைச் செக் பண்ணுவதற்காக வேறு சில காம்பி டென்ட் அதாரிடிக்களைப் போடுவதால் மட்டும் சரியாகிவிடும் என்றால் அதை ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை. இவர்களைப் போட்டுவிட்டால் எல்லாம் ஒழுங்காக நடந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. எந்த அதிகாரிகளைப் போட்டாலும்கூட அவர்கள் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டால்ன்றி எதுவும் ஒழுங்காக நடக்காது. இப்போது புதிதாக நாம் லைசென்சு பெறுவதற்கு முன்னால் லைசென்சிங் அதாரிடி பரிசீலனை செய்து கொடுப்பதன்மேல் ஒரு செக் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக காம்பி டென்ட் அதிகாரி என்று போடுவது பல சிக்கல்களைத்தான் உண்டுபண்ணும். அதோடு இந்த மாதிரி யார் என்பதும் இந்த விளக்கத்தில் சொல்லப்படவில்லை. இனிமேல் உத்தரவு போட்டு யார் அந்தக் காம்பி டென்ட் அதாரிடி என்பது தீர்மானிக்கப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே நாம் பல சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறோம். அவற்றுக்கு இதுவரை ஈஸ்ஸ்கள் வகுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. மோட்டார் வாகன ஆக்டை எடுத்துக் கொண்டால் 1956-இல் சட்டம் வந்திருக்கிறது. இன்னும் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஈஸ்ஸ்கள் வகுத்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இப்படி அதிகமாகக் காலதாமதமாவதால் இதற்கு எப்போது விதிகள் வகுக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. இதில் பல சங்கடங்கள் உண்டாக்கக்கூடும். அதோடு காம்பி டென்ட் அதாரிடி எத்தனை நாட்களுக்குள் இந்த சர்ட்டிபிகேட்டையும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதையும் நிர்ணயிக்க வேண்டும். இத்தனை நாட்களுக்குள்ளே உண்டு, இல்லை என்பது எழுத்து மூலம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறபோதே அப்படி செய்வது கிடையாது. பொதுப்படையாக விட்டுவிட்டால் எத்தனை காலம் டெய்ம் என்று சொல்ல முடியாது போய்விடும். ஆகவே, சினிமா டோகிராப் அக்டில் ஒரு அப்ளிகேஷன் போட்டால் இரண்டு மாதங்களுக்குள் பதில் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவே சரியாக அமல்படுத்தப்படுவதில்லை. கன்சல்டிங் அதாரிடையைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுடைய அதிகாரபூர்வமான

22nd January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

முடிவுகளை இத்தனை நாட்களுக்குள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று போடுவது அவசியம். ஹோட்டல் நடத்த ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை முடக்கி வைத்திருப்பவர்கள் லைசென்சுக்காக ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் முதல் போட்டுப் பயன் இல்லாமல் போய்விடும். ஒரு அப்ளி்கேஷன் 'ரெஃபர்' செய்யப் பட்டால் 30 நாட்களுக்குள் முடிவைத் தெரிவிக்காவிட்டால் அனுமதிக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைப் புதிதாகக் கொண்டு வர நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதற்காக முயற்சி எடுத்தால் வரவேற்கத்தக்கது.

திரு. வை. சங்கரன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை 'ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்'ல் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஈட்டிங், லாட்ஜிங் ஹவுசுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கும்போது 'செக்' வேண்டுமென்பதற்காக தகுந்த அதாரிடியைக் கன்சல்ட் பண்ணி அதற்கு பின்னால் லைசென்சிங் அதாரிடி லைசென்ஸ் வழங்குவார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே அதைப் பற்றிப் போதுமான விளக்கம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்ன காரியங்களுக்காக இது போன்ற 'செக்' வேண்டுமென்று விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டும். அப்ரோப்ரியேட் அதாரிடி எது போன்று எந்த முறையில் நியமிக்கப்படுவார் என்பதைப் பற்றியும் தெரிவிக்கவேண்டும். சமீபத்தில் லைசென்சிங் ஆப் பப்ளிக் பில்டிங்ஸ் ஆக்ட் கொண்டு வந்தார்கள். மதுரைப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்த பிறகு அதைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்திலே அதே பிரிவுகள் திரும்பத் திரும்ப இடம் பெற வேண்டுமா என்பது பற்றியும் பரிசீலிக்க வேண்டும். அவை எந்த அளவுக்கு அவசியம் என்று பார்த்து நன்றாக இதைத் திருத்துவதற்கான நிலைமையை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே செக்ஷன் 7-ல் இருப்பது 'இஃப் தி அதாரிடி இஸ் சாடிஸ்பைடு' என்பதாகும். இப்போது அந்த நிலைமையோடு இல்லாமல், அரசாங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஆபீச ரோடு கலந்து யோசனை செய்து முடிவு எடுக்கவேண்டும், அதன் பிறகு லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. விண்ணப்பதாரர்களிடமிருந்து பல விவரங்களை பெறுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிற காரணத்தால், இப்படி ஒரு ஆபீசரை நியமித்து அவர்களோடு கலந்து அதற்குத் தக்கவாறு ஆதரையுடன் லைசென்சிங் அதாரிடி யோசனை கூறுவார்களானால் லைசென்சை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவும் சலபமாக இருக்கும். அதன் காரணமாகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ப்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையா அவர்களும், திரு. சங்கரன் அவர்களும் இந்தச் சட்டத்தைப் புது சட்டமாகவே இயற்ற வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அது

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [22nd January 1965]

தற்போது இயலாத காரியம். அந்த யோசனையை அரசாங்கம் மனத்தில் கொண்டு என்ன செய்யவேண்டுமென்று யோசிக்கும் தற்போது இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 12 of 1964) be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That clause I do stand part of the Bill.’

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That in sub-clause (1) of clause 1, for the figures “ 1964 ”, substitute the figures “ 1965 ”.’

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended was put and carried.

The Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I move—

‘ That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 12 of 1964) as amended be passed.’

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

VIII.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, under Rule 21 (3) of the Assembly Rules I move—

‘ That item (4) in the main item III in the agenda, viz., ‘ The Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 ’ be taken up before item (3), viz., ‘ The Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1964 ’.’

The motion was put and carried.

VII. GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE MADRAS TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1965.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965^a and move—

‘ That the Bill be taken into consideration.’

22nd January 1965] [Sri V. Ramaiah]

Sir, in moving the motion, I wish to explain briefly the object and the main provisions of the Bill.

In the Second Five-Year Plan, the Planning Commission has observed that in the case of Defence Services personnel, it is of the highest importance that tenancy legislation should not place them under any handicap as compared to those who are able to reside in the village and cultivate their lands and that persons serving in the Armed Forces should have a feeling of security and full assurance that their interests would not be adversely affected. It has also observed that if persons serving in the Armed Forces are owners of land, they should have the right to lease it and, if they are tenants, they should have a right to sub-let the land and that, on retirement or discharge, Defence Services personnel should have unrestricted rights to resume land for personal cultivation from the tenant or the sub-tenant as the case may be.

The question as to what provisions should be made to safeguard the interests of persons serving in the Armed Forces has been engaging the attention of the Government for some time. In the context of the present National Emergency, the matter has assumed urgent importance. The Government have decided to amend the Tenancy and Land Ceiling Acts so as to confer certain special privileges on members of the Armed Forces including the Merchant Navy Personnel and to the widows and other dependants of such members who sacrifice their lives in the defence of the country. This Bill seeks to give effect to this decision.

I shall now briefly explain the main provisions of the Bill.

The Tanjore Pannaial Protection Act, 1952, is to be amended to enable a pannaial, who is enrolled as a member of the Armed Forces, to be reinstated as a pannaial on his return from service, unless the Conciliation Officer decides not to order such reinstatement, having regard to the subsequent reduction in the extent of the farm and other such relevant matters.

The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 is to be amended—

(i) to enable a cultivating tenant, who is enrolled as a member of the Armed Forces to sub-let the land held by him and on his return from service, to resume the land from the sub-tenant;

(ii) to provide that a member of the Armed Forces in service will be deemed to carry on personal cultivation on a land if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour with his own or hired stock; and

(iii) to enable a landlord who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to resume, up to the ceiling limit, for personal cultivation, the land which he had leased to a cultivating tenant.

[Sri V. Ramaiah]

[22nd January 1965]

The Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Act 1958 is to be amended—

(i) to enable a Kaiaeruvaramdar who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to be re-engaged as a Kaiaeruvaramdar by the land-owner concerned, unless the Tahsildar decides not to order such re-engagement having regard to the subsequent reduction in the extent of the land concerned and other such relevant matters, and

(ii) to enable a member of the Armed Forces, who was a mattuvaramdar under a land-owner owning more than three acres of wet land or its equivalent on return from service to be re-engaged as a mattuvaramdar in respect of that land with all the rights enjoyed by him before his enrolment as a member of the Armed Forces.

The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 is to be amended—

(i) to provide that a member of the Armed Forces in service will be deemed to be a cultivating tenant in respect of a land if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock,

(ii) to provide that in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 10(1) shall be submitted within six months after the Emergency is over, and the return under section 10(2) shall be submitted within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of acquisitions of the land, whichever is later,

(iii) to enable a cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to resume possession from his sub-tenant of the land sub-let by him.

The Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 is to be amended—

(i) to provide that in the case of a member of the Armed Forces, the returns under sections 8(1) and 61(1) shall be furnished within six months after the Emergency is over,

(ii) to provide, that in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 21(1) shall be furnished within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of acquisition of the land, whichever is later,

(iii) to provide that in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 21(2) shall be furnished within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of marriage or adoption, whichever is later.

A provision is also to be made in each of the first four Acts referred to, to the effect that the term 'member of the Armed Forces' shall have the same meaning as in section 3(29) of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961. Under this section a 'member of the Armed Forces' is a person in the service of Air Force, Army or Navy of the Union of India

22nd January 1965]

[Sri V. Ramaiah]

and includes a seaman. A 'seaman' has been defined in that Act as a person including a master, pilot or apprentice employed or engaged as a member of the crew of a ship or a sailing vessel to which the Merchant Shipping Act, 1958 applies. Thus the Merchant Navy personnel are covered by the concessions proposed.

Another provision is also to be made in each of the first four Acts referred to that the special privileges conferred on a member of the Armed Forces by the proposed Act will, after his death while in service, be available to his widow or any person dependent on his immediately before his death.

Incidentally section 13 (2) of the Tanjore Pannaiyai Protection Act, 1952 is to be amended so as to provide for an appeal to the Revenue Court against the award of the Conciliation Officer.

With these words, I request the House to accept the motion.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965, be taken into consideration.”

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு ராணுவ சேவைக்காகச் செல்கிறவர்களுக்கு கௌரவம் அளிக்கும் முறையில் வேண்டுமானால் இதை இயற்றலாமே தவிர நடைமுறையில் இதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கப் போகின்றன. ராணுவத்தில் சேர்ந்து ஐந்து வருடம், பத்து வருடம் அங்கு பழகிவிட்டு, அங்கு ராணுவ வேலைகளில் ஈடுபட்டு திரும்புகிற நேரத்தில் திரும்ப நிலச்சுவான்தாரரிடம் போய் பண்ணையாளாக வேலைக்குப் போவார்கள் என்றால் அது கஷ்டம்தான். ராணுவத்தில் சேவை செய்து விட்டு திரும்புகிறவர்களைப் பார்க்கிறோம். திரும்ப வந்து வயலில் இறங்கி சேற்றில் இறங்கி குப்பை அள்ளிக் கொட்டி வேலை செய்யும் மனப் பான்மையுடன் வருவார்கள் என்பது துர்ப்பலம். மரியாதையாக, அவர்களுக்கு கோர உரிமையிருக்கும் என்று சொல்வதில் ஆட்சேபணையில்லை. இதை நான் எதிர்ப்பதாகக் நினைக்க வேண்டாம். மத்திய சர்க்காருக்கு நம் ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது ராணுவத்திலிருந்து திரும்புகிறவர்களுக்கு என்னென்ன ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கவேண்டுமோ அப்படி ஒதுக்கி மாற்று வேலைகள் அவர்களுக்கு கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமே தவிர வேறு ஆள்களை வைத்து வேலை வாங்கிய பிறகு அவர்களுக்கு குந்தகமான முறையில் திரும்ப அவர்கள் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது கஷ்டம். பண்ணையாள் சட்டம், கையேறு வாரம், மாட்டு வாரம் இவற்றில் மாட்டு வாரம், கையேறு வாரம் இவற்றில் சொந்த உழைப்பு. குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உழைக்கும் உழைப்பு. இந்த வேலைகளை ராணுவத்திலிருந்து திரும்புகிறவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா? இதில் ஒரு அபாய கரமான ப்ரொபிஷன் இருக்கிறது. நிலச்சுவான்தாரர்கள், ராணுவத்திற்குப் போய்விட்டு வந்தவர்கள் நிலத்தை தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்பினால் அவர்களுக்கு அந்த உரிமை கொடுப்பதற்காகத்தான் கையேர்வாரந்தார், மாட்டு வாரந்தார் இவர்களோடு சேர்ந்து இப்படி வைத்தார்களோ என்று

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களைக் காட்டிச் சொல்வது இல்லை. அனுகூலங்கள், விதவைகள் இவர்களைக் காட்டித்தான் பேசுவார்கள், அப்படித்தான் இங்கு பேசப்பட்டது. ராணுவத்தில் சேர்ந்துள்ள பண்ணையாட்களைக் காட்டி நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு நிலச்சுவான்தாரர்கள் ராணுவத்திற்குப் போயிருக்கப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு துப்பாக்கி பிடித்து சண்டை போட தைரியம் இருக்காது. நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ராணுவத்தில் மற்ற வேலைகளுக்காக போயிருக்கலாம். அப்போர்ப்பட்டவர்களுக்குக்கூட சலுகை கொடுப்பதாக இருந்தால் அதற்குக்கூட ஆட்சேபணையில்லை. சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு நாங்கள் விரோதிகள் என்று நினைத்து சிலர் பேசினார்கள். சிறிய நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு எல்லாச் சலுகையும் கொடுக்க, மீட்சி உரிமை கூட கொடுக்க நாங்கள் தயார். ஆனால் விரிவான சட்டம் இயற்றினால்தான் அது சாத்தியமாகும். ஆனால் மற்றவர்கள் நிலம் இழக்கக்கூடாது. சிறிய நிலச்சொந்தக்காரர்களை காண்பித்து பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் முறையில் போகக்கூடாது. இதைப் பார்த்தால் அப்படியிருக்கிறது. என் ஒரு திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ராணுவத்தில் சேரும்போது சொந்த சாகுபடி செய்திருந்தால்தான் மீட்சி உரிமை கொடுக்க வேண்டும். ராணுவத்திற்கு போவதற்கு குத்தகைக்கு விட்டு விட்டு போகும் நிர்ப்பந்தம் இருந்தால் பூராவையும் எடுத்துக்கொள்ள சலுகை கொடுப்பதாகயிருந்தாலும் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் இதில் இருக்கக்கூடிய வாசகத்தைப் பார்க்கிறபோழுது ராணுவத்திலிருந்து சேவை செய்துவிட்டு திரும்பி வருகின்றவர்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுப்பது போல்தான் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி இதை அமலுக்குக் கொண்டுவரும்போது பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை இப்போதே என்னால் உணர முடிகிறது. அதே நேரத்தில் அரசாங்கம் இப்போது எண்ணுவது போல் ராணுவத்திற்குச் சென்று திரும்புகிறவர்களுக்கு போதிய அளவு பலன் கிடைப்பதிலும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். உண்மையிலேயே ராணுவத்திற்குச் சென்று திரும்புகின்றவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டவர்கள் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு உண்மையாகவே இருக்குமானால் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் தொழிற்சாலைகளில் இத்தனை சதமானம் ஸ்தானங்கள் அவர்களுக்கென்று நலியாக ஒதுக்கலாம். ரயில்வே, அது போன்றிருக்கின்ற பிற ஸ்தாபனங்கள், இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் நடைபெறக் கூடிய திட்டங்கள் இவைகளில் எல்லாம் இத்தனை சதமானம் ஸ்தானங்கள் ராணுவத்திற்குச் சென்று திரும்பி வருகின்றவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கி வைத்துவிட்டால் நல்லது. அதுதான் அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய பெரிய நன்மையாக இருக்கும். அதுவல்லாமல் கிராமத்தில் இருக்கின்ற குடியானவர்களையும் எக்ஸ்-சர்வீஸ் மென்சனையும் விவசாயத்தில் கொண்டு போய் மோத விடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். இருப்பினும், ராணுவத்திற்குச்

22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

சென்று திரும்பி வருகின்றவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற கௌரவம் என்ற முறையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கின்ற காரணத்தால், நான் கூறிய ஆலோசனைகளை எல்லாம் அங்கீகரித்து இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த மசோதாவை பொதுவாக வரவேற்றுப் பேசியபோதிலும், அவர்களுக்கு தோன்றக்கூடிய சில சந்தேகங்களையும் தெரிவித்தார்கள். ராணுவத்திற்குச் சென்று நாலேந்து வருடங்கள் சேவை செய்து விட்டு விவசாயம் செய்வதற்கென்றே திரும்பி வந்துவிடுவார்களோ என்பதும் மேலும் ராணுவத்தில் வேலை செய்தவர்கள் விவசாயம் செய்ய முன்வரமாட்டார்கள் என்பது அவர்களுடைய சந்தேகத்தில் ஒன்று. ராணுவத்திற்கு சென்று சேவை செய்யக்கூடியவர்கள், திரும்பி வருமபோது மீண்டும் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும், அதற்காக சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அந்த நோக்கத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கொள்கையின் அடிப்படையில், அவர்களுடைய நினைப்பின் அடிப்படையில் இன்னொரு சந்தேகத்தையும் தெரிவித்தார்கள். ஏதோ நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்து ராணுவத்திலிருந்து திரும்பி வந்தவர்களுக்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொடுத்துவிடுமோ என்ற சந்தேகம் அவர்களுக்குத் தோன்றியது. அவ்விதமான துன்பம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதுதான் அவர்கள் கருத்து என்று நினைக்கிறேன். இதற்காகவே ராணுவத்திற்கு பலர் போய்விடுவார்களோ என்ற சந்தேகமும் வந்தது. அவ்வளவு எளிதாக ராணுவத்திலிருந்து திரும்பி வந்துவிட முடியாது. ஒருவர் ராணுவத்தில் சேர்ந்து விட்டால், அவருடைய சேவை எல்லாம் முடிந்து விட்டுக்குப்போகலாம் என்று டிஸ்சார்ஜ் செய்த பின்னால்தான் திரும்பி வர முடியும், அப்போதுதான் இந்த சலுகைகளை எல்லாம் பெற முடியும். அப்படி வருகின்றவர்கள், தாங்கள் ராணுவத்திற்கு போகும்போது தாங்களாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களாக இருந்திருந்தால்தான் இந்த பாதுகாப்பு கிடைக்கும். அதல்லாமல் வேறு விதத்தில் மாஜி ராணுவத்தினர்களுக்கு வேறு வேலை தேடித் கொடுக்கவேண்டாம் என்ற எந்தவிதமான கருத்தும் அரசாங்கத்திற்கு கிடையாது. எல்லா இடங்களிலும், வேலை வாய்ப்பை அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Tenancy (Amendment) Bill 1965 be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and Long Title were put and carried.

[22nd January 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

“That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 be passed.”

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி ஆரம்பத்தில் நான் பேசியதற்கு பதில் சொல்லக்கூடிய வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ராணுவத்திலுள்ளவர்கள் விவசாயம் செய்ய முன்வரமாட்டார்கள் என்று நான் கூறியதாக சொன்னார்கள். நான் சொன்னது விவசாயத்தில் பண்ணையாட்களைப் போன்று வேலை செய்வதற்கு அவர்கள் முன் வர மாட்டார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். குத்தகைக்கு நிலத்தை எடுத்து விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்றால் அதற்கு யாருக்கு மறுப்பு சொல்ல மாட்டார்கள். அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு கொள்கை இருந்து வருகிறது, அதாவது ராணுவத்திலிருந்து திரும்பி வருகின்றவர்களுக்கு கூட்டுறவு பண்ணைகள் மூலம் நிலங்களை ஒதுக்குவது, அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, இவ்விதம் ராணுவத்திலிருந்து திரும்பி வருகிறவர்களுக்கு நிலங்களை சாகுபடிக்கு ஒதுக்கி கொடுப்பது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. சர்க்கார் நிறுவனங்களுக்கும் அதிக சிரமமில்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் எனது யோசனைகள் பயன் அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன். ராணுவத்திற்குச் சென்று திரும்பி வருகிறவர்களுக்கு கௌரவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருப்பதால் அதில் எனக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும் போது ஏதோ ராணுவத்தினருக்கு கௌரவம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் மசோதா கொண்டு வருவதாக மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிடுகிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும் அவர்களுக்கு இந்த மசோதா நல்ல பாதுகாப்பும் பயனும் அளிக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS LAND IMPROVEMENT SCHEMES (AMENDMENT) BILL, 1964,

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I beg leave to introduce the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1964^b and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 25th November 1964.

22nd January 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலே இருக்கிற விஷயத்தை 5-00
சுலபமாக விளக்கிச் சொல்லிவிட்டு நம்முடைய ரெக்கார்டுக்காக P.M.
இருக்கிற ஸ்டேட்மெண்டைப் படிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.
லாண்ட் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் சட்டம் 37-வது விரிவின்படி லாண்ட்
இம்ப்ரூவ்மெண்ட் செய்தால் நிலத்துக்காரரிடமிருந்து வசூலிக்க
வேண்டிய தொகையை ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்ட் மூலமாக
வசூலிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்த இம்ப்ரூவ்மெண்ட்
செய்த லாண்டை யாராவது மற்றொருவருக்கு விற்று விட்டால்
மற்ற நிலம் ஏதாவது இருந்தால் ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்ட் மூல
மாக வசூலிக்கலாம். எல்லா நிலத்தையும் விற்று விட்டால் அவரிட
மிருந்து வசூலிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. (திரு.
மீ. கலியாணசுந்தரம்: லாண்ட் மேலே சார்ஜ் இல்லையோ?) இல்லை.
அதைத்தான் கொண்டு வருகிறோம். வேறு யாருக்காவது விற்று
விட்டால் அவரிடமிருந்து வசூல் செய்ய கஷ்டமாக இருக்கிறது.
ஆகவே இப்போது நிலத்தின்மீது சார்ஜாகச் செய்து நிலத்தை
வாங்கினாலும் கட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த
மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

With your permission for the purpose of record, I wish to read the following statement:

At present, the Agricultural Department is executing soil conservation works in the ryots' lands duly obtaining consent statements from them. The entire expenditure is met in the first instance by the State Government and, later on, recovered from the ryots, according to the financial principles governing the Soil Conservation Scheme in equated annual instalments not exceeding in 20 in number.

Section 37 of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959) provides that all amounts payable to, or recoverable by, the Government, the Board of Revenue, the Soil Conservation Board or the Land Improvement Board or any Officer of the Government under the Act, may be recovered, as if they were arrears of the land revenue.

By virtue of section 37, any amount payable to, or recoverable by, the Government under the Act may be recovered by the attachment and sale of any property belonging to the person from whom it is due. It is not necessary for the purpose to proceed against the land in respect of which, or for the benefit of which, any work under a scheme or the maintenance or repair of any such work has been carried out. It is seen that in certain cases the land in respect of which or for the benefit of which the work is carried out passes hands and the person liable to pay the amount due, ceases to be the owner of the land. In such cases, the amount due has to be recovered by proceeding against the other properties of the person liable and it may even so happen that the person liable has no property at all, in which case, the amount due from him cannot be recovered. It is, therefore, considered necessary that the amount due should be made a first

[Sri R. Venkataraman] [22nd January 1965]

charge on the land in respect of which, or for the benefit of which, the work has been carried out, so that, notwithstanding the fact that the land passes hands, the amount due can be recovered by the attachment and sale of such land. It is, therefore, proposed to make provision in section 37 of the Act itself for the recovery of the cost of the work carried out under the scheme also out of the land in respect of which, or for the scheme also out of the land in respect of which, or for the benefits of which, the work under a scheme or the maintenance or repair of any such work has been carried out. It is accordingly proposed to substitute a new section for the existing section 37.

At present, the Secretary to Government, Food and Agriculture Department, is not a member of the Land Improvement Board constituted under section 8 of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959. Provision has, therefore, been made in the Bill for including the Secretary to Government in-charge of the Food and Agriculture Department as an ex-officio member of the Land Improvement Board. It is also proposed to make provision enabling the Director of Agriculture or such Officer as the Director of Agriculture may, with the previous approval of the Government, nominate in that behalf to function as Secretary to the Land Improvement Board.

This opportunity has also been availed of to modify the provisions contained in section 44 of the Act relating to the Publication of the rules made under that Act and to make a provision in the Act so as to give effect to the decision of the Committee on Subordinate Legislation regarding the placing of rules, orders and notifications on the Table of both the Houses of the Legislature.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1964, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“ Clause 1 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ that in sub-clause (1) of clause 1, for the figures ‘ 1964 ’ substitute the figures ‘ 1965 ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

22nd January 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1964 as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

VIII.—GOVERNMENT MOTIONS—*cont.*

(2) NOTIFICATION UNDER THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) ACT, 1961 (MADRAS ACT 58 OF 1961).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“ That the proposal of the State Government to issue the following notification under the first proviso to Explanation IV to clause (40) of Section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), be approved under the second proviso to the said Explanation :—

Notification.

In exercise of the powers conferred by the first proviso to Explanation IV to clause (40) of Section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), the Governor of Madras hereby directs that—

(i) one acre of dry land in the Cumbum Valley in Madurai district, irrigated from the Periyar Project for two crops in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at any rate above Rs. 15 per acre, falling under category (a) of sub-clause (1) of the said clause (40);

(ii) one acre of dry land in the Cumbum Valley in Madurai district, irrigated from the Periyar Project for only one crop in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 8 and above but below Rs. 10 per acre, falling under category (c) of sub-clause (1) of the said clause (40);

(iii) one acre of dry land in Madurai district in areas other than Cumbum Valley, assessed to land revenue at Rs. 1-12 and above per acre and irrigated from the Periyar Project for only one crop in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 6 and above, but below Rs. 8 per acre, falling under category (d) of sub-clause (1) of the said clause (40); and

(iv) one acre of dry land in Erode taluk in Coimbatore district, irrigated from the Lower Bhavani Project by direct flow for first crop in a year and from the Kalingarayan Channel by lift for second crop in that year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 6 and above, but below Rs. 8 per acre, falling under category (d) of sub-clause (1) of the said clause (40).”

The motion was put and carried.

[22nd January 1965]

IX.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

AMENDMENT TO THE CONDUCT OF ELECTION OF MEMBERS
OF VILLAGE PANCHAYATS RULES, 1964

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move that the following amendments be made to the Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964 issued in G.O. Ms. No. 1986, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1964, published in the Extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, dated 28th September 1964 and circulated to the Members on the 20th November 1964.

Amendments.

In the Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964—

1. In Rule 2—

For sub-rule (4), the following sub-rule shall be substituted, namely :—

“(4) The notice shall be publicised by beat of drum again in the ward or each of the wards concerned on the day previous to the date fixed for the poll”.

2. In Rule 5—

For sub-rule (1), the following sub-rule shall be substituted, namely :—

5 *Presentation of nomination papers* : “(1) Nomination of candidates shall be made in writing on the date and between the hours specified by the Returning Officer in this behalf in the notice under Rule 2(2), such date being not later than seven days previous to the date fixed for poll”.

கிராம பஞ்சாயத்து விதிகளுக்கு நான் இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்களைப் பற்றி முதலிலேயே விளக்கி விடுகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் இப்போதே ஆரம்பமாகிவிட்டன என்று சொல்லலாம். நகர பஞ்சாயத்துகளுக்கு நாமினேஷன்கள் கோரப்பட்டு ஃபைல் பண்ணி, அதிலே இருக்கக் கூடிய பிரச்சனைகளும் தெரிந்த விஷயம். இவ்வளவு பெரிய பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்துவது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். 15,000 பஞ்சாயத்துக்கள், நகர பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் தேர்தல் நடத்துவது என்பது கிட்டத்தட்ட பொதுத் தேர்தல் போல இருக்கிறது என்றும் இதிலுள்ள கஷ்டங்களை உணராமல் இல்லை. விதிகள் பிறப்பித்திருப்பதில் இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாக ஆராய்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்து பிறப்பித்திருக்கவேண்டும். விதிகளிலே கோளாறுகள் என்னென்ன இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கு ஒரு சில உதாரணங்களும் கொடுக்க விரும்புகிறேன். நகர பஞ்சாயத்து விதிகளில் ஆங்கிலத்தில் இருப்பது டெப்பாஸிட் கொடுக்க வேண்டியது 20 ரூபாயும், 5 ரூபாயும் என்று இருக்கிறது. தமிழில் “ஒரு வார்டில் தேர்த

22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

லுக்கு நிற்கும் அபேட்சகர் 8-வது விதியின் (2) துணை விதியின் கீழ் நியமனச்சீட்டு சேர்ப்பிக்கும் காலத்தில் தேர்தல் நடத்தும் அதிகாரியிடம் ஐம்பது ரூபாய் ரொக்கத் தொகையை அல்லது அவர் அட்டவணையில் கண்டுள்ள ஜாதியை அல்லது மலை ஜாதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் இருபத்தைந்து ரூபாய் ரொக்கத் தொகையை டிபாசிட் செய்தாலொழிய அல்லது டிபாசிட் செய்த வித்தாலொழிய அந்த அபேட்சகர் கிரமமாக நியமனம் செய்யப் பெற்றிருப்பதாகக் கருதப்படமாட்டார்," என்று இருக்கிறது. தமிழிலே மொழி பெயர்த்ததிலே ரூ. 20, ரூ. 50 ஆகிவிட்டது, ரூ. 5 ரூ. 25 ஆகிவிட்டது. தமிழிலே மொழி பெயர்ப்பதற்குள்ளே அப்படி ஆகிவிட்டது. இப்படி விதிகளைப் பிறப்பித்து, இவ்வளவு தரம் அஜாக்கிரதையாக இருக்கமுடியுமா ஒரு டிபார்ட்மெண்டுக்கு, என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கிராமப் பஞ்சாயத்து தேர்தல் பற்றி முதலிலே பிறப்பித்த விதியின்படி 24 மணி நேரம் தான் டைம் கொடுக்கப்பட்டது. முதல் நாள் நாமினேஷன் செய்யவேண்டும். அன்று இரவே வாபஸ் பெற விரும்புகிறவர்கள் வாபஸ் பெற வேண்டும். மறுநாள் தேர்தல் நடக்கும். ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற சின்னங்கள் என்ன என்று தெரிந்துகொள்வதற்குக்கூட அபேட்சகர்களுக்கும் வாய்ப்பு கிடையாது, மக்களிடம் சென்று சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு கிடையாது. இப்பொழுது ஏதோ பெரிய மனது பண்ணி ஒரு நாள் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தேர்தல் சின்னங்கள் என்ன என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? தேர்தல் நடப்பதற்கு முதல் நாளாவது புரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? எல்லா கட்சியினருக்கும் தானே அந்தக் கஷ்டம் என்று சொல்லலாம். ஏதோ ஒரு கட்சிக்கு சலுகை காட்டுவதற்காக அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அபேட்சகர்களாக நிற்பவர்களுக்கு சின்னங்கள் தெரிய வேண்டாமா? கிராம மக்களுக்கு சின்னங்கள் என்ன என்பதே தெரியாது. அதைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரிக்கவில்லை. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : இன்று காலையிலே பத்திரிகையிலே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது). ஒரு வேளை நான் கவனிக்காமல் இருந்திருக்கலாம். சின்னங்கள் என்ன வரிசையிலே வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை ரகசியமாக வைத்திருக்கிறார்கள். சின்னங்கள் வரிசையை தெரியப்படுத்தினால் என்ன? பேலட் பேப்பரைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே பிரிண்டு செய்து அதிகாரிகளின் மூலம் அனுப்புகிறார்கள். அந்தந்த ஜில்லாவில் பேலட் பேப்பர் அடிக்காமல், இங்கிருந்து அச்சடித்து விநியோகம் செய்வது நல்லது தான். இல்லாவிட்டால், பாலட் பேபர்களைக் கூட சிலர் அச்சடித்துவிடுவார்கள். ஜாக்கிரதையாக இருப்பது நல்லதுதான். ஆகவே, ஒரே இடத்தில் அச்சடித்து அனுப்புவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், சின்னங்கள் எந்த வரிசையில் இருக்கும் என்பது தெரியாது. இருக்கக் கூடிய வரிசையில் ஏன் பிரசுரிக்கவில்லை? அப்படி பிரசுரிக்காவிட்டால், வாக்காளர்களுக்கும், அபேட்சகர்களுக்கும் மிகவும் சங்கடமாக இருக்கும். இம்மாதிரி விதிகளை வைத்துக்கொண்டு தேர்தலை நடத்தினால்,

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

தேர்தலின் நோக்கமே நிறைவேறுவது கஷ்டமாகப் போய்விடும். அதனால்தான் நான் இந்த விதிகளுக்குத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். சட்டசபை அதிக நாட்கள் கூடவில்லை. அதனால் திருத்தங்கள் கொடுப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை. சந்தர்ப்பம் வந்தபொழுதெல்லாம்கூட இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் கூட சொல்லி இருக்கிறேன். டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டங்களில் கூட இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்கு முன்னால் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருந்தால், ஒருவேளை அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்களோ என்னவோ நிச்சயமாக தெரியாது. ஜனங்களைக் கண்டு ஏன் பயப்படவேண்டும்? அவகாசம் கொடுத்தால் சண்டை போட்டுக்கொள்வார்கள் என்று ஏன் பயப்படவேண்டும்? ஜனங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். ஜனங்கள் அவ்வளவு பண்பு பெற்றவர்கள் இல்லையா? ஜனங்களுக்கு யாரை எப்படி தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்பது நன்றாகத் தெரியும். பணம் வாங்கிக்கொண்டு பணம் கொடுத்தவர்களுக்கு வோட்டுப் போடாமல் நாமம் போடுவதற்குக் கூட கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் மீது நம்பிக்கை வேண்டும் ஜனநாயகத்தில். ஜனங்களுக்கு யாரை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், எப்படி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது தெரியும். ஜனங்களுடைய அறிவு ரொம்பவும் வளர்ந்துவிட்டது. அவர்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்று விட்டார்கள். யாரிடமும் அவர்கள் ஏமாந்து போகமாட்டார்கள். அவர்களை நம்பவேண்டும். ஜனங்களைக் கண்டு பயப்படக்கூடாது. 1952-வது ஆண்டில் தேர்தலைப் பார்த்தோம், 1957-லும் பார்த்தோம், பிறகு 1962-லும் பார்த்தோம். தேர்தல் நடக்கக்கூடிய சமயங்களில் எவ்வளவோ சூழ்நிலைகள், அபாயகரமான சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நாடு பூராவும் தீவிரமாக, தேர்தல் பிரசாரம் நடந்திருக்கிறது. ஆனால், அதிகருஷ்டசமமாக நமது நாட்டில் பாகிஸ்தான் அல்லது மற்ற ராஜ்யங்களில் நடப்பது போல் கலவரமோ அல்லது கலகமோ அல்லது விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சியோ ஏற்படவில்லை. ஏற்படாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. நமது நாட்டு மக்களுக்கு பண்பு குறைவு இல்லை. ஜனங்களை நம்பக்கூடாது, அவர்களுக்கு போதுமான அவகாசம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைப்பது தவறு. போட்டியையே தவிர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லலாம். ஆனால், அந்த லட்சியத்தை எப்படி நிறைவேற்ற முடியும்? பஞ்சாயத்து தேர்தலில் அரசியல் இல்லை, அரசியல் கட்சி சார்பிலே தேர்தலில் நிற்கவில்லை என்று சொன்னாலும், பின்னால் ஜெயித்த பிறகு உங்களுடைய பஞ்சாயத்து, எங்களுடைய பஞ்சாயத்து என்று சொல்லி, தங்கள் தங்கள் கட்சிக்கு ஆள் சேர்ப்பதற்கு பார்க்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து தேர்தலில் அரசியல் இல்லை என்றால், அதை என்னால் நம்பமுடியவில்லை. அப்படி நினைத்தால் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்பவர்களாகத் தான் ஆவோம். தேர்தல் நடத்துவதில் நிர்வாக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இதில் அரசியல் இல்லை என்று சொன்னால் அதை நம்புவதற்கில்லை. தேர்

22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தலுக்கு முன்னாலே சண்டை நடப்பதும், பின்னாலே அவரவர்கள் கட்சிக்கு ஆள் சேர்த்து பஞ்சாயத்துக்களை திரட்டுவதும் தகராறுகள் நடப்பதும் இருக்கத்தான் செய்யும். என்னுடைய அபிப்பிராயம் பஞ்சாயத்து எலெக்ஷனில் அரசியல் இல்லை என்று கருதக்கூடாது. ஜனங்களுக்கு போதுமான அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும்.

நான் இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒன்று தேர்தல் நடக்கக்கூடிய தினத்திற்கு முந்தைய நாளன்று டாம் டாம் போட்டு கிராமங்களில் தேர்தல் நடக்கப்போவதை மக்களுக்கு தெரிவிக்கவேண்டும் என்பது. இன்னொன்று, அபேட்சகர்கள் நியமனம் தாக்கல் செய்வது தேர்தல் தினத்திற்கு 7 தினங்களுக்கு முன்னதாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் தான். அபேட்சகர்கள் வாபஸ் பெறுவது போன்றவைகளுக்கு அவகாசம் ஒதுக்கி, குறைந்தது 5 நாட்களாவது ஜனங்களுக்கு அவகாசம் கிடைக்கவேண்டும் என்பது தான் கருத்து. தேர்தலைப்பற்றி ஜனங்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு அவகாசம் வேண்டும். இதற்காகத் தான் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த இரண்டு திருத்தங்களும் அவசியமானவை. தேர்தல் நடப்பதுபற்றி விளம்பரம் செய்வதற்கு பயப்படுவானேன்? டாம் டாம் போட்டு தேர்தல் நடப்பதை ஏன் ஜனங்களுக்கு தெரிவிக்கக்கூடாது? முதலிலே இருந்த விதியின்படி ஒரு வார்டில் தேர்தலை முடித்துக்கொண்டு, அதே அதிகாரி அடுத்த வார்டுக்கும் போய் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. நல்ல வேளையாக அது இப்பொழுது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் ஏக காலத்தில் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஒரு வார்டில் தேர்தலை முடித்துவிட்டு அதே அதிகாரி இன்னொரு வார்டுக்கும் போய் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லுவது தவறு. குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் வந்தால் வோட்டு அளிக்கலாம் என்று அவகாசம் இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தேர்தல் நடப்பதே வாக்காளர்களுக்கு தெரியாமல் போய்விடலாம். முடிவுகள் எடுத்த பிறகு விதிகளை எழுதினார்களா அல்லது விதிகளை முன் கூட்டியே எழுதி வைத்து விட்டார்களா என்று புரியவில்லை. யோசனை பண்ணி எழுதினார்களா என்று தெரியவில்லை.

“The Presiding Officer will preside over the meeting”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒரு விதியில், எங்கே மீட்டிங் இருக்கிறது? வாக்காளர்கள் வந்து வோட்டு போடவேண்டியது, அவ்வளவு தானே? பொதுக் கூட்டம் ஒன்றும் நடப்பதில்லை. தேர்தல் தான் நடக்கிறது. இம்மாதிரி விதி ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. இலாகா அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து தேர்தலைப்பற்றி நன்றாக அறிந்துகொண்டு, கூடி, பூரணமாக கலந்து பேசி, சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதனால் தான் இம்மாதிரி விதிகளில் கோளாறுகள் இருக்கின்றன. நான் கூட்டிக்கூட்டிய கோளாறுகளை திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். வார்த்தையில் இருக்கக்கூடிய தவறுகளையும், எண்ணிக்கையில் இருக்கக்கூடிய தவறுகளையும்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[22nd January 1965]

திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் 4, 5 நாட்களில் எப்படி விதிகளை மாற்றுவது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறலாம். இனி யாவது அவசரப்பட்டு செய்து இப்படி கோளாறுகள் ஏற்படக் கூடாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குத் தான் நான் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் சொல்லக்கூடிய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு இப்பொழுது நடக்க இருக்கும் பஞ்சாயத்து தேர்தல்களை ஸூர்த்தி செய்ய முடியாவிட்டாலும், பஞ்சாயத்து தேர்தலில் உள்ள குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று தான் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுத்து பேசினேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தங்களை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற தேர்தல்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஜனநாயக உரிமைகள் கூட கிராமப் பஞ்சாயத்து தேர்தல்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தின் மூலமாகவே நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். மற்ற பல தேர்தல்களில் எல்லாம் அதிக நாள் அவகாசம் கொடுத்து தேர்தல்களை நடத்தி வருகிறோம். முன்பெல்லாம் பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் கூட சில நாட்கள் அவகாசம் கொடுத்து நடைபெற்று வந்தன. அப்படி இருந்த சில முறைகள் இப்பொழுது மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, 5 அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றிருந்தால், 10 அபேட்சகர்கள் நின்றால், 5 அங்கத்தினர்களுக்குரிய வாக்குச் சீட்டுகள் ஒருவரிடம் கொடுக்கப்பட்டால், அவர் ஒரே பெட்டியில் 5 வாக்குகளைப் போட்டாலும், 5-ம் செல்லும் என்ற நிலைமை சென்ற கிராம பஞ்சாயத்து தேர்தல்களில் இருந்து வந்தது. அந்த முறை இப்பொழுது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. விரும்பத்தக்கது தான். இப்பொழுது இருக்கிற முறைப்படி சின்னங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு சின்னங்கள் இல்லை. அந்தச் சின்னங்களும் எப்படியிருக்கிறதென்றால், இப்படி ஒரே தாளில் ஒன்றின்கீழ் ஒன்றாக இரு பக்கங்களிலும் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (கனம் அங்கத்தினர் சின்னங்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட ஒரு தாளை சபையில் எடுத்துக் காண்பித்தார்) இது சர்க்காருக்கு அதிகச் செலவாகும் என்ற காரணத்தாலே 25 பேர்கள் என்று வரையறுத்து அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றே 30 பேர்கள் ஒரு பஞ்சாயத்தில் நின்றுவிட்டால் என்ன செய்வது என்று நான் கேட்டேன். ஒரு புது முறையை வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது என்ன என்று வெளியிடப்படவில்லை. அதைச் சமாளிப்பதற்கு எங்களிடத்திலே கருவிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சின்னங்கள் இரண்டு பக்கங்களிலும் இருப்பது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது போதிய அவகாசம் கொடுக்கப்படவில்லை அவகாசம் கொடுப்பதாக இருந்தால், ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே கிளாஸ் 1 பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது

22nd January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

போல கொடுத்திருந்தால் இந்தச் செலவைத் தடுத்திருக்க முடியும். மொத்தம் 22 பேர்களுக்கு பத்துப் பேர்கள் நிற்கிறார்கள் என்றால் இந்தச் சின்னங்கள் போட்டிருக்கும் தாளில் கீழே யிருந்து மேலே வெட்டிவிட வேண்டும். அந்த முறையில் அச்சடித் திருக்கிறார்கள். ஏழு பேர்கள் நின்றால் மேலேயிருந்து கீழே வெட்டிவிடவேண்டும். பத்துப் பேர்கள் நின்றால் அதைத் தலை கீழாகப் புரட்டி வெட்டிவிட வேண்டும். ஒற்றைப்படையில் இருந்தால் மேலேயிருந்து கீழே, இரட்டைப்படையில் இருந்தால் கீழேயிருந்து மேலே வெட்டிவிடவேண்டும். நான் ஏதோ மீறிப் பேசுகிறேன் என்று கருதக் கூடாது. பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, கார்த்தியார் கண்ட கிராம ராஜ்யம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் உரிய முறையில் அவைகள் நடத்தப்படவில்லை என்பதற்கு பல குற்றச் சாட்டுகள் சொல்ல முடியும்.

MR. SPEAKER : The hon. Member can refer to these in the Budget discussion.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : எங்கள் ஊரிலே இரண்டு வார்டுகளிலே இருக்கிற ஜனங்களை நீக்கியிருக்கிறார்கள். ஓட்டர்களில் பாதிப்பேரை நீக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறார்கள். அப்படி உயிரோடு இருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேரையும் இல்லையென்று ஏன் காண்பித்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு அது கிளரிக்கல் மிஸ்டேக் என்று சொல்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 200 பேர்களுக்கும் உரிமை பறிக்கப் பட்டது. ஆனால் செய்த காரியம் ஒரு கிளரிக்கல் மிஸ்டேக். முன்பெல்லாம் தேர்தலுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு இந்த ஜாபிதா பப்ளிஷ் செய்யப்பட்டதால் அவகாசம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது 10-ம் தேதிக்கு முன்னால் செய்யமுடியாது என்று சொல்கிறார்கள். பப்ளிஷ் பண்ணின பிறகுதான் என்ன தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்துச் சொல்லமுடியும். ஆகவே, ஒரு வாரம் அவகாசம் கொடுப்பது மிகவும் அவசியம். அதை இப்பொழுதே கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

கனம் சபாநாயகர் : இப்பொழுது எப்படிக் கொடுக்கமுடியும்?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : முன்பு ஆல்பபடிகல் ஆர்டரில் இருந்தது. எல்லாவற்றையும் மிகவும் சாமர்த்தியமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆல்பபடிகல் ஆர்டர் எல்லாம் இப்பொழுது போய்விட்டது. ஜனநாயகத்திற்கு ஒவ்வாத முறையில் காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பஞ்சாயத்துகளை பைலிபர்கேஷன் பண்ணுவதிலே ஆர்.டி.எல்.ஏ. இலாகாவிலிருந்து 10-ம் தேதி “பிரி” என்று உத்தரவு வருகிறது. மறுபடியும் 12-தேதி ‘பிரிக் காதே’ என்ற ஒரு உத்தரவு வருகிறது. அவகாசம் கொடுக்காததினால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆன் தாட்சண்யத்திற்காகவோ அல்லது கட்சி தாட்சண்யத்திற்காகவோ, இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ என்று நினைக்கும்படியாக இருக்கிறது. கட்சியைப் பார்த்து பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே,

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1965]

இதை மாற்றுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆர்.டி.எஸ்.ஏ. இலாகாவில் 1962-ல் ஒரு ஜி.ஓ. (எண் 2260) பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உத்திரவின் காப்பி ஒன்றை நாங்கள் கேட்டோம். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் போய்ச்சொன்னோம். இன்னும் அந்த உத்திரவின் காப்பி எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை; தங்கள் மூலமாக இது சம்பந்தமாக ஒரு உரிமைப் பிரச்சனையை கிளப்பித்தான் ஆகவேண்டுமோ தெரியவில்லை. அந்த ஜி.ஓ. கான்பிடன்ஷியல் இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது அது கான்பிடன்ஷியல் என்று ஒரு வேலை சொல்லலாம். எங்களுக்கு அந்த ஜி.ஓ.-வின் காப்பி கிடைக்கவில்லை. எங்களுடைய உரிமை பறிபோவதாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Has it not been published in the Gazette?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கெஜெட்டில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. நாங்கள் எழுதிக்கொடுத்தோம். இன்னும் காப்பி கிடைக்கவில்லை. வில்லேஜ் பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்துத்தான் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு வாரம் அவகாசம் இருக்கிறது. நாமினேஷன் ரிஜெக்ட் செய்யப்பட்டால் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் சொல்லி அதற்குமேல் ஹைகோர்ட்டுக்கு வரலாம். ஆனால், மைனர் பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் 31-ஆம் தேதி நாமினேஷன் என்றால், 1-ஆம் தேதி ஸ்குரிட்டினி, இரண்டாம் தேதி எலக்ஷன். 1-ஆம் தேதி ஸ்குரிட்டினி ஆனவுடன் நாமினேஷன் ரிஜெக்ட் செய்யப்பட்டால் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் சென்று அப்பில் செய்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை. நேரே ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டும். 1-ஆம் தேதி நாமினேஷன் ரிஜெக்ட் ஆனபிறகு அதற்கு காப்பி கேட்டால் நாளைக்குத் தருகிறேன் என்று அதிகாரிகள் சொல்வார்கள். அதற்குள் தேர்தலே முடிந்துவிடும். கோர்ட்டிலே ரிட் போட்டு வாங்குவதற்கும் உரிமை கிடையாது. இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக அந்த உரிமையெல்லாம் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பல ஆண்டுகளுக்குமுன் இயற்றப்பட்ட சட்டம். அப்பொழுது நான் இங்கே இருந்தால் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருப்பேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் இங்கே வந்து மூன்று வருஷங்கள் ஆகிவிட்டனவே.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்பொழுது தினந்தினம் சட்டத்தை மாற்றுகிறார்கள். ஒரு வாரம் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன் எங்களுக்கு இந்த உத்திரவு கிடைப்பதற்கும் கனம் சபாநாயகர் வழிவகை செய்ய வேண்டும். இதைக் கொடுப்பதிலே ஒன்றும் பயங்கரமான ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் நிற்கக்கூடாது என்பதற்காக இவ்வாறெல்லாம் செய்யப்படுகிறது. செகரெட்டேரியேட்டிலே நாங்கள் சென்ற நான்கு நாட்களாகப் பார்த்ததில் இங்கே ஒரு பெரிய புரட்சியே ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவரைப் பார்த்தால் பேசாதே இவரைப் பார்த்தால் பேசாதே என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். எங்களிடம் ஒன்றும் சொல்லவேண்டாம் பரிகாரம்

22nd January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

சுறுவதற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்தோம். பயனில்லை. உங்களிடம் தான் முறையிட வேண்டியிருக்கிறது. இதை நீங்கள் தான் தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The motion is before the House for discussion.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தங்களை ஆதரித்து அதனை வலியுறுத்துகின்ற வகையில் சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் இந்த ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களில் ஏற்படுகின்ற நெருக்கடி நிலைமைகளையும் கஷ்டங்களையும் பற்றித் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மக்கள் ஏராளமாக இருக்கிற காரணத்தால் இந்த சின்னங்கள் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. சின்னங்களைப் புரிந்துகொண்டு நிற்கிற வேட்பாளர்களைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு வாக்களிக்கவேண்டுமென்கிற முறையிலே சின்னங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அவர்களுடைய பெயர்களைப் படித்து அறிந்து வாக்காளர்கள் வாக்களிப்பது கஷ்டமாக இருக்குமென்ற காரணத்தால் தங்கள் கண்முன்னால் பார்க்கும் சின்னங்களை வைத்து வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிப்பார்கள் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த முறை கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் இடையில் ஒரே ஒரு நாள் தான் இருக்கிறது. அதனால் ஏற்படுகிற கஷ்டங்கள் எப்படியிருக்குமென்பதை கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே பத்து அல்லது 12 பேர்கள் நிற்கிறார்கள் என்றால் அதிலே ஐந்து பேர்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், கிடைக்கும் ஒரு நாளில் பத்துச் சின்னங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு விடுவிடாகச் சென்று, வாக்காளர்களை அணுகி, ஒருவர் உள்ளே போக, ஒருவர் நடுவில் நிற்க, ஒருவர் வெளியே நிற்க, இந்த குருவி, கிணறு, குட்டம்; ஆகியவைகளை அவரவர்கள் கையில் ஏந்திக்கொண்டு போய் ஒரே நாளைக்குள்ளாக அந்தச் சின்னங்களை வாக்காளர்களிடத்தில் அறிமுகப்படுத்தி அதிலே ஐந்து சின்னங்களை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு வாக்காளர்கள் ஓட்டளிக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படும். சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற தேர்தல்களின் போது, சின்னங்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் மக்களிடையில் பரவுவதற்கு காலம் கிடைக்கிறது. பொதுக் கூட்டங்களிலும், தின, வார ஏடுகளிலும், சுவரொட்டிகளிலும் அந்தச் சின்னங்களை விளம்பரப் படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவ்வளவும் முடிந்ததும் கூட க்யூ வரிசையில் நிற்கும் போதும், மக்களுக்கு சின்னங்களை அறிமுகப் படுத்த வேண்டிய அவசியம் அப்பவும் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். அப்பொழுதும் கலவரங்களும், தகராறுகளும் ஏற்படுகின்றன என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [22nd January 1965]

இரண்டாவதாக, குறைந்த பட்சம் ஒரு வாரகாலம் அவகாசம் கொடுத்தால்தான் சின்னங்களை மக்களிடம் அறிமுகப்படுத்த சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். ஆகவே இப்படிப் பட்ட குறைபாடுகளை திருத்துவது மிக மிக அவசியம். அப்பொழுது தான் அந்த அந்த தொகுதியில் இருப்பவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும்.

ஆக இந்த சின்னங்களை மக்களிடையே வேட்பாளர்கள் அறிமுகப்படுத்த ஒரு வாரகாலம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்படிப் பட்ட குறைபாடுகளை தீர்ப்பதற்காக, திரு. கல்யாணசுந்தரம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொண்டு, உடனடியாக முயற்சி செய்தால் தான் நன்மை ஏற்படும். இல்லாவிட்டால், திருத்தங்களை அமுலாக்க காலதாமதம் ஏற்படும் என்றால், தேர்தலை ஒரு திங்கள், இரண்டு திங்கள் ஒத்திப் போட்டு, திருத்தங்களைச் செய்து அதன் பிறகு தேர்தலை வைத்துக் கொள்ளலாமா என்று ஆலோசிக்கு வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் தகராறுகள், சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளமுடியும். இன்றைக்குச் சிறு விஷயங்களைத் திருத்தாமல் விட்டால், பின்னால் பெரும் பெரும் தவறுகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். ஆகவே தேர்தலை ஒத்திவைத்தாவது, முறையாக, செம்மையாக அதைச் செய்ய முற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் அவர்களும் பேசினார்கள், நண்பர் தர்மலிங்கம் அவர்களும், கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் பேசினார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி. சாதாரணமாக நாம் மூன்று பொதுத் தேர்தல்களை நடத்தி இருக்கிறோம். அதில் தொகுதிகள், சட்டமன்ற தொகுதிகள் 209 தான். ஆனால் இதில் 60,000 தொகுதிகள் இருக்கின்றன என்றால் அது அச்சரியமாக இருக்கும். இது மிக கஷ்டமான பணி. அதற்குப் பல போலிங் ஆபீசர்கள் மற்றவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள். அது சம்மந்தமான பல பிரச்சினைகளிலும் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறது. ரூ. 20, 5 என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது அச்சப் பிழையாக இருக்கலாம். மற்றபடி இரண்டு திருத்தங்களில் ஒன்று டாம் டாம் போடுவதைப் பற்றியது. ஏற்கெனவே 10 நாட்களுக்கு முன் டாம் டாம் போடுகிறோம். சட்ட மன்றத் தொகுதியில் ஒரு லட்சம் வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே 200 முதல் 500 வரை தான் இருப்பார்கள். அதற்காக டாம் டாம் போட வேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. முன்னால் இருந்ததற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது 'ஷோ ஆஃப் ஹேண்ட்ஸ்', கைதூக்கி தேர்தல் நடந்தது. ஆகவே, அதை கம்பேர் பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த எலெக்ஷன் ஏக காலத்தில் எல்லா இடங்களிலும் நடக்கும். ஆகவே இதையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்துதான் உத்தரவு போட்டு இருக்கிறோம்.

22nd January 1965] [திரு. சே. ம. அ. மஜீத்]

ஏழு நாள் டைம் வேண்டும் என்கிறார்கள். அதற்கும் அவசியம் இல்லை. அதோடு, இன்றைக்கே தேதி 22; 23-ம் தேதி தேர்தல் நடந்தாக வேண்டும். ஆக இப்பவே ஏழு நாட்கள் இல்லை. எப்படிச் செய்யமுடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். அடுத்த தேர்தலுக்கு வேண்டுமானால் யோசிக்கலாம்.

கனம் சபாநாயகர் : இப்பொழுது அது வேண்டாம் என்கிறார்கள். அப்புறம் கொண்டு வாருங்கள்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் ஏற்கனவே பிறப்பிக்கப்பட்ட ஜி.ஓ. பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பரிசீலனையிலிருக்கிறது. பிறகு பதில் வரும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சார், 'பதில் வரும்' என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். ஜி.ஓ. கேட்டதற்கு . . .

கனம் சபாநாயகர் : காப்பி கொடுப்பார்களா என்றால், முடிந்தால் கொடுப்பார்கள். இல்லாவிட்டால் 'under such and such a rule', the hon. Member cannot get a copy. என்று சொல்லிவிடலாம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நாங்கள் எலெக்ஷன் கேசுக்குப் போக வேண்டும்.

MR. SPEAKER : We cannot help it.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற செயலாளர் மூலம், அதனுடைய படி வேண்டும் என்று இன்று நண்பகல் நான் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்குப் பதில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நாளை பதில் வராவிட்டால், இந்தப் பிரச்சனையை நாளை எடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இப்பொழுது தேர்தல்கள் பார்ட்டி பேசிசில் நடக்கவில்லை. அரசியல் கட்சிகள் நேரிடையாகப் பங்கு கொள்ள முடியாது. சிம்பல்கள் சம்மந்தப்பட்டவரை, பார்ட்டி பேசிசில் நடந்தால் அதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கும். ஆகவே, இந்த இரண்டு திருத்தங்களுக்கும் அவசியமே இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவேயே திரு. கல்யாணசுந்தரம் இதை நிராகரித்து விடுவார்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அடுத்த தேர்தலுக்கு வேண்டுமானால் இதை யோசிக்கலாம். இவற்றை இப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், அந்த ஜி.ஓ. காப்பி . . .

MR. SPEAKER : That question does not arise. The matter was brought here incidentally. If the hon. Member wants, he can bring forward a motion and if it is permissible, I shall consider it.

[Mr. Speaker]

[22nd January 1965]

The question is—

In the Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964—

1. In Rule 2—

For sub-rule (4) the following sub-rule shall be substituted, namely :—

“(4) The notice shall be published by beat of drum again in the ward or each of the wards concerned on the day previous to the date fixed for the poll.”

2. In Rule 5—

For sub-rule (1) the following sub-rule shall be substituted, namely :—

5. *Presentation of nomination paper*: “(1) Nomination of candidates shall be made in writing on the date and between the hours specified by the Returning Officer in this behalf in the notice under Rule 2 (2), such date being not later than seven days previous to the date fixed for poll”.

The amendments were put and lost.

5-30
p.m.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

X.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

85. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2268, Rural Development and Local Administration, dated 28th October 1964, regarding intention to constitute as a Municipality with the name Pattukkottai, the area now within the jurisdiction of the Pattukkottai Town Panchayat in the Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

B.—Reports, Notifications and other papers—Nil.

22nd January 1965]

AMENDMENT

[Vide answer to starred question No. 71 on page 341.]

The following steps are taken to improve the productivity of the milch animals in the Milk Colony :—

(1) Detailed inspection of all the animals in the colony has been made and notices have been issued to the licensees to remove animals of inferior varieties and also to replace animals which are dry or in the last stages of lactation as and when they go dry.

(2) Fresh admissions of cattle in the Milk Colony would be made only after inspection of the animals to ensure that only superior varieties of animals with high milk yield are brought into the colony.

(3) Steps are taken to increase fodder cultivation in the Milk Colony so as to increase the availability of fodder to supplement the supplies that are being made from the Madras Corporation's sewage farm.

(4) A Key Village Centre has been established in the Milk Colony for providing breeding facilities. Two foreign breed bulls, and three Murrah buffalos bulls are stationed there. Besides, semen from Jersey bulls is obtained from the National Dairy Research Institute, Bangalore.

(5) Loans are made available for purchase of animals for replacement of dry animals or inferior animals already brought in by the licensees.

(6) Veterinary aid and advice is made available to cattle owners. It has also been proposed to grant subsidy to the owners of milch animals who are willing to come under calf-rearing scheme.

பதில்.—மாதவரம் பால் பண்ணையில் கறவை மாடுகளின் பால் தரும் ஆற்றலை உயர்த்த கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(1) மாதவரம் காலனியிலுள்ள எல்லா மாடுகளையும் விரிவாகப் பார்வையிட்டு, மட்டசாதி மாடுகளை அகற்றுவதற்கும்; பால் வற்றிப்போன அல்லது பால் வற்றும் நிலையிலுள்ள மாடுகளை, அவ்வப்போது அகற்றி அவற்றிற்குப் பதிலாக புதிய மாடுகளை வாங்கவும், லைசென்ஸ்தாரர்களுக்கு அறிவிப்புகள் அனுப்பப் பட்டன.

(2) காலனிக்குக் கொண்டுவரும் மாடும் அதிக அளவு பால் கறக்கும் உயர்ந்த சாதி மாடுகளா என உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, புதிதாகச் சேர்க்கப்படும் மாடுகளைப் பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் ஷே காலனியில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற விதி பின்பற்றப்படுகிறது.

(3) தற்பொழுது சென்னை மாநகராட்சிச் சாக்கடைத் தோட்டத்திலிருந்து ஷே காலனியிலுள்ள மாடுகளுக்குத் தீவனம் வழங்கப்படுகிறது. தீவனத்தை அதிகரிக்க பால் பண்ணையில் தீவனப் பயிர்களை அதிகமாகப் பயிரிட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

[22nd January 1965

(4) இனப் பெருக்க வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்காக ஷே பால் பண்ணையில் கேந்திரக் கிராம நிலையும் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையத்தில் இரண்டு மேல்நாட்டு இன காளைகள், மூன்று முர்ரா எருமைக் கடாக்கள் உள்ளன. இது தவிர பங்களூரிலுள்ள தேசிய பாற்பண்ணை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலிருந்து ஜெர்சி காளைகளின் விந்துவும் பெறப்படுகின்றது.

(5) லைசென்ஸ்தாரர்கள் ஏற்கெனவே ஷே பண்ணையில் விட்டு வைத்திருக்கும் வற்றிய மாடுகள் அல்லது மட்டசாதி மாடுகளுக்குப் பதிலாக நல்ல மாடுகளை வாங்கக் கடன் வசதிகள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

(6) மாடுகளின் சொந்தக்காரர்களுக்கு விலங்கின மருத்துவ வசதியும் ஆலோசனையும் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கறவை மாடுகளின் சொந்தக்காரர்கள் கன்று வளர்ப்புத் திட்டத்தின் சீழ் வரவிறும்பினால் அவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

